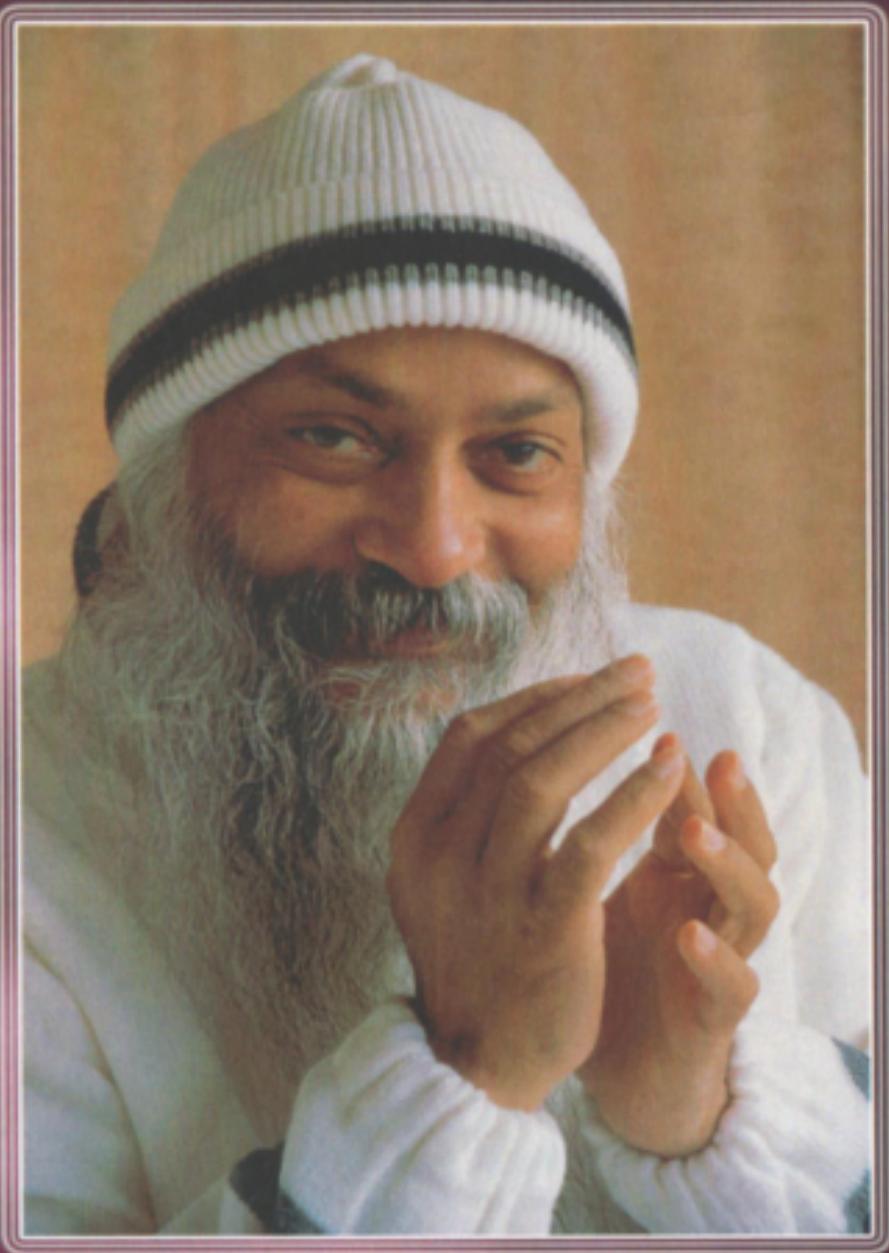

ఓప్పోస్

నేను ల్రీమించిన

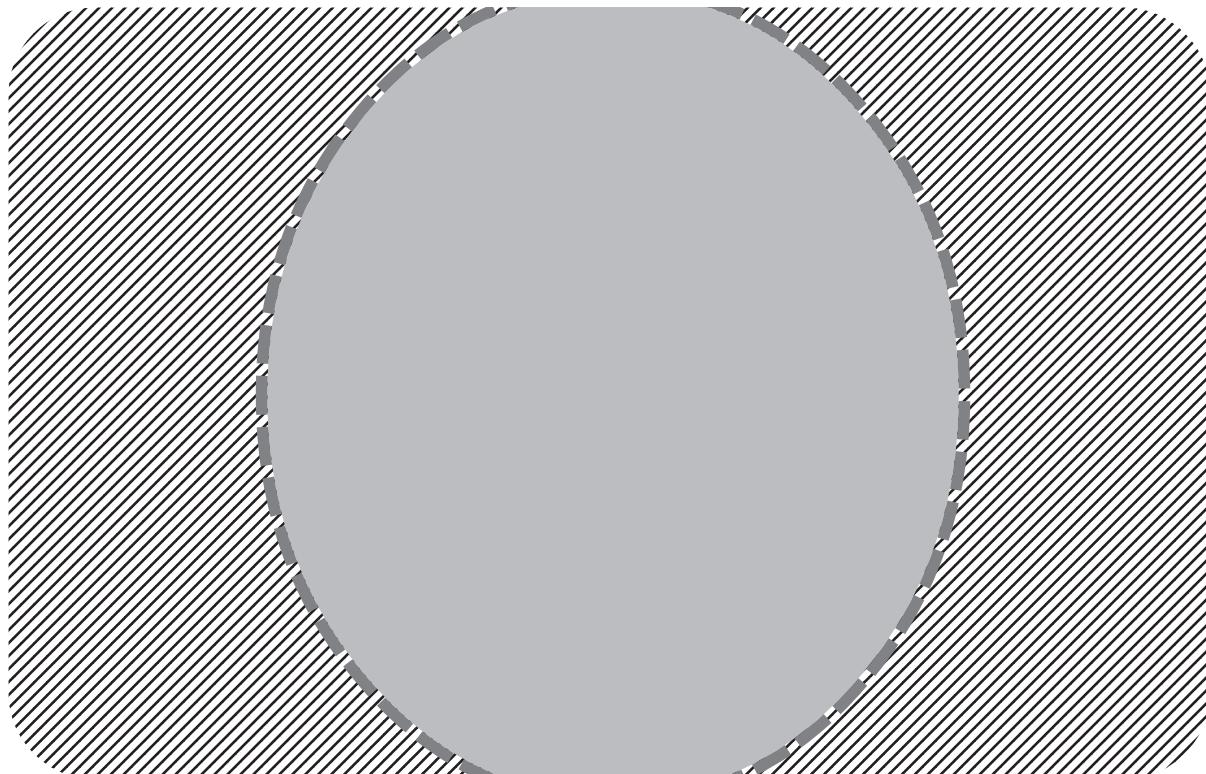
ఎన్నకాలాయ

బహుముఖ అధ్యయనానికి, గార్డ్ విఫ్లేవుకు,
గంభీర చింతనకు అద్దం పట్టే షిష్ట అధ్యాత రచన

సొంగ్‌టోన్

វេល់ ប្រើលិខិន សុភាគទាល់

ចិត្តសំណង់
ស៊ីវិភាគ

NENU PREMINCHINA PUSTHAKALU

Written by :
SOWBAGHYA

Address :

Rs. 135/-

రచయిత గులంజి

సౌభాగ్య అనులు పేరు విజయకుమార్. సౌభాగ్య అన్నది అతని కలం పేరు. తెలుగు ఎం.ఎ. చేశారు. ఆబిడ్స్‌లోని గ్రామర్ స్కూల్లో టీచర్‌గా పనిచేసి ఇటీవలె రిటైర్‌యారు. గత నాలుగు దశాబ్దాలుగా సౌభాగ్య తెలుగు సౌహిత్యంలోని వివిధ ప్రకియల్లో విశేష కృషి చేశారు.

సౌభాగ్య కవి, రచయిత, విమర్శకుడు, అనువాదకుడు. సంధ్యా బీభత్సు, కృత్యాద్యవస్థ, సింహావలోకనం, పునరుత్థానం, ప్రేమ కవితలు, యాభై దాటిన యవ్వనం సౌభాగ్య కవితా సంపుటాలు. సాహిత్య వ్యాసాలు, సమీక్షలు, వ్యాసాలు ద్వేషాలు సౌభాగ్య విమర్శ గ్రంథాలు.

ప్రసిద్ధ ఉర్దూ కవులు, ప్రాప్తియన్ కవిత, ఆధునిక ప్రపంచకవులు, రెండు వందల ఏళ్ళ జాన్కీట్స్, ఇరవయ్య శతాబ్దం ఇంగ్లీషు కవులు, ఈ కాలం కవులు, వజ్ శకలాలు, మొదలయినవి ప్రపంచ సాహిత్య పరిచయ గ్రంథాలు. శిఖామణి, యూకూబ్, ఆశారాజు, కందుకూరి శ్రీరాములు, కె.ఎన్. రమణ తదితర కవులపై కవిత్వ పరామర్శ గ్రంథాలు రాశారు. ఆస్కార వైద్య అలోచనలు, నిత్య జీవితంలో ధ్యానం, అద్భుతమైన కథలు, పాశ్చాత్య సంగీత కారుల జీవితాలు, తావో తరంగాలు వంటి వైవిధ్య తాత్త్విక రచనలు చేశారు. అక్షర్ బీర్భుల్ కథలు, గ్రీకు రోమన్ కథలు, ఈసఫ్ కథలు, మంచి మంచి కథలు వంటి ఎన్నో పిల్లల కోసం కథా సంపుటాలు తెచ్చారు.

ప్రపంచ ప్రసిద్ధమయిన జోక్స్ రెండు సంపుటాలు తెచ్చారు.

సుప్రసిద్ధ మార్కీకుడు ఓపో రచనల్ని తెలుగువాళ్ళకు పరిచయం చేసే వనిలో వున్నారు.

- పబ్లిక్ రీలెషన్స్

విష్ణు సూచిక

1. මෙයිස් ස්මාජ්‍රේරෝ
 2. රෙංඩ්ව් ස්මාජ්‍රේරෝ
 3. ම්‍රාන්ස් ස්මාජ්‍රේරෝ
 4. බාලුගාර් ස්මාජ්‍රේරෝ
 5. පිත්ර් ස්මාජ්‍රේරෝ
 6. පැර්ට් ස්මාජ්‍රේරෝ
 7. ඩිංච් ස්මාජ්‍රේරෝ
 8. එනිමිඳ්ව් ස්මාජ්‍රේරෝ
 9. ඡාම්පුද්ධ්ව් ස්මාජ්‍රේරෝ
 10. ඩිංච් ස්මාජ්‍රේරෝ
 11. ඩිංච්කංඡංච් ස්මාජ්‍රේරෝ
 12. ඩිංච්පුංච් ස්මාජ්‍රේරෝ
 13. ඩිංච්ම්‍රාංච් ස්මාජ්‍රේරෝ
 14. ඩිංච්පුලුගාර් ස්මාජ්‍රේරෝ
 15. ඩිංච්ප්‍රේෂන්ව් ස්මාජ්‍රේරෝ
 16. ඩිංච්ප්‍රේර්ව් ස්මාජ්‍රේරෝ

ముదణ సమావేశం

ఆరగాన్‌లో

డಂಟಲ್ ಸೆಪನ್ಸ್‌ಲೋ

ఓపో డెంటిస్ట్ దేవగిత, ఆమ

అమృతో - లతో

జరిపిన సంభాషణల్లో ఓపో తనకు యిష్టమయిన పుస్తకాలు

గురించి వివరించాడు.

మొదటి సమావేశం

అతిద్ధి, ఆతిద్యమిచ్చే వ్యక్తి, తెల్లపూల ఉద్యానవనం.....

యీ సందర్భాలు. తెల్లగులాబీలు, ఎవరూ మాట్లాడకూడదు.

ଅତିଧି କାନ୍ଦି

ఆతిధ్యమిచ్చ వ్యక్తి కానీ....

అంతా నిశ్చబ్దం!

కానీ నిశ్చబ్బం దాని మార్గంలో అది మాటల్లడుతుంది. దాని ఆనంద గీతాన్ని అది పాడుతుంది. శాంతి, సౌందర్య, దీవెనల గానాలాపన చేస్తుంది. అట్లా కాని పక్కంలో అక్కడ ‘తావో-తె-చింగ్ వుండదు. ‘సెరైన్ ఆన్ద హొంట్’ వుండదు. అవి కవితా రూపంలో రాయకపోయినా అవి నిజమైన కవిత్వాలుగా నేను భావిస్తాను. అవి బయట వున్నవి. వాటిని దూరంగా పెట్టారు. ఒక రకంగా అది నిజమే అని కొన్ని పద్ధతులకు ప్రమాణాలకు ఒదిగినవి. అవి ఏ కొలతలకు అందవు అవన్నీ వాటిని అధిగమించినది. అందుకనే వాటిని దూరంగా వుంచారు.

పెద్ద దాస్తయోన్సీక్స్ 'బ్రిడర్ కర్చుజోవ్'లో కొన్ని భాగాలు స్వచ్ఛమయిన కవిత్వం. ఆ పిచ్చి మనిషి నీపే పుస్తకం 'దన్ స్టోక్ జరతూప్పు' లో కొన్ని భాగాలు కవిత్వమే.

నీఁఁ దస్ స్టోక్ జరతూప్పు తప్ప ఏమీ రాయకపోయినా మానవజాతికి మహేశాపకారం చేసినవాడే. అతన్నించీ అంతకు మించి ఆశించకూడదు. కారణం జరతూప్పును దాదాపు మరచిపోయారు అతన్ని నీఁఁ మళ్ళీ రంగంలోకి తెచ్చాడు, జన్మనిచ్చాడు, పునర్జన్మనిచ్చాడు. దస్ స్టోక్ జరతూప్పు భవిష్యత్తు బైబిల్

జరతూప్ట పుట్టినప్పుడే నవ్వడంటారు. అప్పుడే పుట్టిన బిడ్డ నవ్వడ మన్నది వూహకందనిది. చిరునవ్వు- ఓక. నవ్వడం! నవ్వడానికి ఒక సందర్భం వుండాలి. పసివాడయిన జరతూప్ట నవడానికి ఏ జోకు కారణం ? అది కాస్ట్యూక్ జోక్. అంతరిక్షం వేసిన జోక్. నీ అనంత అస్తిత్వమే పెద్ద జోకు.

కాస్పిక్ జోక్ అన్నది అండర్ లైన్ చేసుకోండి. అది మంచిది నేను అండర్ లైన్ చెయ్యడాన్ని కూడా వింటాను. అది అద్భుతమయిన విషయం అందమయిన అనుభవం. చూశారా? నా వినికిది జ్ఞానం ఎంత గొప్పదో? నేను వినదలచుకుంటే ఒక ఆకును చిత్రించే శబ్దాన్ని కూడా వినగలను నేను చూడ దలచుకుంటే చీకట్టో, దట్టమైన చీకట్లు కూడా చూడగలను.

నేను వినడానికి యష్టపడనప్పుడు నీ మంచి అనుభూతిని, అన్ని మంచికి అన్న అనుభూతిని పంచు .

జరతూప్ట పుట్టినప్పుడు నవ్వాడు! అది కేవలం ఆరంభమే అతను జీవితమంతా నవ్వుతూనే వున్నాడు. అతని జీవితమే ఒక నవ్వుల దొంతర. అందువల్ల జనం అతన్ని మరచిపోయారు. ఇంగ్లీషు భాష అతని పేరును కూడా మార్చేసింది. వాళ్ళ అతన్ని జొరాస్టర్, అన్నారు. ఎంత ఆటవికత! జరతూప్ట, అనడంలో గులాబీ రేకుల మృదుత్వం వుంది. ‘జొరాస్టర్! అనడంలో గొప్ప యాంత్రిక విధ్వంస స్వరముంది.

జరతూప్ప తన పేరు పొరాస్టర్గా మారడం చూసి నవ్వేవాడేమో! అతను నీషకి ముందు విస్మృతికి లోనయ్యాడు. చేయబడాడు.

మహామృదీయులు జరతూప్పను అనుసరించే వాళ్ళందర్నీ మహామృదీయు లుగా మారమని నిర్భంధించారు. వాళ్ళలో కొంతమంది, అతి కొద్దిమంది యిండియాకు పారిపోయి వచ్చారు. తప్పించుకుని వచ్చారు. ఎక్కడికి వెళతారు? యిండియాకు కాకుంటే ఎక్కడికి వెళతారు? ఎందుకంటే ఎట్లాంటి ఆటంకమూ లేకుండా, ఎట్లాంటి పాస్సపోర్టు, వీసా లేకుండా ప్రతి ఒక్కళూ ప్రవేశించగలిగిన ఏకైక దేశం యిండియా !

యిండియాలో ఎంతోమంది లేరు. ఒక లక్ష్మంది. పైగా యిప్పుడు లక్ష్మంది మతం గురించి ఎవరు పట్టించుకుంటారు? వాళ్ళందరూ కేవలం బొంబాయి నగరం చుట్టూ పట్టే నివాసమేర్పరచుకున్నారు. అసలు వాళ్ళు కూడా జరతూప్ప, పేరు మరచిపోయారు, వాళ్ళు కలిసి జీవించే హిందూ సమాజంలో ఒకటయ్యారు.

పతే వాళ్ళ బావి నించీ వేరయి పక్కన కాలువలో పడ్డారు. ఒక వైపు బావి, యింకోవైపు కాలువ రెండింటికి మధ్య పడ్డారు మధ్య మార్గ మన్మాడు బుద్ధుడు. అది తాడు మీద నడవడం లాంటిది

జరతూష్ణని వెనక్కి తీసుకురావడమన్నది, అథనిక ప్రవంచంలోకి తీసుకురావడమన్నది నీపే చేసిన గొప్ప పని. అతను చేసిన గొప్ప అపకారం హిట్లర్ని రంగంలోకి తేవడం. అతను ఆ రెండుపనులూ చేశాడు. అతను హిట్లర్ రంగంలోకి రావడానికి బాధ్యాడు కాడు. నీపే “సూపర్ మాన్”ని హిట్లర్ తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నాడు, దానికి నీపే ఏం చేస్తాడు? తప్పుగా అర్థం చేసుకోవడమన్నది నీ స్నేచ్ఛకు సంబంధించింది. హిట్లర్, మనసు ఎదగని మామూలు మనిషి! ఒక ఎదగడం ఆగిపోయన పిల్లవాడు, నిజంగా అసహ్య కరమైనవాడు. ఒకసారి అతని ముఖాన్ని గుర్తుతెచ్చుకోండి. ఆ చిన్న మీసాలు, భయపడుతున్న ఆ కళ్ళు మనల్ని కూడా భయపెడతాయి. ఉద్దేకంతో వున్న నొసలు అతను ఎంత ఆందోళనగా వుండేవాడంటే అతని జీవితమంతా ఎవరితో నూ స్నేహంగా వుండలేకపోయాడు. స్నేహితుడుగా వుండడానికి మనిషికి కొంత వెసులు బాటు వుండాలి.

హాట్లర్ ప్రేమించలేదు, తన నియంత్రుత్వ ధోరణిలోనే ప్రయత్నించాడు. దురదృష్టి వశాత్ము చాలా మంది భర్తలు ప్రయత్నించినట్టే ఆజ్ఞాపించడానికి, అధికారం చెలాయించడానికి, వశపరచుకోడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ ప్రేమించలేకపోయాడు ప్రేమించడానికి తెలివితేటలు కావాలి అతను రాత్రిపూట తనతో ఒంటరిగా వుండడాని క్యాడా తన గర్లఫ్రెండ్‌ని అనుమతించేవాడు కాదు. అతనికి అంత భయం! ఏమో ఈ గర్ల ఫ్రెండ్ కూడా శత్రువర్గంలో దేమో! వాళ్ళ ఏజెంట్‌గా వుందేమో! అతను బతుకంతా ఒంటరిగానే పడు కున్నాడు.

ఆదాల్చ హిట్లర్ లాంటి మనిషి ఎట్లా ప్రేమిస్తాడు? అతనికి సానుభూతి లేదు, అనుభూతిలేదు, హృదయంలేదు, అతనిలో ప్రైవేట్ పార్ట్స్ లేదు అతను తనలోని ప్రైవేట్ మంచాలంటే నీలో ప్రైవేట్ ని ఎదగనివ్వాలి. నీ లోపలవున్న దాని గుండానే నీ చర్యలు

బహీర్తమవుతాయి.

తన గర్భ ప్రెండ్లలో ఒకర్ని హిట్లర్ కేవలం ఒక చిన్ని కారణం వల్ల కాల్చిచంపాడని విన్నాను. ఆమె తల్లిని చూడ్డానికి వెళ్ళకూడదని హిట్లర్ నిపేధం విధించాడు. హిట్లర్ లేనపుడు ఆమె బయటికి వెళ్ళింది హిట్లర్ రావడానికి ముందే తిరిగి వచ్చేసింది. గార్డు ద్వారా ఆ సంగతి హిట్లర్కు తెలిసింది. దాంతో, ‘ప్రేమ’ని చంపడానికి ఆ స్త్రీని చంపడానికి హిట్లర్కు ఆ కారణం చాలు, హిట్లర్ ఆమెని కాల్చి, నువ్వు నా ఆజ్ఞని ధిక్కరించావు అందువల్ల నువ్వు నా శత్రువు, అన్నాడు

అది అతని లాజిక్. నా మాటకు కట్టుబడినవాడు నా మిత్రుడు. నా మాటను ఎదిరించినవాడు శత్రువు. నీకోసం వున్నవాళ్ళే నీ వాళ్ళు, కాని వాళ్ళు కానివాళ్ళే. వ్యతిరేకులే. నిజానికి ఆట్లావుండాల్సిన పనిలేదు. కొంత మంది మధ్యస్థంగా వుంటారు, తటస్థంగా వుంటారు. ఎవరయినా సరే మన మిత్రుడు కానంత మాత్రాన శత్రువు కాడు కదా!

నాకు, దన్న స్టోక్ జరతూఫ్పుస్తమంటే యిష్టం.

నాకు చాలా కొన్ని పుస్తకాలంటే యిష్టం

వాటిని నేను వేళ్ళమీద లెక్కపెడతాను

నా లిస్టులో , దన్న స్పోక్ జరతూప్పు మొదటిది

ରେଂଡ୍‌ଦି, ଦ ବ୍ରଦର୍ଣ୍ଣ କର୍ମଜ୍ୱଳ

మూడోది దబుక్ అష్ట మిర్దాద్

నాలుగోది జూనాథన్ అవింగ్సన్ సీగల్

ఐదోది తావోత్స రాసిన' తావో తెచింగ్.

ఆరోది, చాంగీట్లు చెప్పిన నీతి కథలు (పారబుల్సు)

ఆతను ఎంతో ప్రేమపాత్రుడు, అది ఎంతో యిష్టమైన గ్రంథం,

ఏడోది, ‘ద సెర్వెన్ ఆఫ్ మొంట్’ కేవలం బెబిల్లో ఆ భాగం మాత్రమే తక్కిందంతా

చత్త!

ఎనిమిదవదినా అంకె కర్ఱైనా? సరే. లేకుంటే నేను పిచ్చితనంలోనే వున్నాననుకుంటారేమో!

పొరపాటు ఉచ్చారణతో పలికారో క్రిష్ణాంధీ కూడా అలా పొరపాటు ఉచ్చారణతో ‘క్రీస్తు’ అన్నారు.

ಅನ್ನಿತ್ಯನಿಕಿ ಸಂಬಂಧಿಂಚಿ ಅಂತಿಮ ಶಿಫರಾಲ್ವಿ ಅಂದುಕುನ್ನದಿ ಭಗವದ್ದಿತ. ತೊಮ್ಮಿದವದಿಗೆತಾಂಜಲಿ, ಪಾಟಲತ್ತೋ ಚೇಸಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನ ನೋಬುಲ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಗ್ರಹೀತ ರವೀಂದ್ರನಿ ಗ್ರಂಥಂ. ಪದವದಿ ಮಿಲಾರೆಪಾ ಗೆತಾಲು ‘ವನ್ಧಂಜಂಡ ಸಾಂಗ್ಸ್ ಅಷ್ಟಮಿಲಾರೆಪಾ’

దాన్ని టిబెట్ భాషలో అలా అంటారు

ఎవరూ మాట్లాడలేదు

ၫ၇

ఆతిధ్య మిచ్చ వ్యక్తి

చివరికి తెల్లపూల ఉద్యానవనం కూడా!

ఆహో! ఎంత అందం! తెల్లపూల ఉద్యానవనం! అపూర్వ సౌందర్యభరితం! పదాలు ఎంత పేదవి! మాటలు ఎంత వెలవెలబోతాయి!

నాకు అందినదాన్ని, నాముందున్న దాన్ని నేను విశ్లేషించలేను.

తెల్పూల తోట

ఎవరూ మాట్లాడడం లేదు

ၫ၃

ఆతిథ్య మిచ్చ వ్యక్తి

ತೆಲ್ಪುಲ ತೋರ್!

మంచిది! ఈ అందం వల్ల నా చెవులు కూడా శబ్దాన్ని వినడానికి నిస్పత్యంగా తయారయ్యాయి, నా కళ్ళు నీళ్ళతో నిందాయి

తెలియనిదాన్ని మాట్లాడడానికి కన్నీళ్ళు మాత్రమే సరైన పదాలు

నిర్వహి భాషకి నిజమైన పదాలు!

రెండవ సమావేశం

ఈ ఉదయం నేను పుదహరించాల్సిన కొన్ని పుస్తకాల గురించి చెప్పలేదు. ఆ విషయమై మన్నించాలి. నిజానికి అని చాలా ప్రాముఖ్యం కలిగినవి. కానీ నేను జరతూప్పు, మిర్దాద్, ఛాంగీట్లు, లావోత్సు, జీసెన్. క్రిష్ణుడు వీళ్ళతో పరమానందంలో మనిగి వాటిని ప్రస్తావించడం మరిచిపోయాను. అసలు నేను భలీలజీబ్రాన్ ‘ద ప్రాఫిట్’ ఎలా మరచిపోయానో నా వూహకు అందడం లేదు. ఆ విషయం నన్నింకా బాధపెడుతోంది. ఆ భారం నించి నేను బయటపడాలనుకుంటున్నాను అందుకే క్షమాపణలు చెబుతున్నాను. అయితే ఎవర్నీ వుద్దేశించి కాదు.

సాటిలేనిదయిన సూఫీల ‘ద బుక్’ ఎట్లా మరచిపోతాను? బహుశా నేను ఎందుకు మరచిపోయానంటే అందులో ఏ విషయమూ లేదు. అందులో ఖాళీ పేజీలున్నాయి. పన్నెండు వందల సంవత్సరాలుగా సూఫీలు ఆ గ్రంథాన్ని అపూర్వంగా గౌరవిస్తారు దాని పేజీలు తెచ్చి అధ్యయనం చేస్తారు. వాళ్ళు ఏం చదువుతారా అని ఎవడయినా ఆశ్చర్యపోతాడు. మనం ఖాళీ పేజీ పైన చాలా సేపు దృష్టి నిలిపితే తిరిగి మనవేపే మళ్ళుతాం. అది నిజమైన అధ్యయన- నిజమైన చర్య.

నేను ‘ద బుక్’ ను ఎలా మరచిపోతాను? యిప్పుడు నన్నెవరు క్షమి స్తారు? చివర్లో కాదు మొదట పేర్కొనాల్సిన గ్రంథం ‘ద బుక్’ అది పరివర్తనకు లొంగనిది. శూన్యాన్ని విషయంగా కలిగింది ఏమీ లేనితనాన్ని వస్తువుగా కలిగినదాన్ని ఎట్లా సృష్టిస్తావు?

దేవగీత! నీ నోట్సులో ఏమీ లేనితనాన్ని రాయాలి, న-థింగ్ -నెన్ అంటే ఏ వస్తువూ లేనితనాన్ని, లేకుంటే, నథింగ్ నెన్ అంటే శూన్యమంటే నెగెటివ్ అర్థం వచ్చే వీలుంది. కానీ అక్కడ వుద్దేశించింది అదికాదు. దాని అర్థం, నిండుదనం! శూన్యం, అన్నదానికి తూర్పు దేశాల్లో వున్న అర్థం పూర్తిగా వేరయింది.

నేను మన సన్యాసిని ఒకతన్ని ‘శూన్యో’ అని పిలుస్తాను, కానీ ఆ తెలివిలేని వ్యక్తి తనని డాక్టర్ యిచ్చింగ్, అని పిలుచుకుంటాడు డాక్టర్ ఇచ్చింగ్! ఎంత అసహ్యమైన పేరు! ఎందుకుంటే చిన్న గడ్డంతో అతను కొద్దిగా అందంగావుంటాడు

తూర్పున అంటే ప్రాచ్యంలో శూన్యత, ఏమీలేని తనం - అంటే యింగ్లీషు భాషలోని (ఇంగ్లీషు కీబోర్డ్ పెట్టాలి) కాదు. ప్రాచ్యంలో దానికి నిండుతనం ‘హంగే నిండుతనం’ అని అర్థం. అది ‘ద బుక్’ యిచ్చే సందేశం కాబట్టి దాన్ని లిస్టులో చేర్చాలి.

మొదట సూఫీలకు సంబంధించిన ‘ద బుక్’, రెండోది ‘ద ప్రాఫిట్’ ఖీల్ జీబ్రాన్ రాసింది. నేను ప్రాఫిట్‌ని వదిలేసేవాళ్లి, ఎందుకంటే అది ఫ్రెడరిక్ నీపే ‘దన్ స్టోక్ జరతూప్ప’ కు కేవల ప్రతిధ్వని. మన ప్రపంచంలో ఎవరూ నిజం చెప్పరు. మనం అబద్ధాలకోరులం. ప్రాఫెట్ ఎందుకు అద్భుత మయిందంటే అది జరతూప్పకి ప్రతిధ్వని కావడం వల్లే!

మూడోది - ద బ బుక్ ఆఫ్ లీట్సు, లావోత్సు గురించి, ఛాంగ్ ట్సు గురించి చెప్పాను. లీట్సును మరచిపోయాను అతను లావోత్సు ఛాంగ్ట్సు సమాన స్థాయి వ్యక్తి, లీట్సు మూడో తరానికి చెందినవాడు లావోత్సు గురువు, ఛాంగ్ట్సు అతని శిష్యుడు. లీట్సు శిష్యుని శిష్యుడు అందువల్ల నేను అతన్ని మరచిపోయాను. అతని పుస్తకం అద్భుతమైంది అతన్ని ఈ లిస్టులో చేర్చాలి.

నాలుగోది అది నిజంగా అద్భుతమైంది! నేను ష్లాటో ‘డైలాగ్స్ ఆఫ్ సోక్రటీస్’ ను చేర్చలేదు. నేను ష్లాటోవల్ల ఆ విషయం మరచిపోయాను. ష్లాటో అంత విలువైన వ్యక్తి కాదు. ప్రత్యేకించి ఎత్తి చూపాలిన వ్యక్తి కాదు. అతను కేవలం ఒక ఫిలాసఫర్. కానీ అతని ‘డైలాగ్స్ ఆఫ్ సోక్రటీస్’ అతని ‘డేట్’ వాటి వల్ల అతన్ని యిందులో చేర్చాలి.

ఐదోది - బోధి ధర్మ శిష్యుల రాతల్ని గురించి మరచిపోయాను. నేను గౌతమబుద్ధుని గురించి మాటల్లాడేటప్పుడంతా నేను బోధి ధర్మాని గురించి మరచిపోతాను. కారణం నేను అతని గురువయిన బుద్ధునితో బాటు అతన్ని చేర్చాననే అనుకుంటూ వుంటాను. కానీ అది సరికాదు బోధి ధర్ముడు తన కాళ్ల మీద తను నిలబడిన వాడు. అతను గొప్ప శిష్యుడు ఎంత గొప్ప శిష్యుడంటే తన గురువు కూడా ఈర్ధ్వ పదేటంతటి శిష్యుడు! బోధి ధర్మ ఒక్క పదం కూడా రాయలేదు. కాని అతని శిష్యులు అతని మాటల్ని కొన్నిట్ని రాసి పెట్టారు. కానీ వాళ్ల పేర్లు రాసుకోలేదు. కానీ వాళ్ల రాసి పెట్టిన ఆ కొన్ని మాటలు ఎంతో విలువైనవి. వజ్రాల్లాంటివి. కోహినూర్ లాంటివి కోహినూర్ అంటే ప్రపంచానికి వెలుగు అని అర్థం.

ఆరోది - నేనెప్పుడూ రాబాయత్తని మరచిపోతూవుంటాను, నా కళ్ల లో నీళ్లు తిరుగుతున్నాయి. నేను తక్కిన అన్నీ మరచిపోయినందుకు క్షమాపణలు కోరుతాను.

కానీ వుమర్భయ్యం రుబాయత్లు మరచిపోయినందుకు మాత్రం క్షమాపణలు కోరాను. వాటికోసం రోదిస్తాను, ఏడుస్తాను నా కన్నీళ్ళతో క్షమాపణలు కోరుతాను. పదాలా సరిపోవు. ప్రపంచంలో ఎక్కువగా చదవబడిన గ్రంథం, తప్పగా అర్థం చేసుకున్న గ్రంథం అదే. దాని అనువాదాల ద్వారా దాన్ని అర్థం చేసుకున్నారు, దాని అంతస్సారాన్ని పొరపాటుగా అర్థం చేసు కున్నారు. అనువాదంలో దాని అంతస్సారం తీసుకురావడం కష్టం. రుబాయత్ సాంకేతికం, ప్రతీకాత్మకం. అనేవాదకుదేమో ముక్కుసూటిగా సాగే ఇంగ్లీషు వ్యక్తి. రుబాయత్ని అర్థం చేసుకోడానికి కొంత ప్రతీకాత్మక దృష్టి ఆవసరం.

రుబాయత్ మధువు, మగువ గురించి తప్పు మరో దాని గురించి మాట్లాడదు. చాలా మంది అనువాదకుల దృష్టి అది. అది తప్పు వాళ్ళు పొరపాటుగా అర్థం చేసుకోవడానికి కారణం ఉమర్భయ్యం సూఫీ ‘తసావుఫ్’ తనను తను తెలుసుకున్నవాడు. అతను స్త్రీ గురించి మాట్లాడుతున్నాడంటే దైవం గురించి మాట్లాడుతున్నాడని అర్థం. సూఫీలు దేవుళ్ళి ఆరాధించే మార్గమధి. ప్రియా! నా ప్రియా! వాళ్ళు దైవాన్ని స్త్రీలో చూస్తారు. ఈ విషయం దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి, మానవచైతన్య చరిత్రలో కేవలం సూఫీలు మాత్రమే దేవుళ్ళి ప్రియురాలిగా భావించారు. ప్రియుడికి ప్రియురాలికి మధ్య ప్రేమే మధువు. దానికి ద్రాక్షకని సంబంధం లేదు అది ప్రియుడుకి ప్రియురాలికి, శిష్యుడికి గురువుకు మధ్య జరిగే రసవాదం, అన్వేషకుడికి అన్వేషింప బడేదానికి, ఆరాధకుడికి దైవానికి మధ్య జరిగే రసాయనిక చర్య అదే మధువు. రుబాయత్ ను పొరపాటుగా అర్థం చేసుకున్నారు. అందుకే నేను మరచిపోయాను

ఏడవది - జలాలుద్దీనరూమీ ‘మస్వారీ’. అది చిన్ని నైతిక కథల గ్రంథం. గొప్ప వాళ్ళు మాత్రమే ప్రబోధాత్మక కథలు ప్రవచిస్తారు. జీసెన్ చెప్పాడు అట్లాగే మస్వారీలు, నెనెందుకు మరచిపోయాను? నాకు ప్రబోధాత్మక కథలంటే యిష్టం. నేను వాటిని మరచిపోకూడదు. నేను వాటినించి వందల కథలు తీసుకున్నాను, వాటిని దాదాపు నా సాంతం చేసుకున్నాను. అందువల్ల ప్రత్యేకంగా వాటిని ఎత్తిచూపడం మరచిపోయాను కాబట్టి అక్కడ క్షమాపణ ఆవసరం లేదు.

ఎనిమిది, ఈపో ఉపనిషత్తు. దాన్నెందుకు మరచిపోయానో సులభంగా అర్థం చేసుకోవచ్చు. దాన్ని ‘తాగి’ వున్నాను, అది నా రక్తంలో అస్తికల్లో భాగమయింది. అది నాది. దాని గురించి వందలసార్లు ఉపన్యసించాను. అది చాలా చిన్న వుపనిషత్తు. సూత ఎనిమిది ఉపనిషత్తులున్నాయి. వాటిల్లో యిది చాలాచిన్నది. దాన్ని ఒక పోస్టుకార్డులో ముద్రించవచ్చు. అదీ ఒక వేపే నూట ఏడు ఉపనిషత్తుల సంకీర్ణ సారమధి. వాటి

బీజమందులో ఉంది

‘శష్ఠి’ అంటే దైవం. ఆశ్చర్యకరమయిన విషయమేమిటంటే ఇండియాలో క్రీస్తును ‘క్రీస్తు’ అనరు ‘శష్ఠి’ అంటారు. అది ‘ఏసు’ కు దగ్గరగా వుంటుంది. ఏసు ఈఛాకు దగ్గరగా వుంటుంది. ధ్యానంలో లీనం కాదలచుకున్న వాళ్ళకు ‘శష్ఠి’ ఉపనిషత్తు చాలా ఉపయోగకరం.

తొమ్మిది, నేను గూర్జుయేష్ గురించి అతని పుస్తకం ‘ఆల్ అండ్ ఈవనింగ్’ గురించి చెప్పుడం మరచిపోయాను. అది చాలా వింత గ్రంథం, అసలు దాన్ని చదపడానికి వీలుపడదు. ఇప్పుడు బతికివున్న వాళ్ళలో మొదటి పేజీ నించీ చివరిపేజీ దాకా దాన్ని చదివినవాళ్ళు నేను తప్ప ఎవరూ వున్నారని అనుకోను. గూర్జుయేష్ అనుయాయిల్ని సంప్రదించాను. వాళ్ళలో ఒక్కరు కూడా దాన్ని పూర్తిగా చదివిన వాళ్ళు లేరు.

అది పెద్ద పుస్తకం. ఈష ఉపనిషత్తుకు పూర్తిగా వ్యతిరేకమయింది. వెయ్యి పేజీలు. గూర్చియేష్ట ఎంత దుర్మార్గుడయిన సన్యాసి, దయచేసి నన్ను అతన్ని అలా పిలవనివ్వండి. అతను ఆ పుస్తకాన్ని చదవడానికి అసాధ్యమయిన రీతిలో రాశాడు. మనం వాక్యం చివరికి వచ్చేసరికల్లా వాక్యం ఆరంభాన్ని మరచిపోతాం! అతను పదాల్చి తనకోసమే సృష్టించుకుంటాడు నాలాగా! విచిత్రమైన పదాలు. ఉదాహరణకి అతను కుండలిని గురించి రాశేటప్పుడు, ‘కుండబప్పర్!’ అని రాస్తాడు, కుండలిని గురించి అతను సృష్టించుకున్న పదమది. ఆ పుస్తకం అసాధారణమయింది, విలువైంది. రాళ్ళ మధ్య రత్నాలను దాచు కున్నది. వ్యక్తి అందులో పరిశోధించాలి.

నేనా పుస్తకాన్ని ఒకసారికాదు చాలాసార్లు చదివాను, నేను ఎప్పుడు చదివినా ఎంతో యిష్టంగా చదివాను. ఆ ‘దుర్మార్గ’ డయిన సన్యాసి దాచుకున్న వజ్రాల్ని కనిపెట్టాను. వీటిని అరిగించుకోగలిగిన వాళ్ళను మాత్రమే అవి అందుతాయి. అట్లా రాయడం వెనక వుద్దేశముదే! అట్లాంటి ఏచిత్ర గ్రంథం యింకొకటి లేదు! అందులో అన్ని వున్నాయి.

పది, నాకీ పుస్తకం గుర్తుంది కానీ దాన్ని చెప్పలేదు, అది పి.డి. జాన్ పెన్సీన్‌కు రాసిన పుస్తకం. అతను గూర్జయేఫ్‌కు శిష్యుడు. అతను గురువును తిరస్కరించాడు. తిరస్కరించకముందు, రాసిన గ్రంథమిది. ఆ గ్రంథం పేరు, ఇన్ సర్ట్ ఆఫ్ మిరాకులన్!

ಅದಿ ಅದ್ವಾತಮೈನ ಗ್ರಂಥಂ. ತನ ಗುರಿಂಚಿ ತನಕು ತೆಲಿಯನಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ರಾಸಿಂದಿ. ಅತನು ಗುರ್ಜಯೇಷ್ಟಕು ಶಿಮ್ಯದೆ ಕಾಡು, ತರುವಾತ ಜುಡಾಸ್‌ಗಾ ಮಾರಾಡು. ಗುರುವುಕು ನಮ್ಮುಕದ್ರೋಹಂ ಚೇಶಾಡು. ಪ್ರಪಂಚಂ ಯಿಟ್ಟಾಂತೆ ಚಿತ್ತಮೈನ ವಿಷಯಾಲ್ಲೋ ನಿಂಡಿಂದಿ!

జౌన్‌పెన్‌స్‌గ్రంథం గూర్జుయేఫ్ గురించి మనకు స్పష్టతనిస్తుంది. గూర్జుయేఫ్ ఆపని చెయ్యలేదు. ఒక స్థాయిలో గూర్జుయేఫ్ తనని ప్రదర్శించు కోవడానికి జౌన్‌పెన్‌స్‌గ్రంథం వాహిక చేసుకున్నాడు నేను దేవగీతని చేసుకున్నట్లు, దేవగీత కలం కాగితం తీసుకుని అన్ని రాస్తున్నాడు సగం మూసిన కళ్ళతో అన్ని నేను పరిశీలిస్తున్నాను. నేను సాక్షిని పర్వతంపై కూచున్న పర్యవేక్షకుణ్ణి. నాకు చూడుం తప్ప మరో పనిలేదు.

పదకొండు, ఈ పుస్తకం రాసిన వ్యక్తి, జ్ఞానోదయం పొందినవాడు కాడు, గురువూ కాడు, శిష్యుడూ కాడు, అతను వాల్ట్‌విట్స్‌న్ అతను రాసిన గ్రంథం ‘లీప్స్ ఆఫ్ గ్రాన్స్’. అతని గుండా అవ్యక్తమైందేదో ప్రవేశించింది. ఆ కవి వెదురుబొంగులాగా పనిచేశాడు. పిల్లనగ్రోవిలా పనిచేశాడు. అతను, ‘అమెరికన్ వెదురుబొంగు! దేవుడి గుండా సాగినదేదో ఈ కవిని చేరింది. అమెరికాలో ఒక్క వాల్ట్‌విట్స్‌న్ ని తప్ప ఈ స్పర్శ ఎవరికీ అందలేదు. అదయినా పాక్షికంగానే. లేకుంటే ఏ అమెరికా వ్యక్తి అంత వివేకి కాలేదు.

అడ్డుపడకు! కనీసం ఎప్పుడో ఒకసారి కనీసం నువ్వు రాసుకునే టప్పుడయినా! లేకుంటే దాన్ని కోల్పోయావని పశ్చాత్తాపడతావు. కాలం పరిపక్వమయితే నేను ఆపేస్తాను.

నా సమయం పూర్తయింది! నా సమయమెప్పుడో వెనకటికప్పుడో పూర్తయిపోయింది! ఈరోజు కాడు, పాతిక సంవత్సరాల క్రితమే! నేను మరణానంత జీవితాన్ని జీవిస్తున్నాను! ఉత్తరం చివర్న పి.యస్. లాగా. కానీ ఒక్కసారి వుత్తరం కన్నా పి.యస్. ఎంతో ముఖ్యమయి వుంటుంది!

ఎంత విచిత్ర ప్రపంచం! యింత ఎత్తు నించి కూడా వ్యక్తి లోయలో గలగలల్ని వినగలడు! అది మంచిదే! అవి మనతో కలుస్తాయి!

అబ్బా! యిది త్వరలో ముగుస్తుంది

దాన్ని ముగించగలమా!

కనీసం యిప్పటికయితే ఆమోదిద్దాం.

మనిషి ఒక్కడే పిరికివాడు

శిష్యుడు జుదాన్ కాకుండా వుండగలడా?

యిది పూర్తయితే నువ్వు ఆగు!

మంచిదే!

హల్లెలూయా!

మూడిఁ సమావేశం

ఇప్పుడు నా పని ప్రారంభమయింది. ఎంత పెద్దజోకు! అన్ని జోకులు కన్నా పెద్దజోకు చైనా సన్యాసి 'సోసన్' నా చైతన్య ద్వారాన్ని తట్టడం! ఈ మార్పికులు మరీ అదుపులేని వాళ్ళు. వాళ్ళు ఎప్పుడు తలుపు తడతారో నీ అంచనాల కందదు. నువ్వు నీ ప్రియురాలితో ప్రేమకలాపంలో వుంటావు సోసన్ వచ్చి నీ తలుపు తట్టడం మొదలు పెడతాడు. వాళ్ళు ఎప్పుడూ వస్తారు ఎప్పుడయినా వస్తారు! ఎట్లాంటి మర్యాదలపట్ల వాళ్ళకు నమ్మకం లేదు ఆయన నాతో ఏమన్నాడంటే, నీ పుస్తకాల్లో నన్నెందుకు చేర్చలేదు?!

దేవడా! అదీ నిజమే. నేనాయన పుస్తకాన్ని లిస్టులో ఎందుకు చేర్చ లేదంటే ఆ పుస్తకం అన్నిటీ మింగేస్తుంది. దాన్ని చేరిస్తే దాన్ని చేర్చాల్సిన పవ్వేదు. సోసన్కు సోసన్ సాటి. అతని పుస్తకం ‘హ్యాన్ హ్యాన్ మింగ్’

హీన్ ని ఇంగ్రీషు సిన్, లాగా రాయకూడదు హీన్ అని రాస్తేనే నీకు చైనా భాషపచ్చినట్లు లేకుంటే పాపం, చేసినట్లు,

ఓకే! సోసన్! నీ పుస్తకాన్ని కూడా చేర్చాను. ఈరోజుకి అది మొదటి పుస్తకం. నిజానికి మొదట్లో మొదటిదిగా వుండాల్సింది. అయిం సారీ! అయితే యిప్పటికే యిరవైకి పైగా వేరే పుస్తకాలు తీసుకున్నా అది సమస్య కాదు హీన్ హీన్మింగ్స్ ను నేను చెప్పినా చెప్పుకున్నా అది మొదటిదే దేవగిత్! మొదట నువ్వు కాపిటల్ లెటర్స్‌లో రాయి.

ప్రాన్ ప్రాన్ మింగ్ ఎంత చిన్ని పుస్తకమంటే ఒకరోజు సోసన్ ఆ విషయం గ్రహిస్తాడు. గూర్జుయేఫ్ అతని తరువాత, ‘ఆల్ అండ్ ఎవ్వెరిథింగ్ అన్ని పుస్తకం రాయాలి. ఆయన నవ్వుకుంటాడు. కారణం ఆ టైటిల్స్ ఆయన పుస్తకం వుంది. గూర్జుయేఫ్ వెయ్యి పేజీలు రాయాలి. ఐనా సోసన్ కొన్ని మాటలు లోపలికి దూసుకుపోయేంత విలువైనవి. అవి సూటిగా సాగేవి.

నేనిప్పటికీ ఆ శబ్దాన్ని వింటాను. నీ హృదయంలోకి వెళ్ళే పదాల్ని కాదు ఎలుకల్పి, దయ్యాల్ని. అతని నియమాల్ని బట్టి అవి చేసేసినవి. అతని పని అతన్ని చెయ్యనీ!

సోసన్ పుస్తకం చాలా చిన్నది. ఈష ఉపనిషత్తు అంతటిది. చాలా విలువైంది. నా హృదయం గాయపడుతుంది ఎందుకంటే ఈషని అంతమ గ్రంథంగా భావిస్తాను. అయినా ఏం చెయ్యాను? సోసన్ దాన్ని ఓడించాడు. ఈష ఓడిపోయింది అందుకని నా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. అంతేకాదు సోసన్ విజేత అయ్యాడు అందుకని కూడా!

ఆ పుస్తకాన్ని అరచేతిలో రాయవచ్చు. ప్రయత్నిస్తే.. ఎడం చేతిలో కుడి చేతిలో రాయకండి. అట్లా చేస్తే అగోరవపరచినట్లవుతుంది. వాళ్ళు 'రైట్ ఈజ్ రైట్ లెష్ ఈజ్ రాంగ్' అన్నారు. నేను, లెష్ ఈజ్ రైట్, రైట్ ఈజ్ రాంగ్' అంటాను. ఎందుకంటే అందమయిన వాటన్నిటికీ లెష్ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. అదీ కాక సోసన్ లెష్ నించి లోపలికి వస్తాడు. నాకు తెలుసు నేను వేల హృదయాలలోకి ఎడమ చేతిగుండా, ఎడమ వైపు గుండా, శ్రీ త్వంగుండా, ఇన్, గుండా, నేను ఉద్దేశిస్తన్నది చైనా 'ఇన్' నేనెప్పుడూ యాన్, గుండా, ఎవరిలోకీ ప్రవేశించలేదు. అనులు 'యాంగ్' అన్న పదమే చాలు ఎవరినైనా అడ్డగించడానికి. అది, ఆగు! లోపలికి రాకు! కుక్కలున్నాయి జాగ్రత్త! అంటుంది.

కుడిభాగం అలాంటిది. నీ చైతన్యంలోని వ్యతిరేకదిశకు చెందింది కుడి భాగం. అది ఉపయోగకరమైందే. కానీ సేవకుడుగా మాత్రమే అదెప్పుడూ యజమానిగా పనికిరాదు. కాబట్టి నువ్వు సోసన్ గురించి రాయదలచుకుంటే హీన్ హీన్ మింగ్, రాయదలచుకుంటే ఎడమచేతిలో రాయి.

అదెంత అద్భుతమైన గ్రంథమంటే అందులో ప్రతిపదం బంగారమే. అందులో తీసెయ్యదగ్గ ఒక్క పదమూ లేదు. సత్యాన్ని సమగ్రంగా అందించ డానికి స్వైన పదాలవి. సోసన్ గొప్ప తార్కికుడు కనీసం ఆ గ్రంథం రాశేంతసేపు !

నేను దాన్ని గురించి చెప్పేను. అంతకు మించి చెప్పును నేను మాటల్లా డిన గొప్ప సందర్భాల్లో సోసన్ గురించి మాటల్లాడిన సందర్భమూ ఒకటి ఆక్కడ మాటల్లాడ్దమూ, మౌనమూ కలిసి నడిచాయి. ఆక్కడ మాటల్లాడ్దమూ మాటల్లాడక పోవడమూ వున్నాయి కారణం సోసన్ని మాటల్లాడక పోవడం గండానే ఎక్కువగా చూపించవచ్చు. విశ్లేషించవచ్చు. అతను మాటల మనిషి కాదు అతను నిశ్శబ్ద మానవుడు. వీలయినంత తక్కువ మాటలడతాడు.

సోసన్! నన్ను క్షమించు! నేను నిన్ను మరచిపోయినందుకు మన్మించు! నిన్ను గుర్తు చేసుకోవడం ద్వారా మరి కొంతమంది నా మధ్యహ్న నిద్రను చెడగొట్టి నా తలుపు తట్టారు. వాళ్ళని గుర్తుతెచ్చుకోవడం మేలు!

ఆర్థనమ్’ అతను గూర్జయేఫ్ గురించి వినకముందే రాసింది. అదోక అద్భుతం! తనెన రాస్తున్నాడో తనకు తెలియకముందే రాసింది. తరు వాతనే గూర్జయేఫ్ని కలిసిన తర్వాతనే అది అతనికి అర్థమైంది. అతను గూర్జయేఫ్తో అన్న మొదటి మాటలు ‘మీ కళలోకి మాసినప్పుడు నేను ‘పెర్టియమ్ ఆర్థనమ్’ను అర్థం చేసుకున్నాను. అప్పటికే నేను అది రాసివున్న నా స్పృహ లేకుండా ఎవరో నా చేతరాయించారని నేను గ్రహించాను, బహుశా ఆ దుర్యాగ్ధయిన గూర్జయేఫ్ అతని గుండా అది రాశాడు. అతను అద్భుతాలు చేసేవాడు. పెర్టియమ్ ఆర్థనమ్లాంటి అద్భుతాలు చేసేవాడు.

ఆ శీర్షికకు అర్థం ‘ఆలోచన యెక్కు మూడో ఆదేశం’ సూఫీలు ఆ అంతిమమైన సంస్కు ఆ పేరు పెడతారు. అది వ్యక్తి కాదు, ఒక సమక్కం. వాళ్ళు దానికో పేరు పెడతారు ఏదో పేరు పెట్టాలిగనక నేను ఆ సమక్కాన్ని యిప్పుడు అనుభూతి చెందుతాను. యిక్కడ ఈ క్షణం, కానీ నేను దానికి ఎట్లాంటి పేరూ పెట్టను. ఆ అందానికి, అద్భుతానికి, ఆనందానికి, అవ్యక్త పరవశానికి ఎట్లాంటి పేరు పెట్టాలి?

టెర్రియమ్ ఆర్గానమ్, జౌన్‌పెన్‌స్క్యూ రాయడం ఒక అద్భుతం! ప్రపంచంలో ఏ భాషలోనైనా అట్లాంటి గొప్ప గ్రంథం వుండడం అపూర్వ విషయం నేను మళ్ళీ మళ్ళీ నొక్కి చెబుతాను మూడు గొప్ప పుస్తకాలు. మొదటిది అరిస్ట్రాటిల్ రాసినా ఆర్గానమ్, బెకాన్ రాసిన సెకండ్ ఆర్గానమ్ మూడోది జౌన్‌స్క్యూ రాసిన, ‘టెర్రియమ్ ఆర్గానమ్!

టెట్టియమ్, అంటే మూడోది. ఔస్పన్సీస్క్యు ఎంత అల్లరివాడంటే కేవలం ఒక సన్యాసి మాత్రమే అంత అల్లరిగా వుండగలడు. ఎట్లాంటి యగోకి ఆస్థారుం లేకుండా ఆ పుస్తకాన్ని పరిచయం చేస్తూ, మొదటిది వునికిలో వుంది కానీ మూడోదానికి ముందుకాదు, మొదటిది వునికిలోకి రాకముందే మూడోది వునికిలోకి వచ్చింది, అన్నాడు.!

పెర్చియమ్ ఆర్గానమ్ పై జౌస్పేన్స్‌న్ని తన సమస్త శక్తినీ కేంద్రకరించడు మళ్ళీ అతని యితర రచనల్లో ఆ స్థాయిని అందుకోలేదు. గూర్జ్యయేఫ్‌ని ఆవిష్కరించిన ‘ఇన్ సర్ట్ ఆఫ్ మిరాకులస్‌లన్’ లో కూడా ఆ స్థాయిని అందుకోలేదు గూర్జ్యయేఫ్‌ని వ్యతిరేకించినపుడు పెర్చియమ్, స్థాయి గ్రంథకోసం ప్రయత్నించాడు. అతని చివరి ప్రయత్నం ‘డఫోర్ట్ వే’ కానీ అతను తీవ్రవైఫల్యం చెందాడు. ఆ పుస్తకం మంచిదే. యూనివర్సిటీస్‌స్థాయికి! విషయాన్ని విమర్శించడానికి నా స్థాయి మార్కాలు నాకున్నాయి.

యూనివర్సిటీల్లో పార్ట్‌గ్రంథం స్థాయికి మించి ‘ద ఫోర్ట్‌వే’ విలువలేనిదే అది అతని చివరి గ్రంథం. గొప్ప విషయంతో వచ్చిన చిక్కుల్లా అంతే. నువ్వు ప్రయత్నించే

కొద్ది అది నీ చేజారిపోతుంది. అది అప్రయత్నంగా వస్తుంది, లేదా రాదు. అది ‘టెర్రియమ్ ఆర్గానమ్’ లో ఆ గొప్పతనం అతన్ని తాకింది, పలకరించింది, పరామర్శించింది. కానీ అతనికి దాని స్ఫూర్హ లేదు. టెర్రియమ్లో పదాలు ఎంత శక్తివంతమైనవంటే ఆ రచయిత జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తి కాడంటే ఎవరికీ నమ్మబుద్ధి కాదు. అప్పటికి అతనింకా గురువు కోసం అన్యోషిస్తున్నాడు సత్యాన్యోషణలో మునిగి వున్నాడు.

నేను పేద విద్యార్థిని. రోజంతా జర్వలిస్టుగా పనిచేసి - అది అన్ని పనులకన్నా దరిద్రమయిన వుద్యోగం, కానీ ఆ సమయంలో నాకు దొరికిన వుద్యోగమఁదే. కారణం అప్పుడు నాకు అవసరం. నేను నైట్ కాలేజీలో చేరాను ఒక రకంగా నా పేరు రాత్రికి సంబంధించిందే. రజనీష్ అంటే చంద్రుడు రజని అంటే రాత్రి ఈశ, అంటే దేవుడు - రాత్రి దేవుడు.

జనం నవ్యతూ, యిదంతా చిత్రంగా వుంది. ఉదయమంతా పని చేస్తావు రాత్రి చదువుకుంటావు నీ పేరు, నిలపదానికి ప్రయత్నస్తున్నావా! అనేవాళ్ళు.

యిప్పుడు వాళ్ళకు సమాధానమిస్తాను. కాపిటల్ లెటర్స్‌లో రాయి యస్ నా జీవితమంతా పరిపూర్ణతకే, సంపూర్ణతకే శ్రమించాను, సంపూర్ణ చంద్రుడు కావడం కన్నా సంతోషకరమైన సంగతి యింకేముంటుంది! కాబట్టి పేదవిద్యార్థి గనక రోజంతా పనిచేసేవాళ్ళి. నేను కొంచెం తలతిక్కు మనిషిని, పేదవాడా! ధనవంతుడా! అన్నది లెక్కలోని విషయం కాదు.

నేను యితర్ల దగ్గర అరువు తెచ్చుకుని పుస్తకాలు చదివేవాళ్ళి కాను. నిజానికి లైబ్రరీ నించీ తెచ్చుకోవడమన్నా నాకు అసహ్యం. ఎందుకంటే లైబ్రరీ పుస్తకం వ్యభిచారిలాంటిది. పుస్తకాల్లో గీతలు, అండర్లైన్లు వుండడం నాకు అసహ్యం. నాకు తాజాదనం, మంచులాంటి తెల్లటి తాజాదనమంటే యిష్టం.

టెర్రియమ్ ఆర్గానమ్ ఖరీదయిన పుస్తకం. ఆ రోజుల్లో ఇండియాలో నాకు నెలకు డెబ్బియి రూపాయలు జీతం. అనుకోకుండా ఆశ్చర్యంగా ఆ పుస్తకం వెలకూడా డెబ్బియిరూపాయలే. ఐనా దాన్ని కొన్నాను. పుస్తకాల షాపతను ఆశ్చర్యపోయాడు, ఇక్కడ బాగా ధనవంతులయిన వాళ్ళు కూడా అంత డబ్బి పెట్టరు. ఆ పుస్తకం ఐదేళ్ళనించీ షాపలో వుంది. ఎవరయినా కొంటారేమో అని చూశాను. ఎవరూ కొనలేదు. వచ్చే వాళ్ళు, ఆ పుస్తకం చూసేవాళ్ళు, ధరచాసి పక్కన పెట్టేవాళ్ళు. రోజంతా పనిచేసే పేదవిద్యార్థి వయిన నువ్వు కొన్నావు, ఎట్లా వీలయింది? అన్నాడు

ನೇನು, ಈ ಪುಸ್ತಕಂ ಕೊನಡಾನಿಕಿ ನಾ ಜೀವಿತಂ ಧಾರಬೋಯಮನ್ನಾ ಧಾರಬೋ ಸ್ತಾನು ಮೊದಲೆಗೆ ವಾಕ್ಯಂ ಚದವಡಂ ಒಕ್ಕುಟ್ಟೇ ಚಾಲು. ಎಂತ ದಬ್ಬಿಯನಾ ಲೆಕ್ಕಪೆಟ್ಟನು, ಅನ್ನಾನು.

ముందు మాటలోని మొదటి వాక్యం, ఇది ఆలోచన యొక్క మూడో ఆదేశం. అవి మూడు మాత్రమే, మొదటిది అరిస్తాటిల్లది, రెండోది బెకాన్నది మూడోది నాది,

బోస్ స్పెన్సీస్కు సాహసానికి అశ్చర్యపోయాను. అతను, మూడోది మొదటి దానికన్నా ముందే వునికిలో వుంది. నా హృదయంలో జ్వాలలు రేపిన వాక్యమధి.

నా నెల జీతం ఆ పుస్తకాల షాపుయజమానికిచ్చాను. మీకు అర్థం కాదు. నెలంతా నేను ఆకలితో అల్లాడాలి. కానీ ఆ పుస్తకం విలువైంది. నేను ఆ అద్భుతమయిన నెలని మరచిపోను. తిండి లేదు, బట్టలు లేవు, యిల్లా వాకిలీ లేదు కారణం అద్దె కట్టకపోవడంతో చిన్న గదినించీ వెళ్లిపోవాల్సి వచ్చింది. కానీ నేను టెర్రియమ్ ఆర్గానమ్తో ఆకాశం కింద ఆనందంగా గడిపాను! వీధి దీపం వెలుగులో ఆ పుస్తకం చదివాను - ఇది ఒక కన్ఫెషన్. ఒప్పుకోలు

నేనా పుస్తకంలో జీవించాను! అది ఆద్యతమయిన గ్రంథం. యిప్పుడు నాకు తెలిసిన విషయం ఆ మనిషికి ఆ పుస్తకం ఎంత గొప్పదో తెలీదు! అతను దాన్ని ఎట్లా రాశాడు! అది దేవతల కుట్టులో భాగం! నేను సూఫీ పదాల్చి వుపయోగిస్తాను, కిద్ద. మార్గదర్శకాల్చి సూచించే సంస్కృతి!

పెర్మియమ్ ఆర్గానమ్ రెండో గ్రంథం.

మూడోది: గీతాగోవిందం - దేవుని సంబంధించిన పాట ఈ గ్రంథాన్ని రాశిన రచయితని భారతీయులు విమర్శించారు కారణం గీతా గోవిందంలో రచయిత ఎక్కువ శృంగార ప్రస్తావన తేవడం. భారతీయులు శృంగారానికి ఎంత వ్యతిరేకులంటే వాళ్ళు గీతా గోవిందాన్ని అలపించాలి. దాన్ని గురించి చెప్పడానికేం లేదు. ఇది ఒక 'బపుల్' గీతం. పిచ్చి వాడి పాట నువ్వు దాన్ని పాడుతూ ఆడితే అది నీకు అర్థమవుతుంది. మరో మార్గం లేదు.

దాని రచయిత ఎవరు అన్నదాని గురించి నేను చెప్పడం లేదు. అది ముఖ్యంకాదు. ఎవరో xyz. నాకు అతని పేరు తెలీదని కాదు. అతను,బుద్ధుల ప్రచంచానికి చెందిన వాడు కాదు, అందుకని అతని పేరును చెప్పడం లేదు. నిజమే, అతను గొప్ప సేవ చేశాడు.

ದಾಕ್ ಪೂರ್ತಿ ಚೇಯಾಲಿ. ದಾನ್ಯಿ ಮಿಂಚಿ ನೇನು ಲೆಕ್ಕ ಪೆಟ್ಟಲೇನು.

పదే ఎందుకు? ఎందుకంటే నాకు చేతికి పదివేళ్ళే వున్నాయి. పది సంఖ్య ఆ విధంగా వునికిలోకి వచ్చింది. మనిషి తన వేళ్ళతో లెక్కపెట్టడు ఆరంభించినప్పటి నించీ పది ప్రాథమిక సమస్య ఐంది.

నాలుగు, కుంద్గుండ్, సమయసార్, నేను దాన్ని గురించి మాట్లాడ లేదు. చాలాసార్లు అనుకున్నాను కానీ ఆ ఆలోచన విరమించుకున్నాను. జైనులు సృష్టించిన పుస్తకాలలో యిది గొప్పది. అది గణిత సంబంధరీతిది. అందుకని నేను దాన్ని గురించి చెప్పలేదు. నాకు కవిత్వమంటే యిష్టం. అది కవితాత్మకంగా వుంటే దాన్ని గురించి మాట్లాడేవాణి. దాన్ని గురించి మాట్లాడ్డానికి అది కవితాత్మకం కాదు. నేను, జ్ఞానోదయం పొందని కవుల గురించి కూడా మాట్లాడాను. అంతేకానీ జ్ఞానోదయం పొందిన గణిత శాస్త్రవేత్తలపై, తార్థికులపై మాట్లాడలేదు. ఎందుకంటే గణితం తడిలేనిది. తర్వాం ఎడారి!

కుండకుండ యిక్కడే ఎక్కడో నా సన్యాసుల్లో వుండవచ్చి. వుండక పోవచ్చి. అతను జ్ఞానోదయం పొందిన గురువు. జన్మరాహిత్యం పొందినవాడు. అతని పుస్తకం అద్భుతమైంది. నేను అంతమేరకే చెప్పగలను అంతకు మించి చెప్పలేను కారణం అది గణిత శాస్త్రరీతిలోనిది. గణితానికి దాని అందం దానికుంది, దాని లయ దానికుంది అందుకనే దాన్ని నేను అభినందిస్తాను.

సమయసార్, అంటే సారాంశం. ఎప్పుడయినా మీకు ఆ పుస్తకం తటస్థిస్తే దాన్ని ఎడం చేతో పట్టుకోండి. కుడిచేతో పట్టుకోండి. అది 'రైట్ హ్యాండ్ బుక్' అన్న మార్గాల్లో అది స్వర్ణంది. అందుకని నేను దాన్ని గురించి మాట్లాడలేదు.

గణిత సంబంధమయిన వ్యక్తికరణలు నాకు యిష్టముండదు కనక నాకు కుంద్ కుంద్ యిష్టమయినా ‘సమయసార్’ గురించి నేను మాట్లాడలేదు.

ఐదోది: జె. కృష్ణమూర్తి 'ద ఫ్లై అండ్ లాస్ట్ ఫ్రీడం'.

నాకు కృష్ణమూర్తి అంటే యిష్టం. ఎందుకంటే అతను సత్యం గురించి మాట్లాడతాడు. కానీ అతని, ‘మేధస్సు’ ను నేను అసహ్యంచుకుంటాను. అతను కేవలం హేతువు, హేతుబద్ధమయిన వాడు. కానీ ఆశ్చర్యం. అతను గ్రీకు, దేవుడి, లేదా అరిస్తాటిల్ పునర్జన్మించాడనిపిస్తాడు. అతని తర్వాత నాకసహ్యం. నేను గౌరవించేది అతని ప్రేమని కానీ అతని పుస్తకం అద్భుతం.

అది అతని మొదట గ్రంథం. అతని జ్ఞానోదయం తరువాతి మొదటి గ్రంథం, చివరి కూడా. తరువాత చాలా పుస్తకాలు వచ్చినా అవన్నీ పేలవమైన దాని అనుకరణలే. దాన్ని మించి అతని గొప్ప సృష్టి లేదు.

చాలా చిత్రమయిన పోలిక. ఖీలీల్ జీబ్రాన్ అతని మాస్టర్పీస్ ‘ద ప్రా ఫిట్’ పద్ధనిమిదేళ్ళ వయస్సులో రాశాడు. జీవితమంతా దానికన్నా గొప్పది రాయాలని ప్రయత్నించాడు. వీలుకాలేదు. జౌస్సెన్స్‌న్స్ టెర్రియమ్ ఆర్గానమ్, దాటి వెళ్ళలేదు. ఎన్నో ఏళ్ళు గూర్జుయేఫ్తో వున్నా.

అట్లాగే ద ఫస్ట్ అండ్ లాస్ట్ ఫ్రీడం, నిజంగానే అతని మొదటిది, చివరిది.

ఆరోది: ఆరో పుస్తకం యింకో చైనా గ్రంథం. ‘దబుక్ ఆఫ్ హువాంగిపో’ యిది కూడా చిన్ని పుస్తకమే. కానీ సమగ్ర వివరణా గ్రంథం కాదు. కొన్ని శకలాల గ్రంథం. సమగ్రవిశ్లేషణతో సత్య నిరూపణ అనవసరం దానికోసం ఇ.పోచ.డి చెయ్యాల్సిన పని లేదు. పి.పోచ.డి బుద్ధిహానులకే యిస్తారు. హువాంగిపో చిన్ని చిన్ని శకలాలుగా రాస్తాడు. పైపైన అవి సంబంధం లేనివిగా అనిపిస్తాయి కానేకాదు. వాటి మీద ధ్యానం నిలిపితే వాటి సంబంధం తెలిసివస్తుంది. ధ్యానం గురించి రాసిన గొప్ప గ్రంథమది.

‘ద బుక్ ఆఫ్ హువాంగిపో’ ని యింగ్లీషులో ‘దటీచింగ్స్ ఆఫ్ హువాంగిపో’ గా అనువదించారు. శీర్షికే తప్పు. ‘హువాంగిపో’ లాంటి జనం బోధించరు. దాంట్లో బోధన వుండడు. నువ్వు దానిపై ధ్యానం నిలపాలి. నిశ్చబ్దంగా వుండాలి, అర్థం చేసుకోవాలి.

ఏడో పుస్తకం: ‘ద బుక్ ఆఫ్ హుయాహి’ మళ్ళీ యింగ్లీషు అనువాదంలో శీర్షిక పైలాంటిదే.

హూయా హిం, హువాంగిపో యిద్దరూ గురువులే. వాళ్ళు జ్ఞానాన్ని అందిస్తారు. బోధించు. అందువల్లే నేను ‘ద బుక్ ఆఫ్ హూయా హిం’ అని అంటాను ఆ పేరుతో లైబ్రరీల్లో పుస్తకాలు కనిపించవు. లైబ్రరీల్లో ‘ద టీచింగ్స్ ఆఫ్ హూయా హిం’ అన్న పుస్తకాలే దొరుకుతాయి.

ఎనిమిదోది: కనీసం ఈ రోజుకి, ఎందుకంటే ఎవరికీ రేపు గురించి తేలీదు. యింకొంకటి ఏమంటే యితర దయ్యాలు నా తలుపు తట్టువచ్చు. భూమిపైన బతికున్న వాళ్ళలో అందరికన్నా ఎక్కువ చదువుకున్నవాళ్ళి. ఒక సంగతి గుర్తుంచుకోవాలి. నేను గొప్పలు చెప్పుకోవడం లేదు. వున్న విషయం చెబుతున్నా. నేను కనీసం లక్ష్మిపుస్తకాలు చదువుకున్నా. యింకా ఎక్కువేనేమో! అంత కంటే తక్కువ మాత్రం కాదు. కారణం దాని

తరువాత లెక్క పెట్టడం మానేశా, కాబట్టి రేపటి గురించి నాకు తెలీదు. నేను గీతాగోవిందం, రచయిత గురించి చెప్పలేదే అని బాధపడుతున్నా. మొదట ఎనిమిదో గ్రంథం ముగించనీ.

ఎనిమిదో గ్రంథం నన్ను గాఢంగా ప్రభావితం చేసింది. అది చిత్ర మైంది. అది చిత్రమయింది కాకుంటే నన్ను ప్రభావితం చెయ్యదు. మీరు దిగ్రాంతికి గురయ్యే వీలుంది. అదేమీ సంస్కృతం, చైనీస్, జపనీస్, అరబిక్ గ్రంథం కాదు. మీరు దాన్ని గురించి వినేవుంటారు. బహుశా అది మీ ఇంట్లో వుండవచ్చు. అది పాత నిబంధనల గ్రంథంలోని ‘సాంగ్ ఆఫ్ సాలమన్ ! మినహాయించి నేను యూదుసంబంధమైన దాన్నంతా వ్యతిరేకిస్తాను.

‘సాంగ్ ఆఫ్ సాలమన్’ ని తప్పగా అర్థం చేసుకున్నారు. ప్రత్యేకించి సోకాల్డ్ సైకాలజస్టులు, ప్రోయిది యన్న అపోర్థం చేసుకున్నారు. వాళ్ళ దుర్మార్గ విధానంలో సాంగ్ ఆఫ్ సాలమన్కు వాళ్యానం చేశారు. దాన్నాక శృంగార గీతంగా మార్చారు. అది ఇంద్రియ సంబంధమయింది. నిజం. ఐహికం. కానీ శృంగార పరమయింది కాదు. అది సజీవమైంది. అందుకనే యింద్రియ సంబంధమయింది. అది రసవంతం అందుకనే యింద్రియ సంబంధం. దాంటో సెక్స్ ఒక భాగం కావచ్చు. కానీ మానవజాతిని దారి మళ్లించకండి ! యూదులు కూడా దానికి సంబంధించి భయపడ్డారు. యాదృచ్ఛికంగా ఆ భాగం పాత నిబంధన గ్రంథంలో చేర్చారని వాళ్ళ భావించారు. యథార్థం చెప్పాలంటే ఈ భాగం ఒక్కటే దాచుకోవలసిన భాగం, భద్రపరచాల్సిన భాగం. తక్కిందంతా కాల్చయ్యేచ్చు. నా, సమయం! పూర్తయిందా? నువ్వేమో అవునంటావు నేనేం చెయ్యను? అక్కడున్న అందమిదే !

ఓం మణి పద్మమామ !

అందాన్ని ఆపడం ఎంత అందం ! కాదు, కాదు, కాదు, ఈ ‘కాదు’ అన్నమాట భారతీయులు జ్ఞానోదయం పొందినపుడు చెప్పేమాట. అప్పుడు వాళ్ళ మళ్లీ జన్మించాలనుకోరు. వాళ్ళ కాదు, కాదు, కాదు, అంటారు. అట్లాంటి అద్భుతమయిన అనుభవం తర్వాత కొనసాగించడంలో అర్థమేముంది?.

నాలుగో సెమివేశం

నోట్ చేసుకోడానికి సిద్ధంగా వుండు. దేవగీత్ లాంటి మనుషులు లేకపోవడం వల్ల ప్రపంచం చాలా కోల్పోయింది. ప్లాటో రాసి పెడితే సోక్రటీసు గురించి మనకు ఏమీ తెలిసేది కాదు. బుద్ధుడి గురించయినా, బోధి ధర్ముడి గురించయినా అంతే! జీసెన్ గురించి కూడా అతని శిష్యుల ద్వారానే తెలిసింది. ఒక్క మాట కూడా మాటల్లాడవద్దని మహావీరుడన్నాడు. అట్లా ఎందుకు చెప్పాడో నాకు తెలుసు. అతను ఒక్క మాట కూడా మాటల్లాడలేదని కాదు. ప్రపంచానికి అతను సూటిగా ఏదీ అందించలేదు. అదంతా అతని శిష్యుల రాతల ద్వారానే అందింది.

జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తి ఏదయినా రాసిపెట్టడనడానికి మనకు ఒక్క ఉదాహరణ కూడా అందదు. మీకు తెలుసు నా మేరకు జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తే నా అంతిమ లక్ష్యం కాదు. జ్ఞానోదయం పొందినా, పొందకున్నా ఒక రూపాంతర స్థితి వుంది. చైతన్య స్థితి అన్నది సన్నిహిత వినిమయంలో వీలుపడుతుంది. తెలిసి ఆ వినిమయం జరగదు. గురువు చెప్పే దాంట్లో శిష్యుడు లీనమవుతాడు

కాబట్టి నోట్సుకు సిద్ధంకా, ఇంతకు ముందు గీతాగోవిందం రచయిత పేరు చెబుతానని చెప్పలేదు, చెప్పకుంటే భారం దించుకున్నట్లుండదు. అతని పేరు జయదేవుడు.

నేనెందుకు అతని పేరు చెప్పలేదంటే అతని కోసమే. అతను జ్ఞానోదయానికి కనీసం దగ్గరికయినా రాలేదు. నేను 'ద బుక్ ఆఫ్ మిర్దాద్ సృష్టికర్త మిఖాయిల్ నైమీ పేరు చెప్పాను. ఖలీల్ జీబ్రాన్ పేరు చెప్పాను. అట్లాగే నీపే, డాస్పుయోవెన్స్ వాల్ట విట్టన్. వాళ్ళేకు జ్ఞానోదయం పొందిన వాళ్ళు కారు. కానీ దానికి దగ్గరగా వచ్చారు. అంచుదాకా వచ్చారు. ఒక్కతోపుతో గుడిలో పడేవాళ్ళై. తలుపు దగ్గర నిల్చాన్నారు. తలుపు తట్టడానికి సాహసించలేదు. నిజానికి తలుపుకు తాళం లేదు తోస్తే తెరుచుకుంటుంది. అందువల్ల వాళ్ళ పేర్లు చెప్పాను.

కానీ జయదేవుడు కానీసం గుడి దగ్గరగా అయినా లేదు గీతాగోవిందం అతన్ని ఎట్లా అనుసరించి వచ్చిందో అర్థం కాదు. దేవుడి అద్భుతాలు ఎప్పుడు ఎలా వుంటాయో

ఎవరికీ తెలీదు - ఒక్క విషయం గుర్తుంచుకోండి. దేవుడు లేదు, అదొక వ్యక్తికరణ. ఎవరికీ అస్తిత్వం చేసే అద్భుతాల గురించి తెలీదు. అది అనివార్యం. ఒక్కసారి అది ఎడారిలో వర్ణిస్తుంది. ఒకోసారి సార వంతమయిన నేలలో కురవదు. దానికి మనమేమీ చెయ్యలేం.

జయదేవుడు బంజరభూమి. గీతాగోవిందం, అద్భుతమయిన కవిత్వం. అది దేవగీతం. అది అతని గుండా సాగింది. అతను దాన్ని పొడివుండాలి దాన్ని స్వర పరిచి వుండాలి. అదేమిటో తనకు తెలీకుండానే అతనా పని చేసి వుండాలి. ఎందుకంటే అతన్ని నేను గుడిదగ్గరికి రావడం కూడా చూడలేదు. అందుకనే అతని పేరు చెప్పడానికి నేను యిష్టపడలేదు. అది బహుళా అతని అహాన్ని మరింత పెంచే ఏలుంది. అందుకనే నేను, ‘అతని మంచికోసం’ అన్నాను అది ఆ మనిషి తప్పుకాదు. అతనేమిటో అది అతనుగా వున్నాడు అతను అందమయిన బిడ్డకు జన్మనిచ్చాడు. నేను ఆ బిడ్డపేరు చెప్పాల్సి వచ్చినపుడు తండ్రి పేరు కూడా చెప్పాలి. లేకుంటే జనం ఆ బిడ్డ అక్రమ సంతానమని భావించేఏలుంది. కాదు, ఆ బిడ్డకు తండ్రి వున్నాడు.

జయదేవుని పేరు చెప్పడంతో నాకు ఎంతో వెసులుబాటు కలిగింది. యిక అతని గురించి చెప్పాల్సిన పని వుండదు. పైగా తలుపు ముందు పెద్ద కూచ్ వుంది. నేనెందుకిలా అంటున్నానంటే నేను దుమికేముందు ఆలోచించను. దుమికాక ఆలోచిస్తాను. యిప్పటికే పదిమంది గురించి చెప్పాను. ఆప్పుడే కొంతమంది గుసగుసలు పోతున్నారు.

మొదట: పోరాక్కిటన్స్‌కు సంబంధించిన కొన్ని శకలాలు. అతనంటే నాకు యిష్టం. కింద మార్జిన్‌లో రాసుకో. నేను అందర్నీ ప్రేమిస్తాను. కానీ కొందర్నీ యిష్టపడతాను. కొందర్నీ యిష్టపడను. ఐతే అందర్నీ ప్రేమిస్తాను. నేను పోరాక్కిటన్స్‌ని ప్రేమిస్తాను, యిష్టపడతాను కూడా.

పోరాక్షిటన్ స్థాయిలో కొందర్నే పెడతాను. అది నిజమే కానీ నిజానికి ఆ స్థాయిలో ఎవరూ లేరు. మళ్ళీ చెబుతున్నా. పోరాక్షిటన్ స్థాయిలో పెట్టదగిన వాళ్ళు లేరు. అతను మరీ ముందుకు వెళ్ళిపోయాడు. ప్రమాదకరంగా మేలుకున్నాడు. తనేం చెబుతున్నాడో వాటికి సంబంధించిన పర్యవసానాల్ని గురించి ఎప్పుడూ అతను పట్టించుకోలేదు, భయపడలేదు

అతను చెప్పిన ఈ శకలాలు దేవగీత -గుర్తుంచుకో అతను రాయలేదు. అట్లాంటి వ్యక్తులు రాయకపోవడం వెనక ఏదో కారణం వుండి వుంటుంది. ఆ విషయాలు తరువాత

మాట్లాడుకుందాం.

పోరాక్షిట్స్, ఒకే నదిలో నువ్వు రెండుసార్లు అడుగుపెట్టలేవు, అన్నాడు. వెంటనే, నువ్వు ఒకేనదిలో కనీసం ఒకసారి కూడా అడుగు పెట్టలేవు, అన్నాడు. ఇది అసాధారణ అద్భుత ప్రకటన! నిజం కూడా!

ప్రతిదీ మారుతోంది. ఎంతవేగంగా మారుతోందంటే ఒక నదిలో రెండుసార్లు అడుగుపెట్టే అవకాశమే లేదు. నది నిలకడగా ప్రవహిస్తోంది. సముద్రం కేసి సాగుతోంది, సాగుతోంది. అనంతకేసి సాగుతోంది. అజ్ఞాతంలోకి సాగి అదృశ్యం కావడానికి ప్రవహిస్తోంది. ఈరోజు సాయంత్రం నా లిస్టులో వున్న ఫస్టు వ్యక్తి పోరాక్షిటున్.

రెండు: పైధాగరన్ ‘గోల్డెన్ వర్సెన్’ తప్పగా అర్థం చేసుకున్న పొరపాటుగా అర్థం చేసుకున్న వాళ్ళలో అతనొకడు. అది అనివార్యం నువ్వు పొరపాటుగా అర్థం చేసుకోడానికి సిద్ధపడివుంటే అట్లాగే జరుగుతుంది. అర్థం చేసుకోవడమన్నది ప్రమాదకరమైన సంగతి. అప్పుడు నిన్ను పొరపాటుగా అర్థం చేసుకుంటారు. పైధాగరన్ని అతని శిష్యులు కూడా అర్థం చేసుకోలేదు. నిజానికి అతని ‘గోల్డెన్ వర్సెన్’ ని రాసిన వాళ్ళు కూడా అర్థం చేసుకోలేదు. దాన్నివాళ్ళు యాంట్రికంగా రాశారు. ఎందుకంటే అతని శిష్యుల్లో ఒకడు కూడా అతని స్నాయికి ఎదగలేదు. అతని ఎత్తును అందుకోలేదు. ఒక్కరు కూడా జ్ఞానోదయం పొందలేదు. గ్రీకులు దాదాపు అతన్ని పట్టించుకోలేదు. వీలయినంతవరకు పక్కన పెట్టారు

పోరాక్షిట్స్, సోక్రటీస్, పైధాగర్స్, ప్లాటినమ్.. వాళ్ళ సోక్రటీస్‌ను కూడా పక్కన పెడదామనుకున్నారు. కానీ వీలుకాలేదు కారణం అతను బంధించడానికి వీల్లేనంత పెద్దవాడు. అందుకని విషంపెట్టారు వాళ్ళ పక్కన పెట్టలేకపోయారు.

కానీ పైధాగరస్ని పూర్తిగా పక్కన పెట్టారు. కారణం అతను కూడా బుద్ధుడు, జీసెన్ లాంటి జ్ఞానోదయం పొందిన వాళ్ళ కేటగిరికి చెందినవాడు. వాళ్ళ కన్నా మరికొంత ఎక్కువే. జీసెన్, బుద్ధుడు, లావోత్సు వీళ్ళలో ఎవరూ కీలకాన్ని కనిపెట్టడానికి పైధాగరస్నిలా ఎవరూ శ్రమించలేదు. అతను ఎంతో సాధికారిక అన్యోష్టకుడు. ప్రతివిషయంలో ఎంతో శ్రమించడు. ఆ రోజుల్లో పరిచయం లేని ఎన్నో దేశాలు తిరిగాడు. ఎందరో గురువుల్ని కలిసి ఎన్నో మార్పిక కేంద్రాల్ని దర్శించాడు. అతను అసాధారణ మయిన వ్యక్తి

మూడు: అతని గురించి అందరికీ అంతగా తెలీదు. అతని దేశం వాళ్ళకే తెలీదు. అతని పేరు సరవో. అతని పుష్టకంపేరు ‘సరవో పాటలు’. అది టిబెట్ భాషలో శీర్షిక. అది ఎవరు రాశారో ఎవరికీ తెలీదు. ఒక విషయం స్ఫుర్తం. వాటిని సరవో రాయలేదు.

అతను వాటిని పొడాడు అంతే. వాటిని స్వరపరిచిన వ్యక్తి కవి కాడు, ఒక మార్పికుడు నక్కల కాంతులు కూడా చిన్నబోయ్ ధగధగలు ఆ పొటల్లోవన్నాయి.

‘సాంగ్ ఆఫ్ సరహో’ టిబెటన్ భాషలో వుంది. అనువదింపబడలేదు. ఒక టిబెటన్ లామా నించీ విన్యాసు. నేను దాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ వినాలనుకున్యాను కానీ ఆ లామా ‘వాసన’ కొడుతూ వుండడం వల్ల ‘ధాంక్య్’ అన్యాను. లామాలు స్వానం చెయ్యరు. అందుకని వాసన వేస్తారు. నాకేమో వాసనలంటే ఎలర్జీ. పూర్తి పాటను వినడం కూడా నాకు యిబ్బంది ఐంది. నాకేమైనా ఆస్త్ర్య అట్టాక్ అవుతుందేమో అని భయపడ్డాను.

ನೇನು ಸರಹ್ದೆ ಗುರಿಂಚಿ ಚಾಲಾ ಮಾಟ್ಟುಡಾನು. ಅತನು ತಂತ್ರ ಮಾರ್ಗಾನಿಕಿ ಮೂಲಾಧಾರಂ.

నాలుగు: తిలోపా. అతని శిష్యుల ద్వారా అతని పాటలోని కొన్ని భాగాలు మనకు దొరుకుతున్నాయి. ఈ శిష్యుల్లేకుంటే మనం ఎంత కోల్పోయే వాళ్ళమో కాదా! వాళ్ళు వాళ్ళ గురువులు ఏది చెబితే అది రాసిపెట్టేవాళ్ళు. అది మంచా, చెడ్డా అని చూసే వాళ్ళు కాదు. వీలయినంత మేరకు యథాతథంగా రికార్డు చెయ్యడానికి ప్రయత్నించే వాళ్ళు. అది చాలా కష్టమయిన లక్ష్యం. గురువన్నవాడు పిచ్చివాడు. అతనేమైనా చెబుతాడు. ఏమయినా పాడతాడు లేదా నిశ్శబ్దంగా వుండిపోతాడు. అతను తన చేతితో కొన్ని సూచనలు యివ్వచ్చు. వాటిని అర్ధం చేసుకోవాలి. ముప్పయి సంవత్సరాల పాటు ప్రతిరోజు మెహర్బాబా చేసింది. అదే. మౌనంగా మాట్లాడకుండా వుంటూ చేతితో సంజ్ఞలు చేసేవాడు.

‘నా నెంబర్లు కర్కేనా? ఔ

‘కాదు ఓష్టో’

మంచిది. కొన్నిసార్లు కరెక్టుగా వున్నందుకు సంతోషిస్తాను. నెంబర్లతో నాకు చాలా బావంటుంది. అది అనుకోకుండా సరయిన సందర్భంలో వాటి గురించి అడుగుతాను. నేను ఎప్పుడూ అంకెల్ని కలిపేస్తాను. లెక్కపెట్టలేను. కారణం నేను కొలవలేని దాని ముందు, లెక్కించలేని దానిముందు వుంటాను. పదాల ముందు, అంకెల ముందు వుండదు. వాటి పట్టింపు వుండదు. సత్యమేమిటంటే నేను పదాల్ని, అంకెల్ని చూస్తూ వుండదు. సత్యం అన్నిటినీ రూపొంతరం చెందిస్తుంది. దానివల్ల అన్నీ కలగాపులగమవుతాయి. తలకిందులవుతాయి. ముందూ వెనకలవుతాయి. కాబట్టి నేను కరెక్టే అని నువ్వు చెప్పింది. నాకు గొప్ప అభినందన. అవునూ దయచేసి చెప్పు. నెంబరెంత ?

‘పదు, ఓపో?’

‘దాంక్యు’!,

ఐదు: నేను చెప్పబోయే వ్యక్తి జ్ఞానోదయం పొందిన వాడుకాడు. అతన్ని ఎవరూ గుర్తుపట్టరు. కేవలం జ్ఞానోదయం వ్యక్తే యింకో జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తిని గుర్తుపడతాడు. అతని పేరు డి.టి. సుజుకీ, ఆధునిక కాలంలో ధ్యానం గురించి, జెన్ గురించి అంతగా చెప్పినవాడు యింకొకడు లేదు. సుజుకి పోశ్చాత్య ప్రపంచానికి జెన్ని పరిచయం చెయ్యడానికి తన జీవితమంతా శ్రమించాడు.

జెన్, అన్నది సంస్కృత పదం ధ్యాన-అన్వదాన్ని జపాన్ భాషలో పలకడం. బుద్ధుడు సంస్కృతాన్ని ఉపయోగించలేదు. పైగా అసహ్యంచుకున్నాడు. కారణం అది పూజారుల భాష కావడం, ఎందుకంటే పూజారులెప్పుడూ రాక్షసుల సేవలో వుంటారు. బుద్ధుడు సామాన్యమయిన సాదాసీదా భాషను వాడాడు. నేపాల్ లోయలో జనం మాట్లాడుకునే భాషని వాడాడు. దాని పేరు పాలి. పాలిభాషలో ధ్యానాన్ని ఛానా, అంటారు. మామూలు మనుషులు, చదువురాని వాళ్ళు క్లిప్పంగా, కష్టంగా వున్నపదాల్ని పలకడానికి యిష్టపడరు. వాటిని తమకు అనుకూలంగా మార్చుకుని ఉచ్చరిస్తారు. రాయిపైన నీరు ప్రవహిస్తే కాలక్రమాన అది కరిగినట్లు కష్టమయిన పదాలు కూడా సాధారణంగా మారుతాయి. ఇనా ‘పదం చైనా చేరి ఛాన్’ ‘ఐంది ఛాన్ జపాన్ బేరి జెన్’ ఐంది. యిది అన్ని చోట్లా జరిగేదే.

డి.టి. సుజుకి పుస్తకం ‘జెన్ అండ్ జపనీస్ కల్బర్’ నా ఐదో గ్రంథం. అతను మానవత్వానికి ఎంతసాయం చేశాడంటే అతని స్థాయిని ఎవరూ అందుకోలేరు. అతను ఎంతో శ్రమపడ్డాడు. ప్రపంచం అతనికెంతో రుణ పడివుంది. సుజుకి అన్నది యారోజు అందరికీ పరిచిత పదం.

ఆరు: ఈరోజు మీకో ఫ్రెంచివ్యక్తిని పరిచయం చేస్తాను. మీరు ఆశ్చర్యపోతారు. మీలోపల మీకు మీరే అనుకుంటారు ‘ఫ్రెంచివ్యక్తా ? పైధాగరన్, హారాక్సిటన్, సుజుకి వీళ్ళ లిస్టులో వున్నాడా? ఓపోకేమైనా పిచ్చెక్కిందా!, అనుకుంటారు

అవును, నేనెప్పుడూ మామూలు మనిషిగా లేను. కనీసం పాతికేళ్ళగా అంతకు ముందు నేను మామూలు మనిషిని. ధాంక గాడ్ ! గుర్తుంచుకోండి దేవుడు లేదు, అదొక అభివ్యక్తి మాత్రమే. దైవత్వం మాత్రమే వుంది. నా అనుయాయులు, శిష్యులు అందరూ నన్ను దేవుణ్ణి చేసి పూజించడం ఆరంభిస్తారు. అందుకనే చెబుతున్నా దేవుడు లేదు.

నీఁడే ‘దేవుడు చనిపోయాడు’ అన్నాడు, అది పొరపాటు. దేవుడు వుంటే కదా చనిపోవడానికి-కాబట్టి ‘ధాంక్గాడ్’ అంటే ఆ మాట మంచితనానికి ఆనందానికి సింబల్.

సరే నేను చెబుతున్నది ‘ఎ ఫ్రైంచ్మాన్. ఓషో’

అవును. నేనింకా పేరు చెప్పలేదు. ఆ పుస్తకంపేరు ‘లెట్ గో’. రచయిత హూర్ఫ్స్ బెనాయిట్. ప్రతి ఒక్కరి యింట్లో ఎవరయితే ధ్యానం చేస్తారో వాళ్ల యిళ్లల్లో ఆ పుస్తకం వుండాలి. అంత శాస్త్రీయంగా, అదే సమయంలో అంత కవితాత్మకంగా ఎవరూ రాయలేదు. అక్కడ వైరుధ్యముంది. కానీ దాన్ని అతడు నిర్వహించాడు. హూబర్డ్ బెనాయిట్ రచన ‘లెట్గో’ ఆధునిక పాశ్చాత్య ప్రపంచంలో వచ్చిన అద్భుతమయిన గ్రంథం. నేను ప్రాచ్యం గురించి చెప్పడం లేదు.

వీడు: రామకృష్ణ పరమహంస కథలు : మీకు తెలుసు నాకు సన్మానిసులంటే అంతగా యిష్టముండదు. వాళ్లని కొంతగా యిష్టపడతానని కాదు. వాళ్లని అసలు యిష్టపడను. నిజం చెప్పాలంటే వాళ్లని అసహ్యించుకుంటాను వాస్తవానికి నేను యిష్టపడను. నిర్జీవంగా వుంటారు, అడ్డమయిన చెత్త కుప్ప వేస్తూ వుంటారు. కానీ రామకృష్ణ పరమహంస వాళ్ల కేటగిరికి చెందడు. ధాంక్ గాడ్ ! కొంత మంది సన్మానిస్త్వంలో వుంటారు కానీ సన్మానిలు కారు.

రామకృష్ణ పరమహంస కథలు నిరాడంబరంగా వుంటాయి. అవి అట్లాగే వుంటాయి. జీసెన్ చెప్పిన కథల్ని గుర్తు తెచ్చుకోండి. అట్లా వుంటాయి. ప్రభోదాత్మక కథ కష్టంగా వుంటే పనికిమాలిందవుతుంది. అన్ని వయసుల్లో వున్న పిల్లలందరూ ఆర్థం చేసుకునేలా ఆ కథలుండాలి. అవును నేను చెబుతున్నది అన్ని ‘వయసుల్లోని పిల్లలూ! రామకృష్ణ పరమహంస కథలు నా ఏడో గ్రంథం.

ఎనిమిది ఈసఫ్ కథలు, ఈసఫ్ చారిత్రక పురుషుడు కాదు. అతనెప్పుడూ లేదు. బుద్ధుడు తన బోధనల్లో ఆ కథల్ని వుపయోగించాడు. అలెగ్జాండర్ యిండియాకు వచ్చినపుడు ఆ కథలు విని వాటిని పాశ్చాత్యానికి తీసుకెళ్లాడు. చాలా పేర్లు మారాయి. బుద్ధుడు బోధిసత్యదయ్యాడు. బుద్ధుడు బుద్ధుల్ని రెండురకాల వాళ్లగా నిర్వచించాడు. మొదటి రకం బుద్ధుణి ‘అర్వత్త’ అన్నాడు. అతను బుద్ధత్వాన్ని అందుకున్నాకా దేన్ని గురించీ అలోచించనివాడు. రెండో రకానికి చెందిన వాడు, బోధిసత్యుడు. అతను బుద్ధత్వాన్ని అందుకుని కూడా యితర్లకు సాయపడ్డానికి శ్రమిస్తాడు

‘బోధిసత్య’ పదం అలెగ్జాండర్ గుండా ‘బోధిసత్త’ ఐంది తరువాత జోన్సఫన్, అయింది. జోన్సఫన్, ఈసఫ్గా మారింది. ఈసఫ్ కథలు అద్భుతమయి నవి. అది నా ఎనిమిదో గ్రంథం

తొమ్మిదో గ్రంథం నాగార్జునుని మూల మాధ్యమిక కారిక నాకు నాగార్జునుడంటే అంతగా యష్టముండదు. అతన్నో మరీ ఎక్కువగా ఫిలాసఫర్ వున్నాడు, నేను యాంటీఫిలాసఫిక్స్‌ని,

మూల మాధ్యమిక కారిక , అంటే మధ్య మార్గ సారాంశం. ఆ గ్రంథంలో అతను అద్భుతమయిన లోతులు అందుకున్నాడు

పదాలు అందుకోదగిన, మేరకు సాధించాడు నేనెప్పుడూ దాన్ని గురించి మాట్లాడలేదు. తప్పని సరయింది నువ్వు మాట్లాడాల్సి వుంటే మంచి మార్గం మాట్లాడకుండా వుండడమే, నిశ్శబ్దంగా వుండడమే ఆ పుస్తకం అద్భుతమైంది

పది: ఈరోజు సాయంత్రం విచిత్రమయిన గ్రంథం నా పదో గ్రంథం. సాధారణంగా నేనా గ్రంథాన్ని యిందులో చేరుస్తానని ఎవరూ అనుకుని వుండరు. అది మార్పా గొప్ప సృజన. మార్పా టిబెట్ మార్చికుడు అతని అనుయాయులు కూడా దాన్ని చదివి వుండరు. అది చదవడానికి వుద్దేశించింది కాదు. అది పజిల్. దాని మీద ధ్యానం నిలపాలి. దాన్ని చూస్తూ వుంటే హతాత్మగా ఆపుస్తకం అదృశ్యమయిపోతుంది. దాంట్లో వస్తువు మాయమయి పోతుంది. చైతన్య మొక్కటే నిలిచి వుంటుంది.

మార్పా: చిత్రమయిన మనిషి ఆయన గురువు ‘మిలారెపా’ ఆయన గురువు కూడా, నేను మార్పా ముందు తలవంచుతాను, అన్నాడు. ఏ గురువూ అనని మాట

ఒకసారి ఎవరో మార్పాతో ‘నువ్వు మిలారెపాని నమ్ముతావా? ఐతే మంటల్లోకి దూకు అంటే మార్పా వెంటనే మంటల్లోకి దూకాడు. జనం పరిగెత్తుకుంటూ మార్పా మంటల్లో వున్నాడని మంటల్ని ఆర్పిచూస్తే మార్పా పద్మాసనంలో కూచుని నవ్వుతున్నాడు. ఎందుకు నవ్వుతున్నావంటే. మాటలు కూడా కాల్పలేనిది నమ్మకమొక్కటే అని నవ్వుతున్నాను. అన్నాడు.

అతనికి నిరాడంబర గీతాల సంపూటి నా పదో గ్రంథం.

నా ‘టైం’ ముగిసింది? అవునని నువ్వుంటున్నావు. కానీ నాటైం, యింకా రాలేదని నాకు తెలుసు. రానిదే ఎట్లా ముగుస్తుంది? నేను కాలానికి ముందే వచ్చాను. అందుకే నన్ను పొరపాటుగా అర్థం చేసుకున్నారు. నీ దృష్టిలో నా ‘టైం’ అయిపోయింది. నువుకర్ణే యిప్పుడు ముగించడం మేలు.

ఐదిం స్వమావేశం

ఇప్పుడు పని మొదలయింది

‘అధాతో బ్రహ్మ జిజ్ఞాసా’ ఇప్పుడు అనంతంలోకి అన్వేషణ... బాదరా యణ తన గొప్ప గ్రంథాన్ని, అత్యంత గొప్ప గ్రంథాన్ని ఆరంభించిన విధం. ఈ రోజు నేను మాటల్లాడబోయేవాటిల్లో మొదటి గ్రంథం అది. బాదరాయణుడు ‘ఇప్పుడు అనంతంలోకి తన అన్వేషణ’ అంటూ తన ‘బ్రహ్మ సూత్రాల్చిత్తి’ ఆరంభించాడు. ప్రాచ్యగ్రంథాల ప్రారంభం అలాగే వుంటుంది. ఇప్పుడు - లేదా ఎప్పటికీ వుండదు.

పొరపాటుగా అర్థం చేసుకున్న వాళ్ళలో బాదరాయణుడు ఒకడు కారణం ఏమిటంటే ఆయన మరీ గంభీరుడు కావడమే.

మార్యికుడన్నవాడు ఎప్పుడూ గంభీరుడు కాకూడదు. అది మంచిలక్ష్మణం కాదు ఆయన వేల సంవత్సరాల పూర్వం జీవించిన బ్రాహ్మణుడు. బ్రాహ్మణుల్లో జీవించిన వాడు, బ్రాహ్మణులకు బొధించినవాడు. ప్రపంచంలో చాలా సీరియస్ ఐన వ్యక్తుల్లో మొదటి స్థానంలో బ్రాహ్మణు లంటారు. యిండియాలో జోక్సంటూ లేవు మీకు తెలుసా? యంత పెద్ద దేశంలో జోక్సు లేకపోవడం ఏంతకదూ! కారణం జోక్సు వాళ్ళకు, ‘అపవిత్రం’ గాకనిపిస్తాయి. కారణం వాళ్ళు, పవిత్రులు!

నేనర్థం చేసుకుంటాను ఆ విషయంలో బాదరాయణున్ని క్షమిస్తాను కానీ ఆయన కొంత సీరియస్గా వున్న విషయాన్ని చెప్పడం కూడ మరచిపోను నేను నా పుస్తకాల లిస్టులో ఆయన్ని చేర్చాలా వద్దా అని వెనకాముందయ్యాను.

దానికి కేవలం ఆయన సీరియస్నే కారణం.

నేను ‘మిర్దాద్’ ని చేర్చడానికి వెనకాడలేదు. ఉమర్ఖయ్యాం రుబా యత్తలు చేర్చడానికి సందేహించలేదు. అదే నేను బాదరాయణుని బ్రహ్మసూత్రాల్చిత్తి చేర్చడానికి వెనకాముంద య్యాను. తూర్పు దేశాల్లో అది ఒకానొక అపూర్వ గ్రంథం. అది నిజం కూడా

నేను చాలా గంభీరమయిన గ్రంథాలు చదివాను. ఆ దుర్మార్గుడయిన సన్మాసి

గూర్జయేష్ ‘ఆల్ అండ్ ఎవ్వెదిధింగ్’ కూడా గంభీరం సంగతి కొన్స్ బాదరాయణ బ్రహ్మసూత్రాల్తో సరితుగేది లేదు. సీరియస్ నెన్సికి అది అల్పిమేట్! అతను చాలా తక్కువ నవ్వి వుంటాడు.

క్రిస్తియన్లు జీసెన్ నవ్వలేదని నమ్మతారు. నేను దాన్ని నమ్మతాను ఆ విషయం బాదరాయణుడికి సంబంధించి కూడా నిజమే. బహుశా అతను నవ్వి వుండడు. అతను సీరియస్ చాలా సీరియస్. అట్లాంటి పుస్తకాన్ని సృష్టించడం కష్టం. దాని అర్థాన్ని వివరించడానికి వేల వ్యాఖ్యానాలున్నాయి.

సత్యానికి వ్యాఖ్యానం అక్కర్లేదు. దాన్ని గంభీరం వెనక దాచితే దానికి వాఖ్యానం తప్పని సరి. వ్యాఖ్యానాలు ఎప్పుడూ దయ్యానికే సేవచేస్తాయి. బాదరాయణుని గాంభీర్యం పక్కన పెడితే అది గొప్ప గ్రంథం. అది ఒక శాస్త్రజ్ఞుడి ప్రతిభకు పరాకాష్టం.

భారతదేశంలో ‘ఆచార్య’ అని ఎవర్ని అంటారంటే మూడు విషయాలపై వ్యాఖ్యాకాల్చి చేసినవాళ్ళనే అంటారు. మొదటిది నూట ఎనిమిది ఉపనిషత్తులు, రెండు భగవద్గీత. మూడు బాదరాయణ బ్రహ్మసూత్రాలు నేను వాటిగురించి వ్యాఖ్యానించలేదు. కానీ నన్ను ‘ఆచార్య’ అన్నారు చాలా ఏళ్ళపాటు అలా పిలిచారు. మీరు వాటిపై వ్యాఖ్యానం చేశారా! అని జనం నన్ను అడిగారు.. నేను కేవలం జోకులు చెబుతాను. నేను ఎలాంటి వ్యాఖ్యానాలు చేయలేదు. నన్ను ఆచార్య అనడం కూడా జోకే. దాన్ని అంత సీరియస్గా పట్టించుకోకండి, అన్నాను.

బ్రహ్మసూత్ర :— బ్రహ్మానుడు అంటే తెలిసినవాడు, దేవుని గురించి తెలిసినవాడు అని అర్థం. కానీ కాదు. క్రీస్తుకు ముందు నాలుగువేల నాలుగు సంవత్సరాల ముందు దేవుడు ప్రపంచాన్ని సృష్టించాడు అన్న క్రిస్తియన్ ఇండియాలో బ్రాహ్మణుడికి ఏ సంబంధమూలేదు. నేనీ విషయం బాదరాయ ణుడితో అంటే ఆయన నవ్వేవాడు. అతని గాంభీర్యం సడలేనిది. బ్రహ్మ అంటే దేవుడు కాదు, బ్రహ్మ అంటే దైవత్వం. అనంత అస్తుత్వమంతా విస్తరించిన దైవత్వం. సమస్తానికి సంబంధించిన సమస్తం.

సూత్ర అంటే దారి. బ్రహ్మ గురించి ఎక్కువగా మాట్లాడ్డానికి మీలుపడదు. ఒకదారి గురించే ఒక సంజ్ఞ గురించే మాట్లాడగలవు. కానీ ఆ సంజ్ఞ ఒక వంతెనగా మారగలదు. ఆ దారి ఆనకట్టగా మారగలదు

బాదరాయణుని గాంభీర్యం పక్కన పెడితే ఆగ్రంథం నాకిష్టం, నాకు సీరియస్నెన్ అంటే అసహ్యం, ఐనా బ్రహ్మసూక్తులు యిష్టం. ప్రపంచంలో విలువైన గ్రంథాల్లో అది

ఒకటి. బైబిల్ దాని సమీపానికి కూడా రాలేదు. ఎంతో దూరంగా వుంది.

రెండోది: నారదుని, భక్తి సూత్రాలు, నారదుడు బాదరాయణుడికి పూర్తిగా వ్యతిరేకమైనవాడు. అతన్ని వ్యతిరేకంగా పెట్టడం నా కిష్టం. వాళ్ళి ధ్వర్షీ ఒకే గదిలో బంధించి ఏం జరిగినా నేను ఎంతో ఆనందిస్తాను.

నారదుడేమో ఎప్పుడూ వీణని ధరించి వుంటాడు. దానికి ఒకటే తీగ వుంటుంది. దాన్ని ‘వికతారు’ అని కూడా అంటారు. నారదుడు ఎప్పుడూ దాన్ని మీటుతూ పాడుతూ ఆడుతూ వుంటాడు. బాదరాయణుడు అది భరించ లేదు. నేను అన్ని రకాలయిన జనాల్ని భరిస్తాను. బాదరాయణుడు నారదుడి చర్యకు అగ్నిమీద గుగ్గిలమవుతాడు. నారదుడు బాదరాయణుడు లాంటి వాళ్ల మాటలు వినేరకం కాదు. బాదరాయణుడు అరుస్తూనే వుంటాడు నారదుడు పాడుతూనే వుంటాడు. నేను యిధ్వర్షీ చూసి ఆనందిస్తాను. నేను నారదుని ‘భక్తి సూత్రాల్ని’ తీసుకున్నది అందుకే !

భక్తి సూత్రాలా ‘అధాతో భక్తి జిజ్ఞాసా’ అంటూ ఆరంభమవుతాయి. ప్రేమని అన్వేషిస్తూ, అంటూ మొదలవుతాయి. ప్రేమని అన్వేషిస్తూ సాగడమన్నది గొప్ప విశ్వేషటనం! గొప్ప ప్రయాణం. గొప్ప అన్వేషణ. అన్నీ అల్పస్థాయికి చేరుకుంటాయి. అణుశక్తి కూడా. నువ్వు ఐన్స్టీన్ స్థాయి శాస్త్రజ్ఞుడు కావచ్చ కానీ నీకు ప్రేమ లేకుంటే నీకు అన్వేషణ అంటే ఏమిటో తెలీదు. ప్రేమ మాత్రమే కాదు, చైతన్యం కూడా చైతన్యం ప్రేమగా రూపొందుతుంది. ప్రపంచంలో గొప్ప కష్టమైన లక్ష్మీల్లో మొదటిది అది.

నన్ను మళ్ళీ చెప్పినివ్వండి. చాలా కష్టమయిన లక్ష్ముది. ప్రేమతో కూడిన చైతన్యం. జనం ప్రేమలో పడతారు, జనానికి ఆ స్పృహ వుండదు. వాళ్ల ప్రేమ శారీరకం. అది ఆకర్షిస్తుంది. వాళ్లని భూమికేసి లాగుతుంది. నారదుడు వుద్దేశిస్తున్నది పూర్తిగా వేరయిన ప్రేమ గురించి.

ఆయన ప్రేమను దానంగా, చైతన్యంగా వుద్దేశిస్తున్నాడు. శాస్త్రియంగా చెబితే భూమ్యకర్షణకి వ్యతిరేక దిశలో వుద్దేశిస్తున్నాడు. ప్రేమలో పడడం కాదు, ప్రేమ గుండా లేవమంటున్నాడు. అధాతో ప్రేమ జిజ్ఞాస.

అందరూ ఎందుకు భయపడుతూ దిక్కులు చూస్తారు? నేను దయ్యాల్ని ప్రేమిస్తాను వాటిపని అవి చెయ్యాలీ. వాటి చేతనయినంత అల్లరి చెయ్యాలీ. నామేరకు అవి నాకు అణుమాత్రం కూడా ఆటంకం కలిగించలేవు. మీకు సంబంధించి మీరు యిప్పటికే కావలసినంత ఆందోళనకి లోనయ్యారు. యిప్ప టికే మిమ్మల్ని కావలసినంత యిబ్బంది

పెట్టాయి. యింతకు మించి యింకేం చేస్తాయి? కాబట్టి అంతా సజావుగానే వున్నట్లే కదా! అంటే ఎట్లా వుండాలో అంతా అట్లా వుందన్నమాట!

నేను నారదుని గ్రంథాన్ని చాలా యిష్టపడతాను. దాన్ని గురించి మాట్లాడాను. కానీ యింగ్రీషులో మాట్లాడలేదు, యింగ్రీషు నా భాషకాదు. అది మరీ సైంటిఫిక్ భాష. అది మాధమాటికల్ భాష. ఆధునిక భాష నేను నారదుని గ్రంథం గురించి నా మాతృభాష హిందీలో ఉపన్యసించాను. ఆ భాషలో నేను సులభంగా పాడగలను, అది నా హృదయానికి సన్నిహితమైంది.

నేను చదువుకున్న ఒక ప్రోఫెసర్, నువ్వు ఫారిన్ లాంగ్వేజ్‌ని యిష్టపడక పోతే నువ్వు వాదించలేవు అనేవాడు, ఘర్షించలేవు అనేవాడు పొట్లాడ్డానికి సిద్ధమయిన మనిషికి హృదయ భాష రావాలి. ప్రేమించడానికయినా అంతే. మరింత లోతుల్లోకి వెళ్లాలంటే తప్పదు.

నేను ఇంగ్రీషు మాట్లాడ్డం మొదలుపెట్టాకా తప్పులు మాట్లాదేవాణ్ణి, ఎందుకంటే అది రెండు పనులు చెయ్యడం లాంటిది. నేను హిందీలో మాట్లా దుతూ తరువాత యింగ్రీషులోకి అనువదించాల్సి వచ్చేది. చాలా కష్టమయిన పని. సూటిగా యింగ్రీషులో మాట్లాడ్డం నాకు వీలుపడని పని. థాంక్ గాడ్! గుర్తుంచుకోండి. దేవుడు లేదు. అతన్ని సృష్టించుకోవాలి

ఎందుకంటే మనం కృతజ్ఞత ప్రకటించడానికి ఎవరో అవసరం. నేను నారదుని గురించి చెప్పింది ఎవరయినా అనువదిస్తారని ఆశిస్తున్నా.

నేను యింగ్రీషులో చెప్పలేనివి ఎన్నో హిందీలో చెస్పాను, అవసరం కొద్ది చెప్పాను. ఎందుకంటే వాటిని యింగ్రీషులో చెప్పడం వీలయ్యేది కాదు. అట్లాగే యింగ్రీషులో చెప్పినవయినా అంతే.

నేను చేసే పని కొంత వింతగా వుంటుంది. నా పుస్తకాలన్నీ హిందీ నించి యింగ్రీషుకు, యింగ్రీషునించీ హిందీకి అనువాదమయితే మీరు ఆశ్వర్య పోతారు. అది చూసి నేను నవ్వుకుంటాను. నేను శరీరంలో వున్న లేకున్న విషయమది కాదు. నేనయితే నవ్వుకుంటాను. మీకు హోమీ యిస్తున్నా. నేనెక్కడున్నా, నేనెక్కడో ఒకదగ్గర ఈ విశ్వంలో వుంటాను. ఆశ్వర్యపోయే మిమ్మల్ని చేతులు కలుపుకుంటున్న మిమ్మల్ని. నమ్మలేకపోయిన మిమ్మల్ని చూస్తాను. ఎందుకంటే రెండు భాషల్లో విభిన్న కోణాల్లో నేను మాట్లాడాను. నేను హిందీలో వ్యక్త పరచలేని కోణంలో మాత్రమే యింగ్రీషు ఉపయోగించాను.

ఇక మూడో గ్రంథం పతంజలి, యోగసూత్రాలు, బాదరాయణుడు మరీ గంభీరుడు, నారదుడు మరీ ఉల్లాసం, పతంజలి మధ్యస్తంగా వుంటాడు కచ్చితంగా మధ్యమార్గం. గంభీరంగా వుండడు, తేలిగ్గానూ వుండడు ఆయన్ని శాస్త్రీయమైన శక్తి. నేను పతంజలి మీద పది సంపుటాలకు సరిపడే వుపన్యాసా లిచ్చాను. కాబట్టి దాన్ని గురించి యింకా చెప్పాల్సిన పనిలేదు పద సంపుటాలు చెప్పాకా యింకా చెప్పాలంటే కష్టం. దాన్నిని యింకా అదనంగా ఏమన్నా చేర్చాలంటే అది ఒకే ఒక విషయం. ఆ వ్యక్తి పట్ల తనకున్న ప్రేమ.

నాలుగు కబీరు. ‘ద సాంగ్ ఆఫ్ కబీర్’ ఈ ప్రపంచంలో అట్లాంటిది యింకొకటి వునికిలో లేదు. కబీర్ అపూర్వ అచ్ఛత వ్యక్తి. చదువురాని వాడు. నేతపనివాడు, అతనెవరో ఎవరికీ తేలీదు. అతని తల్లి అతన్ని గంగ ఒడ్డున వదిలి వెళ్ళింది. అతను అక్రమ సంతానం కావచ్చ. అతను ప్రేమ లేకుండా పుట్టాడు ప్రేమే నిజమైన చట్టం, కబీరు గురించి కూడా నేను చాలా చెప్పాను.

కాబట్టి మళ్ళీ మళ్ళీ కబీరు గురించి అదనంగా చెప్పాల్సిన పనిలేదు ఒక్క మాట మాత్రమే చెబుతాను, కబీర్! నేను ఈ ప్రపంచంలో ఎవర్నీ ప్రేమించ నంతగా నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను.

‘నా నెంబరు కరెక్టేనా?’

‘యస్. ఓష్టే!’

అయితే ఓకె ! దయ్యం నాకు ఆటంకం కలిగించలేదు !

ఐదు: యిప్పుడు నేనొక స్త్రీని రంగంలోకి తెస్తాను. నేను స్త్రీని రంగం లోకి తీసుకురావాలని చాలా ప్రయత్నించాను. కానీ యింటి ముందు మగవాళ్ళ గుంపు మరీ ఎక్కువ ఉండటంతో అది మీలు పడలేదు. మరీ మర్యాద లేకుండా వాళ్ళు స్త్రీలకు అవకాశమివ్వలేదు. మొత్తానికి ఎట్లాగో వీలు చూసుకుని ఒకస్త్రీ ముందుకొచ్చింది దేవుడా! ఎట్లాంటి స్త్రీ మేడం బ్లాబ్లా బ్లావట్సీస్! నేను బ్యావట్ సీస్ని అట్లా పిలుస్తాను.

ఆమె ‘బ్లా, బ్లా’ రాయడంలో సిద్ధహస్తరాలు. శూన్యం నించీ ప్రతి దాన్ని సృష్టిస్తుంది. ఎలుక బోరియ నించీ హిమాలయ పర్వతాల్చి లాగుతుంది. నాకు తెలుసు. స్త్రీలలో మొదట ఆవిడే వచ్చింది. ఆమె చాలా బలమైన స్త్రీ, ఏదో ఒక రకంగా ఆమె పతంజలి, కబీరు, బాదరాయణు మొదలయిన వాళ్ళని పక్కకి తోసి తన ‘ద సీక్రెట్ డాక్టర్స్’ తో ముందుకు రాగలిగిన శక్తిమంతురాలు.

అది నా ఐదో గ్రంథం, అది ఏడు సంపుటాల గ్రంథం. అది దాదాపు ఎన్నాకోహియా, అనవచ్చు. అంత పెద్ద రహస్యవాద గ్రంథాన్ని ఎవరూ పూర్తిగా చదవలేరు, చదివివుండరు, నేనుతప్ప. ఎందుకుంటే నేను ఏడువందల సంపుటాలు రాయగలను. ఆ కారణంగా నేను, దసీక్రెట్ డాక్టర్ గురించి వుపన్యసించలేదు. కారణం దానిపైన వుపన్యసించడం కన్నా ఏడువందల సంపుటాలు రాయడం తేలిక.

నేను యిప్పటికే మూడువందల ముప్పుయి గ్రంథాలకు సరిపడా వుపన్యసించానంటారు, అరిదేవుడా ! దేవుడు దయామయుడు. ఆయన ఎందుకు దయామయుడంటే. ఆ గ్రంథాల్ని నేను చదివే బాధ తప్పింది ! అందులో ఒక్కటీ నేను చదవలేదు. భ్లావ్ట్ స్నీ వాటిని చదివితే వాటినించీ ఏదో లాగేది దాన్నే నేను రహస్యవాదమంటాను. అంటే మూడువందల ముప్పుయి ఆరు, మూడు మూడు ఆరు, అంటే మూడు ప్లైస్ మూడు ఆరు.... అరవైఆరు, ఆరు ప్లైస్ ఆరు పన్నెండు. ఒకటి ప్లైస్ రెండు మూడు. మళ్ళీమూడు ! ఏ క్షణంలో నువ్వు మూడును సమీపిస్తావో నువ్వు రహస్యాన్ని ఆపలేవు ! అప్పుడతను తాళం చెవి అందుకుంటాడు. అప్పుడు రహస్య ద్వారం తెరచుకుంటుంది. నా వ్యాహాకందడు. మూడు అన్నది ఒక్కటి చాలు అన్ని తలుపులూ తెరవడానికయినా మూయడాన్నికేనా !

బ్లావట్స్‌న్యూ జాలిపడాల్సిన స్త్రీ. నేను ఆమె అంటే జాలి చూపుతాను అదే సమయంలో ప్రేమిస్తాను! ఆమె ముఖం ఎలా వున్నా! ఎందుకంటే ఆమె ముఖం ప్రేమించదగినట్లు వుండదు, అంతేకాదు యిష్టపడదగిననట్లు వుండదు యిష్టమే కలగనప్పుడు యిక ప్రేమ గురించి ఏం చెబుతాం? పిల్లలు అల్లరి చేస్తున్నప్పుడు వాళ్ళని భయపెట్టడానికి ఆమె ముఖం వుపయోగపడుతుంది. బ్లావట్స్‌న్యూ ముఖం అసహ్యంగా వుంటుంది. కానీ ఆమె అంటే నాకు జాలి పురుష ప్రపంచంలో, పురుషులు సృష్టించిన ప్రపంచంలో, పురుషాధికారమున్న ప్రపంచంలో ముందుకొచ్చిన, అధికారం చెలాయించిన ఏకైక స్త్రీ ఆమె. స్త్రీ సృష్టించిన మొదటి మతాన్ని రంగంలోకి తెచ్చిన స్త్రీ ఆమె, - అదే దివ్యజ్ఞాన సంస్థ. ఆమె బుద్ధితో, జరతూష్టతో, మహమృదతో పోటీపడింది. ఆ పని ఎవరో చేయాలి. ఆ స్థానంలో పురుషుడుండాలి. కానీ ఆ పని ఆమె చేసింది.

‘ద సీక్రెట్ దాక్టర్లో రహస్యవాదానికి సంబంధించి చాలా చెత్తా చేదారముంది. కానీ ఎన్నో అద్భుతమయిన విషాలు, ఎన్నో పద్మాలు కూడా వున్నాయి. అందులో ఎంతో చెత్త వుంది ఎందుకంటే ఆమె ఎప్పుడూ సేకరిస్తూ వుంటుంది. అదంతా పనికొచ్చేదా లేదా అని ఆలోచించదు. ఆ పనికి రాని చెత్తనంతా త్రమబద్ధంగా పేరుస్తుంది. ఆమె చాలా పద్ధతయిన మనిషి, కానీ, చాలా కొనీ రత్నాలు మాత్రమే అక్కడక్కడా కనిపిసాయి.

మొత్తం మీద ఆ పుస్తకం అంతవిలువైంది కాదు. కానీ నేనెందుకు చేర్చానంటే కొంతమంది ట్రైలు వుండాలి గనక. పైగా నేను పురుషాధిభ్యాన్ని ఒప్పుకోనివాళ్లి, నేను ట్రై అధికారాన్ని ఒప్పుకుంటాను.

ఆరు: మీరా మీరాగీతాలు, బ్లావెట్స్‌న్యూ తరువాత మీరాను చేర్చడంతో మళ్ళీ అన్ని అద్భుత కాంతివంతంగా మారాయి. సమతూకం వచ్చింది బ్లావెట్స్‌న్యూ ఎంత బరువ యిందంటే మరి కొంతమంది స్ట్రీలు వుంటే కానీ ఆమె బాలెన్స్ కాదు. నేనాపని చేస్తాను.

ఆరోది మీరాగీతాలు. యిప్పటి దాకా ఏ స్ట్రీ, ఏ పురుషుడూ పాడని అద్భుతమయిన పాటలవి. వాటి అనువదించడం అసాధ్యం! మీరా, ‘మైతో ప్రేమ దివాని’ నేను ప్రేమలో పిచ్చుక్కిపున్నాను. ఎంతగా వున్నానంటే నేను పిచ్చిగా, పిచ్చిగా మారిపోయాను. ఆమె ఎలాంటి పాటలు పాడి వుంటుందో దీన్ని బట్టి మీరు వూహించవచ్చు.

ఆమె రాణి. కానీ ఆమె అంతఃపురాన్ని వదిలి వీధుల్లో బిచ్చేగత్తెగా తిరుగుతూ పాటలు పాడింది. తన వీణ, పట్టుకుని మీటుతూ పాడింది. గ్రామాలు, పట్టణాలు తిరుగుతూ, నగరాలు తిరుగుతూ తన హృదయంతో గానం చేసింది. నేను మీరాబాయి గురించి హిందీలో గానం చేశాను. ఒకరోజు ఎవరో పిచ్చివాడు నేను చెప్పిన దాన్ని అనువాదిస్తాడు!

ఏడు: యింకో స్ట్రీ, బ్లా-బ్లా- బ్లావట్స్‌న్యూని బేలెన్స్ చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తున్నా. ఆమె బరువయింది. నిజంగా బరువయింది. బహుశా ఆమె మూడు వందల పొండ్ల బరువువుంటుంది. ఒక స్ట్రీ-మూడు వందల పొండ్లు! ఒక్క క్షణంలో ఆమె మహమ్మదాలీని మళ్ళీ కరిపించేదేమో!

నిజమైన స్ట్రీ! ఆమెకు ప్రేమికుడు దొరకడు, అనుయాయులు దొరకతారు. అది సహజం, అనివార్యం! మీరు అట్లాంటి స్ట్రీని ప్రేమించలేరు!

ఆమే మిమ్మల్ని యిబ్బందిపెడితే ఆమెని అనుసరిస్తారు అంతే! బ్లావట్స్‌న్యూని బాలెన్స్ చెయ్యడానికి ఏడోగ్రంథం, ‘ద సాంగ్స్ ఆఫ్ సహజో’ యింకో స్ట్రీ. సహజో, ఆ పేరు కూడా కవితాత్మకమే. యాదృచ్ఛిక సారాంశమని దాని అర్థం. నేను సహజో, గురించి వుపన్యసించాను. మళ్ళీ హిందీలోనే. నాకు యింగ్లీషు కవితాత్మకమని అనిపించదు ఇంగ్లీషు భాషలో నాకు మరీ అంతగా కవిత్వం కనిపించదు. దాన్ని ఎవరయినా కవితాత్మకంగా మార్చడానికి కొత్తగా ఎందుకు పూనుకోరు? అది సాంకేతిక పదాలకు, వ్యక్తికరణకు సరిపోతుంది.

ఎనిమిది: మళ్ళీ స్ట్రీయే. ఎందుకంటే అమితబరువయిన బ్లావట్స్‌న్యూ యింకా బేలెన్స్ కాలేదు. యిప్పుడు చెప్పబోయే స్ట్రీ బేలెన్స్ చేస్తుంది. ఆమె సూఫీ, ఆమె పేరు రబియా-అల్-అదాబియా. అల్ అదాబియా అంటే, అదాబియా గ్రామానికి చెందింది అని అర్థం. రబియా ఆమె పేరు అల్ అదాబియా ఆమె అడ్రస్. సూఫీలు ఆమెకు

పెట్టినపేరు. ఆ గ్రామం ఆమె బతికిపున్నప్పుడు మక్కగా ప్రసిద్ధి చెందింది. ప్రయాణికులు, అనేవుకులు తీర్థయాత్రగా ఆమె యింటిని సందర్శించేవాళ్ళు. ఆమె బలమైన మార్పుకురాలు చేతిలో సుత్తితో ఎవరి తలనయినా పగలగొట్టకలిగిన సమర్థులు. ఎందరి తలలో పగలగొట్టి వాటిలో దాగున్న శక్తిని బయటికి తెచ్చింది.

ఓసారి హసన్, అన్న అతను ఆమెను వెతుక్కుంటూ వచ్చాడు. ఉదయాన్నే ఆమె దగ్గరికి వచ్చి ప్రార్థన కోసం ఖురాన్నను అడిగాడు. రబియా తను రాసిన రచనను యచ్చింది. హసన్ ఆగ్రహించాడు, యిలా చెయ్యుకూడదు. ఖురాన్నని సరిచెయ్యుకూడదు. ప్రవక్త మాటల్ని సరిచెయ్యడం మహాపాపం. ఆయన దేవుడు పంపిన చివరి ప్రవక్త అన్నాడు మహోమ్మదియులు అందుకనే అతన్ని చివరి ప్రవక్త అన్నారు.

ఆ మాటలకు రబియా నవ్వి, నేను సంప్రదాయాన్ని లెక్క పెట్టను. నేను దేవుణ్ణి సరాసరి ముఖాముఖి ఎదుర్కొంటాను. చూస్తాను. నేనీ పుస్తకాన్ని నా అనుభవానికి అనుగుణంగా మార్చుకుంటాను. ఇది నా పుస్తకం అంది. యింకా, నువ్వు దీన్ని వ్యతిరేకించకూడదూ. యిది నాది దీన్ని నీకు అనుమతించినందుకు నువ్వు కృతజ్ఞతలు చెప్పాలి. నేను నా అనుభవాన్ని బట్టి నేను చేసింది సరైంది. యితర్ల అనుభవాల్ని బట్టి కాదు, అంది.

రబియా అసాధారణమైన ప్రీతి, ఆమెని నా లిస్టులో చేర్చాను మేడం బ్లావట్ సీన్ని ఆమె స్థానంలో ఆమెని నిలపడానికి ఆమె చాలు రబియా ఏమీ రాయలేదు. ఆమె శిఘ్రాలు రాసి పెట్టారు. దేవగీతలాగా, రబియా ఏవో సందర్భాల్లో చెప్పిన మాటలు. అవి ఏ సందర్భాలో తెలీదు హతాత్తుగా ఆమె ఏదో చెబుతుంది. దాన్ని రాసిపెడతాను.

ఆమె చెప్పిన కథలు, చమత్కురాలు. ఆమె జీవితమే ఒక చమత్కారం. నాకు ఆమె అంటే ఎంతో యిష్టం.

మీరా అద్భుతమయిన ప్రీతి. ఐతే ఉప్పులేనిది. పూర్తిగా తీపి. రబియా మరీ ఉప్పు. నేను డయాబిటిక్ అని మీకు తెలుసు. మరీ టూమచగా మీరాని తినలేను, తాగలేను. దేవరాజ్ ఒప్పుకోడు. రబియా ఐతే ఓకే. వీలయినంత వుప్పును నేను తీసుకోవచ్చు. నేను చక్కెరని, శాక్రిన్ని అసహ్యించుకుంటాను.

ఆర్థిఫిషియల్ షుగర్ డయాబిటిక్ పేషింట్లు కోసం తయారు చేశారు. కానీ నాకు వుప్పుంటే ఎంతో యిష్టం.

తొమ్మిది నానక్, సిక్కు మత స్థాపకుడు. అతని పాటలు అతను తెలిసిన ప్రపంచ ఆంగ్లములు 37 ఆంగ్లములు

మంతు తిరిగాడు. కేవలం ఒకే ఒక్క సహచరుడితో పాటు తిరిగాడు అతని పేరు మర్దనడు. మర్దన, అంటే పురుషత్వం నిండినవాడని. నిజమైన సాహసి అని. అనుసరించాలనుకున్న వ్యక్తికి సాహసం అవసరం. మర్దనడు సితార్ మీటుతూ వుంటే నానక్ పాడేవాడు. అంతమానికి సంబంధించిన అద్భుత పరిమళాల్ని వ్యాపింప జేస్తూ వాళ్ళిద్దరూ అలా నలుమూలలూ సంచరించారు. నానక్ పాటలు అద్భుతమయినవి. అవి నా కళలో నీళ్ళు తెప్పిస్తాయి.

ఆతని పాటల గుండా ఒక కొత్త భాష సృష్టింపబడింది. కారణం ఆతను ఎట్లాంటి వ్యక్తరణానికి కట్టబడలేదు, భాషకు సంబంధించిన ఎట్లాంటి నియమాలకూ తలవంచలేదు, పద్ధతుల్ని పట్టించుకోలేదు. ఆయన ‘పంజాబీ’ భాషని సృష్టించాడు కేవలం తన పాటల ద్వారా. అది చాలా బలమైన భాష. కత్తివాదరలాంటి చురుకుయిన భాష.

పది: నేను ఎప్పుడూ శంకరాచార్యుల గురించి మాట్లాడాలను కుంటాను. అది శంకరాచార్యుల గురించి. అంతే కానీ యిప్పటి శంకరచార్యుల గురించి కాదు. నేను అతని సుప్రసిద్ధ గ్రంథంపై మాట్లాడ్డానికి నిర్ణయించుకున్నాను కూడా. అది వివేక చూడామణి. కానీ చివరిక్కణంలో - మీకు తెలుసు కదా! నేను తతిక్కమనిషినని, మాట్లాడకూడదనుకున్నాను. కారణం చిన్నదే ఆ పుస్తకంలో ప్రేమ కన్నా తర్వాం ఎక్కువ. నేను ఆ తర్వాంతో బాధపడాలి. పైగా అది చిన్న పుస్తకం కాదు. పెద్దది దాన్ని గురించి కనీసం ఎనిమిది నెలలపాటు ఉపన్యసించాలి. అందుకుని మానుకున్నా. మాట్లాడ కూడదనుకున్నా కానీ దాన్ని కూడా గొప్ప పుస్తకాల లిస్టులో చేరాను.

వివేక చూడామణిలో అక్కడక్కడా వజ్రాలు, పూలు, నక్కల్తాలు వున్నాయి. వాటిమధ్య బ్రాహ్మణులకు సంబంధించిన చాలా చెత్తాచెదారం దట్టంగా వుంది. పేరుకుంది. దాన్ని నేను భరించలేను కానీ ఆగ్రంథం చాలా గొప్పది. చాలా రాళ్ళూ రఘులూ, మత్తీ వుందని వజ్రాలగనికి తిరస్కరించడం తెలివితక్కువ పని!

పదకొండు ఈ సీరీస్‌లో చివరిది. హజత్ మహమ్మద్ ఖురాన్. ఖురాన్ వన్నది చదవడానికి కాదు, పాడడానికి. దాన్ని చదివితే నువ్వు దాన్ని కోల్పోతావు. పాడితే దాన్ని బహుశా **గ్రహిస్తావు**.

ఖురాన్‌ను రాసిన వ్యక్తి మేఘావి కాడు. తాత్ప్రవుత్తు కాడు మహామృద్ పూర్తిగా చదువురానివాడు. తనపేరును కూడా చదవలేనివాడు. రాయలేనివాడు. కానీ దైవశక్తిని సొంతం చేసుకున్న వాడు. అతని అమాయకత్వం వల్ల అతను పాటను ఎన్నుకున్నాడు. పోడాడు. అదే ఖురాన్.

నాకు అరబిక్ రాదు. కానీ నేను ఖురాన్ అర్థం చేసుకుంటాను. లయను అవగాహన చేసుకోగలను. లయలోని సొందర్యాన్ని అర్థం చేసుకోగలను. అరబిక్ శబ్దాల లయను గ్రహించగలను. అర్థమేవడికి కావాలి? నువ్వుక పువ్వును చూసి నపుడు, దీనికి అర్థమేమిటి? అని అడుగుతావా? ఒక జ్యోల చాలు. దాని అందమే దాని అర్థం. అది అర్థరహితం కావచ్చు. కానీ లయాత్మకమయితే అది అర్థవంతమే!

కాబట్టి ఖురాన్ కూడా అంతే! నేను దేవుడుకి కృతజ్ఞతలు చెప్పాలి ఎందుకంటే ఆయన లేడని నన్ను అనుమతించినందుకు, దేవుడు లేదు. కేవలం అభివ్యక్తి వుంది. ఎవరూ నన్ను అనుమతించలేదు, ఇన్ఫా అల్లా! ఖురాన్తో బాటు ఈ సీరీస్‌ని ముగించగలిగినందుకు దేవునికి కృతజ్ఞతలు.

ఖురాన్ అద్వితమైంది, అర్థరహితమైంది. ప్రత్యేకమైంది నిర్వ్యతుకమైంది మానవజాతి చరిత్రలోనే దాని స్థానం అలాంటిది!

ఆరవ సమావేశం

పుత్రరంలో రానేశాకా పి.యస్. అంటామ్. అట్లాంటి పోస్ట్స్ట్రిచ్చెప్ప, గత సమావేశంలో నేను నా లిస్టులో చేర్చాలనుకున్న యాభయి పుస్తకాలకి యిది ముగింపు అన్నాను కానీ అది నిర్దేశుకం. నా వుద్దేశంలో ముగింపు అంటే సమాప్తి కాదు, అది అంకెను వుద్దేశించింది. నేను యాభయి అని ఎందుకను కున్నానంటే అది మంచి నెంబరు. ఏమైతేనేం? వ్యక్తి అన్నవాడు ఏదో ఒకటి నిర్ణయించాలి. అన్ని నిర్ణయాలూ నిర్దేశుకాలే. కానీ మనిషి వుద్దేశిస్తే దేవుడు వద్దంటాడట. దేవుడు-ఎవరయితే లేదో అతను.

ఈ సీరీస్‌కి యాది ముగింపు అని నేను అన్నవెంటనే గుంపు నన్ను చుట్టుముట్టింది. జయదేవుని గీతాగోవిందం, మేడం బ్లా బ్లా భావట్స్‌న్న ద సీక్రెట్ డాక్టెన్. నాకు తెలిసినా నేను గుర్తుపట్టులేని చాలా మంది అట్లాంటి వాళ్ళను లిస్టులో చేర్చడం దేవుడికెరుక! వాళ్ళందర్కో ఇది ముగిసింది, లిస్టు పరిసమాప్తి ఐంది అనగానే అందరూ అదృశ్యమయ్యారు.

అప్పుడు నేను పట్టలేని ఆనందంతో జీసెన్ మాటల్లో సత్యాన్ని గ్రహించారు. నెమ్ముదిగలవారు అదృష్టవంతులు. వాళ్ళకోసం దేవుని రాజ్యం వుంది! అంతే కాదు జీసెన్ యింకో మాటలన్నాడు చివర్లో నిల్చున్న వాళ్ళు అదృష్టవంతులు - చివర్లో వున్న వాళ్ళు - తోయ్యడమేందుకు? నిలబడి ఎదురుచూడామ్మ కదా! గుంపు మాయమయ్యాకా అదృష్టవంతుల్ని చూశాను. అందువల్ల పోస్టు స్థిరమైంది వాళ్ళని చేర్చాను.

సన్న నేనే నమ్మలేకపోయాను. బుద్ధుని ‘దమ్మ పదాన్ని’ చర్చలేదంటే నమ్మకం కలగడం లేదు. గౌతమ బుద్ధుడు చివర్లో నిశ్చబ్దంగా కూచుని వున్నాడు. నేను గౌతమబుద్ధుని ప్రేమించినంతగా ఎవర్నీ ప్రేమించలేదు. నేను నా జీవితమంతా అతని గురించి మాట్లాడుతూనే వున్నాను. ఇతర్ల మీద మాట్లాడుతున్నా అతని గురించి మాట్లాడాను అది గుర్తుంచుకోండి. ఇది ఒక ‘పశ్చాత్తాప్రపకటన’. బుద్ధుని ప్రసక్తి లేనిదే నేను జీసెన్ గురించి మాట్లాడలేను, బుద్ధుని ప్రసక్తి లేనిదే మహామృద్గ గురించి మాట్లాడలేను. ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో అతని ప్రసక్తి వుంటుంది. బుద్ధుని గురించి నేను చెప్పుకుండా వుండడం అసాధ్యం. అతను నా రక్తం, నా అస్తికలు, నా సమస్తం. అతను నా నిశ్చబ్దం, 40

నా గానం నేను ఆయన అక్కడ నిశ్చబ్దంగా కూచుని వుండడం చూసి గుర్తు తెచ్చుకున్నాను. కనీసం నేను క్షమాపణలు కూడా చెప్పలేదు. అది క్షమాపణల కతీతమైంది.

దమ్మపదమంటే సత్యమార్గం. మరింత కచ్చితంగా చెప్పాలంటే సత్యం నడిచిన పాదముద్రలు, వైరుధ్వం గమనించారా?

లోపలికి రావడం

బయటికి వెళ్ళడం

నీటి పక్షి

ఎట్లాంటి జాడల్ని వెనక వదిలి పెట్టడు

దానికి ఎట్లాంటి మార్గదర్శి అవసరం లేదు

సత్యం గురించి మాట్లాడలేము. అక్కడ ఎట్లాంటి అడుగుజాడలు లేవు పక్కలు ఆకాశంలో సాగుతాయి. ఎట్లాంటి జాడల్ని వదలవు. బుద్ధులు ఆకాశంలో పక్కలు. కానీ బుద్ధులు ఎప్పుడూ వైరుధ్వాల గుండా మాట్లాడతారు. కానీ అదయినా అద్భుతమయిన విషయమే. ఎందుకంటే కనీసం వాళ్ళ మాట్లాడతారు. తమతో తాము విరోధించకుండా మాట్లాడరు. నీతో విరోధించకుండా సత్యం మాట్లాడరు. మాట్లాడకుండా వుండడంలోనూ వైరుధ్వం. ఎందుకంటే నువ్వు మాట్లాడకుండా వుండడానికి ప్రయత్నిస్తే అక్కడే నీ నిశ్చబ్దం కూడా ఒక అభివృక్షే అవుతుంది. అక్కడ మాటలుండవంతే. అభివృక్షి అయితే వుంటుంది.

బుద్ధుడు తన గొప్ప గ్రంథానికి ‘దమ్మపదమని’ పేరు యిచ్చాడు అందులో అన్ని వ్యతిరేకతలపైన వ్యతిరేకతలేవున్నాయి. అతన్నో ఎన్ని వైరుధ్వాలు న్నాయంటే నన్ను నమ్మంది, అతన్ని నేను తప్ప ఎవరూ ఓడించలేరు బహుశా అతను కూడా నన్ను ఓడించడంలో ఆనందిస్తాడనుకోండి. తండ్రి కూడా ఎప్పుడో ఒకసారి కొడుకు చేతుల్లో ఓడిపోవడానికి యిష్టపదతాడు. తండ్రి రొమ్ముపై విజేతగా కొడుకు కూచుని వుంటే కొడుకు విజయాన్నే తండ్రి అనుమతించడం జరుగుతుంది. తమల్ని ప్రేమించిన వాళ్ళందరి చేత బుద్ధుడు ఓడిపోవడాన్ని అనుమతిస్తారు. నా శిష్యులు నన్ను ఓడించడాన్ని నేను అనుమతిస్తాను. నన్ను దాటి వెళ్ళడాన్ని అనుమతిస్తాను. శిష్యుడు నన్ను పరివర్తనకు లోను చెయ్యడానికి మించిన అద్భుతమైన, ఆనందరకమైన విషయం యింకోటి వుండబోదు.

బుద్ధుడు ‘దమ్మపద’ నించి ఆరంభించాడు. అతను చేయబోయేది అదే చెప్పలేనిదేదయితే వుందో దాన్ని అతను చెప్పుతున్నాడు. అవ్యక్తాన్ని వ్యక్తికరిస్తున్నాడు. అందువల్ల దమ్మపదం, శిఖరాయమానమైంది.

బుద్ధుడు కూచోవడాన్ని నేను చూశాను. యితరుల్ని కూడా చూశాను. నిశ్చబ్దంగా నిలబడివుంటుంది. అతని శిష్యులు అతని పుస్తకాన్ని పట్టుకుని వుంటారు, అతను కాదు.

రెండోది: జిన్సుాత్ర - విజేత సూత్రాలు. జిన్ అందమైనపదం అంటే గెలిచినవాడు. తనను తాను జయించినవాడు.

నేను ఈ సూత్రాల మీద ఎన్నో సంపుటాల ఉపన్యాసాలిచ్చాను. అవింకా యింగ్రీషులోకి అనువదింపబడలేదు. ఒక విషయం మాత్రం చెప్పడలచుకున్నా నేను జిన్ సూత్రాల్ని, పోణ్ణ స్క్రిప్టులో చేర్చాలనుకుంటున్నా:

ఎవ్వరూ మహావీరుడి అంత నిశ్చబ్దంగా వుండరు. అంత నగ్నంగా వుండరు. కేవలం నిశ్చబ్దం మాత్రమే అంతా నగ్నంగా వుంటుంది. గుర్తుంచు కోండి. నేను బట్టలేకుండా అనడం లేదు, నగ్నంగా అంటున్నాను. రెండు పదాలు పూర్తిగా భిన్నమైనవి. ‘బట్ట లేకుండా’ అన్నది సెక్కు సంబంధించింది. ‘నగ్నంగా’ అన్నది బహిరంగమైంది, సున్నితమైంది, నిరాటంకం. పసిబిడ్డ బట్టలేనిది’ కాదు కేవలం నగ్నమైంది. మహావీరుని నగ్నత్వంలో సాందర్భముంది.

ఆయన తన సూత్రాల్ని ఎవరితోనూ చెప్పలేదని అంటారు. సన్నిహితులైన కొందరు ఆయన పక్కన కూచుని వాటిని విన్నారు. కేవలం విన్నారు. అది అద్భుతమయిన విషయం! ఆయన సన్నిహితులయిన పదకొండు మంది ఒకే పదాన్ని విని అది రికార్డు చెయ్యడానికి అర్థమైందని భావించారు మహావీరుడు బహిరంగంగా ఏమీ చెప్పలేదు.

జెన్ సూత్రాలు ప్రపంచంలో ఏ యితర గ్రంథం కన్నా పూర్తిగా భిన్నమయిన రీతిలో రాయబడ్డాయి. గురువు నిశ్చబ్దంగా వున్నాడు. పదకొండు మంది శిష్యులు ఒకరి తరువాత ఒకరు విన్నారు. ఒకే పదాన్ని పదేపదే విన్నారు. అందుకని దాన్ని రాసిపెట్టారు. ఆ రకంగా జిన్ సూత్రాలు ఆవిర్భవించాయి. ఎంత అద్భుతంగా ఆవిష్కరింపబడిన గ్రంథం. అంత అద్భుత ఆరంభం ఏ గ్రంథానికి వుండదు. గొప్పకాంతిని నింపుకున్న, గొప్ప విజేతకు చెందిన శాస్త్రీయత నింపుకున్న గ్రంథం.

మూడు: నేనో మనిషిని చూశాను. కానీ గుర్తుపట్టలేదు, విచిత్రమైన వ్యక్తి అనుకున్నాను. వేల జన్మలగుండా ఎన్నో మార్గాల గుండా ప్రయాణించాను. ఎంతోమంది మనుషుల్లో, ఎన్నో శాఖల గుండా సాగాను. ఎవరీమనిషి! గుర్తుపట్టలేకపోతున్నానే! అతను గురువు కాదు, అందువల్ల అతన్ని గుర్తుపట్ట లేకపోతున్నా. కానీ అతను చేర్చుకోదగినంత సామ్యంగానే వున్నాడు. నాకు ఎప్పుడూ అతని పుస్తకమంటే యిష్టమే. మొదటి యాభయి

ఒక్క పుస్తకాల్లో అతన్ని ఎందుకు చేర్చలేదో అంతుపట్టలేదు. అతను గ్రీకు 'కజాన్జాకిన్! అతను 'ద జోబ్రా ద గ్రీక్' రచయిత. అతని పేరును ఎట్లా పలకాలో కూడా నాకు తెలీదు. కానీ 'జోబ్రా ద గ్రీక్' మాస్టర్ పీస్, ఆ గ్రంథాన్ని రాశిన వ్యక్తి బుద్ధుడు కాడు, మహావీరుడు కాడు ఏ క్షణంలోనైనా కూడా వాళ్లా మారేవిలున్న మనిషి.

అతను సిద్ధంగా వున్నాడు. పరిణితి చెందాడు, అతని రుతువు కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. జోబ్రా నా ప్రేమ వ్యవహరం. నేను విచిత్రమయిన మనుషుల్ని యిష్టపడతాను. జోబ్రా చాలా విచిత్రవ్యక్తి, నిజమైన వ్యక్తి కాడు. కేవలం కాల్పనిక వ్యక్తి, నా మేరకు అతను వాస్తవికవ్యక్తి. కారణం అతను ఎపిక్యూరన్, చార్యాకుడు యింకా సమస్తమయిన భౌతికవాచుల ప్రతినిధి, వాళ్లకి ప్రాతినిధ్యం వహించడమే కాడు, వాళ్ల చక్కని సారాంశం.

ఒక సందర్భంలో జోబ్రా తన బాసెతో 'బాన్! నీకు అన్ని వున్నాయి. కానీ నువ్వు జీవితాన్ని కోల్పోయావు. కారణం నీలో అన్ని వున్నాయి. కానీ కానీ వేపకాయంత వెరిలేదు. నీకు కొంత తిక్క వుంటే నీకు జీవితమంటే ఏమో తెలిసివస్తుంది అన్నాడు.

నేను అతన్ని అర్థం చేసుకోగలను. అతన్నే కాదు, అన్ని కాలాల్లోని జోబ్రాల్ని అందర్నీ వాళ్ల పిచ్చితో బాటు అర్థం చేసుకోగలను. నేను దేనిలో నయినా, కొంతను ఎప్పుడూ నమ్మను. నేను పిచ్చివాణ్ణి పూర్తిగా, సంపూర్ణంగా, పిచ్చివాణ్ణి, నువ్వు కొద్దిగా పిచ్చివాడయితే నువ్వు జీవితాన్ని కొద్దిగానే అర్థం చేసుకోగలవు. కొద్దిగా అర్థం చేసుకోవడం కన్నా ఏమీ అర్థం చేసుకోకపోవడం మేలు.

జోబ్రా, పేదవాడయిన జోబ్రా, చదువురాని జోబ్రా, కూలివాడు. అతను బాగా బలంగా, దృఢంగా, కొద్దిగా తలతిక్కగా వుండాలనుకుంటా. కానీ అతను తాన యజమానికి గొప్ప సలహ యిచ్చాడు 'కొద్దిగా తిక్కగా' వుండమన్నాడు. నేనయితే పూర్తిగా పిచ్చివాడుగా వుండాలంటాను. ధ్యానంలో పూర్తి పిచ్చితనం పీలవుతుంది. లేకుంటే లాభంలేదు. నువ్వేమీ పొందలేవు, సాధించలేవు. అందుకనే నేను కొత్తపేరు పెట్టాను 'జోబ్రా ద బుద్ధా'.

జోబ్రా ద బుద్ధా నేను సమన్వయించింది. కాజుంటజాకన్ గొప్ప సృజనాత్మక రచన. కానీ అతనింకా చీకట్లో నేవున్నందుకు నేనతని పట్ల సాను భూతి ప్రకటిస్తాను. కజుంట జాకిన్! నీకు బాస్ అవసరం. కొద్దిగా ధ్యానం. లేకుంటే నీకు జీవితమంటే ఏమిటో తెలీదు.

నాలుగు: నేను అద్భుతమయిన ఒకవ్యక్తిని చూశాను. అతని గురించి మాటల్లాడాను. కానీ ఆ యాభయమంది లిష్టలో అతన్ని గురించి ప్రస్తావించలేదు. అతని పేరు

అల్-హిల్లాజ్-మన్సార్. అల్-హిల్లాజ్ పుస్తకం రాయలేదు అతనివి కొన్ని స్టేట్మెంట్లు వున్నాయి. లేదా ప్రకటనలు అందాం. అల్-హిల్లాజ్ లాంటి అహంలేని వ్యక్తులు మాత్రమే ప్రకటనలు చేస్తారు.

‘అనల్ హక్క్!, వంటి ప్రకటనలు చేస్తారు.

‘అనల్ హక్క్’ అన్నది అతని ప్రకటన. అంటే, నేనేదేవణ్ణి, యింకో దేవుడు లేదు. మహామృదీయులు అతన్ని క్షమించలేదు. అతన్ని చంపేశారు. కానీ అల్-హిల్లాజ్ని చంపడం వీలుపడుతుందా! అది అసాధ్యం, వాళ్ళు అతన్ని చంపుతున్నప్పుడు కూడా అతను నవ్యతున్నాడు.

ఎవరో అడిగారు ‘ఎందుకు నవ్యతున్నావు?’ దానికతను, ఎందుకంటే మీరు నన్ను చంపడం లేదు, మీరు కేవలం నా శరీరాన్ని చంపుతున్నారు. నేను మళ్ళీ మళ్ళీ చెబుతున్నాను. నేను నా శరీరాన్ని కాను అనల్ హల్! నేను దేవణ్ణి!

ఇట్టింటి వ్యక్తులు భూమిలో పుట్టిన మణులు. అల్-హిల్లాజ్మన్సార్ ఎట్లాంటి పుస్తకమూ రాయలేదు. అతని ప్రేమికులు, స్నేహితులు కొందరు అతని మాటల్ని సేకరించి పెట్టారు. నేను అతని అనుచరులు అన్నమాట వాడలేదు. కారణం అనుచరుల్ని అతను అనుమతించడు అతను కేవలం ప్రేమికుల్ని, స్నేహితుల్ని మాత్రమే అనుమతిస్తాడు

సారీ! అతన్ని గురించి పూర్తిగా మరచిపోయాను. నాకది మంచిది కాదు. కానీ అల్-హిల్లాజీ! నువ్వు నా యిబ్బందిని గ్రహించాలి. నువ్వు విన్నవాటి కన్నా నేను ఎక్కువ పుస్తకాలు చదువుకున్నాను. వందవేల పుస్తకాలు, అంటే లక్ష్మీ పైగా పుస్తకాలు చదువుకున్నాను. వాటినించీ యాభయి పుస్తకాల్ని ఎంపిక చెయ్యాలంటే ఎంత కష్టమో వూహించు. నేను కేవలం కొన్నిట్టే ఎన్నుకున్నాను. సహజంగా చాలా వదిలేయాల్ని వుంటుంది. నా కళ్ళలో నీళ్ళు కదుల్లూ వుండగా వదిలేయాల్ని వుంటుంది. నాకయితే వాటిని కూడా చేర్చాలని వుంది. నిన్ను పోస్టుప్రిప్లులో రికార్డు చేశాను.

ఐదు: ఈ మనిషి అతికొద్దిమందికి తెలుసు. కారణం చిన్నదే. అతను ఏమీ రాయలేదు, ఏమీ మాట్లాడలేదు. మహోకాశ్యపుడు. అతని గురించి తెలిసిందల్లా ఒక చిన్ని సందర్భం. చిన్ని సంఘటన.

ఒకరోజు బుద్ధుడు తన ఉదయపు ఉపన్యాసం కోసం వచ్చాడు. చేతిలో పద్యం ధరించి వచ్చాడు. కూచుని ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడకుండా నిశ్శబ్దంగా పద్మంకేసి చూస్తున్నాడు. సమావేశమందిరంలోని వేలమంది సన్మానులు ఆశ్చర్యంతో చూస్తున్నారు. 44

యట్లాంటి ఆనుభవం కొళ్ళకు కొత్త ఎందుకంటే బుద్ధుడు ఎప్పుడూ దేనినీ చేతిలో పట్టుకుని సమావేశ మందిరానికి రాలేదు. అట్లాంటిది పద్మాన్ని పట్టుకుని వచ్చాడు. రెండోది ఎప్పుడూ మందిరానికి వచ్చిన వెంటనే మాట్లాడ్డం ఆరంభించేవాడు. కేవలం పద్మం కేసి చూస్తున్నాడు. ఆయన కేమయినా పిచ్చెక్కిందా అని కొందరనుకున్నారు. ఒక్క వ్యక్తి మాత్రం ఏమీ అనుకోలేదు. పైగా నవ్వాడు. అతనే మహాకాశ్యపుడు. బుద్ధుడు తలెత్తి చూసి మహాకాశ్యపుణి పిలిచి ఆ పద్మాన్ని అతని చేతికి యిచ్చాడు.

సభను వుద్దేశించి, ఉపన్యాసం ముగిసింది. మీకు అర్థమైందేదో అది మీకు యిచ్చాను. మహాకాశ్యపునికి అర్థమైంది అతని కిచ్చాను. మీతో సంవత్సరాల కొద్దీ మాటలతో మాట్లాడాను, మీరు అర్థం చేసుకోలేదు. నేను నిశ్చబ్బంగా ఈ రోజు మాట్లాడాను. మహాకాశ్యపుని నవ్వు ఆ నిశ్చబ్బాన్ని అర్థం చేసుకున్నానని చెప్పింది అన్నాడు. ఒక రహస్య మార్గంలో వారసుడు కనిపించాడు. మహాకాశ్యపుడు బుద్ధుని వారసుడయ్యాడు. విచిత్రం!

మహాకాశ్యపుని శిష్యులు కొన్ని విషయాలు రాసి పెట్టి అవి మహాకాశ్య పునికి చెందినవన్నారు. అది ఆయన పుస్తకమన్నారు. నిజానికి వాటిని ఆయన రాయలేదు, లేదూ మేము రాసిపెట్టామని ఏ శిష్యుడూ చెప్పలేదు. అవి ‘అజ్ఞాత’ రచయితలవి. కానీ ఎవరు రాసినా అవి అపూర్వ సౌందర్య భరితాలు. అద్భుత మైనవి. కొన్ని శకలాలు నిండు చంద్రుని కొన్ని కాంతివంతమైన ముక్కలు. వాటన్నిట్టి ఒకచోట చేర్చితే పూర్వచంద్రుడవుతాడు. వాటి ఒకచోట చేర్చే రహస్యమే ధ్యానం.

మహాకాశ్యపుని అనుసరించే సంప్రదాయం జెన్. జెన్ మొదటి గురువు ఆయన. ధ్యానానికి మొదటి గురువు. చిత్రం! కనీసం బుద్ధుడు కాడు! మహా కాశ్యపుడు కారణం బుద్ధుడు నలభయేళ్ళ పాటు పుప్పున్నించాడు. మహాకాశ్య పుడు ఉపన్యసించలేదు. అతను చేసిన పనల్లా నవ్వడం. దాన్ని మీరు ఉపన్యస మనుకోవచ్చ. అది వేరు. అది మాట్లాడిన మార్గం, అది చెప్పిన తీరు ఈ అనంత అస్తిత్వం ఒక జోకు.

ఈ అనంత అస్తిత్వాన్ని మీరు జోకుగా అవగాహన చేసుకుంటే మీకు అర్థమైనట్లు. అంతకు మించిన అవగాహన లేదు. అంతకు మించిన జ్ఞానోదయం లేదు. తక్కిందంతా కృత్రిమమైంది.

దేవగీత! నాకు నెంబరెంతో గుర్తుచేస్తావా! పోస్టుస్ట్రిప్టులో కూడా నాకీ సమస్య తప్పేట్లు లేదు, మరణానంతర రికార్డులోనూ యిది తప్పేట్లు లేదు “నెంబర్ ఆరు ఓపో”.

‘ఓకే’ మరణానంతరం అనడం ఎంత అద్భుతమైన సంగతి నేను నిజంగా
ఆంధ్రప్రదీపం 45 ఆంధ్రప్రదీపం

చనిపోయాను. అందుకనే నేను అదృష్టవంతుణ్ణి ఆనడానికి నిన్ను అనుమతించాను. ఒకవేళ నేను చనిపోకపోతే నన్నిప్పుడే అదృష్టవంతుడని అనకు.

ఆరు: నేను హార్షన్ హౌస్ ని చూశాను. అతను జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తి కాదు. జ్ఞానోదయాన్ని దాటివెళ్లిన వాళ్ళ గురించి ఏం చెప్పేది? అతను చాలా సాధారణమయిన మనిషి. కవిత్వం విమానంతో ప్రయాణిస్తూ అతను ప్రపంచంలోని గొప్ప పుస్తకాల్లో ఒకటి రాశాడు. అది ‘సిద్ధార్థ’.

నిజానికి గౌతమబుద్ధుని నిజమైన పేరు సిద్ధార్థడు. గౌతమ అన్నది అతని కుటుంబానుం. బుద్ధ అన్నదానికి మేల్గొన్నవాడు అని అర్థం. అతని తల్లిదండ్రులు పెట్టిన పేరు సిద్ధార్థ. జ్యోతిష్మల్చి సంప్రదించి ఆ పేరు పెట్టారు. అది చాలా అందమైన పేరు. సిద్ధార్థ అన్నా కూడా అర్థాన్ని అందుకున్నవాడని అర్థం అర్థవంతమయిన జీవితాన్ని అందుకున్నవాడని అర్థం. అతనికి ఆ పేరు పెట్టాలనుకున్న అందరూ వివేకవంతులయి వుండాలి.

హార్షన్ హౌస్ ‘సిద్ధార్థ’ నవలలో బుద్ధుని కథనే విభిన్న రీతితో వివరించాడు బుద్ధుని జీవితాన్నే రాశాడు. అద్భుతంగా రాశాడు. కానీ సిద్ధార్థడు కాలేదు. మామూలు రచయితగా మిగిలాడు. నోబుల్ ప్రైజ్ వచ్చింది. కానీ అదంత పెద్దవిషయం కాదు. నువ్వు బుద్ధునికి నోబుల్ ప్రైజ్ ఇవ్వలేవు. యస్తే ఆయన నవ్వి దాన్ని పక్కన పదేస్తాడు.

కానీ ఆ పుస్తకం అద్భుతమైంది. గాఢమైంది. అందుకని చేర్చా.

ఏడవది: సాంప్రదాయికమయిన యూదుమతంలోనూ కొందరు జ్ఞానోదయం పొందినవాళ్ళన్నారు. కొంతమంది జ్ఞానోదయాన్ని దాటినవాళ్ళ కూడా వున్నారు. వాళ్ళలో ఒకడు బాల్ షెమ్ తోవ్! అతన్ని చేర్చడానికి వీలు కాకుంటే నన్ను నేను మన్నించలేను. అప్పుడు నేను క్షమాపణలు కోరడానికి ఎవరూ వుండరు.

బాల్ షెమ్ తోవ్! తోవ్, అన్నది అతని పట్టణం పేరు. అతని పేరు బాల్ షెమ్. అతని గురించి నేను మాట్లాడాను. హాసీడిజం ప్రసక్తి వచ్చినపుడు అవసరమయినదేదీ నేను వదిలిపెట్టలేదు.

నేను తావో, జెన్, సూఫీ, హాసీడిజాల గురించి ఉపన్యసించాను, నేను సంప్రదాయ వాదిని కాను గనక నాకు యిష్టమయిన కోణంలో ఉపన్యసిస్తాను.

నాకు మ్యాపు అక్కర్లేదు.

నన్ను మళ్ళీ గుర్తు చెయ్యనివ్వండి

లోపలికి రావడం

బయటికి వెళ్ళడం

నీటి పక్కి

ఎట్లాంటి జాడల్ని వెనక వదిలి పెట్టదు.

దానికి ఎట్లాంటి మార్గదర్శి అవసరం లేదు.

బాల్చెమ్ ఎట్లాంటి ‘వివరణల గ్రంథమూ’ రాయలేదు. మార్చిక ప్రపంచంలో ఆ పదమే పనికిమాలింది. కానీ అతను అద్భుతమైన కథలు రాశాడు. వుదాహరణకి ఒక కథ చెబుతాను, అతని అభిరుచి తెలుస్తుంది.

ఒక ట్రై బాల్చెమ్ దగ్గరికి వచ్చింది. ఆమెకు పిల్లల్లేరు ఆమెకు పిల్లలు కావాలి. ఆమె మాటిమాటికి బాల్చెమ్ని యిబ్బింది పెట్టేది ‘మీరు దయదలిస్తే ప్రతీదీ వీలవుతుంది. నాపట్ల కనికరించండి. నాకు బిడ్డకావాలి,

చివరికి ఆమెతో బాల్చెమ్ బాగా విసిగిపోయాడు ఆమెను చూసి, నీకు అబ్బాయి కావాలా! అమ్మాయి కావాలా! అని అడిగాడు ఆ ట్రై పట్టలేని ఆనందంతో ‘అబ్బాయి కావాలి’ అంది బాల్చెమ్, ఐతే యా కథ విను. మా అమృక్కూడా పిల్లల్లేరు. ఆమె పట్టణంలోని రబ్బిని పిల్లలు కావాలని పట్టి పీడించింది. చివరికి ఆ రబ్బి మరయతే నాకొక అందమయిన టోపీ పట్టా, అన్నాడు. మా అమ్మాయింటికి వెళ్ళి మంచి టోపీ అల్లి తీసుకుని రబ్బి దగ్గరికి వచ్చింది.

ఆ టోపీ చాలా అందంగా వుంది. అందుకని మా అమ్మ. దీని కోసం నువ్వేమీ నాకు తిరిగి యివ్వాల్సిన పస్తేదు. మీరు ఈ టోపీలో ఎంతో అందంగా కనిపిస్తున్నారు. నాకు మీ పట్ల ఎంతో గౌరవం కలిగింది. మీరు నాతో అంగీకరించకున్నా నేను ఆమోదం తెలుపుతున్నాను అంది. రబ్బి! నీకు ధన్యవాదాలు అంది. మా అమ్మ అక్కడ నించీ యింటికి వెళ్ళిపోయింది. మా అమ్మ గర్భవతి ఐంది. నేను కడుపులో పడ్డాను అన్నాడు బాల్చెవ్.

ఆ మాటల్లో ఎంతో సంతోషించిన ట్రై అయితే నేను వెళ్ళి రేపు టోపితో తిరిగి వస్తాను అంది. బాల్చెవ్ మరుసటిరోజు ఆమె తెచ్చిన టోపీ తీసుకుని కనీసం కృతజ్ఞత కూడా ప్రకటించలేదు. ఆ ట్రై వెళ్ళిపోయింది. ఎన్నో రోజులు ఎదురుచూసింది. గర్భవతి కాలేదు. ఒకరోజు వచ్చి, ఏదీ బిడ్డ? అంది. బాల్చెమ్, బిడ్డ గురించి మరచిపో. నాకు ఆ టోపీ ఎంతో అందంగా వుంది. నీకు కృతజ్ఞతలు చెప్పాను. నేను నీకు అలా చెప్పాలి. 47

యింతకుముందు కథ చెప్పాను కదా! గుర్తుందా? అక్కడ స్ట్రీ తిరిగి ఎట్లాంటి ప్రతిఫలాన్ని ఆశించలేదు, అందువల్ల ఆమెకు సంతానం కలిగింది. నాలాంటి సంతానం కలిగింది. అన్నాడు.

యింకా, నువ్వేమో ఏదో పొందాలన్న కోరికతో వచ్చావు. ఈ టోపీని యచ్చి బాల్టిష్టిక్ లాంటి కొడుకును కోరుకుంటున్నావా? అదంతా మరచిపో, అన్నాడు. మళ్ళీరాకు, అని పంపేశాడు చాలా విషయాలు వుంటాయి. వాటిని కేవలం కథల ద్వారానే చెప్పగలం. బాల్టిష్టిక్, మౌలిక నిబంధన.

బాల్-షేమ్, కథల గుండా రూపొందింది హాసీడిజం, ఆ కథలు అద్భుతమయిన, అందమయిన పూలు. హాసీడిజంతో పోల్చుదగిందేదీ యూదులు ప్రపంచానికి యివ్వలేదు. హాసీడిజం యూదుమతంలో చిన్నిపాయ కానీ యిప్పటికీ సజీవంగా సాగుతోంది.

ఎనిమిది: ఘరీద్. యింతకు ముందు నేను చెప్పింది యతన్ని గురించే మాటల్లాడింది యతన్ని గురించే కానీ యింగ్రీషులో కాదు, హిందీలో. ఘరీద్ సూఫీ మార్పికుడు. కబీర్, నానక్లకు సమకాలికుడు. అతనంటే నాకిష్టం. అతని పాటల్లో అతన్ని ఘరీదా అని పిలుచుకున్నాడు. అతను ఎప్పుడూ తనతోనే మాటల్లాడేవాడు. ఎవర్నీ వుద్దేశించేవాడు కాదు. అతను ఎప్పుడూ ‘ఘరీదా! నువ్వు వింటున్నావా? మేలుకో! ఘరీదా ఈ పని చేయి, ఆ పనిచేయి! హిందీలో ఘరీద్ పేరును వుపయోగించినపుడు అది గౌరవనీయంగా వుంటుంది. ఘరీదా అని అంటే గౌరవంగా వుండదు. సేవకుల్ని అలా పిలుస్తారు. ఘరీద్ తను యజమాని గనక తనని ఘరీదా అని పిలుచుకుంటాడు. శరీరం సేవకుడు.

అక్కర్ చక్రవర్తి అతని పాటలు వినడానికి ఫరీద్ దగ్గరికి వచ్చేవాడు. అక్కర్ ఒకసారి ఒక బహుమతిని అందుకున్నాడు. చాలా విలువైన బహుమానం. ఒక జత కత్తెర్లు. అవి వజ్రాలతో తాపడం చేసినవి. అక్కర్ వాటికి యిష్టపడ్డాడు. ఆ విలువైన బహుమతిని అక్కర్ ఫరీద్కు యిచ్చాడు. ఫరీద్ ఆ విలువైన కత్తెర్లను తిరిగి అక్కర్కే యచ్చి, వీటివల్ల నాకు ఉపయోగం లేదు. మీరేదయినా బహుమతి నాకు యివ్వదలచుకుంటే నాకో సూది యివ్వండి అన్నాడు.

అక్షర్ ఆశ్చర్యపడ్డాడు. సూది ఎందుకు? అని అడిగాడు ఫరీద్, ఎందుకంటే కత్తెరచేసేపని వస్తువుల్ని ముక్కలుగా కత్తిరించడం, సూది చేసేపని ముక్కల్ని కలిపి కుట్టడం. నా పని కత్తెర చేసే పని కాదు, సూది చేసేపని. నేను విషయాల్ని కలుపుతాను, దగ్గరికి చేరుసాను అన్నాడు.

ఫరీద్ సిగ్గంద్ ప్రాయిడ్తో, సైకో ఎనలిస్టుల్తో అంగీకరించే వాడుకాడు. ఎందుకంటే సైకో ఎనాలసిన్ బంగారు కత్తెర, ప్రతిదాన్ని ముక్కలు చేసేది. అతను అస్సాగియోలితో సైకోసింధసిన్తో ఆమోదించేవాడు. విషయాల్ని ఒకటి చేయడం, దగ్గరికి చేర్చడం అతనికిష్టం. నా కన్నిళ్ళు చూశావా! అవి ఫరీద్ కోసం. ఫరీదా అవును.... ఫరీదా. అతనికి ఎట్లాంటి గౌరవమూ అక్కర్చేదు. అతను కన్నిళ్ళను అర్థం చేసుకోగలడు, బంగారు కత్తెరను కాడు. అయ్యా! అక్కర్ ఫరీద్ కాళ్ళమీద పడి కన్నిళ్ళు పెట్టుకుని రోదించాడు. అదే గురువుకి దొరికే నిజమైన బహుమానం.

ఫరీద్ పుస్తకమేమీ రాయలేదు. అవి ప్రజలు రాసిపెట్టారు. అతని పాటలు అసాధారణమయినవి, అందమయినవి. వాటిని వినాలి. పంజాబీలో పాడాలి అతను పంజాబ్లో నివసించాడు. అతని పాటలు పంజాబీభాషలో వున్నాయి. హిందీలో కాడు. పంజాబీ హిందీకన్నా భిన్నమైంది. హిందీ తేలిక యింది. అది పోతుంది. వ్యాపారస్థని భాష. పంజాబీ కత్తిలాంటిది. అది సైనికుడి భాష. అది దూసుకుపోతుంది. ఫరీద్ పాటల్ని పంజాబీలో వింటే అవి నీ గుండె, నెరెలు చీలుతుంది.

నేను పంజాబ్లో ప్రయాణిస్తున్నపుడు నేను జనాల్ని చూసి, నా కోసం ఫరీద్ని గానం చేయండి అని అడిగాను. ఒకోసారి ఫరీద్ని పాడడానికూడా ఎవరయినా గాయకుడు సిద్ధపడేవాడు. ఫరీద్ని ఎట్లా గానం చెయ్యాలో వాళ్ళకు తెలుసు ఆ అద్భుతమయిన గాయకులు.... ఆ అద్భుతమయిన క్షణాలు... పంజాబీభాషకు దాని ప్రత్యేకత దానికుంది. ప్రతి భాషకూ ప్రత్యేక లక్ష్ణముం టుంది. కానీ పంజాబీ భాష కచ్చితంగా ఖడ్గమే. దాన్ని పదును పెట్టాల్సిన పసేదు.

తొమ్మిది : నేను తొందర్లో వున్నాను. ఎందుకంటే నా ‘సమయం’ సమీపిస్తోంది లేదా అప్పుడే ముగిసింది. ఎందుకంటే గుడియా వస్తోంది. నీదయినా, నాదయినా సమయం ముంచుకు రావడం ఎంత విషాదం! అదే క్రమబద్ధంగా వుండకూడదు సాపేక్షంగా వుండాలి. నా సమయం ఆ చట్టాన్ని, నియమాన్ని అనుసరించదు. అది ఐన్స్ట్రీన్ సాపేక్షాన్ని అనుసరించదు. అది అనంతం. అట్లా కాదని నాకు తెలుసు. అందుకని తొందరుపడుతున్నా. నేను తొందరలో వున్న కూడా రిలాక్స్ గా వుంటానని నీకు తెలుసు.

తొమ్మిది: యింకో కవి. యింకో గాయకుడు. యింకో దాన్సర్. పూర్తిగా భిన్నమయిన లక్ష్ణమున్న యింకో వ్యక్తి. శివుడు-అతని గ్రంథం విజ్ఞాన భైరవతంత్ర నేను దాని గురించి మాట్లాడాను. అది చాలా చిన్ని పుస్తకం. కేవలం వంద పన్నెడు సూత్రాలు. ఒకపుస్తకంలో ఒక పేజీలో వాటిని రాయోచ్చు. నేను వాటిపై మాట్లాడినవి ఐదు సంపుటాలున్నాయి. వేలపేజీలు,

ద బుక్ అప్ ద సీక్రెట్స్. అంత గాఢ సాంద్రత గలిగిన పుస్తకం మరొకటి లేదు. ప్రతి సూత్రమూ ఒక పద్ధతి కలిగిందే.

దేవగీత దయచేసి ఆటంకం కలిగించకు. నా పని నన్న పూర్తి చెయ్యనీ! వాళ్ళు కుర్చీలో కూచున్న వ్యక్తిని పేషింట్ అంటారు. డాక్టర్లని పేషింటుగా వుండమని వుపన్యసిస్తారు. ఆఘా! నువ్వు డాక్టర్ కాదు గనుక నువ్వు బాధ పడాల్సిన పనిలేదు. ఏ శ్రీ కూడా భయపడదు. యితర్లని భయపడేలా చేస్తుంది. అది వేరే విషయమనుకో. మాడండి చివరికి ‘గుడియా’ కూడా నవ్వుతోంది. పద్ధతి కలిగిన ఇంగ్రీషు శ్రీలో అది అరుదయినవిషయం.

మంచిది! నవ్వు ఎప్పుడూ మంచిదే! నా కిష్టం! ఐతే మీరు ఏడ్చినా, నవ్వినా నాపని మాత్రం పూర్తి చేయాలి. ఈ కుర్చీలో కూచున్న మనిషికా పట్టింపు లేదు. నేను పువ్వు కన్నా మెత్తటివాడిని, రాయి కన్నా కరినుణ్ణి, నేను రెండూ స్ఫ్రెంచ్ కోసం మీకా విషయం చెప్పాలి. మొదట నేను రాయిని దాంతో మీ బుర్ర బద్దలు చేస్తాను. నేను మీ కోసం తామరపువ్వుని కాను. కానీ మీరు చేస్తున్నపని అద్భుతమైంది.

పది: నేనెప్పుడు ఉమా స్వాతి గురించి అతని పుస్తకం గురించి మాట్లాడాలను కుంటాను. ఉమాస్వాతి ఒక మార్యికుడు. కానీ చాలా పొడిపొడి మార్యికుడు. ఈ క్షణం నా పెదాలున్నంత పొడిగా, ఏమాత్రం తడిలేకుండా, అతను కేవలమయిన దాని గురించి తడిలేని ఐనా నిజమైన విశ్లేషణత్వక రచన చేశాడు. అతని పుస్తకం ‘తత్వసూత్ర’ కేవలం వాస్తవం అని దాని అర్థం.

ದೇವಗಿತ್ ಮಧ್ಯಲೋ ಮಾಟ್ಲಾಡಕು. ನೀಕು ನೀ ಯಂತ್ರಾಲ ಗುರಿಂಚಿ ಎಕ್ಕುವ ತೆಲುಸುನನಿನಾಕು ತೆಲುಸು. ನೀ ಚೈತನ್ಯಂ ಗುರಿಂಚಿ ಕೂಡಾ ನಾಕು ತೆಲುಸು ವಿಷಯಮಂದಿ. ತತ್ವಸ್ತೂ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಂಥಂ. ಎಪ್ಪಣಿಕಪ್ಪಾಡು ದಾನಿಪೈ ಮಾಟ್ಲಾಡಾಲನುಕುಂಟೂ ವಾಯಿದಾ ವೇಸ್ತೂ ವಸ್ತುನ್ನಾನು. ಅದಿ ಮರೀ ಮಾರ್ಥಮಾಟಿಕಲ್ ‘ಕುಂದಕುಂದಾನ್’ ‘ಸಮಯ ಸಾರ್ ಲಾಂಟೆಡಿ’ ಜೈನ ಮಾರ್ತಿಕುಲರಚನಲನ್ನೀ ಅಲ್ಲಾ ತಡಿಲೆಕುಂಡಾ ವುಂಟಾಯಿ.

లక్ష్మీ మంచి స్థలాన్ని ఎన్నుకుంది. కచ్! మహావీరుడు, కంద్కుంద, ఉమాస్వతి వీళ్ళందరూ కచ్ని యిష్టపడ్డారు. మరినాకో! ఎంతదురదృష్టం! నేనెప్పుడూ హిమాలయాల్లో నివాసముండాలని కోరుకుంటాను. కానీ నా జనం కోసం నేను హిమాలయాల్లో నివాసముండాలనే ప్రయత్నం విరమించుకున్నాను.

బుద్ధునికి, బోధిధర్మునికి, ఒషోకి యిలా జరగలేదు. ఉమర్ ఖయ్యంకి,

భలీలజిబ్రాన్కి, మిఖాయల్ నైమికి యట్లా జరగలేదు. నాకు మాత్రమే యట్లా జరిగింది. అక్కడ రహస్యముందని నాకు తెలుసు. నేను కచ్చని హిమాలయాల్లా అందంగా తీర్పిదిద్దాలి. ఒకటయితే ఖచ్చితం. నేను ఎక్కుడున్నా, ఎట్లాంటి సవాళ్ళు ఎదురయినా నేనున్న ప్రదేశాన్ని అద్భుత సౌందర్యభరితంగా రూపొందిస్తాను.

పదకొండు: చివర్లి - నా పుద్దేశంలో ఈ రోజుకి, రేపటి గురించి ఎవడికి తెలుసు చివర్లి ఎంత అధ్యుతమయిందంటే దాన్ని మరచిపోయినందుకు నేను మంచివాళ్ళి అయి వుండాలి. వినండి. నేను పిచ్చివాళ్ళి కాదు, దాన్ని మరచిపోయినందుకు మంచి వాళ్ళయివుండాలి. దాన్ని మరచిపోవడం కన్నా పిచ్చివాళ్ళి కావడం మేలు చివర్లో కాదు. మొదట గుర్తు తెచ్చుకోవాల్సింది ‘సాంగ్ ఆఫ్ నర్సోపా’.

నేను దాన్ని గురించి మాట్లాడలేదు. దాన్ని గురించి చెప్పడానికేమైనా వుండా అనుకున్నాను. అయితే అది నా హృదయంలో వుంది. ఎందుకు గుర్తు చేశానంటే నన్ను ప్రేమించేవాళ్లు దాన్ని వెతుకుతారు. ఆ కవిత్యాన్ని, పాటను, నాట్యాన్ని పరిశోధిస్తారు.

ಅದಿ ನಾದಿ ಕೂಡಾ!

ఓ మణిపద్మహామ

పద్మంలో మణి

నా ఆనందంతో కలిపి యిద్దరికీ ధాంక్యు!

ఏడవ స్వమావేశం

నవ్వు నోట్టబుక్ తెరిచినట్లు నాకు వినపడింది. ఇప్పుడు యిది నా సమయం నా సమయానికి గంటకు అరవయి నిముషాలు కాదు. ఎంతయినా కావచ్చ). అరవై, డెబ్బయి, ఎనబై, తొంబై, వంద..... సంఖ్యల్ని దాటికూడా వుండవచ్చ). అది నా గంట అయినపుడు అది నాకు లోభది వుంటుంది.

పోష్ట్ స్రీష్టి కంటిన్యూ. ఈ రోజు చెప్పే మొదటిపేరు పాశ్చాత్యలు వినేవుండరు. మబాకా, అతను ఒక ప్రత్యేకమయిన మార్కుడు. అతని పూర్తి పేరు మలూక్ దాస్. అతను పసివాడయినట్లు తనని తాను మలూకా అని పిలుచుకుంటాడు. అతను పసివాడే.

నేను అతని గురించి హిందీలో వుపన్యసించాను. అతన్ని యితర భాషల్లోకి అనువదించడానికి చాలాకాలం పడుతుంది. కారణం మలూకా చిత్రమయిన వ్యక్తి, రహస్యమయినవ్యక్తి, మీరు ఆశ్చర్యపోతారు. యిందియాలాంటి దేశంలో ఎందరో వ్యాఖ్యాతులు, మేధావులు, పండితులు వున్నారు. కానీ ఎవరూ మలూక్ దాసును వ్యాఖ్యానించలేదు. కారణం అది చాలాకష్టం. అతను నాకోసం ఎదురుచూశాడు. నేను అతని మొదటి వ్యాఖ్యాతని. ఎవరికి తెలుసు? బహుశా చివరి వాళ్ళిమో!

ఉదాహరణ: అజ్గర్ కరాయ్ నా ఛకారీ పంచీ కరాయ్ న కామ్, దాస్మలూకా కహిగయే సబ్ కే దాతారామ్ యిప్పుడు దాన్ని అనువదించడానికి ప్రయత్ని స్తాను. యథాతథంగా కాదు. కానీ దాని బాధ్యత నాది కాదు. ఎందుకంటే బలహీన మయిన ఇంగ్రీషుకు అంతశక్తి లేదు.

మలూకా అంటున్నాడు! పాము బతకడానికి పనిచేయాల్సిన పస్తేదు లేదూ పక్కి వుద్యోగం చెయ్యాల్సిన పస్తేదు. ఎందుకంటే ఉనికి అన్నిటికి అన్నీ సమకూర్చింది.

అతను జోబ్రా యిష్టపదే వ్యక్తి. కొద్దిగా వెట్రి, ఎక్కువగా ధ్వనం వున్నవాడు అతను ధ్వనంలో ఎంత గాఢమయినవాడంటే అతనంటాడు.

మాలా జపోన్ న కర్ జిబ్య్ జపోన్ నరాం, సుమిరన్ మేరా హరి కరేన్ మైన్ పాయా బిస్రాం.

అతను: నేను దేవుని పేరు జపించను. జపమాల తిప్పను. నేనును ప్రార్థించను. అట్లాంటి పనికిమాలిన పనుల్ని చేయను వాస్తవానికి దేవుడు నా పేరు గుర్తుంచుకుంటాడు. నేనాయన్ని గుర్తుంచుకోవాల్సిన పణ్ణేదు.

చూశారా! కొద్దిగా వెట్రి, ఎక్కువ ధ్యానం. అతను జ్ఞానోదయాన్ని దాటి వెళ్లిన వ్యక్తి అని చెప్పడానికి నాకు ఎలాంటి సందేహం లేదు

రెండు: సిక్కుల గ్రంథం గురుగ్రంథ సాహిబ్. దాన్ని ఒక వ్యక్తి రాయలేదు. అందుకని రచయిత పేరు చెప్పలేను. తరతరాలుగా దాన్ని తయారు చేశారు. ఎన్నో చోట్ల నించీ విషయాన్ని సేకరించి రూపొందించారు ప్రపంచంలో అదొక్కటే అట్లాంటి గ్రంథం. ఓల్లో పెస్టమెంట్ యూదులది, న్యూపెస్టమెంట్ క్రిస్తియన్లది. భగవద్గీత హిందువులది, దమ్మపద బౌద్ధుల్లి. జిన్సూత్ర జైనులది. కానీ గురుగ్రంథ సాహిబ్ ఒకటే వీలయినన్ని చోట్ల నించీ విషయాల్ని సేకరించిన ఏకైక గ్రంథం. అన్ని మతాల నుండి గ్రహించిన గ్రంథం. మొండితనం లేదు. ఆహోనం అన్నిటికీ. గురుగ్రంథమంటే గురువుల గ్రంథం! లేదా పుస్తకాలకే గురువు అందులో కబీర్, నానక్, ఫరీద్ విభిన్న సంప్రదాయాలకు చెందిన ఎందరెందరో మార్పికులున్నారు. ఎన్నోన్నే నదులు సముద్రంలో కలిసినట్లు గురుగ్రంథ సాహిబ్ సముద్రం.

నేను ఒకే ఒక నానక్ వాక్యాన్ని అనువదిస్తాను. అతను పునాదులు వేసినవాడు. అతని మాటలు గురుగ్రంథ సాహిబ్లో వున్నాయి. అతను శిక్కుల మొదటి గురువు తరువాత తొమ్మిదిమంది వరుసగా వున్నారు. సిక్కుల మతాన్ని పదిమంది గురువులు సృష్టించారు. అది అసాధారణమయిన కారణం ప్రతి యితర మతం ఒకే గురువు సృష్టించింది.

నానక్, సత్యం, అంతిమ సత్యం అవ్యక్తం, కాబట్టి నన్ను మన్నించండి. నేను దాన్ని గురించి మాట్లాడలేను కానీ పాడగలను. మీరు సంగీత భాషను అర్థం చేసుకోగలిగితే అప్పుడు మీ హృదయతంత్రి కదుల్లుంది. ఆ కాంతి ప్రసారం మాటల్ని దాటింది.

గురుగ్రంథ సాహిబ్ - ‘సిక్కులు సాహిబ్’ అని ఎందుకంటారంటే వాళ్ళాగ్రంథాన్ని ఎంతో గౌరవిస్తారు. అది సజీవమయినట్లు, గురువు శక్తిగా భావిస్తారు అయితే పుస్తకం పుస్తకమే గురువు వెళ్లిపోతే పుస్తకం చనిపోతుంది. పదం మరణిస్తుంది. అందువల్ల జనం అద్భుతమయిన శవాన్ని తయారుచేస్తారు. యితర మతాల వాళ్ళు చేసినట్లే. కాబట్టి మతమన్నది ఎప్పుడో ఒకసారి మాత్రమే సజీవంగా వుంటుంది. గురువు బతికివున్నపుడు

మాత్రమే బతికి పుంటుంది. గురువు మరణించాకా క్రమంగా అది నమ్మకంగా, విశ్వాసంగా, ఒకదాన్ని నమ్మే మతంగా మారుతుంది.

డచ్ పార్లమెంట్ ‘కల్ట్ అండ్ క్రీడ్స్’ని పరిశోధించమని ఒక కమీషన్‌ని నియమించింది. సహజంగా ఆ లిస్టులో మొదట నేనుంటాను. హోలెండ్‌లో వున్న నా జనంతో కమీషన్‌కు యిట్లా చెప్పమన్నాను. మేము మీ కమీషన్‌కు ఎట్లాంటి సహకారం యివ్వం. ఎందుకంటే మేము ఎట్లాంటి కల్టేకు, క్రీడ్కు సంబంధించిన వాళ్ళంకాము. మీరు చెప్పేవాటిలో జడాయిజం, క్రిస్తియానిటీ, హిందూ వగైరాలు చేరుతాయి.

కమీషన్ ఎంతో అందోళనకు గురయింది. వాళ్ళు హోలెండ్‌లోని ఆరంజ్ జనాలకి వుత్తరం రాసి ‘దయచేసి మాతో సహకరించండి’ అని కోరారూ. నా మనుషులు మళ్ళీ ఏం చెయ్యమంటారు?’ అన్నారు. నేను, మీరు ఏం చెయ్యాలో యింతకు ముందే చెప్పాను. మతానికి సంబంధించిన ఛైతన్యం గురించి పరిశేలించడానికి వాళ్ళోక కమీషన్ వేసే దాకా వాళ్ళకు సహకరించకండి అన్నాను.

ఎంత అసంబధించే చూడంది. డచ్ పార్లమెంటు క్రిస్తియన్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ సభ్యుల్లో నిండింది. కమీషన్‌ను నియమించిన వాళ్ళు వాళ్ళే. వాళ్ళే కల్ట్. వాళ్ళే క్రీడ్, గురువు బతికి వున్నపుడే మతం సజీవంగా పుంటుంది. నేనింకా బతికేవున్నాను.

పదిమంది గురువుల ప్రవచనాల సంకలనగ్రంథం గురుగ్రంథ సాహాబ్. వాళ్ళు జ్ఞానోదయం పొందినవాళ్ళు. దాంతో పోల్చుదగిన గ్రంథం లేదు. నానక్ ‘ఏక్ ఓంకార్ సత్యామ్’ అన్నాడు. అవ్యక్త మొక్కటే సత్యమన్నాడు. మన తూర్పున అంటే ప్రాచ్యంలో ఓం, ఓంకార్, అంటాం. అదే సత్యం శబ్దరహితశబ్దం శబ్దం నిప్పుమించిన తర్వాత వచ్చేశబ్దం-ఏక్ ఓం కార్ సత్యామ్.

మూడోది : మేబుల్ కాలిన్స్ గంధ్రం ‘లైట్ ఆన్డ పాత్ ’

ఉన్నతికి ప్రయాణించడలచుకున్న ఎవరయినా ‘లైట్ ఆన్డ పాత్’ అర్థం చేసుకోవాలి. అది చిన్నిపుస్తకం. కొన్ని పేజీలుంటుంది. విలువని బట్టి చూస్తే బృహద్రంథంతో సమానం. గొప్ప గంధ్రం. ఆశ్చర్యమెక్కడంటే అది ఆధునిక కాలంలో రచింపబడింది. మేబుల్ కాలిన్స్ అన్న రచయిత ఎవరో ఎవరికీ తెలీదు. ఆ రచయిత తనపేరు పూర్తిగా కూడా రాయలేదు. కేవలం ఎమ్.సి. అని రాసింది. కొంత మంది మిత్రుల ద్వారా ఆమె పేరు తెలిసింది.

ఈ ఎమ్.సి.ఎవరు? కారణం నేను అర్థం చేసుకోగలను. రచయిత కేవలం ఒక ఆఖాయికాలు కుటుంబాలు కుటుంబాలు 54 ఆఖాయికాలు కుటుంబాలు కుటుంబాలు

వాహిక, ఆ రచన ముఖ్యం. సూఫీ, కిద్ర వాటి గురించి చెప్పాను. జనాల్చి నడిపే చైతన్యం, శక్తి ముఖ్యం.

ఎమ్.సి. దివ్యజ్ఞాన సమాజానికి చెందిన రచయిత . అతను కావచ్చు ఆమె కావచ్చు. ఆ రచయిత స్త్రీయ, పురుషుడా నాకు తెలీదు. అది ముఖ్యం కాదు.... కానీ ఆ పుస్తకం ఎంతో ఉపయోగకరం.

నాలుగు: నేను పర్చెక్క ఓకే! నువ్వుం ఆందోళన పదవద్దు, నెంబర్ కరక్కె. అనుకోకుండా ఎప్పుడయినా ఓసారి అలా జరుగుతూ వుంటుంది. నాలుగోవ్యక్తి కాశ్మీర్ ట్రైలల్లా. కాశ్మీరీలు ఆమెను ఎంతగా ప్రేమిస్తారంటే వాళ్ళకు రెండే పదాలున్నాయి. ఒకటి ఆల్లా రెండు లల్లొ, అన్నారు.

కాశీరీలు తొంభయి తొమ్మిది శాతం మహామృదీయులు. వాళ్ళు తమకు రెండే పదాలు ఒకటి అల్లా, రెండు లల్లా అన్నారు.

లల్లా ఎలాంటి పుస్తకమూ రాయలేదు. ఆమెకు చదువు రాదు కానీ చాలా సాహసవంతురాలు. ఆమె జీవితమంతా నగ్నంగా వుంది. వందల ఏళ్ళ క్రితం ప్రాచ్యంలో జరిగిన విషయమని గుర్తించాలి. ఆమె చాలా అందమైంది. కాశ్మీరీలు చాలా అందంగా వుంటారు. భారత్తడేశంలో నిజంగా అందమయిన వాళ్ళు వాళ్ళు ఒక్కరే. మోసెస్ వెతికిన చివరి తెగ. వాళ్ళు ప్రాథమికంగా యూదులు.

మోసెన్ తన ప్రజలకి యిజాయిల్ వైపు మళ్ళించినపుడు ఒక తిక్క వున్న వ్యక్తి యిజాయిలే ఎందుకు? అనుకున్నాడు. పిచ్చివాడు ఎంతయినా పిచ్చివాళ్ళే. అక్కడ సంజాయిషీ వుండదు. మోసెన్ తన ప్రజలకోసం ఒక ప్రాంతాన్ని అన్వేషిస్తున్నాడు. ఎడారిలో నలభయ్యేళ్ళపాటు అన్వేషించాడు, అప్పుడు యిజాయిల్ని కనిపెట్టాడు. ఆ మధ్యలో తన మనుషుల్లా ఒక తెగని కోల్పోయాడు. ఆ తెగజనం కాశ్చీర్కు వచ్చారు.

కొన్ని సార్లు కోల్పోవడం కూడా అదృష్టం కిందకే వస్తుంది వాళ్ళని మొసెన్ కనిపెట్టలేకపోయాడు. వాళ్ళని వెతుకుతూ కాశ్చర్ వచ్చాడు అక్కడే చనిపోయాడు. అతని సమాధి యిజ్ఞాయిల్లో లేదు కాశ్చర్లో వుంది.

చిత్రం. మోసెన్ కాశ్మీర్లో చనిపోయాడు. జీసెన్ కాశ్మీర్లో చనిపో యాడు. నేను చాలాసార్లు కాశ్మీర్ వెళ్ళాను. కాశ్మీర్ చూసిన వ్యక్తి ఆహా! నేను యిప్పుడు యిక్కడ ఈక్షణమే చనిపోతే ఎంత బాగుండు!' అనుకుంటాడు అది జీవించడానికి అద్భుతమయిన అందమయిన ప్రదేశం.

కాశ్చరీలు అందమైనవాళ్ళు, సాటిలేని సౌందర్యవంతులు. లల్లా కాశ్చర్ ట్రై. చదువురానిది. కానీ పాడేది, ఆడేది. ఆమె కొన్ని పాటలు మనకు దొరుకుతున్నాయి. వాటిని నా పోష్ట్ ప్రైలో చేరుస్తున్నా.

ఐదు: యింకోమార్చికుడు, గోరథ్, తాంత్రికుడు. సమర్థుడయిన వ్యక్తిని గోరథ్దండ్రా అంటారు. అంటే గోరథ్ చేసే పని అని ఆర్థం. జనం ఎవడి పనిలో వాడు మునిగివుండాలి అంటారు. గోరథ్ అన్ని దిశల్లో దిక్కుల్లో సాగాడు.

గోరథ్ పూర్తి పేరు గోరథ్నాథ్. అది శిష్యులు పిలుచుకునే పేరు నాథ్ అంటే పతి. లోపలి రహస్యాలలోకి అడుగుపెట్టే తాళం చెవల్ని గోరథ్ అందించడు. ఏవి చెప్పాలో అవన్నీ చెప్పాడు. ఒక మార్గంలో ఆయన ఆగిపోయాడు.

కానీ ప్రపంచం సాగుతూ వుంటుంది. కాబట్టి నేను, ప్రపంచానికి అంతం తేలీదు. నాక్కుడా. నేను వాక్యం మధ్యలో చనిపోతాను నేనేం చెప్పడలచుకున్నానో అని అప్పుడు జనం గింజాకుంటారు. నేను గోరథ్ నాథుణ్ణి గౌరవిస్తాను. నేను అతని గురించి చాలా మాట్లాడాను కాబట్టి యింకా చెప్పడం అనవసరం.

ఆరు: అతను అరుదయిన వ్యక్తి. ఒక్కడు-కానీ రెండు మాస్టర్సీన్, సృష్టించాడు. అతను హ్యాబర్ల్ బెనాయిట్. ఆ ఫ్రైంచి వుచ్చారణలాగో నాకు తేలీదు. నేను లెక్కపెట్టను ఒకమాట యిటూ అటూ అయినంత మాత్రాన కొంపలంటుకుపోవు కాదా!

నా జీవితమంతా తప్పుగా పుష్టరిస్తానే వున్నా!

ఈ మనిషి హ్యాబర్ల్ బెనాయిట్. నేను అతని మొదటి పుస్తకం, ‘లెట్స్గో – గురించి చెప్పాను’ నిజానికి అతని మొదటి పుస్తకం అది కాదు. దానికి ముందు ‘సుప్రీం డాక్టర్స్’ అన్న గ్రంథం రాశాడు. నేను దాన్ని కూడా పరిచయం చెయ్యాలనుకున్నాను. దాన్ని గుర్తు తెచ్చుకోకుంటే, చేర్చుకుంటే ఏదో లోపమనిషిస్తుంది. అది చాలా అద్భుతమయిన గ్రంథం కానీ చదవడానికి కష్టమైన గ్రంథం చదివినా ఆర్థం చేసుకోవడం మరీ కష్టం. దాన్ని సరళంగా చెయ్యడానికి అతను వీలయినంత ప్రయత్నించాడు.

ఏడు: గొప్ప ‘భక్తి’ పూర్వమయిన సంఖ్య, అది హిందువుల పవిత్ర దేవుడయిన శివునికి ఆపాదించాలనుకుంటాను. శివుని పేరు మీద చాలా పుస్తకాలున్నాయి. వాటిల్లో చాలా నిజాల కావు. భక్తితో కర్తృత్వాన్ని ఆపాదించినవి.

కానీ ఈ పుస్తకం సాధికారికమయింది. ‘శివసూత్రాలు. నేను వాటి గురించి హిందీలో వుపన్యసించాను. యింగ్లీషులో కూడా ఆ గ్రంథం గురించి మాట్లాడా లనుకుంటున్నాను. 56

సిద్ధం కూడా చేశాను కానీ.... నా గురించి తెలుసుకదా!

శివసూత్రాలు, గ్రంథంలో ధ్యానానికి సంబంధించిన టెక్కింక్లు వున్నాయి. ఆ గ్రంథంలో లేని టెక్కింక్లు మరే గ్రంథంలోనూ లేవు. శివసూత్రాలు, గ్రంథం ధ్యానానికి బైబిల్ లాంటిది.

ఆహా, వాళ్ళెందుకు నవ్యతున్నారో నాకు తెలుసు. వాళ్ళని నవ్యనీ. నేను మెల్లగా, చాలాచాలా మెల్లగా మాట్లాడతాను. అందుకని వాళ్ళు నవ్య తున్నారు. మంచిదే ఆహా! ఏప్పుడో ఒకసారి అట్లాంటి మంచి స్త్రీ అరుదుగా దొరుకుతుంది. అందమైన స్త్రీలు ప్రపంచంలో చాలా ఎక్కువ మంది వున్నారు. కానీ మంచి స్త్రీ దొరకడం కష్టం. తెలివి తక్కువవాళ్ళు నవ్యనీ. నా కష్టమయినట్లు నేను మెల్లగా మాట్లాడతాను.

నేను శివసూత్రాల గురించి మాట్లాడాను. యిట్లాంటి పుస్తకం మరొకటి లేదు అసాధారణం. పోల్చుడానికి వీలుకానిది.

ఎనిమిది: ఒక భారతీయుడు చేసిన, అపూర్వమయిన మార్చికుడి అతడు. ఆవిష్కరణ అతని పేరు గౌరంగీ! గౌరంగీ, అంటే తెల్లనివాడని అర్థం. అతను చాలా అందగాడు అతను నా ముందు నిల్చున్నట్లు అతన్ని చూడగలుగు తున్నాను. తెల్లగా మంచులాంటి తెల్లగా నా ముందు నిల్చున్నాడు. అతనెంత అంతగాడంటే గ్రామంలోని అమ్మాయిలంతా అతన్ని ప్రేమించారు. అతను బ్రహ్మచారిగానే మిగిలిపోయాడు. లక్ష్లలమంది అమ్మాయిల్ని ఒకడే పెళ్ళి చేసుకోలేదు కదా! ఒక్కరు కాదు, లక్ష్లలమందిని! యిప్పుడు తెలిసిందా! నేనెందుకు బ్రహ్మచారిగా మిగిలిపోయానో!

తన సందేశాన్ని గౌరంగీ నాట్యం ద్వారా, పాటద్వారా వ్యక్త పరిచే వాడు అతని సందేశం మాటల్ని కాదు, పాటల్ని. అతను ఏ పుస్తకమూ రాయలేదు. అతన్ని ప్రేమించే వాళ్ళు అతని పాటల్ని సేకరించారు. గొప్ప విలువైన సేకరణ. అంతకుముందు అంత గొప్ప పని ఎవరూ చేయలేదు. అవంటే చాలా యష్టం.

తొమ్మిది: మళ్ళీ మరో భారతీయమార్చికుడు. మీరు అతని గురించి వినకపోయి వుండవచ్చు. అతన్ని ‘దాదూ’ అంటారు. అంటే సోదరుడని అర్థం. అతను ఎంత ప్రేమపాత్రుడంటే జనం అతని అసలు పేరు మరచిపోయారు. దాదూగా గుర్తుంచుకున్నారు. అతనివి వేలపాటలున్నాయి. అతను రాసి పెట్టలేదు. తోటమాలి పూలను సేకరించినట్లు అతని పాటల్ని సేకరించినట్లు అతని పాటల్ని సేకరించి పెట్టారు.

నేను దాదూకు సంబంధించి చెప్పిన విషయాలన్నీ సన్మానిస్తున్న కందరికీ వర్తిస్తాయి. 57

అవి రాయదానికి కాక పాడదానికి వుద్దేశించినవి. ఆడదానికి వుద్దేశించినవి. రాయదానికి వుద్దేశించిన వాటికి పరిమితులుంటాయి. పదం పరిమితమయింది. మాటమాటమాత్రమే. పరిమితుల్ని దాటింది ఆకాశం. ఆకాశం నిండుగా నక్కత్రాలుంటాయి. అది సన్యాసుల అనుభవం నేను కూడా ఏమీ రాయలేదు. నాకు సన్నిహితులయిన కొండరికి కొన్ని వుత్తరాలు రాశాను. వాటి గురించి ఆలోచిస్తారనో, నమ్ముతారనో ఆ వుత్తరాలు రాశాను. వాళ్ళు అర్థం చేసుకున్నారో లేదో నాకు తెలీదు. కాబట్టి ‘ఎ కప్ ఆఫ్ టీ’ ఒక్కడే నేను రాశానని అంటారు. అది వుత్తరాల సంకలనం అవి తప్ప నేను ఏమీ రాయలేదు.

దాదూ పాటలు సంకలించిబడినవి. నేను అతని గురించి మాట్లాడాను. అతను వున్నత శిఖరాల్ని అధిరోహించాడు.

పది: చివరిది, అతను చిత్రమయిన మనిషి ఈ నేలమీదన నడిచిన వాళ్ళలో వింతమనిషి అతను సర్వద. అతను సూఫీ. ఒక మహమ్మదీయ రాజు ఆదేశానుసారం అతన్ని మసీదులో చంపేశారు. కారణం మహమ్మదీయులకు వాళ్ళ ప్రార్థనలో ఒక సూత్రముంది. ‘అల్లా లా యిల్ అల్లా’ దేవుడు, ఒకడే దేవుడు అది వాళ్ళకు సరిపోదు వాళ్ళకు దానికి అదనంగా యింకొంత కావాలి. వాళ్ళు మహమ్మద్ ఒక్కణే దేవుడి ప్రవక్తగా ప్రకటించాలని కోరుకుంటారు. ‘అల్లాలా ఇల్ అల్లా’

మహమ్మద్ బిస్కిల్లా ‘దేవుడు ఒకడే దేవుడు, మహమ్మద్ ఒకడే దేవుని ప్రవక్త.

సూఫీలు రెండో భాగాన్ని కాదంటారు. మహమ్మద్ ఒకడే దేవుని ప్రవక్త అన్నదాన్ని కాదంటారు. అది సర్వద చేసిన పాపం. సహజంగానే ఒకడే ప్రవక్తగా వుండడు. మహమ్మద్, జీసెన్, మోసెన్, లేదా బుద్ధుడో వీళ్ళలో ఎవరో ఒకరే దేవుని ప్రవక్తగా వుండరు కదా! భారతదేశానికి సంబంధించిన ఒక మహమ్మదీయ రాజు సర్గీను ఆ కారణంగా చిత్రహింసలు పెట్టి చంపేశాడు. మహమ్మదీయ పూజారుల కారణంగా కుట్టల కారణంగా అతనుచనిపోయాడు. అతను చనిపోయేముందు, నా మరణానంతరం కూడా నేను అదే అంటాను. అల్లా లా యిల్ అల్లా. దేవుడు ఒకడే దేవుడు

ధిలీలో వున్న గొప్ప మసీదు జామామసీద్, అక్కడ సర్వదను చంపేశారు. యిప్పటికీ అక్కడ ఆయన శిలా విగ్రహముంది. అతన్ని అమానవీయంగా చంపారు అతని తలను నరికారు. జామా మసీదు మెట్ల మీద అతని తల దొర్లుకుంటూ పోయింది. ఆ తల, అల్లా లా ఇల్ అల్లా, అని అతని తల అరవడం అక్కడి వేలమంది విన్నారు.

ఈ కథ నిజమోకాదో నాకు తెలీదు. కానీ అది జరిగే వుంటుంది. జరిగి

తీరాలి. సర్వద లాంటి వ్యక్తితో సత్యం రాజీపడాలి. నాకు సర్వద అంటే యష్టం. అతనేమీ పుస్తకం రాయలేదు. అతని ప్రకటనల్ని సంకలించారు. అవి చాలా విలువైనవి. 'దేవుడు ఒకడే దేవుడు. అక్కడ ప్రవక్త లేదు. నీకూ దేవుడికీ మధ్య ఎవరూ లేరు. మధ్యవర్తిలేదు. దేవుడు సూటిగా సరాసరి అందుతాడు. కావలసిందల్లా కొంత పిచ్చి కావలసినంత ధ్యానం.

దాన్ని మించి యింకొంత చెప్పడలచుకున్నాను. కానీ చెప్పను. అది చెప్పరానిది. అది అంతకుముందు కూడా చెప్పబడలేదు, నేను దాన్ని చెప్పను కూడా.

అది యిప్పటికీ అందమైంది
 సూర్యాస్తమయంలా
 పక్కలు యింటి కొస్తున్నాయి
 మొదటి నక్కత్రం మెరుస్తోంది
 ఆకాశంలో రంగులు కడుల్లున్నాయి
 నా ముఖం మీద
 చిరునవ్వు చూశావా?

ఎనిమిదవ సమావేశం

అన్యోషకుడిగా వుండు
పి.యస్. కంటిన్స్.

మొదటి పుస్తకం ఫ్రెడరిక్ నీచే ‘విల్టు పవర్’ అతను బతికిపున్నపుడు దాన్ని ప్రచురించలేదు. అతని మరణానంతరమే ప్రచురింపబడింది. ఆ మధ్య కాలంలో మనం ‘గొప్ప’ వాళ్ళనుకునే వాళ్ళు ఆ రాత ప్రతి నుంచీ ఎంతో దొంగిలించారు.

ఆల్ఫ్రెడ్ ఆడ్లర్ ఒకానొక గొప్ప, సైకాలజిస్టు, ముగ్గురు సైకాలజిస్టుల్లో, త్రిమూర్తుల్లో ఒకడు. తక్కిన యిద్దరు ప్రాయిడ్, యూంగ్. అతను దొంగ. ఆడ్లర్ తన సైకాలజీనంతా నీచే నుంచీ దొంగిలించారు.

ఆడ్లర్ ‘మనిషి ప్రాథమిక సహజాతం విల్టు పవర్’ అన్నాడు. గొప్ప సంగతి మోసం చేస్తున్నది ఎవరు? యిప్పటికీ లక్ష్ల మంది మోసగింప బడుతున్నారు. యిప్పటికీ ఆడ్లర్ని గొప్ప వ్యక్తి కిందే జమకడుతూ వున్నాం. అతను పిగ్గి. అల్పాడు. మరచి పోదగినవాడు.

బెర్యూడ్స్‌పొ అతని ప్రాథమిక సైకాలజీని నీచే నించీ దొంగిలించాడు. అతను చెప్పిన వన్నీ కేవలం కొన్ని నీచే ‘ఎల్ టు పవర్’ లోని వాటిని ఆధారంచేసుకున్నవే.

మన భారతదేశానికి చెందిన గొప్ప సన్యాసి వున్నాడు. అతను ఆడ్లర్, పోలకు మరీ వెనకబడిలేదు. అతని పేరు ఆరవిందుడు. ఈ తరానికి చెందిన గొప్ప ఆధ్యాత్మిక వేత్తగా లక్ష్లమంది అతన్ని ఆరాధించారు! అతను ‘సూపర్మాన్’ ఐడియాను ‘విల్టు పవర్’ రాత ప్రతి నించీ కాపీకొట్టాడు. శ్రీ అదవిందుడు మీడియాకర్ స్క్యూలర్. అంతకు మించి లాగాల్చిన పస్సేదు.

నీచే పుస్తకం అతను చనిపోయిన చాలా సంవత్సరాలు ప్రచురించ లేదు. అతని సోదరి అడ్డు పడింది. ఆమె గొప్ప ‘వ్యాపార వేత్త’ ఆమె అప్పటికే అచ్చయిన పుస్తకాల్ని అమ్మేది. ఏ సమయంలో ‘విల్ టు పవర్’ అచ్చేయాలో ఎప్పుడు బాగా అమ్ముడు పోతుందో అంతదాకా ఆమె ఆగింది. ఆమెకు నీచే ఫిలాసఫీతో, మానవత్వానికి అతను చేసిన

సేవతో ఏమీ సంబంధంలేదు

నీఁడే బతికి వున్నప్పుడు ఈ పుస్తకం ఎందుకు అనువదించలేదు? ఎందుకో నాకు తెలుసు. అది అతని తలకు మించిన పని. అతను జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తి కాదు. అతను భయపడ్డాడు. అది అచ్చేస్తే అతనికేమవుతుందో అని భయపడ్డాడు అది విస్మేటనాత్మక గ్రంథం! అతనెప్పుడూ దాన్ని తలకింద పెట్టుకుని పడుకునేవాడు. అది ఎవరిచేతుల్లో నయినా పడుతుందేమో, చెడ్డవాళ్ళ చేతుల్లో పడుతుందేమో అని భయపడ్డాడు. జనం అతని గురించి అనుకునేంత ధైర్యస్థడు కాడతను. పిరికివాడు. ఆస్తిత్వానికి సంబంధించిన మార్గాలు విచిత్రమయినవి. కొన్ని సార్లు పిరికివాడి మీద కూడా నక్కత్రాల వాన పడుతుంది. నీఁడే పట్ట అదే జరిగింది

ఆడాల్ఫ్ హిట్లర్ తన పూర్తి ఫిలాస్థిని నీఁచే నించి దొంగిలించాడు సరయిన పని చెయ్యడానికి సామర్థ్యం లేనివాడు హిట్లర్. అతను ఎంత బుద్ధిహీనుడంటే అతను యిండియాలో వుండాల్సిన వాడు. జర్మనీలో కాదు. ముక్కానందకు శిష్యుడు కావాల్సినవాడు. అతనికి మంచి పేరు నేను సూచిస్తాను. ‘స్వామి యిండియటానంద! అతను అట్లాంటివాడు. మానవజాతి చరిత్రలో సూపర్హాయమ్ము ఇడియట! అతను నీఁచేను అర్థం చేసుకున్నానని అనుకున్నాడు. నీఁచేని అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. అతను సున్నితమైనవాడు, లోతయినవాడు, బలమైనవాడు. యిండియటానందకు అందనివాడు.

నీఁడే తనముఖ్య గ్రంథం తన మరణానంతరమే అచ్చుకావాలని ఆశించాడు. నేను ఆతని మరో గ్రంథం ‘దన్ స్టోక్ జరతూప్ప’ లెక్కించాను కానీ అది ‘విల్టు పవర్’ ముందుదే. అది తాత్పీక గ్రంథం కాదు. క్రమబద్ధంగా రాయబడింది. పేరాగ్రాపులుగా రాయబడింది. అది అచ్చయినా దాన్ని చాలామంది చదవలేదు. అవిడికి పట్టింది? ఎవడు ప్రయత్నం చేస్తాడు? విల్టు పవర్, అర్థం చేసుకోడానికి చాలా ప్రయత్నం అవసంరం. అది నీఁడే ఆత్మ సారాంశం. పైగా అతను పిచ్చివాడు. అర్థం చేసుకోడానికి మనం పరివర్తన చెందాలి.

ఈ రోజు గుర్తుచేసుకునే మొదటి పుస్తకమిది.

రెండోది: మళ్ళీ నేను పి.డి. బౌస్ట్ స్క్యూని గుర్తుచేస్తున్నాను. నేను యిప్పటికే అతని రెండుపుస్తకాలు గుర్తుచేశాను. టెర్రియమ్ ఆర్గానమ్, అతను తన గురువు గూర్జయేఫ్ ని కలవకముందు రాశింది. గణిత శాస్త్రజ్ఞులకు ఆ గ్రంథం బాగా పరిచితం, కారణం షాస్త్రసైన్స్‌ను ఆ గ్రంథం రాశినపుడు గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు. రెండో పుస్తకం ‘ఇన్ సర్న్ ఆఫ్ మిరాకుల్స్’ గూర్జయేఫ్తో చాలా ఏళ్ళు వన్న అనంతరం రాశింది.

ఆ రెంటి మధ్య కాలంలో రాసింది ఈ మూడోపుస్తకం. దాన్ని గురించి కొద్దిగానే అందరికీ తెలుసు. దానిపేరు, ఎన్మా మోడల్ ఆఫ్ ద యూనివర్స్. అది విచిత్రమయిన గ్రంథం

జౌన్ స్టేన్స్‌న్స్ గురువు కోసం ప్రపంచమంతా తిరిగాడు. ప్రత్యేకించి ఇండియాలో ఎందుకంటే తెలివితక్కువ తనం జనం యిండియాలో మాత్రమే గురువులు దొరుకుతారు అని అనుకుంటారు. జౌన్ స్టేన్ స్స్ యిండియాలో కొన్నేళ్ళ పాటు తిరిగాడు. పరిశోధించాడు బాంబేలో కూడా గురువు కోసం వెతికాడు. ఆ రోజుల్లో ఈ అద్భుతమయిన గ్రంథం రాశాడు ఎన్మా మోడల్ ఆఫ్ ద యూనివర్స్! అది కవిదార్శనికత వన్న గ్రంథం. ఎందుకంటే అతను దేని గురించి మాట్లాడుతున్నాడో అతనికి తెలీదు. కానీ అతను చెబుతున్నది సత్యానికి చాలా చాలా చాలా దగ్గరగా వుంటుంది. దగ్గరగా! ఆ సంగతి గుర్తుంచుకోండి. వెంట్లుకవాసి ఐనా అతను వేరుగా వున్నట్టే. అతను అన్వేషిస్తూ, అన్వేషిస్తూ వుంటాడు.

ఈ పుస్తకంలో అతని అన్వేషణ గురించి అతను చెప్పాడు. ఆ పుస్తకం విచిత్రంగా ముగుస్తుంది. మాస్టోలోని ఒక కేఫెటేరియాలో ముగుస్తూంది. అక్కడ అతను గూర్జయేఫ్ ని కలుస్తాడు. కచ్చితంగా భూమిపై జన్మించిన వాళ్ళలో గూర్జయేఫ్ విచిత్రమైన గురువు. అతను కేఫెటేరియాల్లో కూచుని రాసుకునేవాడు. రాసుకోడానికి ఎట్లాంటి స్థలం! అతను కేఫెటేరియాలో కూచుని వుండేవాడు. జనం తింటూ, మాట్లాడుతూ వుంటే పిల్లలు యిటూ అటూ పరిగెడుతూ వుంటే, వీధిలో శబ్దం వినపడుతుంటే, కారు హరన్లు మోగుతూ వుంటే అంత గందరగోళంలో గూర్జయేఫ్ కిటికీ పక్కన కూచుని అతను తన పుస్తకం, ఆల్ ఆండ్ ఎవ్వెరిధింగ్ రాశాడు.

జౌన్ స్టేన్స్‌న్స్ అట్లాంటి వ్యక్తిని చూసి ‘ప్రేమ’ లో పడ్డాడు. ఎవడా పగలడు? గురువును చూసి ప్రేమలో పడకుండా వుండడం అసాధ్యం! నువ్వు చనిపోతే తప్ప, నువ్వు బండతో చేసిన వాడయితే తప్ప. లేదా నిన్ను సింధటిక మెటీరియల్తో రూపొందిస్తే తప్ప అతను గూర్జయేఫ్ను చూసిన క్షణం. చిత్రం! అతను ప్రపంచమంతా తిరుగుతూ అట్లాంటి కళ్ళకోసం అన్వేషిస్తున్నాడు, దుమ్ములో, ధూళినిండిన యిండియా వీధుల్లో అన్వేషించాడు. చివరకు మాస్టోలో తన యింటి వెనకనున్న కేఫెటేరియాలో కనుక్కున్నాడు!

ఏ న్మామోడల్ ఆఫ్ ద యూనివర్స్ కవితాత్మకమైంది. కానీ నా దర్శనానికి చాలా దగ్గరగా వచ్చింది. అందుకనే యిందులో చేర్చాను.

మూడు: సనాయ్, అతని అద్భుతమయిన ప్రకటనలు జనం సనాయ్ని యిష్టపడతారు వాదించరు. వాళ్ళు వాదించాల్సిన పస్సేదు. వాళ్ళ ఉనికే ఆధారం వేరే వాడన ఎందుకు? **జజజ;j**

రా! వచ్చి నా కళ్ళలోకి చూడు అక్కడ ఎట్లాంటి వాద నకూ ఆస్కారం లేదని నీకు తెలుస్తుంది. అక్కడ కేవలం ప్రకటన వుంటుంది. ప్రకటన ఎప్పుడూ నిజమైందే. వాదనలో తెలివి వుంది కానీ అది ఎప్పుడో కానీ సత్యం కాదు. సనాయ్, నా ఒకానొక ప్రేమ వ్యవహరం. నేను యిష్టపడినా అతిశయించి చెప్పలేను. సనాయ్ సూఫీతత్వ సారాంశం.

యింగ్రీషు పదం సూఫీయిజం అన్న దానికి ఆధారం ‘తసావుఫ్’. తసావుఫ్ అంటే స్వచ్ఛమైన ప్రేమ అని అర్థం. సూఫీయిజంలో సూఫీ అంటే ఉన్ని సూఫీ అంటే ఉన్ని కంబడి కప్పుకున్న వాడు. సూఫీలు నల్లని టోపీ, తెల్లటి అంగీ ధరించేవాళ్ళు. తర్వాత, పోతువు లేదు. పిచ్చివాడు. అలావుంటాడు ‘నా’ లాగా వాళ్లు నువ్వు యిష్ట పడినా, ఇష్టపడుకున్నా వాళ్లు వాళ్లులాగా వుంటారు. నువ్వు ప్రేమించినా, ద్వేషించినా అలాగే వుంటారు. వాళ్లు ఎట్లాంటి ప్రత్యామ్నాయాన్ని ఇవ్వరు. నువ్వు వాళ్లుకు అనుకూలంగానో, వ్యతిరేకంగానో వుంటావు, మరోలా వుండటలేవు. అది మార్చిక ఉల అద్భుతం. నన్ను దగ్గరగా వచ్చి చూసిన వాళ్లు నాకు మిత్రుడు శత్రువులో అవుతారు చూడండి! నేను కొన్నిసార్లు కవిత్వం కల్పితాను పిచ్చివాడు ఏమైనా చెయ్యడానికి సమర్థుడు.

సనాయ్, ఎట్లాంటి వాదనలూ లేకుండా కొన్ని ప్రకటనలు చేస్తాడు అతను అది అంతే, అంటాడు. నువ్వు, ఎందుకు?, అని అడగలేవు. అలా అడిగావనుకో ‘షటమ్’! అక్కడ ఎట్లాంటి ‘ఎందుకూ’ లేదు, అంటాడు

నువ్వు గులాబీ పువ్వుని ఎందుకు?, అని అడగలేవు
నువ్వు మంచుని, ఎందుకు, అని అడగలేవు
నువ్వు సక్కత్రాల్ని ఎందుకు, అని అడగలేవు
అట్లాంటప్పుడు సనాయ్ లాంటి జనాల్ని ఎందుకడుగుతావ?

వాళ్లు సక్కత్రాల, పూల, మంచు ప్రపంచాలు
వాళ్లు వాదించరు.

నేను సనాయ్ని ప్రేమిస్తాను, మరచిపోను

నేనతన్ని గుర్తుచేసేవాళ్లి కాను. ఎందుకంటే అతన్ని నాకోసమే అట్టిపెట్టుకుండా మనుకున్నాను. నా హృదయంలో దాచుకుండామనుకున్నాను. కానీ పోస్టు స్థిర్పులో నీ హృదయాన్ని కూడా ఆవిష్కరించవచ్చు.

మా నాన్న నాకు వుత్తరాలు ఆ విధంగానే రాసేవాడు. ఆ వుత్తరం చాలా సంక్లిష్టంగా వుండేది. అక్కడ అంతకు మించి రాయడానికి ఏమీ వుండేది కాదు. ఆయన మళ్ళీ

పి.యన్. అని పెట్టి రాసేవాడు. నేను ఆశ్చర్యపడేవాళ్లి, ఆయన యింకా ఏం మరచి పోయాడా అని, అప్పుడు ఆయన మరేదో విలువైంది అక్కడ రాసేవాడు. అప్పుడు పి.యన్. అక్కడ సరిపోయేదికాదు. అక్కడ మరో పి.పి.యన్.! మైగాడ్! యింకా ఏం మరచిపోయాడా అని ఆశ్చర్యపోయేవాళ్లి, కానీ చిత్రంగా అప్పటికి వుత్తరంలో రాయని మరో ముఖ్య విషయం ప్రస్తావన వుండేది. పి.యన్. అంటేనే ముఖ్యమయిన విషయం. పి.పి.యన్ అంటే మరింత ముఖ్యమైంది.

మా నాన్న లేరు, కానీ నేనాయన్ని కొన్ని సందర్భాల్లో గుర్తు తెచ్చుకుంటాను. నేను ఆయన్నా ప్రవర్తిస్తున్న క్షణాల్లో హతాత్మగా గుర్తు తెచ్చుకుంటాను. నేను ఆయన ఫోటో చూసినపుడు నాకూ డెబ్బయి అయిదేళ్ళ నుకుంటాను. దేవుడి యిష్టాన్ని బట్టి అప్పటికి నేనూ ఆయన్నా వుంటాను. నేను నా చివరిశ్యాస దాకా ఆయనకు ప్రతినిధిగా వుండడానికి సంతోషిస్తాను.

దేవరాజీ! -నేను దేవగీతకు బదులుగా దేవరాజ్ అని పొరపాటున పిలవడం లేదు కదా! నా వుద్ధేశంలో దేవరాజ్ - నువ్వు సంగతి గుర్తు తెచ్చు కోవాలి. అనారోగ్యంలో కూడా నా శరీరం అచ్చం నా తండ్రి శరీరంలా పనిచేస్తుంది. ఆ విషయంలో నేను గర్విస్తాను. మా నాన్న ఆస్త్రాతో బాధపడ్డాడు. నేను ఆస్త్రాతో బాధపడినప్పుడల్లా ఈ శరీరం నా తండ్రి నించి వచ్చిందని తలచుకుంటాను. ఆయన డయాబెటిక్ అందువల్ల నేనూ. ఆయనకు మాట్లాడ్డం యిష్టం. నా జీవితమంతా నేను మాట్లాడ్డం తప్ప ఏమీ చెయ్యలేదు. నేను అన్ని విధాలా అతని కొడుకుని.

అతను గొప్ప తండ్రి. ఆయన నా తండ్రి అనికాదు ఎందుకంటే అతను తండ్రి అయినా అతని గొప్ప అతని కొడుకు పొదాల్ని తాకి అతని శిష్యుడయ్యాడు. అది ఆయన గొప్పతనం. అప్పటి దాకా ఏ తండ్రీ ఆ పని చెయ్యలేదు. ఈ మొరటు ప్రపంచంలో ఆ పని మళ్ళీ జరుగుతుందని అనుకోను. అది అసాద్యం. తండ్రి, కొడుకు శిష్యుడుగా మారడం బుద్ధుని తండ్రి అసహనంగా భావించాడు. నా తండ్రి క్షణం కూడా అలా భావించలేదు.

ఆసలు బుద్ధుని తండ్రి బుద్ధుని శిష్యుడు కావడం చాలా సులభం. ఎందుకుంటే బుద్ధుడు ఘలానా మతాన్ని సృష్టించబోయేవాడు. మైగా సన్యాసి, నా లాంటి వాడికి శిష్యుడు కావడం చాలా కష్టం. నేను ఎట్లాంటి గుర్తింపు పొందిన మతానికి చెందిన వాళ్ళి కాను. ఆ విషయానికి సంబంధించి నాకు ఎంతో సంతృప్తి. ఏదో ఒక కేటగిరీకి చేరడం నాకు అసహ్యం. అట్లాంటి సన్యాసుల్ని స్వర్ంలో చూస్తే వెంటనే నేను అక్కణించి వెనక్కి

మళ్ళీతాను. వాళ్ళని భూమిలో కావలసినంత మందిని చూశాను. నేను సన్యాసిని కాను. పూర్తిగా వేరయిన మనిషిని నన్ను జోట్రా ద బుద్ధా అని పిలుచుకుంటాను.

నా మొందితనం తెలిసి, గౌరవనీయమయిన అన్ని చోట్లనించీ నేను తీవ్ర విమర్శలు ఎదుర్కొన్నానని, అందరూ నన్ను ఖండించారని తెలిసికూడా ఆయన నా శిష్యుడయ్యాడు. అదీ ధైరమంటే. సాటిలేని సాహసం. ఆయన మొదటిసారి నా పాదాల్ని తాకినపుడు నేను ఆశ్చర్యపోయాను. నేను ఏడ్చాను-నా గదిలో అనుకోండీ-అందువల్ల ఎవరూ చూడలేదు ఆ కన్నీళ్ళు యిప్పటికీ నా కళ్ళలో మెదుల్లాయి. నన్ను సన్యాసిగా స్వీకరించమని ఆయన అన్నపుడు నేను నమ్మలేదు. ఆ క్షణంలో నేను నిశ్చబ్దంగా వుండిపోయాను. ఆపునని కానీ కాదని కానీ అనలేదు. కేవలం మౌనంగా వుండిపోయాను. పొక్కతిన్నాను. ఆశ్చర్యపోయాను. ఆశ్చర్యం తన్నుకుపోయిందంటారే! అలా యింతకూ నెంబరెంత? ఆఘా! నిన్ను కాదు. నువ్వు నెంబర్చుని దాటిపోయావు. కాస్త నెండర్ల వెనక నన్ను తచ్చాడనీ

‘తరువాతి నెంబరు నాలుగు, ఓపో!’

తరువాతి నెంబరు నాలుగు - మంచిది. నువ్వు తెలివైనవాడివి. నువ్వు మూడు, అనలేదు. నువ్వు, ‘తరువాతి నెంబరు నాలుగు’ అన్నావు. నువ్వు నన్ను మోసగించలేవు. నువ్వు మూడు అంటే నేను మూడు నించీ ఆరంభిస్తాను, ఆ సంగతి నీకు తెలుసు. ఓకే ఎప్పుడయినా ఒకసారి నా శిష్యులు వాళ్ళ మార్గంలో వాళ్ళు వెళ్ళడానికి అనుమతిస్తాను.

నాలుగు! నాలుగో పేరు డయోనిసియన్. నేను అతని ప్రకటనల గురించి ఉపన్యసించాను. అవి అతని శిష్యులు సేకరించిన శకలాలు. డయోనిసియన్ లాంటి వ్యక్తల్ని జనం మరచిపోకూడదని నేను అతని గురించి వుపన్యసించాను అటువంటి వ్యక్తులు నిజమైన మనుషులు.

నిజమైన మనుషుల్ని వేళ్ళలో లెక్కపెట్టవచ్చు. వాస్తవాన్ని ముఖాముఖి ఎదుర్కొన్నవాడే నిజమైన మనిషి. బాహ్యంగానే కాదు, ఆంతరంగికంగా కూడా. డయోనిసియన్ గొప్ప బుద్ధుల ప్రపంచానికి చెందినవాడు. నేను మళ్ళీ అతని కొన్ని ప్రకటనల్ని గుర్తుతెస్తాను. నేను దాన్ని పుస్తకం అనను. పుస్తకమంటే కొన్ని శకలాలు కాదు, అంకెలకు మించి.

ఐదు: ఈ సీరీస్‌లో ఒక వింత వ్యక్తి తటస్థపడ్డాడు. పుస్తకం పేరు అట్ ద ఫీట్ ఆఫ్ ద మాస్టర్. రచయిత పేరు జిడ్డుకృష్ణమూర్తి అని యిచ్చారు. తనకా పుస్తకం రాసినట్లు గుర్తు లేదని కృష్ణమూర్తి అన్నాడు. అది చాలా కాలం క్రితం రాయబడింది. కృష్ణమూర్తికి పదేళ్ళవయసు వున్నపుడు అది వచ్చింది అతనికి గుర్తుండే వీల్లేదు. కానీ అది గొప్పపుస్తకం.

ప్రపంచానికి ఆ గ్రంథరచయిత ఎవరో పరిచయం చేస్తాను. ఆమె అనిబిసెంట్. 65

దాన్ని రాసింది అనిబిసెంట్. కృష్ణమూర్తి కాడు. మరి ఆమె అది తన గ్రంథమని ఎందుకు చెప్పుకోలేదు? దాని వెనక ఒక కారణముంది. ఆమె కృష్ణమూర్తిని ప్రపంచ గురువు చెయ్యాలనుకుంది. అది తల్లి ఆకాంక్ష. ఆమె కృష్ణమూర్తిని పెంచింది. ఆమె అతన్ని తల్లి బిడ్డను ప్రేమించినట్లు ప్రేమించింది. వృద్ధాప్యంలో ఆమె ఒకే ఒక ఆకాంక్ష కృష్ణమూర్తి ప్రపంచ గురువు కావాలని, ‘జగద్గురువు’ కావాలని. కృష్ణమూర్తి ప్రపంచానికి చెప్పడానికి ఏమీ లేనపుడు అతన్ని ప్రపంచ గురువుగా ఎట్లా ప్రకటిస్తారు? ఆ పుస్తకం పేరు ‘అట్ ద ఫీట్ ఆఫ్ ద మాస్టర్’ ఆమె ఆ డిమాండ్ని పూర్తి చెయ్యడానికి ప్రయత్నించింది.

కృష్ణమూర్తి ఆ పుస్తకరచయిత కాడు. అతనే తనా పుస్తకం రాసినట్లు గుర్తు లేదన్నాడు. అతను నిజాయితీ పరుడు. ఐనా యిప్పటికీ ఆ పుస్తకం అతని పేరుమీదే అమ్ముతున్నారు. అతను అడ్డుచెప్పాల్సింది. పభ్లిషర్కి తను దాని రచయితని కాదనాల్సింది. కానీ అతనా పనిచేయలేదు. అందుకనే జెన్కార్బూల్స్, పది జెన్బల్టైల్స్ అతన్ని తొమ్మిదో వాడంటాను. దాన్నతను కాదనడు.

ఆ పుస్తకం అద్భుతమైంది. దాన్ని రాసినందుకు ఏ రచయిత ఐనా గర్వించాలి. గురువు మార్గంలో నడవాలనుకున్న వారెవరయినా చదవాల్సిన గ్రంథం. నేను చదవమనను. అధ్యయనం చెయ్యమని చెబుతాను. వ్యక్తులు కాల్పనిక రచనల్ని చదువుతారు. లోబ్సాంగ్ రాంపా లాంటి కాల్పనిక ఆధ్యాత్మిక రచనల్ని చదువుతారు. ఎంతోమందివి చదువుతారు. బాబా ఫ్రీజాన్! నేను నవ్వుకున్నాను. ఎంతహిన స్థితికి దిగజార్ఘడం. ఫ్రీజాన్. తనని తాను మార్చుకున్న తన పేరు మార్చుకున్నాడు. తనని బాబాగా పిల్చుకుంటున్నాడు. అతను బాబాముక్కా నంద శిష్యుడు. ఇందియాలో ప్రేమ గౌరవాల వల్ల బాబా అని పిల్చుకుంటారు. అందుకని అతను తనని బాబా అని పిల్చుకోవడం మొదలు పెట్టాడు. దాదా ఫ్రీజాన్! దాదా అన్న బాబా ‘అన్నా ఒకటే యిదంతా చెత్త. యట్లాంటి వాళ్ళు మన చుట్టూ వున్నారు. వాళ్ళ పట్ల జాగ్రతగా వుండండి. నువ్వు స్పృష్టిగా వుండకపోతే ఏ వలలోనైనా చిక్కేపీలుంది.

ఆరు: యింకో సూఫీ మార్చికుడు. జూనాయిద్. అల్-హిల్లాజ్ మన్జూర్ గురువు. అల్-హిల్లాజ్ ప్రపంచ ప్రసిద్ధుడు. కారణం అతన్ని చంపేశారు అప్పటి నించీ జూనాయిద్ మనసక బారాడు. అయినా కొన్ని జానాయిద్కు సంబంధించిన కొన్ని శకలాలు దొరకడం ఆశ్చర్యం. లేకుంటే అంత గొప్పశిష్యణి అతనెట్లా కలిగి వుంటాడు? కొన్నికథలు, కొన్ని కవితలు, కొన్ని ప్రకటనలు మిగిలాయి. మార్చికుల మార్గం అదే. వాటిని సమస్తంతో సమన్వయించకున్న మార్చికుడు పట్టించుకోడు. అతను పూలదండ అల్లమ, పూలను

కుప్పలేస్తాడు. ఏరుకోవడం నీపని.

జునాయిడ్ అల్ హల్లూజ్-మన్స్‌రెట్స్, నీకు తెలిసింది నీలోదాచుకో. అనల్ఫాక్, అనకు. మరీ గట్టిగా అనకు. నువ్వు అంతగట్టిగా, ఆ పద్ధతిలో చేబితే ఎవరూ వినరు.

అందరూ జునాయ్డ్ పట్ల అన్యాయంగా ప్రవర్తించారు. అందరూ అతన్ని కొద్దిగా భయపడ్డాడు అనుకున్నారు. అది సరికాదు. సత్యాన్ని గ్రహించడం సులభం. దాన్ని ప్రకటించడమూ సులభం. కానీ తెలిసిన ఆ సత్యాన్ని ప్రకటించ కుండా నీలో దాచి వుంచడం కష్టం.

ఏదు: గ్రంథం జునాయిడ్లాంటి వ్యక్తి యిష్టపదే గ్రంథం. మెహర్ బాబా ముప్పయ్యేళ్ళకు పైగా మౌనంగా వున్నాడు. అంత సుదీర్ఘ కాలం ఎవరూ మౌనంగా వుండలేదు. మహావీరుడు కేవలం కేవలం పన్నెండేళ్ళు మాత్రమే మౌనంగా వున్నాడు. అది రికార్డు. మెహర్బాబా ఆ రికార్డును బద్దలు చేశాడు. అన్ని రికార్డుల్ని బద్దలు చేశాడు. ముప్పయ్యేళ్ళ మౌనం! చేతి సంజ్ఞలతో మాట్లాడే వాడు. నేను మాట్లాడేటప్పుడు కదిలిస్తానే అలా! కొన్ని విషయాలుంటాయి. అవి కేవలం సంజ్ఞల ద్వారా మాత్రమే చెప్పగలం. మెహర్బాబా మాటల్ని వదిలేశాడు. కానీ సంజ్ఞల్ని వదల్లేదు. అతని సంజ్ఞల్ని బట్టి అతని సన్నిహితుడొకడు అతను చెప్పినవన్నీ రికార్డు చెయ్యడం ఆరంభించాడు. మెహర్బాబా ముప్పయ్యేళ్ళ మౌనం తరువాత ఆ పుస్తకం ఆచ్చయింది. పుస్తకం పేరు, గాడ్ స్ట్రీక్స్.

మెహర్బాబా మౌనంలో జీవించి మౌనంలో మరణించాడు. అతని నిశ్శబ్దమే అతని ప్రకటన, అభివృక్తి, పాఠ కాబట్టి ‘దేవుడు మాట్లాడడు’ అన్న శీరికలో ఆశ్చర్యం లేదు.

ఈక జెన్ గ్రంథంలో యిలా వుంది. పువ్వు మాట్లాడదు - అది తప్పు, పూర్తిగా తప్పు. పువ్వు మాట్లాడుతుంది కూడా. అయితే అది ఇంగ్లీషులో, జపాన్ భాషలో, సంస్కృతంలో మాట్లాడదు. అది పూల భాషలో మాట్లాడుతుంది. దాని పరిమళం గుండా అది మాట్లాడుతుంది. నాకది బాగా తెలుసు ఎందుకంటే ఏ వాసనలంటే నాకుపడదు మైళ్ళ దూరం నించే నేను పూల మాటల్ని వినగలను. అది నా అనుభవం. ఇది రూపకం కాదు, మళ్ళీ చెబుతున్నాను. పువ్వు మాట్లాడుతుంది. ఐతే అది పూల బాష దేవుడు మాట్లాడుతు అది ఎల్లా ధ్వనించినా అది మెహర్బాబాకు సంబంధించి నిజం ఆతను మాట్లాడకుండానే మాట్లాడాడు.

ದೇವಗಿತ್ತ! ನೆಂಬರ್ ಪೀಜ್!

ನೆಂಬರ್ ಎನಿಮಿಡಿ ಓಪ್‌!

మనం చాలా దూరం ప్రయాణించాం. యావకోవల సహసం.

ఎనిమిదవది తెలియని గ్రంథం. అది నిజానికి అందరికీ తెలియాలి. కారణం దాన్ని జార్జి బెర్నౌడ్స్‌పొ రాశాడు. ఆ పుస్తకం పేరు ‘మాగ్నిమ్స్ ఫర్ ఎ రెవల్యూషన్ కీ’, యది తప్ప అతని యితర గ్రంథాలు అందరికీ బాగా తెలిసినవే కేవలం నాలాంటి పిచ్చివారు మాత్రమే యిలాంటి పుస్తకాన్ని ఎన్నుకుంటారు. అతను రాసిన యితర గ్రంథాలను నేను మరచిపోయాను. అవన్నీ చెత్తా చెదారం.

యిక్కడ వునా సన్యాసుల్లో ఒకరి పేరు భోధగర్భ. గర్భ అంటే కడుపు రావడం. ఆ పేరుకు బుద్ధుడు గర్భంలో వుండడం బుద్ధుణ్ణి కనడానికి సిద్ధంగా వుండడం కొంతమంది అతన్ని ‘భోధిగార్బేజ్’ అని పిలుస్తారు. అట్లా పిలవడం నాకిష్టం అది నిజం నువ్వు బుద్ధత్వాన్ని సంతరించుకుంటుంది. లేకుంటే యిష్టటికే ప్రతీదీ చెత్తా చెదారంగా మారిపోయింది. నాకు జార్జిబెర్నౌడ్స్‌పొ చిన్ని పుస్తకం మాగ్నిమ్స్ ఫర్ ఎ రెవల్యూషనరీ యష్టం అన్న మరచి పోయేంత యష్టం నన్ను కాదనుకోండి నాకు విచిత్ర విషయాలు, వింత మనుషులు చిత్రమయిన స్థలాలు యష్టం. ఈ పుస్తకం గుండా జార్జిబెర్నౌడ్స్‌పొను చూశాను. లేకుంటే కేవలం హేతువాది అతను సన్యాసి కాదు. జ్ఞానోదయం పొందిన వాడు ఆతడు. ఆ పదం కూడా విన్నువాడు కాదు. అతన్ని విభిన్న ప్రపంచం.

సరే! మీకు అతని గురించి చెబుతాను అతనో అమ్మాయిని ప్రేమిం చాడు. ప్రేములో పది ఆ అమ్మాయిని పెళ్ళాడాలకున్నాడు. ఆ అమ్మాయేమో జ్ఞానోదయం పొందాలనుకున్న వ్యక్తి. సత్యాన్వేషణి. ఆమె యిండియా వెళ్ళింది. ఆమె అనిబిసెంట్. దేవునికి మనం కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవాలి. లేకుంటే అట్లాంటి అపూర్వమయిన, శక్తివంతురాల్ని మనం కోల్పోయేవాళ్ళం. ఆమె అంతర్ష్టష్టి, ఆమె ప్రేమ, ఆమె వివేకం, ఆమె మంత్రగత్త. ఆమె ‘విచ్! నా పుద్దేశం ‘బిచ్’ అని కాదు విచ్. నిజానికి విచ్, అన్నది అద్భుతమయినపదం. దాని అర్థం వివేకమని అర్థం.

ఇది పురుష ప్రపంచం. మనిషి వివేకవంతుడయితే అతన్ని బుద్ధుడని, క్రీస్తు అని, ప్రవక్త అని అంటారు. శ్రీ వివేకవంతురాలయితే ఆమెని విచ్, అంటారు. ఎంత తేడా. ఆ పదం నిజమైన అర్థం అద్భుతమైంది.

మాగ్నిమ్స్ ఫర్ రివల్యూషనరీ, ఆరంభం... మొదటి మాగ్నిమ్. గోల్డ్నెరూల్స్ అంటూ లేవు. మొదటి రూలు యిదే. ఈ చిన్ని ప్రకటనే అద్భుతమైంది. గోల్డ్నెరూల్స్ అంటూ లేవు అవును. అట్లాంటి వేవీ లేవు. యిడొక్కుటే గోల్డ్నెరూల్. తక్కిన వాటికోసం మీరా పుస్తకం చదవాలి. ఎప్పుడు నేను అధ్యయనం చెయ్యమని చెబితే దానిపై ధ్యానం పెట్టమని

అర్థం. ఎప్పుడు నేను చదవమని చెబితే అక్కడ ధ్యానం అవసరం లేదు

తొమ్మిది: నేను కరెక్ట్ నా దేవగీత?

‘యస్. ఓషో! ’

ఎప్పుడయినా ఒకసారి నేను కరెక్ట్ అని వినడం ఆనందకరమయిన సంగతి నలభయేళ్ళగా నేనది వినలేదు. మా యింట్లో ఎవరూ ఆమాట అనగా వినలేదు నేనెప్పుడూ తప్పే! నేను తప్పయినందుకు దేవునికి కృతజ్ఞతలు. ఎందుకంటే వాళ్ళని బట్టి నేను కరెక్ట్ కాదు. నేను కరెక్ట్ నా టీచర్లలో ఒక్కరూ చెప్పలేదు. నేను ఎప్పుడూ తప్పే!

అది డైలీరోటీన్. దాదాపు రోజుా జరిగేది. ప్రతిరోజు నన్ను దండించ మని మా హెడ్యాప్టరు దగ్గరికి పంపేవాళ్ళు. క్లాసు లీడర్ హెడ్యాప్టరు దగ్గరికి తీసుకెళ్ళేవాడు. హెడ్యాప్టర్ ఆరోజు ఏంచేశావని అడిగేవాడు. క్రమక్రమంగా అడగడం మానేశాడు. చెంపమీద కొట్టేవాడు, అంతే! ఏం తప్పు చేశావని ఎప్పుడూ అడిగేవాడు కాదు.

ఓసారి ఒక సంఘటన జరిగింది. అది గుర్తొచ్చినప్పుడల్లా యిప్పటికీ నవ్వొస్తుంది. క్లాసు మోనెటర్ ఏదో తప్పు చేశాడు. మా క్లాస్ టీచర్ నవ్వులాటకు మోనెటర్తో బాటు నన్ను హెడ్యాప్టర్ దగ్గరికి పంపాడు. మోనెటర్కి పనిప్పెంట్ యిప్పించడానికి అతన్ని హెడ్యాప్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాను నేను అతన్నో ఏమీ చెప్పక ముందు హెడ్యాప్టర్ నన్ను కొట్టాడు. నన్ను మోనెటర్ తీసుకురాలేదు. మోనెటర్ నేను తీసుకొచ్చాను. నేను ఏమీ చెప్పక ముందే మీరు నన్ను కొట్టారు. అన్నాను హెడ్యాప్టర్ సార్ అన్నాడు.

నేను మాట్లాడిన మాటల్ని నమ్మను మిమ్మల్ని కొట్టానీ అని హెడ్యాప్టర్నీ చెంపడబ్బుకొట్టాను. ఇప్పుడు పెద్ద మనిషి స్కూలంలో ఉన్నాడు. అతన్ని చెంపడబ్బు కొట్టినందుకు నేను బాధపడుతున్నాను. గట్టిగా కొట్ట లేదనుకోండి. మృదువుగా పైన్ వృక్షాల గుండా గాలి సాగినంత మెత్తగా కొట్టాను. ఎప్పుడు ఓ సారీ నేను కరెక్ట్ అని వినడం సంతోషాన్నిస్తుంది. మరీ దాన్ని మళ్ళీ విన్నప్పుడు ఇది ఎనిమిదో నెంబరా? నువ్వు మళ్ళీ యిబ్బందీలో పడ్డావు లేదు, ఇది తొమ్మిదనీ నాకు తెలుసు ఓకే!

తొమ్మిది: తొమ్మిదో నెంబర్ని నా ఎంపిక హూయానెంగ్. ఛైనా వ్యక్తి బోధి ధర్మకు వారసుడు. ‘దటీచింగ్స్ ఆఫ్ హూయా నెంగ్’ గురించి తెలీదు. జపాన్ బయట ఆయన అనువాదాలు దొరకవు. వాటిని అనువదించలేదు.

హూయానెంగ్ అత్యున్నత శిఖరం ఆయన చాలా చెప్పేడు. సూచన లిచ్చాడు. చాలా కొన్ని అవి చాలు అవి పాదముద్రల్లాంటివి వాటిని నువ్వు అనుసరిస్తే గమ్మాన్ని అందుకుంటావు. అతను చెప్పింది ప్రాధమికంగా బుద్ధుడు జీసెన్ చెప్పిందానికన్నా వేరు. 69

కానీ అతను చెప్పిన విధానం అతని సొంతం సాధికారికంగా మౌలికమైంది. అతను అతని సొంత మార్గంలో చేస్తాడు. అది అతను చిలుకుపులుకులు పలికేవాడు కాడని తెలిపింది. అతను పోపు కాడు, ప్రీస్టు కాడు.

హూయా నెంగ్ సారాంశాన్ని సులభంగా ఆవిష్కరించవచ్చు. అయితే దానికి అవసరమయినంత శ్రమకు సిద్ధపడినవాళ్ళకే అది వీలవుతుంది. ఎందుకు ఆయన సారాంశాన్ని ఆవిష్కరించవచ్చన్నానంటే ఆయన, ఆలోచించకు, నువ్వుగా వుండు, ఈవిషయాన్ని గ్రహించడానికి వ్యక్తికి ఎన్నో జన్మలు కావాలి. తీవ్రమయిన చురుకైన తెలివి తేటలున్నవాడికి కానీ అది వీలుపడదు. అప్పుడు ఈ సందర్భంలో, ఈక్షణంలో, యిప్పుడు యిక్కడ అది నీలో వాస్తవమవుతుంది. అది నిజానికి నా వాస్తవం అప్పటికే. మరినీ యథార్థం ఎందుకు కాదు? దాన్ని నువ్వు తప్ప మరి ఎవరూ అడ్డుకోలేరు

పది: చివరి చివరిది. నాకు భయమేస్తుంది. ఎందుకంటే కొంత అసహానానికి గురవుతాను చెప్పాలా పద్మా అనుకుంటాను. ముల్లానసిరుద్దీన్! అతను కాల్పనిక వ్యక్తి కాడు. అతను సూఫీ యిప్పటికీ అతని సమాధివుంది. అతను తన సమాధి నించీ కూడా జోకులు వినిపిస్తాడు.

అతను తన సమాధి ఘలకం ఒక తలుపు అయివుండాలి. దానికి తాళం వుండాలి. తాళం చెవుల్ని సముద్రంలో విసిరెయ్యాలి అన్నాడు.

ఎంతవింత! జనం అతని సమాధి దర్శిస్తారు. తలుపుచుట్టూ తిరుగుతారు. గోదలు వుండవు. తలుపు వుంటుంది! గోదలుండవు! తలుపుకు తాళం వేయబడి వుంటుంది!

ముల్లానసిరుద్దీన్ తన సమాధి నించి నువ్వుతూవుంటాడు! నాకు అందరికన్నా ఎక్కువ ముల్లానసిరుద్దీన్ అంటే యిష్టం. నేను అతన్ని ప్రేమించినట్లు ఎవర్నీ ప్రేమించలేదు.

మతాన్ని, నువ్వును కలిపి రంగంలోకి తెచ్చినవాడు ముల్లా నసిరుద్దీన్! లేకుంటే అవి రెండూ ఎప్పుడూ ఒకదాని వెనక ఒకటి నిల్చానేవి. నసిరుద్దీన్ వాటి మధ్యవున్న చిరకాల శత్రుత్వాన్ని మాన్చి వాటిని మిత్రుల్ని చేశాడు. మతం, నువ్వు కలిస్తే, ధ్యానం నవ్వితే, నువ్వు ధ్యానిస్తే అద్భుతానికాస్కరం వుంది. అద్భుతాలకు అద్భుతం ఆవిష్కారమయ్య అవకాశం వుంది!

నాకోసం రెండు నిముషాలు. విషయాలు పతాకస్థాయిలో వున్నపుడు ఆపేయుడాన్ని యిష్టపుడతాను.

తొమ్మిదవ సమావేశం

ఇప్పుడు నా సమయం. నాకు తెలిసినంతవరకూ డెంటిస్టు చెయిర్‌లో ఎవరూ మాట్లాడతారని నేననుకోను. ఆ విషయంలో నేను గర్వపడుతున్నాను. బుద్ధులు నన్ను చూసి ఈర్శ్యపడతారనుకుంటాను. పి.యస్. కొనసాగిదాం.

ఈ రోజు మొదటిపుస్తకం. ‘ద డిస్ట్రిబ్యూషన్ ఆఫ్ ద మైండ్. రచయిత హాన్. అతని పేరు ఎట్లా పలకాలో నాకు తెలీదు (ఇంగ్లీషులెటర్స్‌పెట్టాలి) నేను హాన్ అన్నాను అది గంభీరమయింది. అందుకని అంత ప్రసిద్ధగ్రంథం కాదు. బహుశా ఈ హాన్ జర్వీస్ అయివుంటాడు. అతను ఎంతో విలువైన గ్రంథాన్ని రాసినప్పటికీ అతను కవికాదు. గణితశాస్త్రజ్ఞుడిలా రాస్తాడు. ఫిలాసియా, అన్న పదాన్ని నాకిచ్చిన వాడతను.

ఫిలాసఫీ 'అంటే' 'వివేకం పట్ల ప్రేమ! ఫిలో', అంటే ప్రేమ, సోఫియా, అంటే వివేకం. కానీ దీని దర్శనం, అన్వయానికి అన్వయించడానికి వీలుపడదు. అది సమస్తాన్ని చూసే తూర్పు దృష్టి. ఫిలాసఫీ మొరటుంది.

ಅತನಿ ಪುಸ್ತಕಂ ‘ಡೆಸ್ಟಿನ್ ಅಫ್ ದ ಮೈಂಡ್’ ಲೋ ಹೊನ್ ದರ್ಜನಕು ಫೀಲಾಸಫಿ ಬದುಲು ಫೀಲಾಸಿಯಾ ಅನಿ ವಾಡಾಡು.

ಇದಿ ಪ್ರಾಶ್ನಾತ್ಯಾನ್ನಿ ಸನ್ನಿಹಿತಂ ಚೇಸಿನ ಒಕ್ಕಾನೊಕ ಗ್ರಂಥಂ ಕೇವಲಂ ಸನ್ನಿಹಿತಂ. ಪುಸ್ತಕಾಲು ಅಂತಹ ಮಿಂಚಿ ಚೆಯ್ಯಲೇವು. ಕಲಯಿಕಕು ಕಾವಲಸಿಂದಿ ಮನಿಷಿ. ಪುಸ್ತಕಂ ಕಾಡು. ಕಾನೀ ಹೋಸ್ ‘ಆ ಮನಿಷಿ ಕಾಡು ಆ ಪುಸ್ತಕಂ ಅದ್ಭುತಮೈಂದಿ. ನಿಜಮೈನ ಬುದ್ಧಿನಿ, ಜೀಸೆಸ್, ಮಹಾಮೃದ್ಲ ಕಲಯಿಕ ಅತನಿ ಸ್ಥಾಯಿಕಿ ಮಿಂಚಿಂದಿ. ಅತನು ಅಕ್ಕಡ ಮಾಮೂಲು ಮನಿಷಿ. ದಾನಿಕಿ ಧ್ಯಾನಂ ಅವಸರಂ. ಹೋಸ್ ಎಪ್ಪುಡೈನಾ ಧ್ಯಾನಂ ಚೇಶಾಡನಿ ನೇನನುಕೋಸು. ಅತನಿಕಿ ಏಕಾಗ್ರತ ವುಂದಿ. ಜರ್ಮನ್‌ಕು ಏಕಾಗ್ರತ ಗುರಿಂಚಿ ಬಾಗಾ ತೆಲುಸು. ಕಾನ್ಸನ್‌ಟ್ರೇಷನ್ ಗುರಿಂಚಿ, ಕಾನ್ ಸನ್‌ಟ್ರೇಷನ್ ಕ್ಯಾಂಪುಲ ಗುರಿಂಚಿ ಬಾಗಾ ತೆಲುಸು. ಚೂಶಾರಾ? ನೇನು ಮೆಡಿಟ್‌ಷನ್ ಕ್ಯಾಂಪುಲು ಪೆಡಿತೆ, ವಾಶ್ವಿ ಕಾನ್ಸನ್‌ಟ್ರೇಷನ್ ಕ್ಯಾಂಪುಲು ಪೆಟ್ಟಾರು. ಕಾನ್ಸನ್‌ಟ್ರೇಷನ್ ಜರ್ಮನ್. ಮೆಡಿಟ್‌ಷನ್ ಕಾಡು. ಎಪ್ಪುಡಯಿನಾ ಒಕಸಾರಿ ಜರ್ಮನ್‌ಲೋ ಕೂಡಾ ಧ್ಯಾನಿ ಕನಿಷಿಸ್ತಾಡು. ಅಯಿನಾ ಅದೇಮೀರೂಲು ಕಾಡು.

నా రెండో పేరు ‘ఎక్షార్ట్’ అతను ప్రాచ్యంలో పుట్టివుంటే అతన్ని ప్రేమించే వాళ్ళి,
జర్మనీలో పుట్టడం, కైవల్యం గురించి మాట్లాడడం కష్టమైన సంగతి. కానీ పాపం ఆ వ్యక్తి
 71

ఆపని చేశాడు. సమగ్రంగా చేశాడు. జర్మన్లు జర్మన్లే యిప్పటికీ ఒక జర్మన్ సన్యాసి తలుపు తడుతూనే వుంటాడు. ఫర్మఫెక్షన్! అతని చప్పుళ్ళు వినండి. నిశ్శబ్దం మధ్యలో అమెతో మధురంగా ధ్వనిస్తాయి.

ఎక్కహార్ట్ చదువు రానివాడు. వింత ఏమిటంటే చాలామంది మార్పిలు చదువురానివాళ్ళు. చదువుతో ఏదో యిబ్బందివుంది. చాలా మంది చదువుకున్న మార్పిలు ఎందుకు లేరు? చదువు దేనో చంపుతుంది. జనాల్ని మార్పిలు కాసీకుండా అడ్డుపడుతుంది. యిరవైషదేళ్ళు నిరంత రాయంగా! కిండర్గార్డెన్ నుండి పోస్టుగ్రాండ్యుయేట్ వరకూ! నీలోని సొందర్యపార్క్స్‌న్ని అది చంపుతుంది.

మేధస్సు కింద పడి పద్మం నలిగిపోతుంది. గులాబీని ప్రింఫెసర్లు, తీచర్లు, వైన్సాన్సలర్లు, ఛాన్సలర్లు నలిపేస్తారు. వాళ్ళకు ఎంత అందమైన పేర్లు పెట్టుకున్నారు!

నిజమైన విద్య యింకా మొదలు కాలేదు. మొదలు కావాలి. అది హృదయవిద్య మేధోవిద్య కాదు. అది నీలోని స్త్రీ సౌకుమార్య పార్వతిం కండలు తిరిగిన భాగం కాదు ! ఆశ్చర్యమేక్కడంటే అతను జర్మన్ జాతివాడు. ప్రపంచంలోని అత్యంత పురుషాధిపత్యమున్న జాతికి చెందినవాడు. అయినా హృదయస్థానంలోని వాడు. అక్కడినించీ మాట్లాడేవాడు. చదువురానివాడు, పేదవాడు, రాజకీయస్థాయి లేనివాడు, ఆర్థికస్థితి లేనివాడు, ఏవిధమయిన స్థాయిలేనివాడు. ఒక బిచ్చగాడు లాంటివాడు. కానీ సంపన్ముడు. కొంత మందే సంపన్ములుంటారు. అస్తిత్వంలో ఐశ్వర్యవంతులుంటారు.

ఇంగ్లీషులో వన్న బీయింగ్, బికమింగ్. ఈ రెండు పదాల్ని అర్థం చేసుకోవాలి. బికమింగ్, అన్నది ప్రోసెస్ కాదు. అది ఉంది. అది ఉన్నతనం నువ్వు దానికి సన్నిహితంగా వుంటావు. అస్ట్రోనోమికి కాలం, స్థలం లేదు. అది రూపాంతరీకరణ.

ఎక్షర్ట్ కొన్ని విషయాలు మాత్రమే చెప్పాడు. పాపుల్ని, త్రీస్తుల్ని, మనచుట్టువున్న అసహ్యకరమైన అధికారుల్ని చిరాకు పెట్టడానికి ఆమాత్రం చాలు వాళ్ళ వెంటనే అతన్ని అడ్డుకుంటారు. ఏం చెప్పాలో చెప్పుతుందో నిర్దేశిస్తారు. ఆ బుద్ధిహీనుల మాటల్ని లెక్కపెట్టకుండా వుండడానికి నాలాంటి పిచ్చివాడు వుండాలి. కాని ఎక్షర్ట్ మామూలు మనిషి, సామాన్యుడు అతను అధికారుల మాటలు విన్నాడు. ఎంతయినా జర్మన్ జర్మన్ నువ్వు లెఫ్టిటర్స్ అంటే ఎడంవేపు తిరుగుతాడు. రైటర్స్ అంటే కుడివేపు తిరుగుతాడు.

యూనివర్సిటీలో ఆర్ట్స్ డ్రివింగ్ నించీ నన్న బహిష్కరించారు. వాళ్ళు రైట్ టర్ను అంటే నేను దాన్ని గురించి ఆలోచించేవాళ్ళి, వాళ్ళమో వింటనే తిరుగుతాడని చూసే వాళ్ళు, ఆఫీసర్ ఆశ్చర్యపోయాడు. ఏమొంది నీకు? వింటున్నావా? అన్నాడు.

నేను నాలో ఏదోలోపముంది. నాకు పాయింట్ అర్థం కావడం లేదు. నేను కుడివేషో, ఎదం వేషో ఎందుకు తిరగాలి? అవసరం లేదు, కారణం కనిపించడం లేదు. ఎవడు ఎటువేపు తిరిగినా మళ్ళీ అందరూ నేను వున్న స్థలినే వస్తున్నారు అన్నాను సహజంగా నన్ను పంపేశారు. నాకు చాలా ఆనందం వేసింది. అందరూ అది బాట్లక్ అనుకున్నారు. నాలో ఏదో లోపముందనీ గుసగుసలాడారు. పంపేస్తే కూడా ఆనందిస్తున్నాడే అనుకున్నారు. ముందు చేతికిచ్చి పార్టీనించీ పంపేసినట్లుంంది.

ఎక్షార్ట్ విన్నాడు. జర్మన్ నిజంగా జ్ఞానోదయం పొందాడు. చాలా కష్టం, విమల కీర్తి, ఒక్కడే మొదట జ్ఞానోదయం పొందిన జర్మన్. ఎక్షార్ట్ చాలా దగ్గరకి వచ్చాడు. ఒక అడుగు వేసివుంటే ప్రపంచం ముగిసేది. అతను జర్మన్ ఇక అతను అద్భుతమయిన విషయాలు చెప్పాడు. అందుకనే అతన్ని చేర్చాను.

మూడు యింక్ జర్మన్. బొహ్మా అతని పేరెట్టా పలకాలో నాకు తెలీదు. అయినా ఎవరు లెక్క పెడతాడు? బి-బి-హాచ్-మీ-ఇ.. దాన్ని జర్మన్ను కష్టపడి పలుకుతారనుకుంటా. ఆ విషయం కచ్చితంగా చెప్పగల్లు. కానినేను జర్మన్ను కాని. నేను ఎవ్వరితోనూ ఏమార్గంలోనూ రాజీపడను. అతన్ని ఎప్పుడు ‘బూమే’అని పిలుస్తాను. అతను నాదగ్గరికి వచ్చి నిజానికి అది నా పేరు కాదు అన్నా నేను ‘గెట్లాష్ట్’ నాకయితేనే పేరు అదే! అంతేకాదు యిక మీదట నీ పేరు బూమే అంటాను.

చిత్రంగా ఎప్పుడు అర్థిత నా గదిలోకి వచ్చానా నాకు మొహ్మా వాసిన వచ్చేది. హతాత్తుగా బొహ్మా గుర్తు వచ్చేవాడు. అది యాదృచ్ఛికం. అతను పాదరక్షకలు తయారుచేసేవాడు అర్పిత నా పాదరక్షలు చేసేతి. అర్పితా! నువ్వు అదృష్టవంతురాలివి అంత గొప్ప జర్మన్నని గుర్తుతెచ్చావు. పాపం అతను చాలా పేదవాడు. వివేకం పొందడానికి పేదవాడుగా వుండాలన్నది యిప్పటి దాకా జరిగిన సంగతి. నా తరువాత కాదు నా తరువాత నువ్వు జ్ఞానోదయం పొందిన సంపన్నురాలివి కావాలి. నన్ను చెప్పనీ నువ్వు జ్ఞానోదయం పొందాలంటే ధనవంతుడు ఆయి తీరాలి !

జీసెన్ ధనవంతునికి దువుని రాజ్యంలో ప్రవేశం వుండదన్నాడు. అతను పాత పద్ధతిలో మాట్లాడాడు. నేను నొక్కి చెబుతున్నాను. సంపన్నులకు మాత్రమే దేవున్ని రాజ్యంలో ప్రవేశముంది! జీసెన్ అప్పుడు ఏది చెప్పాడో యిప్పుడు నేను అదే ఎప్పాను. అందులో వైరుధ్యం లేదు. ‘పేద’వాడయిన జీసెన్ టర్మినాలజీ నా రిచ్ టర్మినాలజీ ఒకటే. అహంలేని వాడే సంపన్నుడు.

ప్రాచ్యంలో అట్లా కాదు. బుద్ధుడు రాజకుమారుడు, రఘుస్వామిరుడు రాజకుమారుడు

ఇరవై నలుగురు జైన తీర్థంకరులు రాజులు కృష్ణుడు రాజు, రాముడు రాజు అందరూ సంపన్నులు, బాగా సంపన్నులు. యిది ఒక విషయం చెబుతోంది. అక్కడ నేను చెబుతున్న సంపన్నత వుంది. అహం కోల్పోయిన వాడు సంపన్నుడు.

బొహ్య కొన్ని విషయాలు చెప్పాడు చాలా కొన్ని. అతను అన్ని చెప్పలేదు కూడా కాబట్టి అందోళన వద్దు. నేను ఒకటే గుర్తు చేయాలనుకుంటున్నా. హృదయం దేవుని ఆలయం. అవును బొహ్య. అది హృదయం, మేధస్సుకాదు.

నాలుగు: ఇద్దిన్ షా. నేను అతని పుస్తకాలు వేటిన్ గుర్తు చెయ్యడం లేదు. ఎందుకంటే అధ్యయనమయినవి. నేను అతని పుస్తకాలనన్నిట్టు రెకమండ్ చేస్తాను.

భయపడకండి నేను పిచ్చివాళ్లే. ఏదీ నన్ను మామూలు మనిషిని చేయలేదు. ఐతే యిద్రిస్సా అన్ని పుస్తకాలకన్నా ఒకటి ఉన్నత శిఖరాలకు చెందింది. అన్నీ గొప్పవే, ఒకటి గుర్తు చేస్తాను. అది వజ్రం. ఆ గ్రంథం. ద సూఫీష్. ఈ గ్రంథం విలవకట్టలేనిది.

ఆటంకం కలిగించకండి. యిది అద్భుతమైంది. మాట్లాడున్నది నాకు చాలా సులభమైంది. నేను నిద్రపోయేటప్పుడు కూడా మాట్లాడగలను ఇంతో హెతుబద్ధంగా మాట్లాడగలను మంచిది.

నేను ఎప్పుడు ఇట్లాంటి గ్రంథాన్ని చూసినా ఎప్పుడూ అభినందిస్తాను ఈ గ్రంథం అద్భుతమైంది. ఈ "సూఫీ" గ్రంథం అర్థం చేసుకుంటే మనల్ని మనం అర్థం చేసుకున్నట్లు, ముల్లానసిరుద్దీన్ ని పాశ్చాత్య ప్రవంచానికి పరిచయం చేసినవాడు ఆయన. ఆయన ఆవిధంగా గొప్ప సేవచేశాడు. దానికి ఆయనకు ప్రతిఫలమందలేదు. పాశ్చాత్యం అతన్ని ఎల్లకాలమూ గుర్తుంచుకోవాలి. నసి రుద్దీన్ కథల్ని ఇదిన్నషా అద్భుతంగా ఆవిష్కరించాడు. అనువదించడంలో ప్రతిభ ప్రదర్శించాడు. నేను అతని పుస్తకాలన్నిట్టు చేరుస్తున్నాను.

ನಾ ನೆಂಬರ್ ಕರ್ತವ್ಯ?

యన్ ఓష్టో!

ఐదు: నేను యింకోవ్యక్తిని చేరుస్తున్నా. అతను అలెన్ వాట్స్. అతన్ని అన్ని గ్రంథాల్చి చేరుస్తున్నాను. నాకు అతనంటే ఎంతో యిష్టం. నేను వేరు వేరు కారణాల వల్ల బుద్ధిణి యిష్టపడతాను. వీరు వేరు కారణాల వల్ల సాలమన్సి యిష్టపడతాను. వాళ్ళ జ్ఞానోదయం పొందినవాళ్ళు. అలెన్ వాట్స్కాడు. అతను అమెరికన్ అమెరికాలో పుట్టినవాడు కాడు. అదొక్కటే అతని ఆశ, అమెరికాకి వలసపోయాడు. కానీ అతను చాలా అపురూపమైన, విలువైన గ్రంథాలు రాశాడు. ‘ద వే ఆఫ్ జెన్’ అతని ముఖ్యమయిన గ్రంథం, గొప్ప అవగాహనతో నిండిన గ్రంథమది. అతను జ్ఞానోదయం పొందకపోయినా అది అద్భుత

గ్రంథం.

నువ్వు జ్ఞానోదయం పొందితే గప్పుడు నువ్వేం చెప్పినా అద్భుతంగా వుంటుంది. నువ్వు జ్ఞానోదయం పొందనపుడు చీకటి గదిలో వున్నపుడూ చిన్ని కిటికీలోని కాంతి అయినా అపురూపంగా వుంటుంది. అలెన్ వాట్స్ తాగుబోతు. అయినా అతను ఎంతో జ్ఞానానికి సన్నిహితుడు. ఓసారి అతన్ని క్రిస్టియన్ ప్రిస్టుని చేశారు. ఎంత దురదృష్టం! కానీ అతను దాన్ని వదిలేశాడూ. చాలా కొద్ది మందికే అలా వదలగలిగే శక్తి వుంటుంది. అతను దాన్ని వదిలి శూన్యంగా మిగిలాడు. కానీ ఒక భోధిధర్ముడుగా, ఓషోగా, రింజాయ్యగా మిగిలాడు. అలెన్ వాట్స్ బుద్ధుడు కాకుండా చాలా కాలం వుండలేడూ. ఎప్పుడో చాలా కాలం క్రితం చనిపోయాడు. అతను సూళును వదిలిపెట్టే సమయంలోనే చనిపోయాడు. నాదగ్గరికీ రావడానికి. నేను యిట్లాంటి వాళ్ళ కోసం ఎదురుచూస్తున్నా వాళ్ళలో అలెన్ వాట్స్ ఒకడు. నేను అతని కోసం ఎదురు చూస్తున్నా:

ఆరు: ఇంతకు ముందే నేను ఒక పేరు సందర్భవశాత్తు గుర్తు చేశా.

అతని పేరు రింజాయ్య. అతని ప్రవచనాల సంకలనం నా ఆరో గ్రంథం. నా నెంబర్ కరెట్టేనా?

‘అపును ఓషో’ అయితే మంచిది. నువ్వేదో ఆఘూతో గుసగుసలాడు తున్నావు. నాకు ఆశ్చర్యంమేసింది. నిన్ను ఆటంకపరుస్తున్నందుకు క్షమించు. నువ్వు నీ నోట్స్ మీద మరీ ఎక్కువ ఏకాగ్రతగా వున్నావు.

రింజాయ్య: అతని చైనా పేరు లినిచి. జాపాన్ భాషలో రింజాయ్య నేను జపాన్ పేరు తీసుకున్నాను. ఎందుకంటే రింజాయ్య అన్న పేరు అందంగా వుంది. సాందర్భాత్మకంగా ఉంది.

‘నేయింగ్స్ ఆఫ్ రింజాయ్య’ విష్లవాత్మకమయింది. వుదాహరణకి అతను బుద్ధిహీనులారా! బుద్ధుణ్ణి అనుసరించేవాళ్ళారా! అతన్ని వదిలి పెట్టింది.! మీరు అతన్ని వదిలిపెడితే కానీ అతన్ని కనిపెట్టలేరు! రింజాయ్య బుద్ధుణ్ణి ప్రేమించాడు గనకే అలా అన్నాడు. ఇంకా మీరు బుద్ధుని పేరును ఉపయోగించే ముందు పేరు అన్నది యథార్థం కాదని గుర్తుపెట్టుకోంది. పగోడా బయట వున్న బుద్ధుడు నిజమైన బుద్ధుడు కాడు. నీలో వున్న బుద్ధుడు నిజమైన బుద్ధుడు. నువ్వు అతని పట్ల స్పృష్టాలో లేవు. అతని చెప్పేది వినడం లేదు. అతను నిజమైన బుద్ధుడు. నువ్వు బాహ్యంలో వున్న బుద్ధుని వదిలి పెట్టు. లోపలి బుద్ధుడు రంగంలోకి వస్తాడు. అన్నాడు ఇంకా ఎట్లాంటి సిద్ధాంతమూ లేదు. ఎట్లాంటి బోధనా లేదు అన్నాడు. కానీ గుర్తుంచుకోంది.

✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽

అతను బుద్ధుని శత్రువు కాదు. బుద్ధుని అనుయాయులు శిష్యుడు!జెన్ చైతన్యాన్ని జపాన్ లోకి ప్రసరింప జేసినవాడు. రింజాయ్. జపాన్ భాషలోనే కాదు జపాన్ సంస్కృతిలోనూ పరివర్తన తెచ్చినవాడూ. పూలు క్రమబద్ధంగా అమర్చడం. కండలో కళాత్మకంగా రూపొందించడం. ఉద్యానవనాల్లి తీర్చిదిద్దడం ఒకటేమిటి? ఎన్నెన్నో .

ಒಕ್ಕ ಮನಿಷಿ ಒಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕಡು ಸಮಸ್ತಮಯಿನ ಜಾತಿ ಜನುಲಂದರ್ಶಿ ಪರಿವರ್ತಿಂಪ ಜೇಶಾಡು.

ఏడు: ఏడవ వ్యక్తి రింజామ్యగా జ్ఞానోదయం పొందినవాడు కాడు. కానీ సన్నిహితంగా వచ్చినవాడు. హాజర్త ఇనాయత్భాన్. పాశ్చాత్య ప్రపంచానికి సూఫీయజాన్మి పరిచయం చేసినవాడు. అతను పుస్తకం రాయలేదు. కానీ అతని పుపన్యసాలన్నీ పన్నెందు సంపుటాలుగా వచ్చాయి. అక్కడక్కడా రవి అద్భుతంగా వున్నాయి. క్షమించండి. అక్కడక్కడా అన్నందుకు మరీ అతను సూఫీ కథలు చెప్పేటప్పుడు అద్భుతంగా వుంటుంది.

ఆతను సంగీతకారుడు కూడా ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచంలో ఆతను గురువు కాదు. కానీ సంగీత ప్రపంచంలో గురువు . ఒక్కసారి ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచంలోని అడుగుపెడతాడు. మేఘులు దాటి వెళతాడు మళ్ళీ మట్టిలో పడతాడను కోండి. బహుశా ఎముకల విరిగి వుండోచ్చు కూడా! దేవరాజీ! మల్లి ఫాక్టర్ అంటే ఏమిటి? అది సరైన పదం.

ఎనిమిది: హజరత్ ఇనాయత్ ఖాన్ కొడుకు పాశ్చాత్యంలోని అన్వేషకులకు అతని పేరు పరిచయమే హజుత్ విలాయత్ తాలీఖాన్. అతను అద్భుతమైన వ్యక్తి అతను సజీవుడే. తండ్రి చనిపోయాడు విలాయత్ బతికేవన్నాడు. నేను బతికి వున్నాడని అంటే దాని నిజమైన అర్థం. శ్యాసిస్తున్నాడని మాత్రమే కాదు, శ్యాసించడం ఆని కూడా అనుకో. కానీ కేవలం శ్యాసించడం మాత్రమే కాదు. యిక్కడ అతని పుస్తకాలన్నిట్టీ చేరుస్తున్నా విలాయత్ అలీఖాన్ సంగీత కారుడు కూడా . తండ్రి లాగే గొప్ప ప్రతిభాశాలి శక్తిశాలి. నిశ్శబ్దంగా అతన్ని వినాలి.

తొమ్మిది: మళ్ళీ నేను ఖలీల్ జీబ్రాన్ యింక్ పుస్తకం యిందులో చేరుస్తున్నాను. అది జీసెన్. ద సన్ ఆఫ్ మాన్ అది దాదాపు మరచిపోయిన పుస్తకాల్లో ఒకటి ట్రైస్ట్ వులు ఎందుకు దాన్ని నిర్లక్ష్యం చేశారంటే అది జీసెన్ని మనిషి కొడుకు అంటోంది. వాళ్ళు నిర్లక్ష్యం చెయ్యడమొక్కటే కాదు. ఖండించారు కూడా అయినా జీసెన్ని ఎవరు లెక్కపెడతారు? క్రిస్తియన్లే అతన్ని ఖండిస్తే యింకెవరు లెక్కపెడతారు?

ఖీలీల్జీబ్రాన్ సిరియావాడు. అది జెరుసలంకు దగ్గర. బహుశా సిరియా పర్వతాల్లో సిరియాలో యిప్పటికే కొద్దిమంది, అరామాయిక్, భాష మాట్లాడతారనుకుంటాను. అది జీసెన్ మాట్లాడిన భాష.

ఖీల్ జీబ్రాన్ నక్కతాల్ని తాకే పర్వతప్రాంతాలున్న సిరియాలో జన్మించాడు. నిజమైన మనిషయిన జీసెన్స్కు నిజమైన ప్రతినిధి ఖీల్ జీబ్రాన్, గాస్పెల్స్ రాసిన శిష్యులకన్నా సన్నిహితుడు. అవి గాస్పెల్స్ కన్నా ఎక్కువగాసిప్పలు జీసెన్స్కు ఖతాల్జీబ్రాన్ సన్నిహితుడు కానీ ‘మనిషిపుత్రుడని’ జీసెన్స్ని అనడంతో క్రిస్తియన్లకు కోపమొచ్చింది. నాకా పుస్తకమంటే యిష్టం.

జీసెన్స్కు సంబంధించిన వేరువేరు జనాల కథలతో కూడిన గ్రంథమధి. కూలివాడు. రైతు, చేపలుపట్టేవాడు, పన్నులు వసూలు చేసేవాడు. అట్లాంటి ట్రై పురుషులందరూ. అది ఖీల్ జీబ్రాన్ చాలామందిని జీసెన్స్గురించి అడగు తున్నట్లు - నిజమైన జీసెన్స్, క్రిష్ణియన్ జీసెన్స్కాడు, రక్తమాంసాలున్న జీసెన్స్, ఆ కథలు అద్భుతమైనవి. ప్రతికథా ధ్యానం పెట్టాల్సినట్టిదే. యిది నా తొమ్మిదో పుస్తకం.

ఏదో గ్రంథం: యిదికూడ ఖీల్ జీబ్రాన్దే ‘ద మాడ్మాన్’ నేను దీన్ని దూరంగా వుంచాలి. కానీ నేను దీన్ని చేర్చాలను నేను దీన్ని చేర్చ కూడదనుకున్నాను. ఎందుకంటే అతను మాట్లాడుతున్న పిచ్చిమనిషిని నేనే. కానీ దాన్ని వదులుకోలేను. అతను పిచ్చివాడి అంతరంగపు లోతుల గురించి కానీ అర్థవంతంగా, సాధికారికంగా మాట్లాడాడు. ఈ పిచ్చివాడు సాధారణవ్యక్తి కాడు,

ఒక బుద్ధుడు, ఒక రింజాయ్, ఒక కబీర్ - నాకు ఆశ్చర్యమేస్తుంది. ఎప్పుడూ ఆశ్చర్యపోతుంటాను. ఖీల్ జీబ్రాన్కిది ఎట్లా సాధ్యపడింది? కారణం అతన్ని అతడు దాటిపోయాడేమో! కారణం అతను పిచ్చివాడుకాడు. జ్ఞానోదయం పొందినవ్యక్తి కాడు. సిరియాలో పుట్టాడు. దురదృష్టవశాత్తు ఆమెరికాలో జీవించాడు

కానీ ఆశ్చర్యాల్ని మించిన ఆశ్చర్యాలుంటాయి. అద్భుతాల్ని మించిన అద్భుతాలు జరుగుతాయి. సమాధానాల్లేని ప్రశ్నలుంటాయి. అతనికెట్లా సాధ్యపడింది? అతనంతకతనికి అది సాధ్యపడలేదు. ఏదో ఏదో, ఎవరో ఎవరో సూఫీలంటారే ఖిద్ర్, దివ్యజ్ఞానం వాళ్ళంటారే ఆ కె.పోచ. అంటే కూడోమి, అలాంటిది అతన్ని నడిపివుండాలి, అట్లా అవి అతన్ని నడిపించాయి. ఐతే అన్ని వేళలా కాడు. అతను ఏమీ రాయనపుడు చాలా సాధారణమైన వ్యక్తి. మామూలు మనుషులకన్నా మామూలు వ్యక్తి. ఈర్ష్య, క్రోధం, స్వార్థం అన్ని రకాలు వున్న వ్యక్తి. ఎప్పుడయినా ఒకసారి ‘పైది’ అతన్ని ఆవహించినపుడు, అతని ద్వారా ఏదో ప్రవహించినపుడు చిత్రాలు, కవిత్వం, ప్రబోధాత్మక కథలు !

పదవ సమావేశం

ಓಕ್ಕೆ! ಪೋಸ್ಟ್ ಟ್ರೈಪ್ಲ್‌ಲೋ ಎನ್ನಿ ಪುಸ್ತಕಾಲ ಗುರಿಂಚಿ ಮಾಟ್ಲಾಡಾನು. ನಲಭಯ್ಯಾ!

‘ముప్పుయ్యనుకుంటాను ఓపో!

ముప్పుయి మంచిది. ఎంత రిలీఫ్! ఎందుకంటే యింకా చాలా పుస్తకాలు ఎదురు చూస్తున్నాయి. నువ్వు వెయ్యినించీ ఒక పుస్తకాన్ని ఎన్నుకున్న పుడు నా రిలీఫ్ నీకు అర్థమవుతుంది. నేను చేస్తున్నపని అదే! పోస్టసిష్టప్పుసాగనీ!

మొదటి పుస్తకం జీన్సాల్సార్టె, ‘బీయంగ్ అండ్ నథింగ్ నెన్’ మొదట నేను చెప్పాల్సిన విషయం ఆ మనిషంటే నాకు యిష్టం లేదు. ఎందుకంటే అతను మురికిగా వుంటాడు. ఈ శతాబ్దింలోని నకిలిమనుషుల్లో అతనొకడు. అతను అస్తిత్వంతో వుండడమంటే ఏమీటో తెలీకుండా అస్తిత్వవాదం గురించి చెప్పినవాడు పుస్తకం మంచిదే. నా శిష్యులకు కాదు, కొద్దిగా ప్రూలూజ్ ఐన వాళ్ళకు, ఆ పుస్తకం చదివించదు.

సువ్య కొద్దిగా తలతిక్కవాడివయితే నీ చలనాన్ని అది రంగంలోకి తెస్తుంది. ఆ రకంగా అది గొప్ప గ్రంథం. మెడిసన్లాంటిది. దేవరాజీ! నోట్ చేసుకో. మెడిసన్ లాంటిది. పిచ్చివాళ్ళ స్తులమయిన పిచ్చాసుపత్రులన్నిట్లో దాన్ని ప్రిస్క్రెబ్ చెయ్యుచు.

ప్రతిపిచ్చివాళీ దాన్ని చదవమని నిర్బుంధించాలి. అది నిన్న మామూలు మనిషిగా మార్చడు. మొదటిరకం తలతిక్కువాళ్ళు ఫీలాసఫర్లు, శ్రోఘనర్లు, మేఘమెటీపియన్లు, సైంటిస్టులు, వాళ్ళకి ఉపయోగం. పిచ్చిముదిరిన వాళ్ళకి కాదు.

జీవించాడని చెప్పబడుతున్న ఎస్సిస్టెన్షియ లిజం పెద్ద వంచన. ధ్వనం గురించి ఓనమాలు రాని పెద్దమనిపి అస్తిత్వం గురించి చెప్పడం. శూన్యం, గురించి మాట్లాడడం. అస్తిత్వం, శూన్యం ఆ రెండూ లేవు. అందుకనే బుద్ధుడు ‘అనాత్మ’ అన్నాడు. చరిత్రలో గౌతమ బుద్ధుడొక్కటే అస్తిత్వాన్ని ‘అనస్తిత్వం’ అనగలిగినవాడు నాకు బుద్ధుడంటే యిష్టముండడానికి వేలవేల కారణాలు. వాటిల్లో యిదొకటి. టైం తక్కువ కాబట్టి ఆ వేలవేల కారణాల్ని వివరించలేను. ఒకరోజు ఆ వెయ్యి కారణాలపై వుపన్యసిస్తాను.

అయితే జీన్సాల్ సార్టె, నాకిష్టమండగు. కేవలం యిష్టమండగు. ద్వేషమనను. ఎందుకంటే ద్వేషం అన్న పదం చాలా బలమైంది. ఆ పదాన్ని రెండో పుస్తకం కోసం అట్టి పెట్టాను. జీన్సాల్సార్టెకు అస్తిత్వం గురించి ఏపీ తెలీదు. లయితే అతనొక భ్రాంతిని, ఒక తాత్విక భ్రమను సృష్టించావు. మేధోభ్రమ సృష్టించాడు. మేధోవ్యాయామాన్ని సృష్టించాడు. నిజంగా అది జిమ్మాస్టిక్స్! మీరు ‘బీయింగ్ అండ్ నథింగ్’ పది పేజీలు చదివితే మీరు మంచి వాళ్ళయినా అవు తారు పిచ్చివాళ్ళయినా అవుతారు. కానీ పది పేజీలు చదివితే మీరు మంచి వాళ్ళయినా అవుతారు. పిచ్చివాళ్ళయినా అవుతారు. కానీ పదవపేజీలు చదవడ మన్నది గొప్ప లక్ష్మం! అసాధ్యం నేను ప్రొఫెసర్గా వున్నపుడు నా విద్యార్థులకు చాలా మందికి దాన్ని చదవడానికి యిచ్చాను. దాన్ని ఎవరూ పూర్తి చెయ్యలేక పోయారు. అంతే కాదు, వాళ్ళలో చాలా మంది పది పేజీలు కూడా పూర్తిగా చదవలేక పోయారు. ఒక్క పేజీయే మన శక్తికి మించింది! అంతేకాదు. ఒక పేరాగ్రాఫ్ తలమించింది? పది తలా తోకాలేనిది. చెయ్యలేనిది. అది వెయ్యి పేజీలపైన వుంది. అంత పెద్దది.

దాన్ని నా పోష్ట్ స్రీప్ట్లో ఎందుకు చేర్చానంటే నాకామనిషంటే యిష్టం లేకున్నా ఆ మనిషి ఫిలాసఫీ అంటే యిష్టం లేకున్నా అవును దాన్ని ఫిలాసఫీ అంటారు. దాన్నికతను యాంటీ-ఫిలాసఫీ అని చెప్పుకున్నా నేను అలాగే అంటాను. నేను దాన్ని యాంటీ-ఫిలాసఫీ అని ఎందుకననంటే ప్రతి యాంటీ-ఫిలాసఫీ చివరికి మీ ఫిలాసఫీగా మారుతుంది. అస్తిత్వమన్నది ఫిలాసఫీ కాదు, అస్తిత్వమన్నది ఫిలాసఫీ కాదు, యాంటీ-ఫిలాసఫీ కాదు అది అదే!

నేనా పుస్తకాన్ని ఎందుకు చేర్చానంటే ఆగను ఏర్పర్చుకున్నా లక్ష్యం చాలా గోప్యది. అది గోప్య మన్మాయింటల్ గ్రంథం. అందులోని నైపుణ్యం, తర్వాత సాటిలేనిది. ఐనా ఈ మనిషి సాధారణమయిన నాడు. ఒక కమ్మానిస్టు. అతనంటే నాకు యిష్టం లేకపోవడానికి అదోక కారణం. అస్తిత్వం గురించి తెలిసినవాడు కమ్మానిస్టు కాలేడు. ఎందుకంటే అతనికి సమానత్వమన్నది. అసాధ్యమని తెలుసు విషయాల మధ్య అసమానత్వం అనివార్యం. ఏదీ సమానం కాదు. కాలేదు. సమానత్వమన్నది ఒక స్వప్నం. బుద్ధిహీనుల స్వప్నం. అస్తిత్వం అసమానత్వానికి చెందిన బహుముఖ వైవిధ్యం.

రెండు: నేను ఆగుతాను దేవగీత్ యింకు పరిగెడుతుంది. నీ దగ్గర ఎంత మంచి ఫోంటైన్ పెన్సుంది! దేవుడా! అది యాడం అంతే ఈ వేదనుకుంటాను ఎంత శబ్దం చేస్తుంది! ఈ నోవాన్ ఆర్గ్యల్ ఒకడు యింతకు మించి ఆశించకూడదు.

రెండు: ఎందుకంటే శబ్దం ఆగిపోయింది. రెండోది మార్ఱిన్ హెడెగ్గర్ టైం అండ్ బీయింగ్, నాకు ఆ వ్యక్తి అంటే ద్వేషం, అతను కమ్యూనిస్టు మాత్రమే కాదు, 79

ఫాసిస్టు కూడా అడాల్ఫ్ హిట్లర్ అనుయాయి. జర్జెన్ చేసే పనిని నమ్మలేను. అతనెంతో ప్రతిభావంతుడు, నైపుణ్యం తెలిసిన వాడు కానీ మతిస్థిమితం లేని పిచ్చివాడయిన హిట్లర్ని సపోర్టు చేశాడు! నాకు ఆశ్చర్యమేస్తుంది!

ఆ పుస్తకం మంచిది. మళ్ళీ నా శిష్యులకు కాదు మరీ పిచ్చితనంతో పరాకాష్టకు చేరిన వాళ్ళకోసం ఆ పుస్తకం మీరు పిచ్చితనంలో శిఖర స్థాయిలో వుండే 'టైం అండ్ బీయండ్' చదవండి. అదీ కచ్చితంగా అర్ధం చేసుకోలేని గ్రంథం, అది నీ తలమీద సుత్తితో బాధుతుంది. అందులో కొన్ని అందమయిన మెరుపులున్నాయి. ఎవరయినా నిన్ను సుత్తితో తలమీద కొడుతూ వుంటే పగటి పూట కూడా నువ్వు నక్కత్రాల్ని చూడవచ్చు. ఈ పుస్తకం అలాంటిది. దాంటో కొన్ని నక్కత్రాలున్నాయి.

ఆ పుస్తకం పూర్తికాలేదు. మార్టిన్ హెడెగర్ రెండో భాగం తెస్తాను ప్రామీన్ చేశాను. జీవితమంతా ప్రామీన్ చేస్తానే వున్నాడు. రెండో భాగం రాయనేలేదు. థాంక్ గాడ్! నేననుకోవడం అతను రాసిన మొదటి భాగమే అతనికి అర్ధం కాలేదనుకుంటా. అట్లాంటపుడు రెండో భాగం ఎలా మొదలు పెడతాడు!

మూడు: యిది పూర్తిగా పిచ్చలో మునిగిపోయిన వాళ్ళకోసం ఎవరయితే సైకోథెరపీ, సైకోఎనాలసిన్ యివన్నీ దాటిపోయి వుంటారో. సహాయాలేవీ పనిచేయని స్థితిలో వుంటారో వాళ్ళ కోసం ఈ మూడో పుస్తకం మళ్ళీ జర్జెన్ది.

అతను లుడ్డిగ్ పిట్టింగ్టన్, ఆ పుస్తకం శీర్షిక వినండి. ట్రూక్సన్ లాగిన్ పిలాసఫికాన్ జీ.యి. మోర్ లాంటి వ్యక్తి అతను గొప్ప ఇంగ్లీషు ఫిలాసఫర్, బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్, యింక్ గొప్ప ఫిలాసఫర్. అతను ఇంగ్లీషు ఫిలాసఫర్ కాదు, ప్రపంచానికి గొప్ప ఫిలాసఫర్-ఆ యిద్దరూ పిట్టింగ్లోనే తమ కన్నా గొప్పవాడన్నాడు.

లుడ్డిగ్ విట్టింగ్ టన్ ప్రేమాష్టదుడు. నేనతన్ని ద్వేషించడమే నాకతనంట అయిష్టం లేదు. నేనతన్ని యిష్టపడతాను, ప్రేమిస్తాను కానీ అతని పుస్తకాన్ని కాదు. అతని పుస్తకం అంతా బస్మీలు తియ్యడం, జిమ్మాస్టిన్, ఒక్క విలువైన మాట ఎక్కుడో అన్నద పేజీలకు పేజీలు తిప్పిన తరువాత తగుల్లు వుంటుంది.

ఉదాహరణకి 'వీదయితే చెప్పలేనిది వుంటుందో అది చెప్పకూడదు, వ్యక్తి దాన్ని గురించి మైనం పాటించాలి. ఈ అద్భుతమయిన వాక్యం. ఈ వాక్యం ఈ వాక్యం నించీ సన్యాసులు, మార్కెటులు, కవులు కూడా ఎంతో నేర్చు కోవచ్చు. దేన్ని గురించి మాట్లాడ కూడదో దాన్ని గురించి మాట్లాడకూడదు.

ఎట్లింగ్టన్ గణితశాస్త్ర రీతిలో రాశాడు. చిన్న వాక్యాలు, కనీసం ప్రేరాగ్రాపులు

కూడా కాదు. సూత్రాలు చెయ్యి దాటిపోయన పిచ్చివాడికి ఈ పుస్తకం ఎంతో వుపయోగపడుతుంది. యిది అతని ఆత్మ మీద కొడుతుంది. తలమీద మాత్రమే కాదనీ అస్తిత్వంలోకి గోరు దూసుకుపోయనట్లు అది పీడకల నించీ లేపుతుంది.

లుడ్చిగ్ విట్టింగ్ స్టీన్ ప్రేమా స్టదుడూ అతనికి ఆక్స్పర్ట్ యూనివర్సిటీలో ఉన్నతమయిన పదవిని ఆఫర్ చేశారు. కానీ అతను తిరస్కరించాడూ. అందుకనే అతన్ని నేను యిష్టపడతాను రైతుగానో, చేపలు పట్టేవాడుగానో వుంటానన్నాడు. అతను ప్రేమాస్టదడు. యది జీన్ పాల్ సారేని మించిన అస్తిత్వవాదం నిజానికి వెట్టింగ్ స్టీన్ అస్థిత్వం గురించి, అస్తిత్వ వాదం గురించి మాట్లాడలేదు. దాంట్లో జీవించాలి. వేరే దారి లేదు.

విట్టిన్ స్టీన్ జి.యి.మోర్, బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్లు కింద చదువుకున్నప్పుడు యాపుస్తకం రాశాను.యిద్దరు ప్రసిద్ధులయిన బ్రిటిష్, జర్మన్ ఫిలాసఫర్లు ట్రాక్టాట్ లాగిన్ ఫిలాసఫిక్స్ రూపోందడానికి ఆ పునాది చాలు నాకు విట్టింగ్ స్టీన్ జి.యి.మోర్, రస్సెల్ దగ్గర కన్నా గూర్చియేష్ట పాదాల దగ్గర కూచున్నట్టనిపిస్తుంది. అతనికి అదే సరయిన చోటు. కానీ అతను మిస్ట్యూడు.

బహుళ యింకోసారి, యింకో జన్మలో యుతనికి నాకు కాదు. నాకిది చాలు నాకిది చివరి జన్మ. అతనికి కనీసం ఒకసారి గూర్జుయేఫ్ లేదా ఛాంగట్టు, లేదా బోధిధర్మ సాహచర్యం అవసరం మోర్, రస్సెల్లు కాదు. వైట్ హెడ్ కాదు. అతను వీళ్ళ సాహచర్యంలో వున్నాడు. వీళ్ళ సరయిన వాళ్ళు కారు. టైట్ మాన్ రాంగ్ కంపెనీ. అది అతన్ని నాశనం చేస్తుంది.

నా అనుభవం రైట్ కంపెనీలో రాంగ్ పర్సన్ కూడా రైట్ అవుతాడు. అంతేకాక అది యిటూ అటూ ఐనా ఘరవాలేదు. కానీ యిది జ్ఞానోదయం పొందని మనుషులకే యిది వర్తిస్తుంది. మంచయినా, చెడ్డయినా జ్ఞానోదయం పొందిన మనిషిని ప్రభావితం చెయ్యలేవు. అతను ఎవరితోనయినా కలిసి వుండగలడు. జీసెన్ (వేశ్య)ముగ్గతనతో, బుద్ధుడు హంతకుడితో, ఆ హంతకుడు తొమ్మిది వందల తొంభయి తొమ్మిది మందిని చంపి వెయ్యి సంఖ్య పూర్తి చేస్తానన్న హంతకుడితో అతను బుద్ధణ్ణి చంపడానికి సిద్ధపడ్డాడు. అట్లా బుద్ధుణ్ణి కలిశాడు.

ఆ హంతతకుడి పేరు తెలీదు. జనం అతనికిచ్చిన పేరు అంగుళీ మాలుడు వేళ్తో దండలల్లి వేసుకున్నవాడు. చంపిన వాళ్ల వేళ్తో కస్టిన దండ అది.

ఆతనికి బుద్ధుడు ఎదురయ్యాడు. అతను ‘ఆగు’ అన్నాడు.

బుద్ధుడు! మిత్రమా! నేను జనాలకు చెబుతున్నది యిలాగే, ఆగు అంటే వాళ్లు ఎవరూ వినడం లేదు.

అంగుళీమాలుడు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ఈ మనిషికేమయినా పిచ్చా? అనుకున్నాడు. బుద్ధుడు అంగుళీమాలుడి దగ్గరగా వెళ్లాడు.

అంగుళీమాలుడు ఆగు నాగురించి నువ్వు విన్నట్లు లేవు. నేను హంతకుణ్ణి ఇప్పటిదాకా తొమ్మిది వందల తొంభయి తొమ్మిది మందిని చంపి వారి వేళ్లతో అల్లిన దండను మెడలో ధరించాను. వెయ్యికి ఒకడు తక్కువ నిన్ను చంపి ఆ సంఖ్య పూర్తి చేస్తాను. కానీ నువ్వు చాలా అందంగా కనిపిస్తున్నావు. నిన్ను చంపాలనిపించలేదు. అటువేపు తిరిగి వెళ్లిపో అన్నాడు.

బుద్ధుడు నా జీవితంలో ఎప్పుడు నేను ఎనక్కి తిరగలేదు నేను నలభయ్యల్కు ముందు ఆగాను. అప్పటినించీ ఆగడం లేదు. చంపడం గురించి అంటావా? నువ్వేట్లాగూ ఆ పనిచేస్తావు. ఐనా పుట్టిన వాడు చనిపోక తప్పదుకదా! అన్నాడు.

అంగుళీమాలుడు బుద్ధున్ని చూశాడు. బుద్ధుణ్ణి మాసిన క్షణంలో అతన్నో ఒక్కసారిగా పరివర్తన కలిగింది. బుద్ధుని కాళ్ల మీద పడ్డాడు. అంగుళీమాలుడు బుద్ధుణ్ణి మార్చులేదు. బుద్ధుడే అంగుళీమాలుణ్ణి మార్చాడు. వేశ్య అయిన మగ్గలీనా సీసెన్సు మార్చులేదు. జీసెన్ మాగ్గలీనాను మార్చాడు.

కాబట్టి నేను చెప్పింది. మామూలు మనుషులకు వర్తిస్తుంది. మేలుకొన్న వాళ్లకి కాదు. విట్టింగ్ స్టీన్ మేలుకొనే వ్యక్తిగా మారే వీలుంది. ఈజీవితంలో కాలేదు. అతను రాంగ్ కంపెనీలో పున్నాడు. కాబట్టి మూడో డిగ్రి పిచ్చివాళ్లకు అతని పుస్తకం వుపయోగకరం. దాన్నించీ వాళ్లకు వుపయోగముంది. వాళ్లు మామూలు మనుషుల్లాగా మారే వీలుంది.

నాలుగు: నాలుగో పేరు చెప్పేముందు నేను ఉనికికి నా వినము కృతజ్ఞతలు చెప్పుదలచుకున్నాను. యిప్పుడు నేను నెంబర్లు దాటిన వ్యక్తి గురించి చెప్పబోతున్నాను. అతని పేరు విలక్కిర్తి అతని పుస్తకం పేరు ‘నిర్దేశ సూత్రం’ మా విమలక్కిర్తి ఒక్కడే విమలక్కిర్తికాదు. విమలక్కిర్తి వల్ల అతనికి విమలక్కిర్తి అని పేరు పెట్టాను. అతనిపుస్తకం గురించి చెప్పబోతున్నాను. అతని ప్రకటనలు విమల క్కిర్తినిర్దేశ సూత్రం. నిర్దేశిస్తూ అంటే మార్గదర్శకాలు.

విమలక్కిర్తి అద్భుతమైన వ్యక్తుల్లో ఒకడు చివరికి బుద్ధుడు కూడా అతన్ని చూసి ఈర్షపడతాడు. నాజునికి అతను బుద్ధుని శిష్యుడు. అతను సాధారణమయిన శిష్యుడు

కాడు. బాహ్యంగా అట్లా ప్రదర్శించుకోలేదు. అతనంటే బుద్ధుని శిష్యులు భయపడే వాళ్లు. అతను శిష్యుడుగా చేరడం వాళ్ల కిష్టం లేదు. అతన్ని చూసినా, మాట్లాడినా వాళ్ల పనిపనట్టే. ‘ప్రాక్’ యివ్వడంలో ఆత్మీయుడు గుర్జుయేష్ట అతన్ని యిష్టపడేవాడు. ఏమో గుర్జుయేష్ట కూడా ప్రాకయ్యేవాడేమో!

ఆతని ఆరోగ్యం బాగా లేకపోతే బుద్ధుడు సారి. పుత్రుడు మీరు చెప్పన దానికి ఎప్పుడు నేను కాదనలేదు. కాని యిప్పుడు చెప్పక తప్పడం లేదు, నేను ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళను, ఆ మనిషి చాలా దారుణమయిన మనిషి ఆతను మరణశయ్యాపై నించీ కూడ మంటలు పుట్టిస్తాడు అన్నాడు.

ఎవడూ ఈ గ్రంథం గురించి పట్టించుకోలేదు. కారణం యిది ఏమతానికి చెందింది కాదు. కనీసం ‘బుద్ధు’లకు సంబంధించి కాదు. పైగా అతను కనీసం బుద్ధుని శిష్యుడు కాదు. జనం పైపైవి చూస్తారు. అంతస్సురాన్ని విస్మరిస్తారు. నేను నిజమైన సత్యాన్వేషకులు ఈ పుస్తకం చదవాలంటాను వాళ్ళకి యిందులో వట్టాలు దొరుకుతాయి.

పదు: నేను మళ్ళీ జె.కృష్ణమూర్తిని రంగంలోకి తీసుకురావాలను కంటున్నా. పుస్తకం పేరు ‘కామెంటరీస్ ఆన్ లివింగ్’ అవి చాలా సంపుటా లున్నాయి.

కామెంటరీన ఆన్ లివింగ్ ‘అతనిడైరీ.ఎప్పుడయినా ఒకప్పుడు ఏదో ఒక విషయం గురించి డైరీ రాస్తాడు.అండమైన సూర్యాస్తమయం, ప్రాచీన వృక్షం, లేదా ఓ సాయంకాలం, పక్కలు గూళ్ళకు తిరిగి రావడం, ఏవిషయ మైనా-నది సముద్రం కేసీ స్వగతం, అతను పది ఫీలయితే దాన్ని రికార్డు చేశాడు. ఆపుస్తకమలా రూపోందింది.

ಅದೆಂ ಪಡ್ಡತಿ ಪಡಕಂತೋ ರಾಸಿಂದಿ ಕಾದು. ಅದಿ ದೈರೀ, ಕಾನೀ ಅದಿ ಚದಿವಿತೆ ಚಾಲು ಅದಿ ನಿನ್ನ ಯಂಕ್ ಪ್ರಪಂಚಂಲೋಕಿ ತೀಸುಕೆಣುತುಂದಿ.ಒಕ ಸೊಂದರ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಂಲೋಕಿ, ಮರಿಂತ ಮಂಚಿ ಪ್ರಪಂಚಂಲೋಕಿ, ಅಂದಂ ನಿಂಡಿನ ಪ್ರಪಂಚಂಲೋಕಿ ನಾಕನ್ನೇಣ್ಣು ಚೂಶಾವಾ?

నేను ఆ పుస్తకం విప్పి యిప్పుడు చదవలేదు, ఆపుస్తకాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకుంటే చాలు నాకళ్ళలో నీళ్ళు కదుల్లున్నాయి. నాకా పుస్తకమంటే యిష్టం .అది చాలా గొప్ప గ్రంథాల్లో ఒకటి యింతకు ముందు నేను ‘ఫస్ట్ అండ్ లాస్ట్ ఫ్రీడమ్’ అనునది కృష్ణమూర్తి గొప్ప పుస్తకమన్నావు. కానీ యిది పుస్తక రూపంలోంది కాదు డైరీ

ఆరు: ‘నా నెంబరు కర్కెనా?’

‘యన్. ఓపో!’

వాళ్ళకంతా ‘యన్ ఓషో’ అని పాడుతున్నారు. ఈ భూగోళంలో కానీ, మరేయితర గ్రహంలో కానీ నా అంత అద్యప్పంతుడెవరూ ఉండరనే అనుకుంటున్నాను.

ఆరోపుస్తకం మళ్ళీ దాని పేరు ‘కామెంటర్స్’. అది ‘మారిన్ నికెల్’ అద్భుతమైన ఊదు సంపుటాల గ్రంథం. ఈ సాయంత్రమ గుడియాను అసలు నికోల్ అన్న దాని యింగ్రీషు ఉచ్చారణ ఏమిటని అడిగాను. ఆమె నికిల్ అంది.

నాజీవితమంతా అతన్ని ‘నికోల్’ పిలుస్తున్నాడు. స్టేల్లింగ్‌ను బట్టి అలు పిలుస్తున్నాడు. యిహ్వాడు ‘నికిల్’ అనమంటే ఎట్లాడు? గుడియా చెబితే అలాగే అంటాడు.

నికోల్ గూర్జయేఫ్ శిఖ్యదు జాస్ట్సెన్స్‌గులాగా చివరు వ్యతిరేకించేవాడు కాడు. జూడాన్ చివరి శ్యాసదాకా దాన్ని దాట కూడా నిజమైనా శిఖ్యదుగుగానే వున్నాడు. నికోల్ ‘కామెంటరీన్’ విష్టతమైనవి, వృహత్ సంపటాలు, ఎవరయినా వాటిని చదివారా. అన్నది నాసందేహం వేలవేల పేటీలు. కష్టపడిన వాడికి ఫలితముం టుంది. నావుద్దేశంలో నికోల్ ‘కామెంటరీన్’ప్రపంటోని గొప్ప గ్రంథాల్లో ఒకటి.

ఎడు: మళ్ళీ యింకో గూర్జీయేష్ట శిష్యుడి గ్రంథం.

హర్షమాన్ రాసిన ‘అవర్ లైప్ విత్ గూర్జ్యేఫ్-హర్షమాన్-నిజానికి అతనిపేరును ఎలా పుచ్చరించాలో నాకు తెలీదు. యిక్కడో ఎవరో ‘హసకిస’ మంటున్నట్లు న్నారు. ఐనా ఉచ్ఛారణ గురించి బాధపడకండి. హర్షమాన్, అతని భార్య యిద్దరూ గూర్జ్యేఫ్ శిఘ్రమై హర్షమాన్ సంగీతకారుడు. గూర్జ్యేఫ్ సృత్యా లకు సంగీతాన్నందించేవాడు. గూర్జ్యేఫ్ నాట్యాల్చి ధ్వనాలుగా ఉయోగించివాడు శిఘ్రమాన్ సం కాదు. శిఘ్రమాన్ చూడ్డానికి వచ్చిన జనం కూడానాట్యమాదేవాళ్ళు).

నూయార్కులో మొదటిసారి అతను ప్రదర్శణ ఇస్తున్నప్పుడు హర్ష మాన్ పియానో వాయిస్తున్నాడు, శిఘ్రులు డాన్సు చేస్తున్నాడు. గూర్జుయేవ్ ఏక్షణాన ‘స్ట్రాఫ్’ అంటాడో అప్పుడు అంతా ఆగిపోతుంది. అది ‘స్ట్రోఫ్ ఎక్సర్ సైజ్’. దేవగీత నీకు కాదు, నువ్వు రాస్తున్నావు కదా! రాస్తానే వుండు. గూర్జుయేవ్ ‘స్ట్రోఫ్’ అనగానే నాట్యం నిజంగానే ఆగిపోయేది. డాన్సు మధ్యలో ఆగిపోయేది. స్టేజీ అంచున ఆగిపోయేది. వాళ్లంతా ఆ అంచునించి జూచి నేల మీద పడేవారు. ఐనా ఎవరూ కదిలేవాళ్లు కారు. ప్రేక్షకులంతా ఆశ్చర్యంతో దిగ్ర్భమకు లోనయ్యే వాళ్లు. జనమంత ఒబీడిమంతగా వుంటారా! అని పిస్తుపోయే వాళ్లు.

హర్షమాన్ ‘లవర్లైఫ్ విత్ గూర్జీయేఫ్’ శిష్యుడు రాసిన వివరణా తృక్, విశేషణాతృక్ గ్రంథం. దారిలో పున్న వాళ్ళకా గ్రంథం ఉపయోగకరం.

నెంబరెంత?

ఆది నెంబరు ఏడు ఓపో!

‘మంచిది నువ్వువింటున్నావన్నమాట!

ఎనిమిది: నేను భోదించే పద్ధతి గమనించారు? మిమ్మల్ని అల్లరి పట్టించినా అది బోధనలో భాగమే దాని పట్ట మీరు స్టూహాతో వుండరు. కానీ అందుకు ఒక రోజు మీరు కృతజ్ఞత అనుభూతి చెందుతారు.

‘ఏడు.....కరెక్టేనా? ’

ఇది ఎనిమిదవ నెంబరు ఓపో’

�క శిష్యుడు తప్పు సవరించడం మంచిది. చాలా చాలా మంచిది.

శిష్యుడు సరిచేసిన గురువెప్పుడు అదృష్టవంతుడే. అది నిజమే కానీ యిది అంకెలకు సంబంధించిన విషయం. మిమ్మల్ని సరిచేస్తుపోతూ వున్నపుడు కనీసం నెంబర్ల విషయంలో నైనా మిమ్మల్ని అనుమతిస్తే మీకు కాస్తా ఆనందం వుంటుంది. అయితే యిప్పుడు నెంబరేమిటి?

‘యిది నంబరు ఎనిమిది ఓపో’

‘మంచిది, కొన్ని సార్లు నవ్వాలనిపిస్తుంది. ఎనిమిది మంచిది. నేనిప్పుడు రామానుజా చార్యులు, హిందూధార్మికుడు రాసిన ‘శ్రీపాపా’ఈ బ్రహ్మ సూత్రాలకు వ్యాఖ్యానం దానికి చాలా వ్యాఖ్యానాలున్నాయి. కానీ రామానుజాచార్యుల వ్యాఖ్యానం అసాధారణమైంది.

మౌలిక గ్రంథం తడిలేనిది, ఎడారిలాంటి ఎడారికి దాని అందం దానికుండా దనుకోండి. రామానుజుల శ్రీపాపా దాన్ని ఉద్యానవనం చేశాడు ఒక ఒయసిన్ చేశాడు. దాన్ని రసవంతం చేశాడు. రామానుజుల గ్రంథం నాకు యిష్టం. రామానుజులంటే నాకు యిష్టం లేదు. ఆయన సంప్రదాయ వాది. పూర్వాచారపరాయణుడు. మతచాందసుడు. కానీ నేనే చేసేది ఈ పుస్తకం ఆద్యతం. కొన్నిసార్లు మతభాందుడు కూడా మంచి పనులు చేస్తాడు. దాన్ని చేర్చినందుకు నన్ను క్షమించండి.

తొమ్మిది: నాకు ఔస్ట్నెన్సీస్క్స్ పుస్తకాలంటే యిష్టం. అతనంటే యిష్టం లేకున్నా అతను స్యాలు మాస్టర్లు కనిసిస్తాడు, మాస్టర్లా కాదు. మీరు స్యాలు మాస్టర్సీ ప్రేమించగలరా? నేను స్యాల్లో వున్నపుడు ప్రయత్నించాను. విషలం చెందాను. ఎవరయినా ప్రేమించగలరని నేననుకోను. మరీ ఆస్థానంలో ట్రై వుంటే ఆసాధ్యయం వాళ్ళు సైకాలజీస్ట్ చెప్పే ‘మస్టేజిం’ అరంర వాంమధితొ బాధనడివెంటాకె, ఓవకమిరా వయింయ తమని హింసించాలని

వాళ్ళు వెతుకుతూ వుంటారు.

నాకు డిస్టేన్సీన్లు అంటే యిష్టముండదు. అతను అచ్చుగుద్దిన సూలు మాస్టర్లా వుంటాడు. గూర్జుయేఫ్ బోధనల గురించి ఉపస్యసిస్తున్నపుడు కూడా అలాగే వుంటాడు. అతను బ్లాక్ బోర్డు ముందు చాక్ పీస్ పట్టుకుని, ఎదురుగా టేబులు కుర్రీ, కళ్ళద్దాలు-అన్ని వుంటాయి. అతను ఎంత గొప్ప స్వర్ణ సందేశాన్ని అందించినా ఎందుకు కొంతమందే అతనంటే ఆకర్షితులయ్యారో నాకు అర్థమయింది.

రెండో విషయం: అతనంటే నాకెందుకు దేవమంటె అతను జూడాన్. మోసం చేసిన వాళ్లను నేను క్లమించలేను మోసమంటే ఆతృహత్య. ఆధ్యాత్మిక ఆతృహత్య. జీసేన్ని శిలువ వేసిన ఇరవై నాలుగ్గంటల్లో జూడాస ఆతృహత్య చేసుకున్నాడు. బొస్టేన్సీన్లు నాప్రేమ వ్యవహారం కాదు కాదా! ఏంచేసేది? అతను సమర్థుడయిన రచయిత, ప్రతిభావంతుడు నిష్టాతుడు. ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయే గ్రంథం అతని మరణానంతరం అచ్చయింది. అతని కోరిక కూడా అదే. అతను అనుకున్నట్లు జరక్కపోవచ్చని అతను భయపడి నట్లున్నాడు.

అది చిన్ని గ్రంథం దాని పేరు. ‘దహ్యాచర్నై కాలనజీ ఆఫ్ మున్’

అతని వీలునామాలో తన మరణానంతరం దాన్ని అచ్చు వేయాలని కోరాడూ. అతని మరణానంతరం అచ్చయిన అతని గ్రంథం అదొక్కటే.

ఆ పుస్తకంలో అతను నన్ను గురించి, నా సన్యాసుల గురించి ముందుగా వూహించి చెప్పాడు. అతను ‘హ్యాచర్ సైకాలజీని’ ముందస్తుగా వూహించాడు. యిప్పుడు నేను చేస్తున్నది అదే. కొత్త మనిషి కోసం, భవిష్యత్ మానవుడి కోసమే నాప్రయత్నమంతా!

అందుకు సన్యాసులు తప్పక చదవాల్సిన గ్రంథమిది.

పది ...నేను కరెక్టేనా?

.....యన్ ఓషో !

మంచిది,

నేను చెప్పబోయే పుస్తకం సూఫీది. ‘ద ఒక ఆఫ్ బహుయుద్దిన్’ అతను నిజమైన సూఫీమిస్ట్. సూఫీ సంప్రదాయాన్ని స్పష్టించిన వాడు అతనూ అతని చిన్ని పుస్తకంలో ఎంతో విషయముంది. అది విత్తనం లాంటిది. ప్రేమ, ధ్యానం, జీవితం, ఆయన దేన్ని పదిలిపెట్టలేదు. దానిపై ధ్యానముంచండి.

ఈ రోజుకీ చాలు !

వదకొండవ సమావేశం

‘ఓకె. ఇప్పటి దాకా పి.యన్సలో ఎన్ని పుస్తకాల గురించి చెప్పాను?

‘పీయన్లో నలబై పుస్తకాల ప్రసక్తి తెచ్చారు ఓపో’

‘మంచిది. నేను మొండిమనిపిని.

మొదటిది: కాలిన్ విల్సన్ రాసిన ‘ద షెట్ సైడర్’. ఈ శతాబ్దంలోని గొప్ప ప్రభావశాలి ఐన గ్రంథం. కానీ మనిషి మామూలువాడు. గొప్ప అద్భుతమయిన శక్తిసామర్యాలున్నవాడు. అక్కడక్కడా గొప్ప అంతర్జాప్టి ఉన్న శకలాలున్నాయి. కానీ పుస్తకం అద్భుతమైంది.

కాలిన్ విల్పన్కు సంబంధించి అతను కూడా ఔట్సైడర్ కాడు. ప్రాపంచికుడు. నేను ఔట్సైడర్ని. అందుకని నాపుస్తకం ఇష్టం. నాకా పుస్తకమంటే ఎందుకిష్టమంటే అతను చెబుతున్న కోణంలో అతను భాగం కాకున్నా అతను సత్యానికి సన్మహితంగా వెళతాడు. ఎందుకంటే మీరు సత్యానికి బాగా సన్మహితంగా ఉంటే మీరింకా సత్యంగా ఉండనట్టే మీరు సత్యమయినా, సత్యం కాకపోయినా ఆ రెంటి మధ్య ఏమీలేదు.

బయట ఉన్నవాడి ప్రపంచాన్ని బయటనించి అర్థం చేసుకోవడంలో విల్సన్ ప్రయత్నములు గొప్పది. బయట వుండి బయట ఉన్నవాడిలోకి చూడడం నీకీపోల్చ నించే ఎవరయినా ఉచ్చపోయడంలాంటిది. అతను కొంచెన్మే చూడగలడు-కాలిన్ విల్సన్ చూశాడు. ఆ పుస్తకం చదవడగింది. చదవడానికి మాత్రమే, అధ్యయనానిక్కాదు. చదివిదాన్ని డస్ట్రిబిన్లోకి తోసేయ్యండి. ఎందుకంటే నిజమైన అపుట్టైడర్ నించే పుస్తకం వచ్చేదాకా ఇది ప్రతిధ్వనికి ప్రతిధ్వనిలా, ప్రతిబింబానికి ప్రతిబింబంలా ఉంటుంది.

రెండు: ద అన్విత్తు అఫ్ కన్సప్యూషియన్. నాకు కన్సప్యూషియన్ అంటే అస్సలిష్టు మండగు. అతనంటే ఇష్టపడకపోవడం గురించి నేనేమీ గిల్టీగా ఫీల్ట్కాను. నేను ఇప్పుడు రిలీఫ్గా ఫీలయ్యాను. అది ఇప్పుడు రికార్డుయింది. కన్సప్యూషియన్, లావోత్స సమకాలికులు. లావోత్స కొద్దిగా పెద్దవాడు. కన్సప్యూషియన్ లావోత్సని చూడడానికి వెళ్లి వణుకుతూ తిరిగి వచ్చాడు. ఆద్యంతం అదిరిపోతూ చెమటలు కక్కుతూ వచ్చాడు. ఆయన శిష్యులు ‘ఏమెంది ఆ గుహలో? పైగా అందులో మీరిద్దరేగా ఉన్నారు’ అన్నారు.

కన్సఫ్యాషియన్ ‘అక్కడ జరిగినదానికి ఎవరూ సాక్షిగా లేకపోవడం మంచిదయింది. ఆరిదేవుడా! ఆ మనిషి రాక్షసుడు నన్ను చంపినంత పనిచేశాడు. ఎట్లాగో తప్పించుకుని బయటపడ్డాను. అతను నిజంగా ప్రమాదకారి’ అన్నాడు.

కన్సఫ్యాషియన్ నిజం చెప్పాడు. లావోత్సలాంటి మనిషి నీకు పునర్జన్మన్నివ్వడానికి నిన్ను చంపినా చంపుతాడు. వ్యక్తి చనిపోవడానికి సిద్ధపడితే తప్ప వ్యక్తి పునర్జన్మించడు. కన్సఫ్యాషియన్ పునర్జన్మ నించీ తప్పించుకున్నాడు.

నేను ఇప్పటికే లావోత్సని ఎంపిక చేసుకున్నా శాశ్వతంగా ఎంపిక చేసుకున్నా, కన్సఫ్యాషియన్ సాధారణమైన, ప్రపంచానికి సంబంధించిన మనిషి ప్రాపంచికుడు. కానీ అతనంటే నాకిష్టముండడన్న విషయం గుర్తుచేయాలి. ఫోజుకొట్టేవాడు. తమాషా ఏమిటంటే అతను ఇంగ్లాండులో పుట్టలేదు. ఏమైతేనేం గానీ ఆరోజు చైనా ఇంగ్లాండ్ లాంటిది. ఆరోజుల్లో ఇంగ్లాండ్ అనాగరిక దేశం.

కన్సఫ్యాషియన్ రాజకీయవాది. వంచకుడు. అతితెలివిపరుడు, కానీ ఆ తెలివి నిజమైన తెలివి కాదు. అట్లా అయితే అతను లావోత్స పాదాల మీద పడి ఉండేవాడు. తప్పించుకుపోయేవాడు కాదు. అతను లావోత్స అంటే భయపడడమే కాదు. అతనికి నిశ్చబ్దమన్నా భయమే. ఎందుకంటే లావోత్స, నిశ్చబ్దం రెండూ ఒకటే.

కానీ నేను కన్సఫ్యాషియన్ సుప్రసిద్ధ గ్రంథం ‘అనలెక్ట్’ని ఇందులో చేర్చాలను కుంటున్నా. అది చాలా ముఖ్యమైన గ్రంథం. నా ఉద్దేశంలో చెట్టుకు వేళ్ళలాంటిది. ముఖ్యమయింది. ‘తప్పని సరిపొప్ప’మంటామే అలాంటిది. అందులో అతను ప్రపంచం గురించి, ప్రాపంచిక వ్యవహారాల గురించి రాశాడు. రాజకీయాలు తదితరాల గురించా రాశాడు. ఒక శిష్యుడు అతన్నడిగాడు ‘మాస్టర్! నిశ్చబ్దమంటే ఏమిటి?’

కన్సఫ్యాషియన్కు చిర్మెత్తుకొచ్చింది. అతను శిష్యుడై అరచి ‘పటమ్! నిశ్చబ్దమా? అది నువ్వు సమాధిలోకి వెళ్లినపుడు వచ్చేది’ అన్నాడు. జీవితంలో దాని అవసరం లేదు. చెయ్యాల్సిన పనులు చాలా ఉన్నాయి’ అన్నాడు. అది అతని దృక్కోణం. అతనంటే నాకు ఎందుకు ఇష్టం లేదో మీకు అర్థం చేసుకుంటారనుకుంటాను. అతని పట్ల నాకు జాలి. అతను మంచివాడు. గొప్పవాళ్ళలో గొప్పవాడయి లావోత్సకు దగ్గరగా వచ్చాడు. కానీ కోల్పోయాడు అతని కోసం ఒక కన్నీటి బొట్టు వదుల్తాను.

మూడు: ఖతాల్ జిబ్రాన్ చాలా పుస్తకాలు తన మాతృభాషలో రాశాడు. కానీ అతను ఇంగ్లీషులో రాసినవి సుప్రసిద్ధాలు. ద ప్రాఫెట్, ద మాడమాన్ మొదలైనవి. ఆంగ్లీషులో రాశాడు అతని కోసం ఒక కన్నీటి బొట్టు వదుల్తాను.

అతను మాతృభాషలో చాలా రాశాడు. కొన్ని ఇంగ్లీషులోకి అనువాదమయ్యాయి. కానీ అన్నీ అనువాదానికి లొంగవు. కానీ ఖలీలజీబ్రాన్ అనువాదాల్లోనూ విలువైంది మనకు అందుతుంది. నేనిప్పుడు ఆయనవి కొన్ని అనువాదాల్ని రిఫర్ చేస్తున్నా, ఇక మూడోది ఖలీల జీబ్రాన్ ‘దగార్డెన్ ఆఫ్డ ప్రాఫెట్’ అది అనువాదం, కానీ అది నాకు గొప్పవాడయిన ఎపిక్యూరస్ను గుర్తుతెస్తుంది.

నేను తప్ప ఎవరయినా ఎపిక్యూరస్ని గొప్పవాడు అనగా నేను వినలేదు. తరతరాలుగా ఆయన్ని ఖండించారు. నాకు తెలుసు. జనాలు ఏ వ్యక్తినయినా ఖండిస్తున్నారంటే అతన్నో ఏదో గొప్పతనముంటుంది. ఖలీలజీబ్రాన్ పుస్తకం ‘ద గార్డెన్ ఆఫ్డ ప్రాఫెట్’ ఎపిక్యూరస్ని గుర్తుచెచ్చింది. ఎందుకంటే అతను తన కమ్యూన్సి గార్డెన్ అన్నాడు. ప్లాటో తన కమ్యూన్సి ‘ద అకాడమీ’ అన్నాడు. సహజం. అతను అకడమీషియన్ గొప్ప మేధావి ఐన తాత్త్వికుడు.

ఎపిక్యూరస్ తన కమ్యూన్సి ‘ద గార్డెన్’ అన్నాడు. వాళ్ళు చెట్ల కింద నివసించే వాళ్ళు. నక్కతాల కింద నివసించేవాళ్ళు. వాళ్ళు ఎపుడూ ఎంతో ఆనందంగా ఎట్లా జీవిస్తారో తెలుసుకుండామని ఒకసారి రాజు ఎపిక్యూరస్ని చూడ్డానికి వచ్చాడు. కారణమేమిటని గ్రహించడానికి వచ్చాడు. కారణమేమిటంటే వాళ్ళకు తమదంటూ ఏదీలేదు. రాజు ఆశ్చర్యపోయాడు. ఎందుకంటే వాళ్ళు నిజంగా సంతోషంగా ఉన్నారు. పాడుతున్నారు. ఆడుతున్నారు.

రాజు ‘మిమ్మల్ని చూసి నాకు ఎంతో ఆనందం కలిగింది. ఇక్కడి జనాల సంతోషం ఎంతో ఉల్లసాన్నిచ్చింది. మీకేదయినా బహుమతిని ఇద్దామనుకుంటున్నాను’ అన్నాడు.

ఎపిక్యూరస్ ‘సరే! మీరు ఇంకోసారి ఇక్కడికి వచ్చినపుడు కొద్దిగా వెన్న తీసుకురండి. ఎందుకంటే చాలా రోజులుగా మా జనాలకు వెన్న లేదు. వాళ్ళు వెన్న లేకుండానే రొట్టి తింటున్నారు. ఇంకో విషయం. మీరు ఏమీ పట్టనట్టు బయటి వ్యక్తిలాగా ఉండకండి. మీరు మాలో భాగస్వాములు కండి. మాలో ఒకరు కండి. ఆడండి, పాడండి. అంతకు మించి మేము మిమ్మల్ని ఏమీకోరము’ అన్నాడు.

ఖలీల జీబ్రాన్ పుస్తకం నాకు ఎపిక్యూరస్ని గుర్తుచేసింది. నేను ఎపిక్యూరస్ని చేర్చనందుకు మన్నించండి. కానీ దానికి నా బాధ్యత లేదు. క్రిస్తియన్లు అతని పుస్తకాన్ని కాల్చి నాశనం చేశారు. వంద ఏళ్ల క్రితమే అందిన పుస్తకాన్నల్లా కాల్చేశారు. అందువల్ల ఆ పుస్తకాన్ని ఇందులో చేర్చలేకపోయాను. అతన్ని నేను ఖలీల జీబ్రాన్ ‘ద గార్డెన్ ఆఫ్డ ప్రాఫెట్’ ఎపిక్యూరస్ని గుర్తుతెస్తుంది.

ద ప్రాఫిట్ ద్వారా తీసుకొచ్చను.

నాలుగు: మంచిది ఇంకో ఖులీల్ జీబ్రాన్ పుస్తకం ‘ద వాయిస్ ఆఫ్డ మాస్టర్’. అది మూలగ్రంథంగా చాలా మంచిదయి ఉంటుంది. అనువాదంలో అక్కడక్కడా ఆ జాడలున్నాయి. ఖులీల్ జీబ్రాన్ మాట్లాడిన భాష జీసెన్ భాషకు సన్నిహితమైంది. వాళ్ళిద్దరూ ఇరుగుపొరుగువాళ్లు. ఖులీల్జీబ్రాన్ లెబనాన్వాడు. లెబనాన్ పర్వత ప్రాంతంలో పుట్టాడు. ప్రపంచంలోకెల్లా అక్కడ పెద్ద చెట్లున్నాయి. మీ లెబనాన్లోని ఆ ‘సిదార్’ వృక్షాల్ని చూసే మీరు విస్మయం వాంగోని నమ్ముతారు. వృక్షాలు అన్నవి నక్కతాల్ని అందుకునే భూమి స్వప్నాలు’ అన్నాడు. అక్కడ వేల ఏళ్ళున్న వందల అడుగుల పొడవైన వృక్షాలున్నాయి. ఒక మార్గంలో జీబ్రాన్ జీసెన్కి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాడు. అతను కేవలం ఆకోణంలోనే వెళతాడు. అతను త్రిస్టియన్కాకున్నా: అతను కాలేడు కూడా కన్సఫ్యూషియన్లా కొద్దిలో మిన్ అయ్యాడు. జీబ్రాన్ జీవితకాలంలో పేదజనాలు ఉన్నారు. అతను వాళ్ళతో వెళ్లాల్సిందిపోయి మురికి నిండిన న్యాయార్కు వీధుల్లో తిరిగాడు. అతను రమణమహర్షి దగ్గరికి వెళ్ళాల్సింది. అప్పటికాయన బతికి ఉన్నాడు. అతను క్రీస్తు. బుద్ధుడు.

పదవది: రమణమహర్షి పుస్తకం. అది చిన్నపొంపైట్ లాంటి పుస్తకం ‘హాయామ్ప?’.
రమణ మహర్షి మేధావి కాడు. ఎక్కువగా చదువుకున్నవాడూ కాడు. పదిహేడెళ్ళ వయసు
ఉన్నపుడు ఇల్లు వదిలేశాడు. వెళ్లాడు. మళ్ళీ తిరిగి రాలేదు. నిజమైన ఇల్లు దొరికినవాడు
సాధారణమయిన ఇంటికి ఎందుకు తిరిగి వెళతాడు? అతని మార్గం సాధారణమైంది.
అది సూటిగానీ అస్తిత్వంలోకి చొచ్చకెళ్ళది. ఆయన ‘నువ్వేవరో’ తెలుసుకోమనేవాడు.
జ్ఞానోయదం పొందడమన్నదాని సృష్టికర్తలాంటివాడాయన. దానికి ఎట్లాంటి పాశ్చాత్యల
హక్కు కాపీరెట్టు లేదు.

అదేమంత మంచిపుస్తకం కాదు. కానీ ఆ మనిషి గొప్పవాడు. కొన్నిసార్లు నేను గొప్ప పుస్తకాల గురించి చెప్పాను. కానీ రాసిన వాళ్ళు మామూలు మనుషులు. ఇప్పుడు నేను నిజమైన గొప్ప వ్యక్తి గురించి చెబుతున్నా. అతను రాసింది చిన్నిపుస్తకం, కొన్ని పేజీలు, పాంప్లెట్లాంటిది. లేకుంటే ఆయన ఎప్పుడు నిశ్చబ్దమే తక్కువ మాటల్లాడేవాడు. అదీ ఎప్పుడో ఒకసారి. ఖుల్లీస్జీబ్రాన్ రమణమహర్షి దగ్గరకు వెళ్ళి ఉంటే అతనికి ఎంతో ఉపయోగకరంగా ఉండేది. అప్పుడతను ‘దవాయిస్ ఆఫ్ ద మాస్టర్’ వినగలిగేవాడు. మహర్షికి కూడా ఖుల్లీస్జీబ్రాన్ వల్ల లాభం జరిగేది. ఎందుకంటే రమణమహర్షి మంచి రచయిత కాదు. గొప్పమనిషి. ఖుల్లీస్ జీబ్రాన్ మామూలు మనిషి. గొప్పరచయిత. ఇద్దరి కలయిక వల్ల ప్రపంచానికి లాభం జరిగేది.

ఆరు: ‘దమైండ్ ఆఫ్ ఇండియా’ ఈ గ్రంథాన్ని మూర్ఖహాండ్, రాధాకృష్ణన్ ఇద్దరూ కలిసి రాశారు. మూర్ఖహాండ్కు ఇండియా గురించి ఏమీ తెలీదు. రాధాకృష్ణన్కయినా అంతే. కానీ చిత్రం ఇద్దరూ కలిసి గొప్ప గ్రంథం రాశారు. భారతీయ వారసత్వాన్ని గొప్పగా చూపించిన గ్రంథం రాశారు. కొన్ని ‘శిఖరాలు’ మిస్సుయ్యాయి. బుల్డ్రోజర్లు వెళ్ళి హిమాలయా పర్వతాల్ని చదునుచేసినట్లు. వీళ్ళిద్దరూ కలిసి బుల్డ్రోజర్లు చేసిన పనే చేశారు. భారతదేశ చైతన్యం గురించి తెలిస్తే నేను ‘మైండ్’అనను. అప్పుడా గ్రంథం పేరు ‘ద నో మైండ్ ఇండియా’ అవుతుంది.

ఆ పుస్తకం మరీ అత్యన్నతంగా ప్రాతినిధ్యం వహించకున్న తక్కువస్థాయిలో ప్రాతినిధ్యం వహించినా నైన్టినైన్ పరైంట్ తక్కువస్థాయి వాళ్ళదే మెజారిటీ. కాబట్టి ఈ పుస్తకం దాదాపు భారతదేశానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుండని చెప్పువచ్చు. చక్కగా రాయబడింది కానీ ఊహించింది ఎక్కువ. ఒకరేవో ఇంగ్లీషు వ్యక్తి ఇంకొకరు ఇండియా రాజకీయవేత్త-గొప్ప కలయిక. ఇద్దరూ కలిసి రాసిన పుస్తకం ‘ద మైండ్ ఆఫ్ ఇండియా!’.

ఏడవది: మన ప్రయాణం చివర్లో మన పెద్దలిస్టులో రెండు పుస్తకాల్ని పరిచయం చేద్దామనుకుంటున్నా. అవి మీరిప్పటికే రుచిచూసినవి. లివిన్కరోల్, అలన్ ఇన్ వండర్ల్యాండ్. అలైన్ త్రూలుకింగ్ గ్లాన్. రెండూ ఉల్లాసకరమైనవి. అందుకనే అవంటే నాకిష్టం. రెండూ పిల్లలకోసం రాసినవి. అందుకనే అవంటే నాకు గౌరవం. రెండిట్లో అద్భుతం, అందం, చిన్నిచిన్ని ప్రబోధాత్మక కథ వాటిని ఎన్నెన్నో స్థాయిల్లో అర్థం చేసుకోవచ్చు. వాటిల్లో ఒక కథ నాకిష్టం.

అలైన్ రాజు దగ్గరికి వస్తుంది. బహుశా రాణి దగ్గరకనుకుంటా. ఐనా ఘరవాలేదు. రాజు అయినా రాణి అయినా ఒకటే. సరే. ఆమె రాజు దగ్గరికి వస్తుంది. రాజు అలైన్సి ‘నువ్వు మార్గమధ్యంలో నా సందేహాన్ని తీసుకొచ్చినవాటిని కలిశావా?’ అని అడిగాడు.

అలైన్ ‘నేను ఎవర్నీ కలవలేదు రాజు’ అంది. రాజు ‘అట్లా అయితే అతను ఈ సమయానికి ఇక్కడికి చేరుకోవాలి’ అన్నాడు. అలైన్ ఆమె చెవుల్ని ఆమె నమ్మలేకపోయింది. గౌరవం కొద్దీ ఆశ్చర్యాన్ని వ్యక్తపరిచింది. నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోయింది. ఇంగ్లీషు స్ట్రీలాగా!

గుడియా? ఇక్కడే ఉన్నావా? నిన్న నువ్వు నన్నుడిగావు ‘ఇంకా నాలో ఇంగ్లీషు స్ట్రీండా?’ అని చాలాకొద్దిగా, ఎక్కువ కాదనుకో. దాన్ని గురించి బాధపడాల్సింది లేదు. చాలా కొద్దిగా ఉండడం మంచిదే.

అలైన్ తప్పక పర్ఫెంట్ ఇంగ్లీషు స్ట్రీ. మర్యాద కాని పక్షంలో ఆమె కనీసం నీళ్లు

కూడా నమలదు. ఆమె ఎవర్నీ కలవలేదని చెప్పింది. రాజేమో ఆమె ఎవర్నీ కలిసిందని అతని పేరు నోబడీ' అన్నాడు. అతని ఉద్దేశంలో 'నోబడీ' మనిషి. ఆ 'నోబడీ' సంబంధి. మళ్ళీ అత్తైన్ సర్! నన్ను చెప్పమంటారా? నేను నోబడీ'ని కలవలేదని మీకు చెప్పలేదు. నోబడీ నోబడీ'యే.

రాజునవ్వు 'నిజమే. నోబడీ నోబడీయే. కానీ అతనింకా ఎందుకు రాలేదు?' అన్నాడు.

ఇట్లాంటి చిన్ని చిన్ని కథలు ఆ రెండు పుస్తకాల్లోనూ ఉన్నాయి. చిత్రమైన విషయమేమిటంటే లివీస్ కరోల్ అన్నది అసలు పేరు కాదు. అతను మాధవాటీపియన్. స్కూలు మాస్టరు అందువల్ల కలంపేరు అంటే మారుపేరు పెట్టుకున్నాడు. కానీ ఎంత విచిత్రం అతని కలం పేరు అసలు పేరుగా మారి ప్రపంచం అతని అసలు పేరు మరచిపోయింది. అట్లాంటి బడిపంతులు ఇంత మంచి పుస్తకాలు రాశాడు.

నేను వాటిని ఎందుకు చేర్చానో తెలిస్తే ఆశ్చర్యపోతారు. ఎందుకంటే జాన్సాల్ సాక్రై బీయింగ్ అండ్ నథింగ్సెన్స్, లివీస్ కరోల్ అలైస్ ఇన్ వండర్ల్యాండ్ రెండూ నాకు ఒకటే' అని. రెండిట్లో ఏదో ఒకటి ఎంపిక చేసుకోమంటే అలైస్ ఇన్ వండర్ల్యాండ్ ఎన్నుకుని బీయింగ్ అండ్ నథింగ్సెన్సని సముద్రంలో విసిరేస్తాను. మరీ పసిఫిక్ సముద్రం మధ్యలో. మళ్ళీ ఎవరికీ చిక్కుకుండా. నా దృష్టిలో ఈ రెండూ లివీస్ కరోల్ పుస్తకాలు ఎంతో ఆధ్యాత్మిక విలువ కలిగినవి. నేను తమాజొ కోసం చెప్పడం లేదు. నిజమే చెబుతున్నా.

తొమ్మిది: నేను మళ్ళీ మళ్ళీ ఖలీల్ జీబ్రాన్ దగ్గరకు వస్తాను. నేనతన్ని ఇష్టపడతాను. అతనికి సాయం చెయ్యడానికి ఇష్టపడతాను. అతనికోసం ఎదురుచూశాను కూడా. కానీ అతను ఇంకా పుట్టలేదు. అతను భవిష్యత్తులో ఇంకో గురువును అన్యేషిస్తాడు. ఇప్పుడు ‘దవాండర్ర’గా నేను ఎన్నుకున్న ఇంకో గ్రంథం. ‘దవాండర్ర’ ఖలీలజీబ్రాన్ పిట్టకథల సంపుటి. ప్రబోధాత్మక చిన్ని కథలు. పిట్టకథలు చెప్పడం బలమైన ప్రాచీన పద్ధతి. మనం చెప్పలేని విషయాన్ని ఆ కథల గుండా చెప్పవచ్చు. అది అయ్యిత కథల సంపుటి.

నేనెలాంటి చిత్రమైన మనిషిని! ఎంత తెలివైనవాణి!

నేను కళ్పుమూనుకుని కూడా దేవగీత ఏదో చెప్పడానికి ప్రయత్నించడం గమనించాను. అంతేకాదు. ఆసంగతి చెప్పడానికి కాలుఉపయోగిస్తున్నాడు. అది మర్యాద గల మనిషి చేసే పనికాదు. అదీ గురువు వెనకనించీ!

ఏం చేద్దాం! ప్రపంచమలా ఉంది!

ఇదంతా ఆనందంగా ఉంది! ఆఘ్యా! నెంబరెంటో గుర్తుచేయి.

‘ಮೇಮು ತೊಮ್ಮಿದ್ದೋ ನೆಂಬರು ಗುರಿಂಚಿ ಮಾಟ್ಲಾಡುಕುಂಟುನ್ನಾಂ ಯಷೋ!’

పది: మళ్ళీ ఇంకో ఖలీల జీబ్రాన్ పుస్తకం. ‘ద స్విరుచువల్ సేయింగ్స్’. ఇప్పుడు నేను వ్యతిరేకతని వ్యక్తపరుస్తున్నా. అటీ నాకిష్టమయిన ఖలీలజీబ్రాన్కు వ్యతిరేకంగా! అతను ‘స్విరుచువల్ సేయింగ్స్’ అని రాసి ఉండకూడదు. ఆ పుస్తకం మంచిది. ఐనా ‘బ్యాటిఫుల్ సేయింగ్స్’ అని ఉంటే బావుండేది. అంద్మైనవి, ఆధ్యాత్మికమైనవి కావు. ఆధ్యాత్మికం ఆనడం అసంగతం. అయినపుటికీ ఆ పుస్తకమంటే నాకిష్టం. నేను అసంగతుల్ని ఎట్లూ ఇష్టపడతానో అలా!

నేను ‘టెర్పులియమ్’ అపుస్తకం ఎవరిది? ఇంతకు పూర్వం గుర్తుచేశాను. క్షమించండి. దాన్ని చేర్చలేదు. వాటన్నిటిని చేర్చడం నాకు అసాధ్యం కాలేదు. కనీసం అతనిపేరు చెబుతాను. టెర్పులియన్స్ ప్రసిద్ధ ప్రవచనాలు. క్రిడోక్షియా అబ్బర్డం. నేను దాన్ని అసంగతమనే అంటాను. ‘అబ్బర్డ్’ అన్నంత నిండయిన పదం ఇంకో భాషలో ఉండనుకోను. టెర్పులియన్ క్రిస్టియన్ సన్యాసి. నేను అందాన్ని చూసినపుడు అభినందిస్తాను. క్రిస్టియన్ సన్యాసిలోనైనా. క్రిడోక్షియా అబ్బర్డం’ బంగారు అక్షరాలతో కాదు, వజ్రాలతో రాసి ఉండాలి. బంగారం మరీ చవకు. ఆ ప్రవచనాలు అసంగతాలు గనక అద్భుతాలు. విలువైనవి. టెర్పులియన్ తన పుస్తకానికి ‘స్పీరిచువల్ సేయింగ్స్’ అని పేరు పెట్టాలి. ఖుల్లీర్జీబాన్ కాదు.

ఖలీజీబ్రాన్ ధ్వనం చేయాలి. అతనికి ధ్వనం చేసే సమయం. నాకు మాట్లాడ్దం ఆపే సమయం. కానీ యాభయ పూర్తి చేసేదాకా ఆపను.

పది! నేను కరెక్ట్ నో దేవగీత!

‘నిజానికి యాభయ పూర్తయ్యాయి. ఇదయితే పదే ఓపో!’

అయితే యాభయి ఒకటి చేస్తాను. ఈ ఒక్కడాన్ని వదల్లేను. అసాధ్యం. నెంబరున్నా లేకున్నా ఏమిటో ఎవరికో తెలీదు. దేవడంటే తెలీనట్టే ఐతే దేవడికి గోడాట్ అన్న పేరును సృష్టించి బకెట్ మంచిపని చేశాడు. ప్రతి ఒక్కడూ లేనిదాని కోసం ఎదురుచూస్తాడు. ఎందుకంటే దేవుడు లేదు. ప్రతి ఒక్కడూ ఎదురుచూస్తూ, ఎదురుచూస్తూ, ఎదురుచూస్తూ... శూన్యం కోసం ఎదురుచూస్తూ...అందుకనే నెంబరు పూర్తయినా....‘వెయిటింగ్ ఫర్ గోడాట్’ను చేర్చాలనుకుంటున్నా. ఇప్పుడు రెండు నిమిషాలు ఆగు! థాంక్యూ!

పన్నెండవ సమావేశం

ఓకే! ఇప్పుడిది పోస్ట్-పోస్ట్ ఫ్రైష్. నా ఇబ్బందుల్ని అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. నా గురించి గుర్తుతెచ్చుకోవాలంటే నా మేరకు ఎప్పుడూ చదువుకుంటూ ఉండేవాళ్లి. ఏపనీ చేసేవాళ్లికాను. పగలూ రాత్రి, రాత్రిపగలూ. దాదాపు యాభయ్యెళ్లు సహజంగా ఎంపికన్నది చాలాకష్టమయిన విషయం. కానీ ఈసెపన్స్‌లో ఆ పనిని నిర్వహించాను. కాబట్టి దానికి సంబంధించిన బాధ్యత మీది!

మొదటిది: మార్టిన్ బ్యాబర్. అతన్ని చేర్చకుంటే నన్నునేను క్షమించేవాళ్లికాను. తప్పుకు శిక్కగా అతని రెండు పుస్తకాల్ని చేరుపున్నా. మొదటిది టేల్స్ ఆఫ్ హాజీడిజమ్. డి.టి.సుజుకి జెన్కు చేసిన సేవ మార్టిన్ హాసీడిజింకు చేశాడు. అన్నేషకులకు ఇద్దరూ అద్భుతమయిన సేవచేశారు. సుజుకి జ్ఞానోదయాన్ని అందుకున్నాడు. మార్టిన్ అందుకోలేదని చెప్పడానికి విచారిస్తున్నా.

మార్టిన్ బ్యాబర్ హాసీడిక్ కుటుంబంలో పుట్టాడు. పసితనం నించీ హాసీడ్ల మధ్యపెరిగాడు. అతని రక్తమాంసాలలో అంతా హాసీడ్లకు సంబంధించిందే. అతను ఏదయితే విన్నాడో దాన్ని మాత్రమే వివరించాడు. అతను విన్నుదంతా సరైందే. అది రికార్డుయింది. సరిగా వినడం కూడా కష్టమైన విషయం. విన్నది ప్రపంచానికి వివరించడం మరింత కష్టమయిన విషయం. ఆ పనిని మార్టిన్ అద్భుతంగా నిర్వహించాడు.

సుజుకి జ్ఞానోదయం పొందాడు. మార్టిన్ బ్యాబర్ పొందలేదు. సుజుకి గొప్ప రచయిత కాడు. బ్యాబర్ గొప్ప రచయిత. సుజుకి మామూలు రచయిత. రచనకు సంబంధించి బ్యాబర్ శిఖరస్థాయిలోనివాడు. కానీ సుజుకికి తెలుసు బ్యాబర్కి తేలీదు. అతను తను పుట్టిపెరిగిన సంప్రదాయానికి సంబంధించినవాడు. దాన్ని సాధికారికంగా ఆవిష్కరించాడు.

సత్యాన్వేషకులందరూ ‘టేల్స్ ఆఫ్ హాసీడిజిం’ కథల్ని చదవాలి. ఈ కథలు, చిన్నచిన్న కథలు, ఎంత గొప్ప సువాసన నింపుకున్నాయో. ఇది జెన్కు భిన్నమయింది. సూఫీయజానికి కూడా వేరయింది. దానిపరిమళం ప్రత్యేకమయింది. అరువుతెచ్చుకున్నది కాడు, కాపీ చేసింది కాడు. అనుకరించింది కాడు. హాసీడ్ ప్రేమిస్తాడు, నవ్వుతాడు, నాట్యంచేస్తాడు. 94

అతని మతం పరిత్యాగం కాదు. పరవశం, ఉత్సవం. అందుకనే నేను నా వాళ్ళకు, హాసీడిజింకు మధ్య వారథి నిర్మించాను. నా దగ్గరికి చాలామంది యూదులు రావడం అన్నది యాదృచ్ఛికం కాదు. లేకుంటే ఎప్పుడూ యూదుల తలమీద దెబ్బలు కొడుతూ ఉండేవాళ్లి. అయినా వాళ్ళకు తెలుసు నేను వాళ్లని ప్రేమిస్తానని. యూదుమతంలోని ఆవశ్యకమయిన వాటిని నేను ఇష్టపడతాను. అదే హాసీడిజిం. అది మొసెన్ విని ఉండడు. కానీ అతను హాసీడ్ అది అతనికి తెలిసినా తెలియకున్నా ఘరవాలేదు. నేను అతన్ని హాసీడ్గా డిక్లేర్ చేస్తున్నా. అట్లాగే బుద్ధుళ్లి, కృష్ణుళ్లి, నానక్ని, మొహమ్మద్ని, హాసీడిజిమ్ అన్నది బాల్షామ్ నించి వచ్చింది. పదం ముఖ్యం కాదు, చైతన్యం ముఖ్యం.

మార్పిన్ బ్యాబర్ రెండో పుస్తకం నేను, నువ్వు! చాలా ప్రసిద్ధ గ్రంథం. ఆ పుస్తకానికి అతనికి నోబుల్ అవార్డ్ ఇచ్చాడు. క్షమించండి. నేను దాంతో పూర్తిగా వ్యతిరేకిస్తాను. నేను దాన్ని ఎందుకు చేర్చానంటే అది అధ్యాతమయిన గ్రంథం కళాత్మకంగా రాయబడింది. సాధికారికంగా, నిజాయితీతో రాయబడింది. ఐనా అప్పటికీ దాంట్లో ఆత్మలేదు. ఎందుకంటే బ్యాబర్లో కూడా ఆత్మలేదు. అట్లాంటి దీనమయిన వ్యక్తి మాస్టర్పీస్ లాంటి పుస్తకాన్ని ఎలా రాయగలిగాడు!

‘ఐ అండ్ థో’ గ్రంథాన్ని యూదులు చాలా గౌరవిస్తారు. కారణం అది వాళ్ళ మతానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందని వాళ్ళు భావిస్తారు. నిజానికి అదియూదులయినా హిందువులయినా ఎవరికీ ప్రాతినిధ్యం వహించదు. అది కేవలం మార్టిన్ బ్యాబర్ అన్న వ్యక్తి అజ్ఞానానికి మాత్రమే ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. ఐతే ఆ వ్యక్తి కచ్చితంగా కళాకారుడు, గొప్ప ప్రతిభావంతుడు. ప్రతిభావంతుడు తనకు తెలియదాన్ని దాన్ని గురించి రాయడం ఆరంభించినా అప్పుడు కూడా అతను మాస్టర్ పీఎస్ ను స్టాషించగలడు.

ఈ అండ్ థో మౌలికంగా పొరపాటు. ఎందుకంటే బ్యాబర్ అది దేవుడికి మనిషికి మధ్య సంభాషణ అన్నాడు. అక్కడ నిశ్చబం మాత్రమే ఉంటుంది సంభాషణలా? దేవుడితో దేన్నిగురించి మాట్లాడతావు? డాలర్ రేటు పడిపోవడం గురించి మాట్లాడతావా? లేదా ఆయుతుల్లా ఖుమ్మేనీ గురించా? దేవుడితో ఏం సంభాషిస్తావు? అక్కడ నువ్వు మాట్లాడాల్సిందేమీ లేదు. నువ్వు కేవలం ఆశ్చర్యసితిలో నిశ్చబింలో ఉండిపోవాలి.

ಅಕ್ಕಡ ‘ನೇನು’ ಲೇನಪುಡು ‘ನುವ್ವು’ ಲೇವು. ನಿಶ್ಚಯಾಮುಂಟುಂದಿ. ಅಂದುಕನಿ ಆ ಶೀರ್ಷಿಕನಿ ನೇನು ಕಾಡಂಟಾನು. ನುವ್ವು-ನೇನು ಅಂತೇ ಒಕಡು ಇಂಕೊಕರಿತೋ ವೇರುಗಾ ಉನ್ನಾರು. ಅದಿ ತಾಮರಾಕು ನಿಂಬೀ ನೀಟಿಬಿಂದುವು ಸಮುದ್ರಂಲೋಕಿ ಜಾರದಂ ಲಾಂಟೆದಿ. ಮಂಚಬಿಂದುವು ಮಾಯಮವುತ್ತಂದಿ. ವೇರುಮಾಟಲ್ಲೋ ಸಮುದ್ರಮವುತ್ತಂದಿ. ಕಾಬಟ್ಟಿ ನುವ್ವು ಲೇವು. ನೇನು ಲೇನು.

కాబట్టి నేను లేనప్పుడు నువ్వు లేవు. దానికర్థమే లేదు. నువ్వు లేనప్పుడు నేను కూడా ఉండదు. అక్కడ నిశ్చబ్దం మాత్రమే ఉంటుంది. ఈ నిట్టార్పు...నా అస్తిత్వం క్షణకాలం నిశ్చబ్దం ఐమార్టిన్ చెప్పాల్సిన దాన్ని మించింది చెప్పండి. మార్టిన్ పుస్తకం ఆ విషయంలో వైఫల్యం చెందినా అది మాస్టర్పీన్.

మూడు మార్ట్‌న్ బ్యాబర్ యూదు, ఇతర యూదులు క్యాలోనిల్చున్నారు. దేవుడా! ఎంత పెద్ద క్యా! పాపం దేవగీత్, ఆఫూ వాళ్ళుతినాలి. కేవలం నా మాటలు తిని బతకలేరు కదా! కాబట్టి నేను తొందరపడాలి. ఏలయినన్ని వాటిని పంపేస్తాను. కానీ కొన్ని మొండివి. నేను వాటి గురించి ఏమైనా చెప్పండే అవిషోవు.

మార్ట్ బ్యాబర్ తరువాత ఒకానోక మొండిమనిపి. నాకంటే మొండివాడు కాడనుకోండి. బహుళా నా గతజన్మల్లో నేను యూదునేమో. కావచ్చు కూడా ఈ మనిపి కారల్మార్క్ పుస్తకం దాస్కాపిటల్.

ఇంత చెత్తగా రాసిన పుస్తకం ఇంకోకటి లేదు. ఐనా అది గొప్ప బుక్కు. కారణం అది లక్షలమందిపై అధికారం చెలాయించింది. దాదాపు సగం ప్రపంచం జనం కమ్మానిస్టులు. తక్కినసగం సంగతి చెప్పలేం. కమ్మానిస్టులు కానివాళ్ళు కూడా లోలోపల కమ్మానిజంలో ఏదోమంచి ఉండనుకుంటారు. దాంట్లోవీమీ మంచిలేదు. అది గొప్ప స్వప్నాన్నికి సంబంధించిన వంచన!

కారల్మార్ట్ కేవలం స్వాప్నికుడు. ఎకనామిస్ట్ కాడు. అస్సలుకాడు. కేవలం స్వాప్నికుడు. కవి కానీ అల్పస్థాయికి చెందిన కవి. గొప్ప రచయిత కూడా కాడు. ఎవ్వదు దాన్క్యాపిటల్ని చదవరు. నేను చాలామంది ప్రసిద్ధులయిన కమ్యూనిస్ట్లు కలిశాను. వాళ్ళకళ్ళలోకి సూటిగా చూసి అడిగాను. మీరు ‘దాన్ క్యాపిటల్’ వదివారా?, కాని ఒక్క వ్యక్తి కూడా అవునని చెప్పిలేదు.

వాళ్లు కొన్ని పేజీలు మాత్రమే. ఎందుకంటే చెయ్యాల్సిన పనులు చాలా ఉన్నాయి. అంత పెద్ద పుస్తకం చదవడం. వేలపేజీలు అంతా చెత్తాచెదారం అందులో తర్వాత లేదు. హేతువు లేదు. ఎవడో పిచ్చివాడు చెబుతూ పోతున్నట్లుంటుంది. కారల్మార్గు అతని మెదడులో ఏది మెదిలితే అదంతా రాస్తాపోయాడు. బ్రిటిష్ లైబ్రరీలో కూచుని, వేలపుస్తకాల్ని పేర్చుకుని రాస్తారాస్తాపోయేవాడు మీకు తెలుసా? ప్రతిరోజూ అతని బలవంతంగా బయటకి లాగి లైబ్రరీకి తాళాలు వేయాల్సి వచ్చేది. లేకుంటే వెళ్లేవాడు కాడు. కొన్నిసార్లు స్ఫూర్తాలేని స్థితిలో కూడా బయటకి తీసుకొచ్చేవాళ్లు.

కారల్ మార్కు, ప్రైడరిక్ ఎంగెల్స్, లెనిన్! ఈముగ్గురూ కోట్లమందికి దేవతలయ్యారు. అది దురదృష్టం! ఐనా ఈ పుస్తకాన్ని చేరుస్తున్నానంటే మమ్మల్ని ఈ పుస్తకం చదవమని కాదు' చదవకండి అని! నేన్నెప్పింది అండర్లైన్ చేసుకోండి. ఇప్పటికే మీరు కావలసినంత గందరగోళంలో ఉన్నారు. అదిచాలు! మళ్ళీ దాస్క్యాపిటల్ ఎందుకు?

నాలుగు: కారల్మార్క్స్ యూదు. ఆ సంగతి గుర్తుంచుకోండి. ఇదంతా యూదుల లైను. నాలుగు సిగ్యుండ్ ప్రాయిడ్. ఇంకో యూదు. అతని గొప్ప రచన. లెక్కో అన్ సైకోవనాలసిన్. నాకు ఎనాలసిన్ అన్న పదం ఇష్టముండదు. కానీ ఆ మనిషి అన్న ఇష్టముండదు. కాని అతను కూడా కారల్మార్క్స్ లాగా గొప్ప ఉద్యమాన్ని తీసుకురావడంలో విజయం సాధించాడు. అతను కూడా ప్రపంచంలోని సుప్రసిద్ధుల్లో ఒకడు.

యూదులు ఎప్పుడూ ప్రపంచంపై అధికారం పొందాలని కలలు కంటూ ఉంటారు. నిజంగా డామినేట్ చేస్తారు. ఆధునిక ప్రపంచంపై అధికారం చెలాయించిన ముగ్గురు కారల్మార్క్, సిగ్యూండ్ ప్రోయెస్, ఐన్స్ట్రీన్ యూదులే. యూదులు వాళ్ల కలను సాకారం చేసుకున్నారు. అందరికన్నా పై స్థాయిలో ఉన్నారు. కానీ ఆర్థిక విశ్లేషణ దృష్టే కారల్మార్క్ తప్ప. ప్రోయెస్ తప్ప కరాణం మనసుని విశ్లేషించలేవు. మనసును పక్కన పెడితేనే ఇంకో ప్రపంచంలోకి మనసులేని ప్రపంచంలోకి ఆడుగుపెట్టగలవు.

ఆల్ఫ్రెడ్ ఐన్స్టీన్ అతని సాపేక్ష సిద్ధాంతాన్ని బట్టి కర్తవ్య అతను ప్రెసిడెంట్ రూజ్‌వెల్ట్‌కు ఉత్తరాన్ని రాశి ఆటంబాంబుని సృష్టించమని చెప్పడంతో అతని తెలివితక్కువతనాన్ని నిరూపించుకున్నాడు.

పొరోషిమా నాగసాకి ఆపట్టణాల్లో వేలమంది కాలిపోయారు. చనిపోయారు. అవి ఐన్స్టీన్ నే ఎత్తిచూపిస్తాయి. ఆ ఉత్తరమే అమెరికాలో ఆటంబాంబుల తయారీకి ఆరంభం. తను చేసిన పనికి ఆయన తనని ఎప్పుడూ క్షమించలేదు. ఆయనలోని మంచితనమది. తను గొప్ప తప్ప చేశానని ఆయన గుర్తించాడు. ఆయన అశాంతిగానే కన్నుమూళాడు. చనిపోయే ముందు నేను భౌతిక శాస్త్రవేత్తగా పుట్టాలనుకోను, ప్లంబర్గా పుట్టాలనుకుంటున్నాను' అన్నాడు.

మానవజాతి చరిత్రలో గొప్పమనసున్న వాళ్లలో ఆయన ఒకడు. బైతిక శాస్త్రవేత్తగా ఎందుకాయన అసహనంగా ఫీలయ్యాడు? ఎందుకు?కేవలం ఆతను చేసిన పనిపట్ల ఆయనకు స్ఫూర్తిహర్షేదు. చెయ్యి దాటాకనే గుర్తించాడు.

పదు: చాలామంది యూదులు ఎదురుచూస్తున్నారు. చాలా ఇబ్బందిగా ఉండి ఎవర్చి ఎన్నుకోవాలి? ఎవర్చి కాదనాలి అన్నది ఇబ్బంది. యూదులతో నిర్వహణ అంత

సులభం కాదు. ఆ బాధపడడం కన్నా ఈ పనే వదిలెయ్యడం మేలు. కానీ ఈ క్షణానికి వాళ్ళతో పనిముగించేద్దాం. ‘వెళ్లిపోండి’. మీరంతా వెళ్లిపోండి. నేను యూదుల గురించి చెబుతున్నా. మీ గురించి కాదు.

ఐదు. నేను గూర్జుయేఫ్ పుస్తకం మీటింగ్ విత్ రిమార్కుబుల్ పర్సన్సు చేర్చలేదేమో అని ఆందోళన పడ్డాను. ఈ పిపిఎస్ వర్క్సు థాంక్స్. ఎందుకంటే అది గొప్ప రచన.

గూర్జుయేఫ్ ప్రపంచమంతా తిరిగాడు. ప్రత్యేకించి మధ్యాశసియా, ఇండియా టిబెట్. అంతేకాదు అతను కీర్తిశేషుడయిన దలైలామాకు గురువు. ఇప్పటి దలైలామాకు కాదు. గూర్జుయేఫ్ పేరును టిబెట్ను భాషలో డోర్జబ్ అంటారు. అది గూర్జుయేఫ్ మినహో మరొకరు కాదు. గూర్జుయేఫ్ చాలా ఏళ్లు టిబెట్లో ఉన్నట్లు బ్రిటిష్ గవర్నమెంటుకు తెలుసేలా చాలా ఏళ్లున్నాడు. అందుకని అతన్ని వాళ్లు ఇంగ్లాండుకు అనుమతించలేదు. నిజానికి ఆయన ఇంగ్లాండులో ఉందామనుకున్నాడు?

గూర్జుయేఫ్ ‘మీటింగ్స్ విత్ రిమార్కుబుల్ మెన్’ ఒక జ్ఞాపకాల సంపుటి అతని జీవితంలో కలిసిన విచిత్ర వ్యక్తుల చిత్రణ. సూఫీలు, ఇండియన్ యూతికులు, టిబెట్ లామాలు, జపాన్జెన్ సన్యాసులు. నిజానికి అందరి గురించి అతను రాయలేదు. కొందర్చు వదిలేశాడు. కారణం ఆ పుస్తకం అమ్మకానికి పెట్టాలి. దాన్ని అందరూ కావాలంటే కొందర్చు వదిలి రాయక తప్పదు.

నేను ఎవరి డిమాండ్సు తీర్చను. మార్కెట్ గురించి లాభపదే మనిషిని కాను. ఆ కారణంగా గూర్జుయేఫ్ విలువైన చాలా మందిని వదిలేశాడు. కానీ అతని రచన విలువైంది. అద్భుతమైంది. ఇప్పటికే అతను నా కళలో నీళ్లు తెప్పిస్తాడు. ఏదయినా అద్భుతమయింది ఎదురయితే నాకళ్లు ఆనందభాష్యాలతో నిండుతాయి. గౌరవించడానికి మరో మార్గం లేదు.

ఈ పుస్తకం చదువడగింది. కేవలం చదవడం కాదు, అధ్యయనం చేయడగింది. ఇంగ్లీషులో ‘పార’ అన్నదానికి పదం లేదు. హిందీలో గాని అర్థం చదవడం, ఒక విషయాన్ని ప్రతిరోజూ జీవితమంతా చదవడం. దాన్ని చదవడంగా అనువదించడం, పాశ్చాత్యంలో పేపర్ చదివి దాన్ని పక్కన పడేస్తారు. అందువల్ల చదవడం రీడింగ్ అని అనువదించడం కుదరదు. అట్లా అని అధ్యయనం అని అంటే స్టడీ అని అనువదించడానికి వీలుపడదు. స్టడీ అంటే అర్థం చేసుకోడానికి ఏకాగ్రత పెట్టడం. పార అంటే రీడింగ్ కాదు. స్టడీ కాదు. వాటిని మించింది. అది ఆనందంగా మళ్లీ మళ్లీ చెప్పేది, ఆనందంగా అది నీ హృదయాన్ని ఆవిష్కరించేది. కాబట్టి అది నీ శ్వాస. అది ఒక జీవితకాలాన్ని తీసుకుంటుంది. ఇంగ్లీషులో పుస్తకం అనుమతించాడు. అందుకంటే అది గొప్ప రచన.

నువ్వు నిజమైన పుస్తకాల్చి అర్థం చేసుకోవడానికి అంతకాలం కావాలి. గూర్జయేష్ట ‘మీటింగ్ విత్ రిమార్కబుల్ మెన్’ ఐనా అంతే.

అదేమీ ‘డాన్ జువాన్’ లాగా కాల్పనిక గ్రంథం కాదు. ‘మీటింగ్ విత్రిమార్కబుల్ మెన్’ నిజమైన గ్రంథం. గూర్జయేష్ట అందులో చెప్పిన కొందరు ఇంకా సజీవులే. నేను వాళ్లని కలిశాను. వాళ్లు కాల్పనిక వ్యక్తులు కారు.

సంతతో రాజీపడాల్చిన అవసరం లేదు. అక్కడ రాజీప్రసక్తే లేదు. అతను చాలా దృఢమైన వ్యక్తి. అతనెందుకు రాజీపడ్డాడో నాకర్థం కాలేదు. ముఖ్యమయిన వ్యక్తుల్ని ఎందుకు వదిలేశాడో అర్థం కాలేదు. వాళ్లు నాతో గూర్జయేష్ట అప్పుడు కలిసినట్లు కూడా చెప్పారు. వాళ్లు చాలా వృద్ధులయ్యారు. ఐనా ఆ పుస్తకం గొప్పది. అసంపూర్ణం కానీ అద్భుతం.

ఆరు: నాకెప్పుడూ ఒక పుస్తకమంటే చాలా ఇష్టం. దాని రచయిత ఎవరో తెలీదు. అతను అజ్ఞాత వ్యక్తి. బహుశా కబీరు శిఖ్యుడు దాని రచయిత కావచ్చ. ఎవరు రాసారస్సుది అంత ముఖ్యంకాదు. ఎవరు రాసినా ఆ వ్యక్తి జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తే అయి ఉంటాడు. అట్లా చెప్పడానికి సందేహించాల్చిన పన్నెదు.

అది చిన్నికవితల పుస్తకం. చాలా లోపాలున్నాయి. ఆ వ్యక్తి మరీ అంతగా చదువుకున్నవాడు కాకపోవచ్చ. అసలు విషయం అది కూడా కాదు. దాని పస్తువు ముఖ్యమైంది. అది అచ్చు కూడా కాలేదు. ఆ పుస్తకం ఎవరి దగ్గరుందో వాళ్లు అచ్చువేయడానికి వ్యతిరేకులు. వాళ్లు అభిప్రాయాల్చి నేను అర్థంచేసుకోగలను. ఒక పుస్తకం అచ్చుయితే అది మార్కెట్లోకొస్తుంది. అందువల్ల దాన్ని అచ్చువేయుడం వాళ్లకిష్టం లేదు. ఎవరయినా వచ్చి చదివి దాన్ని కాపీ చేసుకోవచ్చ. ఆ రకంగా దానికి ఇండియాలో చాలా ప్రాతపత్తులున్నాయి. వాళ్లందరూ అచ్చువేయుమని ప్రయాణం చేశారు.

అచ్చు ఒక పుస్తకానికి కొంత ఏదో చేస్తుంది. అది మాధమాటికల్. ప్రెస్ గుండా సాగినపుపడు ప్రచురణ అయినప్పుడు అది ఏదో కొంత కోల్పోతుంది. చైతన్యాన్ని కోల్పోతుంది. ఆత్మ కోల్పోతుంది. శవం బయటకొస్తుంది.

ఈ పుస్తకానికి పేరు లేదు. ఎందుకంటే అది అచ్చుకాదు. గనక దానికి పేరు అవసరం లేదు. మూలగ్రంథమున్న వాళ్లని ‘మీరు దీన్ని ఏమని పిలుస్తారు’ అని అడిగాను.

వాళ్లు ‘గ్రంథం’ అన్నారు. ఇప్పుడు మీకు ‘గ్రంథం’ వివరించాల్చిన పని ఉంది. పుస్తకాల పేపరు ఈద కాకుండా ఆకులమీద రాసే ప్రాచీన కాలంలోని పదం ఇది. ఆ రాసిన ఆకుల్ని ఒక దగ్గర చేర్చి దారంతో కుట్టి దాన్ని ‘గ్రంథం’ అన్నారు. దగ్గర చేర్చి

కుట్టడాన్ని ‘గ్రంథం’ అంటారు. ఆకుల్ని కలిపి కుట్టడాన్ని.

ఈ పుస్తకంలో కొన్ని విలువైన ప్రకటనలు ఉన్నాయి. కొన్ని ఉదహరిస్తాను. ఒకటి: ఏదయితే చెప్పబడిందో దాని గురించి పట్టింపువద్దు. అది నిజం కాదు. సత్యాన్ని చెప్పడానికి కుదరదు. రెండోది: దేవుడు అన్నది ఒక పదం మాత్రమే. ప్రత్యేకముయింది. ఉనికి కాదు దేవుడు అన్నది ఒక అనుభవానికి సంకేతముయిన పదం మాత్రమే. అనుభవం కాదు.

మూడు: ధ్యానమన్నది ఒక ఉద్దేశం కాదు. అది మనసుకు సంబంధించింది కాదు. దానికి భిన్నంగా మనసును వదిలేసినప్పుడే ధ్యానముంటుంది.

నేను ‘గ్రంథాన్ని’ ఎందుకు చేర్చాలనుకున్నానంటే దాన్ని గురించి ఎవరూ చెపులేరు. ఎక్కడా చేర్చలేదు. అనువదించలేదు.

ఏడు: నేనింకా నా నెంబర్లో కరెక్షన్ గానే వున్నానా?

‘యెస్ ఓపో!’

నేను కార్ల్ మార్క్స్ కు, ఫ్రెడరిక్ ఏంగెల్స్ కు వ్యతిరేకం కానీ వాళ్లిద్దరి పుస్తకం ‘ద కమ్యూనిస్టు మానిఫెస్టో’ నాకు ఇష్టం. కానీ గుర్తుంచుకోండి. నేను కమ్యూనిస్టుని కాను. నన్ను మించిన కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకి మీకు దొరకడు. అయినా ఆ చిన్న పుస్తకం నాకిష్టం. అది రాసిన పద్ధతి నాకిష్టం. విషయం కాదు శైలి. నా ఇష్టాలు బహుమఖముయినవి. నేను శైలిని కూడా అభినందిస్తాను. బహుశా ఆ మాట వింటే బుద్ధుడు కళ్లు చెవులు మూసుకోవచ్చు. మహావీరుడు పారిపోవచ్చు. శైలి నాకు నా కేటగిరీలున్నాయి. అవును, కమ్యూనిస్టు మేనిఫెస్టో రాసిన విధానం నా కిష్టం. విషయం నాకయిష్టం. నన్ను అర్థం చేసుకున్నారా? వ్యక్తి డ్రస్సును ఇష్టపడవచ్చు. వేసుకున్న మనిషిని ఇష్టపడకపోవచ్చు. నా పద్ధతి అలాంటిది. కమ్యూనిస్టు మేనిఫెస్టో చివరి వాక్యం ‘ప్రపంచ కార్యకులారా! ఏకం కండి!’.

మీరు కోల్పోయేదేమీ లేదు, సంకెళ్లు తప్ప.

మీరు జయించడానికి ప్రపంచముంది.

మీరా శైలి చూశారా? విషయం చెప్పే విధానంలోని శక్తిని గమనించారా? ఏకం కండి! మీ సంకెళ్లు తప్ప మీరు కోల్పోయేదేమీ లేదు. జయించడానికి ప్రపంచముంది!

నేను నా సన్యాసులకు చెప్పేది అదే! నేను ఏకం కండి’ అని చెప్పుకున్న నేను ‘మీరు మీలాగా ఉండండి! మీరు సంకెళ్లు తప్ప కోల్పోయేదేమీ లేదు’ అంటాను. నేను మీరు జయించడానికి ప్రపంచముంది అనును. ఎవడు లెక్కపెడతాడు?! ఏమైతే మనకేం?

అలగ్గాండర్ ద గ్రేట్, నెపోలియన్ బోనపార్ట్, అదాల్ఫ్ హిట్లర్, జోస్ఫ్ స్టోలిన్, మావోనేటుంగ్...ఈ ఇడియట్ల క్యా చాలా పెద్దగా ఉంది! వాళ్తతో నాకు సంబంధం లేదు.

నా సన్యాసులకు ‘గెలవండి!’ అని చెప్పును.

మీలాగా ఉండండి! అంటాను. అదే నా మేనిఫెస్టో!

మీరు మీలాగ ఉంటే అప్పుడే అన్ని మీరు అందుకున్నట్టే!

ఎనిమిది: ఇంకా నేను కరెక్టేనా?

‘యెస్. ఓషో!’

మంచిది. మీరు మేనేజ్ చేస్తున్నారా! ప్రీప్లాన్‌గా ఉన్నారా! ఎందుకంటే ఈరోజు మీరు గుసగుసలు పోవడం నేను వినలేదు. కొద్దిగా గుసగుసలు ఉంటే నాకు బావుంటుంది.

ఎనిమిది: మార్పెల్ పుస్తకం ‘ద మిథ్ ఆఫ్ సిసిఫస్’.

సాధారణార్థంలో నేను మతానికి సంబంధించిన వాణ్ణి కాను. నా మార్గంలో నేను మతమున్నవాణ్ణి. అందుకనే జనం మతానికి సంబంధంలేని పుస్తకాల్చి ఎందుకు చేరుస్తాడా? అని ఆశ్చర్యపోతారు. వాటిల్లోనే మతముంది. వాటిని తవ్వాలి. లోపలికి తవ్వాలి. అప్పుడు వాటిల్లోని మతలక్షణం కనిపిస్తుంది.

‘ద మిథ్ ఆఫ్ సిసిఫస్’ ప్రాచీన పురాణ గాథ. మార్పెల్ తన పుస్తకానికి ఆ పేరు పెట్టుకున్నాడు. దాన్ని మీకూ అన్వయించనీ.

సిసిఫస్ ఒక దేవుడు. ప్రధాన దేవుని ఆజ్ఞ అతిక్రమించడంతో అతన్ని శపించి స్వర్గం నించీ బహిపూరించారు. అతనికి విధించిన శిక్ష ఎలాంటిదంటే అతను ఒక పెద్దరాతిని మోసుకుని లోయనించి బయల్దేరి పర్వతంపైన పెట్టాలి. ఆ పర్వతశిఖిరం చిన్నది. రాతి మోసుకుని శిఖిరాన్ని చేరి ఆక్కడ రాతిని నిలపడానికి ప్రయత్నించిన ప్రతిక్షణం ఆ రాయి దొర్లకుంటూ మళ్ళీ లోయలో పడిపోతుంది. సిసిఫస్ మళ్ళీ లోయలోకి వెళ్లి ఆ పెద్ద బండను మోసుకుని ఆయాసపడుతూ, చెమటలు కక్కుతూ కొండపైకి ఎక్కుతాడు. కిందపడితే దొర్లకుంటూ లోయలోకి పడుతుందని తెలుసు. కానీ తప్పదు. మళ్ళీ అదేపనిచేస్తాడు.

ఇది మనిషి కథ. అందుకే చెప్పాను. మీకు తవ్వితే మత లక్షణం కనిపిస్తుందని. ఇది మనిషి పరిస్థితి. ఇప్పుడేకాదు, ఎప్పుడూ ఏం చేస్తున్నావు? ప్రతిబక్షుడూ అది తప్ప చేస్తున్నదేమిటి? ఒక దగ్గరికి రాయిని మోసుకుంటూ వెళ్లడం. అది మళ్ళీమళ్ళీ జారి లోయలోకి పడడం, మరింత లోతుల్లోకి జారుతుంది. మరుసటిరోజు బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేసే అనుకోండి. మళ్ళీ మోసుకుని బయల్దేరడం. వెళ్లటప్పుడు తరువాత ఏమవుతుందో తెలుసు

అయినా మోసుకెళ్లడం!

ఈ పురాణగాథ అద్భుతం! మార్పేల్ దీన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ పరిచయం చేశాడు. అతను చాలా మతదృష్టి ఉన్న మనిషి. వాస్తవానికి అతను నిజమైన అస్తిత్వవాది. జీవపాల్ సామ్రాజ్యాడు. ప్రచారం చేసుకోలేదు కాబట్టి ముందు వరసకు రాలేదు. నిశ్చబ్దంగా ఉండిపోయి, నిశ్చబ్దంగా రాసుకున్నాడు. మిథ్ ఆఫ్ సినిమా చాలా అద్భుతమయిన రచన.

తామ్యుది: నేను మళ్ళీ మళ్ళీ గుర్తుచేస్తాను. ఎందుకో నాకు తెలీదు. నేను బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ని చేర్చాలి. నాకెప్పుడూ రస్సెల్ అంటే ప్రేమ. మేము భిన్నదృవాలని తెలిసినా ఇష్టం. ఒకే కేంద్రం నించీ భిన్నకోణాలకు వెళ్లినవాళ్ళం అదే కారణం కావచ్చి. భిన్నదృవాలు ఒకదాన్నికటి ఆకర్షిస్తాయి. మళ్ళీ నా కళల్లో నీళ్లు కదలడం గమనించారా! అవి బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్కోసం! అతని మిత్రులకు అతను ‘బెర్ట్రీ’!

అతని ‘హిస్టరీ ఆఫ్ వెస్టర్న్ ఫిలాసఫీ’ తామ్యుదోది పాశ్చాత్యతత్వ శాస్త్రానికి సంబంధించినంత మేరకు అంతకుపూర్వం ఎవరూ అంత గొప్ప పనిచేయలేదు. ఒక ఫిలాసఫర్ మాత్రమే ఆ పని చేయగలడు. చరిత్రకారులు ప్రయత్నించారు. ఎన్నో ఫిలాసఫీలకు సంబంధించిన చరిత్రలున్నాయి. కానీ ఏ చరిత్ర కారుడూ తాత్మికుడూ కాడు. తాత్మికుల కేటగిరీకి చెందిన బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ కూడా ఒక చరిత్ర రాశాడు. అది ‘ద హిస్టరీ ఆఫ్ వెస్టర్న్ ఫిలాసఫీ’. అతనెంత నిజాయితీపరుడంటే అతనా పుస్తకాన్ని ‘ద హిస్టరీ ఆఫ్ ఫిలాసఫీ’ అనలేదు. కారణం అతనికి ప్రాచ్యదేశాల ఫిలాసఫీ గురించి అతనికి ఏమీ తెలీదన్న విషయం అతనికి తెలుసు. అతను వినయంగా తనకు తెలిసింది చెప్పి తనకు తెలిసింది పాశ్చాత్య తత్వ శాస్త్రమని అంగీకరించాడు.

నాకు ఫిలాసఫీ అంటే ఇష్టమండడు. కానీ రస్సెల్ పుస్తకం కేవలం చరిత్ర మాత్రమే కాదు. అది కళాత్మకమయిన రచన. చాలా పద్ధతిగా కళావిలువల్తో, సౌందర్యవంతమయిన సృష్టి చేస్తాడు. కారణం ప్రాథమికంగా రస్సెల్ మేధమెటీపియన్.

ఇండియాకు రస్సెల్ అవసరం. ఇండియన్ ఫిలాసఫీ చరిత్ర రచన చెయ్యడానికి అయిన అవసరం. చాలా మంది చరిత్రకారులున్నారు. వాళ్లు చరిత్ర రాశారు. ఫిలాసఫీని కాడు. కారణం వాళ్లు దాని అంతస్నారాన్ని అర్థం చేసుకోలేరు. రాధాకృష్ణన్ ‘హిస్టరీ ఆఫ్ ఇండియన్ ఫిలాసఫీ’ రాశాడు. అది బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ పుస్తకం లాంటిదని ఆశిస్తాం. కానీ అది దొంగతనం. అది అతను రాయలేదు. అతని కింద ఉన్న ఒక పరిశోధక విద్యార్థి రాసిన గ్రంథమది.

దాన్ని దొంగిలించాడు. అతనికి వ్యతిరేకంగా కోర్టులో కేసు ఉంది. కానీ పేద

విద్యార్�ి ఆ కేసును కొనసాగించలేకపోయాడు. తగిన డబీచ్చి రాధాకృష్ణన్ అతని నోరు మూయించాడు. అట్లాంటి మనుషులు ఇండియన్ ఫిలాసోఫీకి తగిన న్యాయం చెయ్యలేరు. ఇండియాకు బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ అవసరం. ఛైనాకు అవసరం. ప్రత్యేకించి ఈరెండు దేశాలకూ.

పాశ్చాత్యం రస్సెల్ లాంటి విష్ణవాత్కు ఆలోచనాపరుణ్ణి కలిగి ఉండే అదృష్టం చేసుకుంది. అరిస్టోటిల్ నుండి తనదాకా జరిగిన పరిణామాన్ని కథనరీతిలో అధ్యాతంగా వివరించగలిగే రచనా సామర్యం ఉన్న ప్రతిభాశాలి రస్సెల్.

పది: ఈ పదో పుస్తకం నేను చెప్పబోయే ఇది మళ్లీ సోకాల్డ్ మతగ్రంథం కాదు. దానిపైన మనసు నిలిపితే అది మతగ్రంథం చదవాల్సిన పన్నెదు. ధ్యానం నిలపాలి. ఇప్పటికీ అది హిందీలోనే ఉంది. అనువాదం కాలేదు. ‘ద సాంగ్ ఆఫ్ ద యాభాయ్’.

నేను కొద్దిగా గిల్లిగా ఫీలవుతున్నా. ఎందుకంటే నేను రజియా, మీరా, లల్లా, సహజో, వీళ్లని గురించి చెప్పాను. కానీ దయాభాయ్ గురించి చెప్పలేదు. ఇప్పుడు రిలీఫ్ య్యాను.

‘ద సాంగ్స్ ఆఫ్ ద యా’ అమె మీరా, సహజోల సమకాలికురాలు. ఇద్దరి కన్నా సమగ్రమైంది. అమె సంఖ్యని దాటింది. దయా నిజంగా కోకిల. నిజమైన కోకిల.

ವೆಸವಿಕಾಲಂಲೋ ಇಂಡಿಯಾಲೋ ರಾತ್ರಿಪೂಷ ದೂರಂಗಾ ವಿನಿಪಿಂಚೆ ಕೋಕಿಲ ದಯಾ ಅಂಬೆ ಅಮೇ.

నేను ఆమె గురించి ఉపన్యాసించాను. ఒకరోజు అది కూడా అనువదింపబడుతుందని అనుకుంటాను. కానీ ఇది అనువాదం కాదని కూడా భయపడతాను. ఎందుకంటే ఈ కవల్చి, గాయకుల్చి అనువదించడమెట్లా? ప్రాచ్యం పూర్తిగా కవిత్వం, పాశ్చాత్యం దాని అన్ని భాషలూ పూర్తిగా వచనం.

నాకు ఇంగ్లీషులో నిజమైన కవిత్వమే కనిపించలేదు. కొన్నిసార్లు నేను గొప్ప పాశ్యాత్మ్య సంగీతకారులు గానం విన్నాను. ఆ మధ్యలో బిధోవిన్ను విన్నాను. కానీ మధ్యలో మానేశాను. ఒకసారి ప్రిచ్చ సంగీతం వింటే తెలుసుకుంటే దాంతో పోల్చుదగిందేమీ ఉండదు. ఒకసారి పిల్లనగ్రోవి పాట వింటే ప్రతిది సాధారణమైంది. సామాన్యమైంది ఐపోతుంది.

కాబట్టి ఈ పాటగాళ్ళు, కవులు, నేను మాట్లాడిన పిచ్చివాళ్ళు ఎప్పటికయినా అనువదింపబడతారా? అన్నది సందేహం. ఇవన్నీ హిందీలో ఉన్నాయి. వాళ్ల పేర్లు చెప్పుడానికి వెనుకాడను. దానివల్లనయినా వాళ్ల అనువదింపబడతారేమో చూడాలి.

పదమూడవ సమావేశం

ఈరోజు మొదటి పుస్తకం ఇర్యంగ్ స్టోన్ ‘లష్ట్ ఫర్ లైఫ్’. అది విన్సెంట్ వాంగో జీవితం ఆధారంగా రాసిన నవల. ఇర్యంగ్ స్టోన్ చేసిన ఈ అద్భుతమయిన పనికి అతన్ని గుర్తుంచుకుంటాను. ఇతరుల గురించి అంత సన్నిహితంగా ఆత్మియంగా ఇర్యంగ్లాగా ఎవరూ రాయలేదు.

లష్ట్ ఫర్ లైఫ్ కేవలం నవల మాత్రమే కాదు. అది ఆధ్యాత్మిక గ్రంథం. నా దృష్టిలో ఆధ్యాత్మిక గ్రంథం. జీవితంలోని విభిన్న కోణాలు ఒకే కేంద్రానికి సంబంధించినవి కాకూడదు. అప్పుడు వ్యక్తి ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఉంటాడు. ఆ విధంగా అపూర్వంగా ఈనవలను రాశాడు.

అతను ఎన్నో గ్రంథాల్ని రాశాడు. ఈరోజు నా రెండో పుస్తకం కూడా అతనే. దాన్ని రెండోదిగా ఎందుకు చేశానంటే అది మొదటిదయిన లష్ట్ ఫర్ లైఫ్ స్థాయిలోది కాదు. దాని పేరు ‘ద ఎగొని అండ్ ద ఎక్స్స్సి’. అది కూడా ఇంకో జీవితాన్ని ఆధారం చేసుకున్న ఇంకో నవల. ఇర్యంగ్ స్టోన్ తను మళ్ళీ లష్ట్ ఫర్ లైఫ్ స్థాయి నవల రాయబోతున్నట్లు భావించి ఉంటాడు. ఆ విషయంలో విఫలం చెందాడు. అతను విఫలం చెందినా ఆ పుస్తకాన్ని రెండోదిగా చేర్చాను. చాలామంది కలాకారుల గురించి, కవుల గురించి, చిత్రకారుల గురించి వందల నవలలు రాశారు. కానీ వాళ్ళెవరూ ఆరెండోపుస్తకం స్థాయికి చేరలేదు. ఇక మొదటి పుస్తకం గురించి చెప్పాలిన పన్నెదు. రెండో మంచివే. మొదటి దాంట్లో రూపాంతర సౌందర్యముంది.

రెండోది కొంచెం కింది స్థాయిది. కానీ అది ఇర్యంగ్స్టోన్ తప్పు కాదు. నువ్వుకసారి ‘లష్ట్స్ ఫర్ లైఫ్’ లాంటి నవల రాశాకా సాధారణమయిన మనిషి సహజాతం దాన్నే అనుసరించాలని చూస్తుంది. అట్లాంటిదే సృష్టించాలని ఆశిస్తుంది. కానీ నువ్వు దాన్ని అనుసరించేసరికి అది వేరుగా మారుతుంది. లష్ట్ ఫర్ లైఫ్ రాసినపుడు అది అనుకరణ కాదు. ఎవరూ అడుగుపెట్టని అందమైన ద్విపం. అగొని అండ్ ఎక్స్స్సి రాసేసరికి అతనని తనే అనుసరించాడు. అనుకరించాడు. అందుకని దాని స్థాయి తగ్గింది.

నేను గుడియాని ద ఆగొని అంద్ ఎక్స్ప్రైస్‌లో ఇర్వింగ్ స్టోన్ ఎవరి జీవితం గురించి రాశాడు? అని అడిగాను. నాకు సంబంధించినంత వరకు నేను పూర్తిగా మరచిపోయాను. అదికూడా చాలా అరుదుగా జరిగేది. నేను ఏదీ అంత సులభంగా మరచిపోనూ. నేను సులభంగా క్షమిస్తాను కానీ, సులభంగా మరచిపోను. ఎవరి జీవితం గురించి అతను రాశాడు? దేవరాజీ! నీకు తెలుసా? గుగిన్ గురించా?

‘అది మైకెలేంజిలో గురించి ఓపో!

మైకెలేంజిలో! గొప్పజీవితం. అయితే స్టోన్ చాలా చేజార్చుకున్నాడే నాది. అదే గుగిన్ గురించి అయి ఉంటే ఓకే! మైకెలేంజిలో గురించయితే బాధపడాల్సిన విషయం. అట్లా అయితే నేను క్షమించలేను కూడా. కానీ చాలా అద్భుతంగా రాశాడు. అతని వచన కవిత్వాలు ఉంటుంది. అది మొదటి పుస్తకం స్థాయిది కాకపోయినా విస్మేంట వాంగో సాటిలేనివాడు. అతను ఒంటరిగా నిలబడ్డాడు. ఆకాశమంతా నక్షత్రాలు నిండి వెలుగుతూ ఉన్న అతను నిలబడి, ఒంటరిగా, అసాధారణంగా తన మార్గంలో తాను మెరుస్తూ ఉంటాడు. అతని మీద గొప్ప పుస్తకం రాయడం సులభం. అట్లాగే మైకెలేంజిలో మీద కూడా. కానీ స్టోన్ తనని తాను అనుకరించడానికి ప్రయత్నించాడు. అందువల్ల పొరబడ్డాడు. అనుకరించేవాడుగా ఉండకూడదు. ఎవర్నీ అనుసరించవద్దు. చివరికి నిన్ను కూడా!

నీలా ఉండు

క్షణం నించీ క్షణానికి జీవించు

నువ్వేవరో తెలియకుండానే

నా మనుషులు కావడానికి

అదే మార్గం, అదే అర్థం.

పాపం చేతన, నా బట్టలు మంచులాంటి తెల్లదనంతో ఉండాలని చెప్పాను. ఆమె నా బట్టలు శుభ్రం చేసేది. ఆమె చెయ్యుదగింది, వీలయింది చేస్తుంది.

ఈరోజు నేను మళ్ళీ హిమాలయాల్లో ఉన్నంత మహానందంలో ఉన్నాను. లావోత్సులాగా నేను హిమాలయాల్లో పోవాలనుకుంటాను. హిమాలయాల్లో జీవించడం అద్భుతంగా ఉంటుంది. కాని హిమాలయాల్లో మరణించడం మరింత అద్భుతంగా ఉంటుంది. ఆ మంచు, ఎటు చూసినా స్వచ్ఛతకు హిమాలయాలు సంకేతాలు.

కన్యత్యానికి ప్రతిబింబం. రేపన్నది రాదు. అందుకని బాధపడాల్సిన పనిలేదు.

నామేరకు ఇదంతా ఎప్పుడూ ఈరోజే. ఈ తక్షణ క్షణం మనం హిమాలయ ప్రపంచంలో ఉన్నాం.

మైకెలాంజిలో తెల్లటి పాలరాతిని ఇష్టపడతాడనుకుంటాను. అతను పాలరాతినించీ జీసెన్సు చెక్కాడు. అంత గొప్పగా ఎవరూ ఊహించలేరు. కాబట్టి మైకెలాంజిలో అద్భుత గాధని చిత్రించడానికి స్టోన్‌కి కష్టం కాదు. కేవలం తనని తను అనుకరించడం వల్ల దేన్నో జార్చుకున్నాడు. కోల్పోయాడు. తన మొదటి పుస్తకాన్ని మరచిపోయి ఉంటే తప్పక ‘లస్ట్ ఫర్ లైఫ్’ లాంటిదాన్ని సృష్టించి ఉండేవాడు.

మూడు: లియోటాల్స్టోయ్. రిసరక్షన్. లియోటాల్స్టోయ్ తన జీవితమంతా జీసెన్సుని మనసులో నిలుపుకున్నాడు. ఫలితం అట్లాంటి పేరు రిసరక్షన్ అంటే పునరుత్థానం. లియోటాల్స్టోయ్ అద్భుతమయిన కళానిష్టారం చేశాడు. అది నాకు బైబిల్ లాంటిది. ఇంకా గుర్తుంది. నేను యువకుడుగా ఉన్నప్పుడు లియోటాల్స్టోయ్ రిసరక్షన్ నాతో బాటు పట్టుకుని తిరుగుతూ ఉండేవాణ్ణి మానాన్న ఆందోళనపడేవాడు. పుస్తకం చదవడం మంచిదే. కానీ దాన్ని రోజంతా పట్టుకుని తిరగడమెందుకు? చదువు అనేవాడు.

‘నేను చదివాను, ఒక్కసారి కాదు, చాలాసార్లు, కానీ దాన్ని ఎప్పుడూ నాతో బాటు పట్టుకు తిరుగుతాను’ అనే వాణి.

మా ఊళ్లో అందరికీ ఆ విషయం తెలుసు. ‘నేను. ‘రిసరక్షన్’ అనే పుస్తకాన్ని ఎప్పుడూ పట్టుకుని తిరుగుతూ ఉంటానని వాళ్లకు తెలుసు. అందరూ నన్ను పిచ్చివాడనుకునేవాళ్లు. పిచ్చివాడు ఏమైనా చేస్తాడు. మరి రోజంతా నేను రిసరక్షన్ వెంట తీసుకుని ఎందుకు తిరుగుతాను? పగటిపూట మాత్రమే కాదు, రాత్రిపూట కూడా! ఆపుస్తకం నాతో బాటు నా పడకమీద ఉండేది. అదంటే నాకు ఇష్టం. లియోటాల్స్టోయ్ జీసెన్సు సందేశాన్ని, ప్రేమనంతా ఆ పుస్తకంలో ప్రతిఫలించాడు. థామస్సిని మినహయిస్తే తక్కిన జీసెన్సు సందేశ ప్రచారకుల్ని ‘అపోస్టల్స్’ని అధిగమించాడు. రిసరక్షన్ అనంతరం థామస్ గురించి చెబుతాను. ప్రత్యేకించి బైబిల్లో చేర్చిన నాలుగు గాస్పేల్స్ జీసెన్సు చైతన్యాన్ని విస్మరించాయి. ఆటికన్నా రిసరక్షన్ మేలు. టాల్స్టోయ్ నిజంగా జీసెన్సుని ప్రేమించాడు. ప్రేమ మంత్రశక్తి కలిగింది. ప్రత్యేకించి నువ్వు ఎవర్చుయినా ప్రేమిస్తే కాలం అదృశ్యమవుతుంది. టాల్స్టోయ్ జీసెన్సుని ఎంతగా ప్రేమించాడంటే వాళీద్దరూ సమకాలికులయిపోయారు. ఇద్దరి మధ్య కనీసం రెండువేల సంవత్సరాలు ఉన్నాయి. కానీ అని అదృశ్యమయ్యాయి. ఇట్లా అరుదుగా జరుగుతుంది. అందుకనే నేనా పుస్తకాన్ని

వెంటపెట్టుకుని తిరిగేవాణి. చాలాకాలం. ఆ పుస్తకాన్ని వెంటపెట్టుకుని తిరగలేదు కానీ అది నా హృదయంలో ఇంకా ఉంది.

నాలుగు: ఫివ్రూరీ గాస్పెల్. ఇది బైబిల్లో రికార్డు కాలేదు. అది ఈ మధ్య ఈ జిష్టలో దొరికింది. అది థామస్ రాసిన ‘నోట్స్ ఆన్ జీసెస్’. నేను దీన్ని గురించి మాట్లాడాను. ఎందుకంటే వెంటనే దీని ప్రేమలో పడిపోయాను. థామస్ తన నోట్స్ ఆన్ జీసెస్లో సరళంగా జీసెన్ని ఆవిష్కరించాడు.

భారతదేశానికి చేరిన జీసెస్ మొదటి శిష్యుడు ధామన్ అన్న విషయం మీకుతెలుసా! ఇందియన్ క్రిస్తియానిటీ ప్రపంచంలో కెల్లా ప్రాచీనం వాటికన్ కన్నాళ్ పురాతనం. ఇప్పటికీ ధామన్ శరీరం గోవాలో భద్రపరచబడింది. చిత్రమయిన స్థలంలో ఐనా ఆకర్షణీయమైన చోట. అందుకని బయటనించి వచ్చే హిమ్మీలు గోవా పట్ల ఆకర్షితులవుతారు. అంతస్వచ్ఛ మయిన, అందమైన బీచ్లు ఎక్కడా లేవు.

ధామన్ శరీరాన్ని ఇంకా భద్రపరిచారు. దాన్నెట్లా భద్రపరచారో ఇప్పటికీ ‘అదొక అద్భుతమే’. ఇప్పుడు శరీరాన్ని ఘనీభవింపజేయడం, గడ్డకట్టించడం ఎలాగో తెలుసు. కానీ ధామన్ శరీరాన్ని అట్లా చెయ్యలేదు. ఈజిప్పులో, టిబెట్లో భద్రపరిచినట్లు ప్రాచీనపద్ధతిలో ధామన్ శరీరాన్ని భద్రపరిచారు. సైంటిస్టులు ఇంకా అట్లాంటివి కనిపెట్టలేదు. అట్లాంటి రసాయనాల్ని వాడారు. ఆ శాస్త్రజ్ఞులు గొప్పవాళ్ళు. రసాయనాలు వాడూ వాడకున్నా గొప్పవాళ్ళు. వాళ్ళు చంద్రుణ్ణి అందుకుంటారు. కానీ లీకు కాని శౌంటైన్ పెన్నని తయారుచెయ్యలేరు. చిన్న విషయాల్లో వైఫల్యం చెందుతారు.

నేను సైంటిస్టుని కాను. నిన్ను నేను ‘బెక్’ అన్నా అది బెక్ కాదు. ఎందుకన్నాంటే మీరంటే ఇష్టం గనక మీకు ఇబ్బంది కలిగించకూడదని, నాకు యంత్రాల గురించి, కెమిస్ట్రీ గురించి ఏమీ తెలీదు. నాకు నా గురించి మాత్రమే తెలుసు. నా చుట్టూ ఉన్నదంతా సమగ్రంగా సాగుతోంటే అక్కడ రూపొంతర ప్రక్రియ కొనసాగుతుంది.ఆ భావాతీత మార్గం గుండా అంతా సమగ్రంగా ఉంటుందని నాకుతెలుసు. ఏదయినా పొరపాటు జరిగితే నేను మళ్ళీ రావాలి.

మళ్ళీ కిందికి రావడం గురించి ప్రాచ్య దృష్టిని వివరిస్తాను. ఏదయినా తప్ప జరిగినప్పుడు మాత్రమే మనిషి జన్మిస్తాడు. అతనికి సంబంధించి ఏదయినా తప్ప జరిగినప్పుడు అతనికి సంబంధించి ఏదీ తప్ప లేనప్పుడు అతను మళ్ళీ పుట్టడు. పునాదికి వెళతాడు. విశ్వంలో విలీనమవుతాడు.

మొన్న అన్ని సజావుగా ఉన్నాయి. నిన్న అట్లాలేదు. మొదట నేను ‘ఓకే’ అన్నాను. అది నిజం కాదు. కానీ నేను అబద్ధం చెప్పును. ఎందుకంటే నేను ప్రేమిస్తాను. నిన్న నిరాశపరచను. చివర్లో కూడా నేను ‘గ్రేట్! నువ్వు ముగించవచ్చు’ అంటాను. అయితే అక్కడ అంతమయ్యేది ఏమీ లేనపుడు అక్కడ ఆరంభం కూడా ఉండదు. ఇదిమళ్ళీ రిపీట్ కాదని చెబుతున్నా నన్ను అబద్ధం చెప్పడానికి తొందరపెట్టుకండి. నేను బ్రిటిష్ వాణ్ణి కాను. ఇంగ్లీషు వాణ్ణి కాను. సంప్రదాయం కోసమయినా అది నాకు కష్టం. అబద్ధమాడడం నిజంగాకష్టం. సహాయం చేయండి. దానివల్ల నిజం చెబుతాను. ఈ క్షణం విషయాలు నిజంగా అద్భుతంగా కొనసాగుతున్నాయి. నేను ఇంగ్లీషు వ్యక్తిలాగా మాట్లాడ్డం లేదు.

ఐదు: లియోటాల్ స్టోయ్కి చెందిన ఇంకో పుస్తకం. ప్రపంచంలోని అన్ని భాషల్లోకిల్లా గొప్ప గ్రంథం. ‘వార్ అండ్ పీస్ గొప్పదేకాదు, పెద్దది కూడా. వేలపేజీలు అంతపెద్ద పుస్తకం నేను తప్ప ఎవరయినా చదువుతారా అన్నది సందేహమే. చాలా పెద్దది చూసి మీరు భయపడతారు.

టాల్స్టోయ్ పుస్తకాలు చాలా పెద్దవి. అది అతని తప్పు కాదు. వార్ అండ్ పీస్ నవల సమస్త మానవజాతి చైతన్యానికి సంబంధించినది. కాబట్టి దాన్ని కొన్ని పేజీల్లో రాయడం కుదరదు. వేలపేజీలు చదవడం కష్టమే. కానీ చదవగలిగితే వ్యక్తి మరో ప్రపంచంలోకి ప్రయాణిస్తాడు. క్లాసిక్ అన్నదాన్ని మాధుర్యాన్ని వ్యక్తి రుచి చూస్తాడు. అవును క్లాసిక్!

ఆరు: ఈరోజు అందరూ రఘ్యాన్నల నన్ను చుట్టుముట్టి ఉన్నారు. ఆరోది మాగ్గింగోర్క్ ద మదర్! నాకు గోర్క్ అంటే ఇష్టముండదు. అతను కమ్యూనిస్టు. నాకు కమ్యూనిస్టులంటే ద్వేషం. నేను ద్వేషిస్తున్నానంటే ద్వేషిస్తాను. అంతే. కానీ మాగ్గింగోర్క్ రాసిన ‘ద మదర్’ నవల నాకిష్టం. నా జీవితమంతా ఆ నవలను ప్రేమిస్తానే ఉన్నాను. నా దగ్గర ఆపుస్తకం కాపీలు చాలా ఉండేవి. మా నాన్న నీకేమన్నా పిచ్చా? ఒక కాపీ చాలదా? నువ్వు మరిన్ని పుస్తకాలకు అర్థరిస్తున్నావు. నేను మళ్ళీ మళ్ళీ అవి పోస్టులో రావడం చూస్తున్నాం. నీకేదో పిచ్చెక్కినట్టయింది అనేవాడు.

నేను ‘అవును. గోర్క్ నవల మదర్కు సంబంధించినంతమేరకు నేను పిచ్చిపట్టినవాణ్ణి’ అనేవాణ్ణి.

మా అమ్మను చూసినపుడు నాకు గోర్క్ గుర్తాస్తాడు. గోర్క్ ప్రపంచంలోని అత్యున్నత కళాకారుడు. రచనా కళలో ఉన్నతశిఖరాలు చేరిన కళాకారుడు. అతని ముందు, అతని

తరువాత ఎవరూ ఆస్థాయిన అందుకోలేదు. అతను హిమాలయంలాంటివాడు. మదర్ని మళ్ళీమళ్ళీ అధ్యయనం చేయ్యాలి. అప్పుడు క్రమక్రమంగా అది నీలోకి అడుగుపెడుతుంది. దాన్ని అనుభూతి చెందాలి. ఆలోచించకూడదు. దాన్ని నువ్వు తాకడం ఆరంభించగానే అది నిన్ను తాకడం ఆరంభిస్తుంది. అది సజీవంగా మారుతుంది. అప్పుడది ఎంతో కాలం పుస్తకంగా ఉండదు. ఒక వ్యక్తిగా మారుతుంది.

ఏడవది: మళ్ళీ రఘ్యేన్ రచయిత. తుర్గినేవ్. అతని పుస్తకం తండ్రులు, కొడుకులు ఫాదర్స్ అండ్ సన్స్. నేను ప్రేమించే పుస్తకాల్లో ఇదొకటి. నా ప్రేమ వ్యవహారాల్లో ఇదొకటి. నేను ఎన్నో పుస్తకాల్ని ప్రేమించాను. వేలపుస్తకాల్ని ప్రేమించాను. కానీ ఏదీ తుర్గినేవ్. ఫాదర్స్ అండ్ సన్సుకు సాటిరావు. పాపం మా నాన్నని ఆ పుస్తకం చదవమని నిర్భంధించేవాణ్ణి. ఆయన చనిపోయాడు. లేకుంటే నన్ను మన్నించమని కోరేవాణ్ణి. నేనాయన్ని చదవమని ఎందుకు నిర్భంధించేవాణ్ణి? నాకు ఆయనకు మధ్య వున్న గ్యాప్ని అర్థం చేసుకోవడానికి అదేమార్గం. కానీ ఆయన అధ్యాతమయిన వ్యక్తి. నేను చెప్పాను కాబట్టి ఆయన ఆ పుస్తకాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చదివేవాడు. ఒక్కసారి కాదు. చాలాసార్లు చదివాడు. ఆయన ఉట్టినే చదవడం కాదు. మా ఇద్దరి మధ్య ఓవంతెన కట్టబడింది. మేము కేవలం తండ్రీకొడుకులంగా ఉండడం మాయమయింది. ఆ అసహ్యమయిన సంబంధాలు, తండ్రీ కొడుకు, తల్లి, కూతురు మొదలైనవన్నీ కనీసం నా మేరకు నా తండ్రి అది వదిలేశాడు. మేము స్నేహితులంగా మారాము. సొంత తండ్రితో, లేదా సొంత కొడుకుతో స్నేహితుడుగా ఉండడం కష్టమైన విషయం. ఆ గొప్పతనమంతా మా తండ్రికి దక్కుతుంది. నాకు కాదు.

తుర్గినేవ్. తండ్రులు, కొడుకులు నవల ప్రతిబక్షురూ చదవాలి. ఎందుకంటే ప్రతిబక్షుడూ ఏదో ఒక్క సంబంధానికి అతుక్కుని ఉంటాడు. తండ్రి కొడుకు భార్యభర్త అన్న చెల్లెలు అది ఒక బలహీనత, జబ్బు. అసలు కుటుంబం, అన్న వ్యాపారమే నా డిక్కునరీలో ‘జబ్బు’ అని ఉంటుంది. కానీ అందరూ నేను చెప్పిందాన్ని వ్యతిరేకిస్తారు. ‘ఆహ! ఎంత గొప్ప అనుబంధం’ అంటారు.

ఎనిమిది: డి.పెచ్. లారెన్స్. నేనెప్పుడూ అతని పుస్తకం గురించి మాట్లాడాలను కుంటాను. కానీ నా ఉచ్చారణ కరెక్టు కాదా! అని తటపటాయిస్తాను. దాన్ని గురించి మీరు నవ్వకండి. నా జీవితమంతా దాన్ని ‘ద ఫోనిక్స్’ అనిపిలిచాను. కారణం దాన్ని స్టేల్లింగ్ అలా ఉంది. ఈ ఉదయమే నేను గుడియాను ‘నాతో మంచిగా ఉండు గుడియా’ అన్నాను. అట్లా అరుదుగా అంటాను ఇంతకూ ఆ ఉచ్చారణ ఎలా చేయాలి?

॥ 109 ॥

ఆమె ‘ఫీనిక్స్’ అంది. నేను ‘మైగాడ్’ నేను నా జీవితమంతా ఫోనిక్స్ అని పలుకుతూ తప్పు చేశానే’ అన్నాను.

ఇది నా ఎనిమిదవ పుస్తకం ‘ద ఫొనిక్స్! అది కనీసం ఇంగ్లీషుగా ఉండడానికి నా ఉచ్ఛరణ మార్పుకుంటాను.

‘ద ఫొనిక్స్! అద్భుతమైన పుస్తకం! అట్లాంటి పుస్తకం ఎప్పుడో ఒకప్పుడు అరుదుగా వస్తుంది. కేవలం దశాబ్దాల కొకసారి. ఒక్కసారి వందల ఏళ్ళకోసారి!

తొమ్మిది: డి.పొచ.లారెన్స్. ఇంకో పుస్తకం. దఫొనిక్స్ గొప్పది అద్భుతమైంది. అయితే అది సాటిలేనిదని నేననను. నేను అతని ‘సైకో అనాలసిన్ అండ్ అన్కాన్నియెన్’ గ్రంథానికి ప్రధమ స్థానమిస్తాను. దాన్ని అరుదుగా చదువుతారు. మరి ఇప్పుడా పుస్తకాన్ని ఎవరు చదువుతారు. నవలలు చదివే జనాలయితే ఆ పుస్తకాన్ని చదవరు. కారణం వాళ్ళ దాన్ని లెక్కించరు. లారెన్స్ ను సైకాలజిస్టుగా చూడరు. కానీ నేనా పుస్తకం చదివాను. నేను అతని అభిమానినీ కాను. నాకు సైకో ఎనాలసిన్ పట్ల వ్యామోహము లేదు. నేను రెంటీనించీ విముక్తి చెందాను. స్వేచ్ఛగా ఉన్నాను. నాకు పుస్తకం ఇష్టం.

నాకళ్ళ మంచుబిందువుల్ని సేకరించే పనిలో పడ్డాయి. దయచేసి నాకు అడ్డపడకండి.

‘సైకో అనాలసిన్ అండ్ ద అన్కాన్నియెన్’ ప్రేమించదగిన, మనోహరమైన గ్రంథం. నేను అప్పటిదాకా ఏ పుస్తకాలు చదవకుండా ఉండి ఉంటే మొదట అదే చదవాలనుకుంటాను. వేదాల్ని, బైబిల్ని కాదు. సైకో ఎనాలసిన్ అండ్ ద అన్కాన్నియెన్నని.

డి.పొచ. లారెన్స్ విష్ణవకారుడు. నిజమైన విష్ణవకారుడు. తిరుగుబాటుదారుడు. సిగ్గుండ్ ప్రోయిడ్ కన్నా చాలా మెరుగయిన విష్ణవకారుడు ప్రోయిడ్ మధ్యతరగతివాడు. నేనంతకు మించి చెప్పును. కాబట్టి ఆగకండి. నేను మిడిల్ క్లాస్ అనగానే అక్కడ అంతా ‘మీడియాకర్’ అని మీరు గ్రహించాలి. మధ్యతరగతి స్వయం వ్యక్తిత్వం లేని తన మంటే అందే. ఆధృష్టతో చూస్తే సిగ్గుండ్ ప్రోయిడ్ విష్ణవకారుడు కాదు. కానీ డి.పొచ. లారెన్స్ విష్ణవకారుడు.

గుడ్! నా గురించి నా కన్నీళ్ళ గురించి ఆందోళనపడకండి! ఎప్పుడయినా ఒకసారి కన్నీల్లు రావడం మంచిది. నేను చాలారోజులయింది. ఏష్టి!

పది: ఆర్యాడ్ ‘తైట్ ఆఫ్ ఏషియా’.

నేనింకా రెండు పుస్తకాల గురించి చెప్పాలి. నేను చనిపోయినా ఆ పుస్తకాల గురించి మాట్లాడి పూర్తిచేస్తాను.

పదకొండు: పదకొండో గ్రంథం బీజాక్, బీజాక్ కబీర్ ఎంపిక చేసిన పాటల గ్రంథం. బీజక్ అంటే విత్తనం. విత్తనం చాలా చిన్నది. కనిపించనిది. అది మొలకెత్తి చెట్లయితే కానీ మీరు చూడలేరు. అద్భుతపదకండి. నువ్వు కొనసాగించాలనుకుంటున్నావా! అది ప్రశ్న. నన్నడగకు. నిన్ను అడుగు. నువ్వు కొనసాగించదలచుకోకుంటే కేవలం నాకు గుర్తు చేయి. అదిచేయి. రెండు గుర్తాలపై ఒకేసారి సవారీ చెయ్యడం కష్టం. నేను చేస్తున్నదదే. ఒకటేమో ఆడది, ఇంకొకటి మొగది. రెండు వేరువేరు కోణాల్లో...

పన్నెండు: పరిస్థితిని బట్టి నేను హెర్బర్ మార్కెస్ రచన ‘వన్ డైమెన్సన్ మాన్’ ఎంపిక చేశాను. నేను ఆ పుస్తకాల వ్యతిరేకిని. కానీ అతను అద్భుతమయిన గ్రంథం రాశాడు. వ్యక్తి బహుముఖ కోణాల్లో సాగినపుడే పరిపూర్వడవుతాడన్న విషయం నాకు తెలుసు. అతను అన్ని కోణాల్లో వ్యాపించాడు. ఒక కోణం కాదు. వన్డైమెన్సన్లోమాన్. ఆధునిక వ్యక్తి కథ. అది నా పన్నెండో గ్రంథం.

పదమూడు: చైనా మార్కెట గ్రంథం ‘బచింగ్’.

పథ్మాలుగు: చివరిది. ఇది హిందీ నవల. ఇంకా ఇంగ్లీషులోకి అనువాదం కాలేదు. నాలాంటి మనిషి ఈ పుస్తకం గురించి చెప్పడం వింత. కానీ అది విలువైన గ్రంథం. హిందీపేరు ‘నదీకీ ద్వీప్’ దాన్ని నదిలో ద్వీపాలు అని అనువదించవచ్చు. దాన్ని సచ్చితానంద వాత్సాయన రాశాడు. ధ్యానాన్ని కోరుకునేవాళ్లకోసం రాశిన నవల. ధ్యానుల నవల. టాల్స్ట్యాయ్ చెహన్ మొదలైన వాళ్లతో పోల్చుడానికి ఏల్లేనిది దురదృష్టమేమిటంటే అది హిందీలో ఉంది.

ఆగండి! ఏమి చెప్పకుండా దాన్ని కాస్టేపు ఆనందించనివ్వండి. ఇంత ఎత్తులో ఏదయినా మాట్లాడ్డం కష్టం. దయచేసి ఆడ్డగించకండి!

పద్మాలుగో సమావేశం

దేవగీత! ఈ ఉదయమే తెలిసింది. ఈరోజు నువ్వు అదోలా ఉన్నావట. అసహజంగా ఉన్నావట! ఎప్పుడయినా ఓసారి అసహజంగా ఉండడం మంచిదే కానీ అసహజంగా ఉండడాన్ని నేను సమర్థించను. నువ్వు విపరీతంగా ఉండదలచుకుంటే ఓపోలా ఉండు! అప్పుడు కొంత విలువ ఉంటుంది.

నువ్వు నీ నోట్సు రాయదాన్ని కూడా అనుమతించను, అడ్డుపడతాను. సారీ చెప్పడం బదులు గట్టిగా అరుస్తాను. నువ్వు అడ్డు చెప్పకపోయినా మధ్యలో నేనే ‘ఆటంకం కలిగంచకు! దేవగీత!’ అంటాను. ఆది ఎవర్నయినా విపపరీతానికి లోను చేస్తుంది. అయాని నీకు తెలుసు కదా నేను పిచ్చివాళ్లని! నువ్వు పిచ్చివాడితో వ్యవహారించేటప్పుడు కొంత జాలి చూపాలి. మర్యాదకు కాదు, నిజంగా ప్రేమించాలి.

నువ్వు అడ్డపడనప్పుడు నేను ‘అడ్డగించకు’ అంటే ఆక్కడే ఉండు నీ మనసులో ఏదో అభిప్రాయముంది. నువ్వు అడ్డపడడమనే ఉద్దేశానికి సంబంధించి స్ఫురతో ఉండవు. ఆటంకం కలిగించడం ఆనందాన్నిస్తుంది. నిజమే. ఇక్కడ నువ్వు బాస్ కావచ్చు. కనీసం ఈ కాబిన్ మేరకు నువ్వు నోవావి. నేను కేవలం టికెట్లు లేని ప్రయాణికుణ్ణి. ‘నీ అచేతనంతో కూడా నేనే విషయాల్ని చూడగలను. నేను ‘అడ్డపడకు’ అంటే అందులో ఆగ్రహం ఉన్నట్లుంటుంది. ఆటంకపరచడం ఎవరూ వినలేదు. చివరికి నువ్వు కూడా కానీ నేను విన్నాను. అచేతన స్థితిలో గుసగుసలు పోవడం విన్నాను. ఈరోజు నాకు గొప్ప ఐడియాలు వస్తున్నాయి. లేకుంటే నేను చాలా పేదవాళ్ళి నాకు గొప్ప ఐడియాలు లేవు.

పి.పి.యన్. కంటిన్యూ. ఇది బ్రేక్స్‌లో వచ్చిన నోట్.

ఈరోజు మొదటి పుస్తకం ‘లిన్ యుటాంగ్’ రాసిన ‘ద ఆర్ట్ ఆఫ్ లివింగ్’ అది చైనా పేరు. నాకు నా పుస్తకం గుర్తువస్తోంది. ‘ద ఆర్ట్ ఆఫ్ డైయింగ్. లిన్ యుటాంగ్ కి జీవితం గురించి ఏమీ తెలీదు. అందుకని అతనికి మరణం గురించి కూడా ఏమీ తెలీదు. అతను చైనా వ్యక్తి అయినా చెడిపోయిన చైనా వ్యక్తి అతను క్రిస్తియన్. చెడిపోవడమంటే అది.

కరప్పన్ నిన్ను క్రిస్తియన్‌ని చేస్తుంది. కరప్పన్ కరప్ప చేస్తుంది. నువ్వు క్రిస్తియన్‌ని.

లిన్యుటాంగ్ తన పుస్తకం ‘ద ఆర్ట్ ఆఫ్ లింగ్’లో ఎన్నో విషయాల గురించి అద్భుతంగా రాశాడు. మరణం గురించి తప్ప. దాన్ని బట్టి అక్కడ జీవితాన్ని చేర్చలేదని తెలుస్తుంది. నువ్వు మరణాన్ని అనుమతించినప్పుడే జీవితం వస్తుంది. లేకుంటే లేదు. అపి ఒక నాచేసికి రెండు ముఖాలు. నువ్వు ఒకదాన్ని అనుమతించి ఒకదాన్ని కాదనడానికి లేదు. కానీ అతను అద్భుతంగా రాశాడు. కళాత్మకంగా రాశాడు. సందేహం లేదు. ఆధునికయుగంలోని గొప్ప రచయితల్లో అతనాడు. కానీ అతను ఏమి రాసినా అదంతా కేవలం ఊహ, స్వచ్ఛమయిన ఊహ. అద్భుత విషయాల గురించి కలలుగనడం. కొన్నిసార్లు కలలు కూడా అద్భుతంగా ఉంటాయి. కానీ అన్ని కలలూ పీడకలలే!

ద ఆర్ట్ ఆఫ్ లివింగ్ కు జీవితంతో, కళలో ఏమీ సంబంధం లేదు. ఐనా అది అప్పటికీ గొప్ప పుస్తకమే. ఏ రకంగా గొప్పదంటే అది నిన్ను తనలోకి తీసుకుంటుంది. దాంట్లో నిన్ను నువ్వు కోల్పోతావు. ఒక దట్టమైన అరబ్బంలో వ్యక్తి తనను తాను దారి తప్పినట్లు తప్పిపోతావు. దట్టమైన అరబ్బం. ఆకాశంలో నక్షత్రాలు, చుట్టూ చెట్లు, దారి కనిపించడు. ఎక్కడికి ఎలా వెళ్లాలో తెలీదు. అది ఎక్కడికో తీసుకెళ్లడు. అయినా అది గొప్ప పుస్తకాల్లో ఒకటి. ఎందుకని? ఎందుకంటే అది చదువుతున్నప్పుడు నువ్వు గతాన్ని భవిష్యత్తును విస్మరించి వర్తమానంలో భాగమవుతావు.

లిన్యుటాంగ్‌కు ధ్యానం గురించి ఏమైనా తెలుసునో లేదో నాకు తెలీదు. దురదృష్టవశాత్తు అతను క్రిస్తియన్. అందువల్ల అతను తావోయిస్టుల ఆశ్రమాలకు వెళ్లేదు. లేదా బోధ్య ఆలయాలకూ వెళ్లేదు. అతను ఏం కోల్పోతున్నాడో అతనికి తెలీదు. వాటన్నిటి బదులు ప్రపంచంలో థర్మారేట్ పుస్తకం బైబిల్ చదివాడు. దాంట్లో రెండు విలువైన భాగాలు తప్ప. ఓల్డ్ టెస్టమెంట్లో 'ద సాంగ్ ఆఫ్ సాలమన్, న్యూటెస్టమెంట్లో ద సెర్వెన్ ఆన్ ద మాంటెన్. ఈ రెండూ తీసేస్తే బైబిల్ చెత్తకుండి. అతనికి బుద్ధుని గురించి, చాంగ్ట్లు గురించి, నాగార్జున గురించి, కబీరు, అల్ హిల్లాజ్ గురించి.... ఈ పిచ్చి మనుషుల గురించి కొంతయినా తెలిసి ఉంటే అతనికి సాధికారికత ఉండేది. అది కళాత్మకమైంది. కానీ సాధికారికమైంది. నిజాయితీ నిండింది. కాదు.

రెండు: లిన్యుటాంగ్ ఇంకో పుస్తకం ‘ద విజడమ్ ఆఫ్ చైనా’. అతనికి రచనా కళ తెలుసు. అందువల్ల అతను ఏమైనా రాయగలడు. అతనికి లావోత్తు గురించి ఏమీ తెలియకపోయినా, ఆ లావోత్తు సమస్త చైనాకు సంబంధించిన వివేకాన్ని కాదు, సమస్త

ప్రపంచానికి చెందిన వివేకాన్ని సొంతం చేసుకున్నవాడు. అతను ద విజ్ఞదమ్ ఆఫ్ చైనా రాశాడు. కొన్ని లావోత్సవాక్యాల్సి చేర్చాడనుకోండి. అతనికి క్రిస్తియన్ జీవన విధానంతో అనుకోకుండా ఆ వాక్యాలు కలిశాయి. అతను ఛాంగ్‌ట్లును కోట్ చేశాడు. కానీ సహజంగా అతను ఎంపిక చేసినవి హేతుబద్ధమయినవే. ఛాంగ్‌ట్లు హేతుబద్ధమయిన మనిషి కాడు. అతను గొప్ప అసంగతమైన మనిషి. అట్లాంటివాడు భూమిలో పుట్టలేదు.

నా ప్రేమ వ్యవహారాల్లో ఛాంగీట్లు ఒకడు. నువ్వు ప్రేమించిన వాళ్ల గురించి నువ్వు మాట్లాడుతున్నపుడు అతిశయోక్తులు సహజం. కానీ నాకు మాత్రం అవి అలా అనిపించవు. అతను చెప్పిన చిన్న పిట్టకథ కోసం ఛాంగీట్లకు సమస్త ప్రపంచ రాజ్యాన్ని అతనికి ఇచ్చేస్తాను. అతను అటువంటివి వంద చెప్పాడు. ప్రతిదీ ‘ఎ సెరైన్ ఆన్ దమాన్స్టైన్, ఎ సాంగ్ ఆఫ్ సాలమన్, ఎ భగవద్గీత! ప్రతి పిట్టకథ గొప్ప విషయాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. ప్రతిదీ సంపన్నమైంది, హద్దులు లేంది.

లిన్యుటాంగ్ ఛాంగీట్లును కోట్ చేశాడు. కానీ ఒక క్రిస్తియన్ లా చేశాడు. అర్థం చేసుకున్న మనిషిలా కాదు. కాని అతను కచ్చితంగా మంచి రచయిత. సమస్త దేశానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే గొప్ప పుస్తకాలు రస్సెల్ ‘హిస్టరీ ఆఫ్ వెస్టర్న్ ఫిలాస్థి’, ముర్హాద్, రాధాకృష్ణ రాసిన ‘మైండ్ ఆఫ్ ఇండియా’ వీటితో సమానమయింది. ఇది హిస్టరీ, రహస్యం కాదు, కానీ అద్భుతంగా రాయబడింది. చక్కగా రాయబడింది. గ్రామర్ కూడా ఉంది.

అతను క్రిష్ణయన్ మాత్రమే కాదు. కాన్వెంట్ స్కూల్లో చదివాడు. పసితనం కాన్వెంట్ స్కూల్లో గడపడానికి మించిన దురదృష్టం ఇంకోటి ఉందా! కాబట్టి లిన్యుటాంగ్ క్రిష్ణయన్లకు సంబంధించి సరైన మార్గంలో ఉన్నట్టే. కాని అతన్ని గురించి మాట్లాడుతున్న ఈ పిచ్చిమనిషి దృష్టిలో అతన్ని తప్పుడు మార్గం. ఐనా అతనంటే నాకిష్టం. అతను ప్రతిభావంతుడు. సారీ ప్రతిభావంతుడు కాదు. నిపుణుడు. అంతకు మించి నన్నడక్కుండి. నేను అంతకు మించి మర్యాదగా ఉండలేను.

మూడు: ఈ పుస్తకాన్ని చేర్చకూడదనుకున్నాను. కానీ చెయ్యలేక పోయాను. తన ముక్కుతో గుచ్ఛుతూ ఉంది. అది యూడుల పుస్తకం. లేకుంటే అంత పెద్ద ముక్కు ఎలా ఉంటుంది? అది ‘టాల్వమ్స్’.

దాన్నెందుకు వదిలించుకుండామనుకున్నాను? నేను అన్నివేళల్లో చేసినట్లు దాన్ని యూదులకు వ్యతిరేకంగా ఒక్కమాట కూడా మాట్లాడదు. కానీ క్షణకాలం నేను యూదులకు వ్యతిరేకంగా ఏమీ మాట్లాడకూడదనుకున్నా. క్షణం మాత్రమే. అదీ ఒక హాలీదే రోజు. అందువల్ల ఆ పుస్తకం వద్దనుకున్నా.

దాంట్లో ఒకేఒక అద్భుతమయిన వాక్యముంది. అంతే! అందువల్ల నేను కోటచేశా. అది 'దేవుడు దారుణమైనవాడు. అతను మీమాకాడు. మీ బామ్మర్ది కాడు-ఈ ఒక్క వాక్యం దేవుడు నీ బామ్మర్ది కాడు, మామకాడు. - ఆ మాటలు నాకిష్టం. అది నిజంగా గొప్ప విషయం. లేకుంటే ఆ పుస్తకమంతా చెత్తకుండి. అది చాలా ఆదిమమైంది. పారేయాల్సిన గ్రంథం! నీ బెడ్రూంలో రాసుకో: దేవుడు నీ మామకాడు, బామ్మర్ది కాడు. ఆ వాక్యం నువ్వు నీ భార్యకు, భర్తకు, పిల్లలకు, పనివాళ్కు సంబంధించి తెలివి తక్కువ పనులు చేసినపుడు ఆ వాక్యం నిన్ను మామూలు స్థితికి తెస్తుంది.

నాలుగు: నేను జైనమతానికి సంబంధించిన ఒక చిన్న భాగానికి చెందిన ఒక కుటుంబంలో పుట్టాను. నాకన్నా తక్కువ పిచ్చివాడైన ఒకతను డాన్ని అనుసరించాడు. నాకంటే కొద్దిగా పిచ్చివాడు. నేనతని రెండు పుస్తకాల గురించి మాట్లాడతాను. అవి ఇంగ్లీషులోకి అనువదింపబడలేదు. అవి హిందీలో కూడా లేవు. అవి అనువదించలేనివి. అతనికి ఎట్లాంటి అంతర్జాతీయమయిన గుర్తింపూ అసంభవం. అతను భాషను. గ్రామర్ని, దేస్తే నమ్మడు. అతను ఖచ్చితంగా పిచ్చివాడిలా మాట్లాడతాడు. నాలుగోది అతని పుస్తకం 'శూన్య స్వభావ! శూన్యానికి సంబంధించిన తత్వం.

అది కేవలం కొన్ని పేణీల గ్రంథం. కానీ గొప్ప విలువైంది. ప్రతివాక్యంలో పవిత్ర భావన ఉంది. కానీ అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. మీరడగవచ్చ మరి నువ్వు ఎలా అర్థం చేసుకున్నావని. మొదట మార్పిన్ బ్యాబర్ హాసీడ్ కుటుంబంలో పుట్టినట్లు నేను ఈపిచ్చిమనిషి సంప్రదాయంలో పుట్టాను. అతని పేరు తరన్ తరన్. అంటే రక్కకుడని అర్థం. అది అతని పేరయింది.

నేను పసితనం నించీ అతన్ని శ్యాసించాను. అతని పాటలు విన్నాను. అతనంటే ఆశ్చర్యపడ్డాను. కానీ పసివాడు అర్థం గురించి పట్టించుకోదు. ఆ పాట అద్భుతమైంది. దాని లయ మనోహరం, నాట్యం ఆహ్లాదం. అది చాలు. అట్లాంటి వాళ్కు అర్థం చేసుకోడానికి ఎదగాలి. లేదా పసితనం నించీ ఆ వాతావరణంలో ఉండాలి.

నేను తరన్ తరన్ను అర్థంచేసుకున్నాను. మేధోపరంగా కాదు. అస్తిత్వ మార్గంలో పైగా అతను ఏం చెబుతున్నాడో నాకు తెలుసు. నేను అతన్ని అనుసరించే కుటుంబంలో పుట్టకపోయినా నేను అతన్ని అర్థం చేసుకుని ఉండేవాళ్చి. నేను ఎన్నో విభిన్న సంప్రదాయాల్ని అర్థం చేసుకున్నాను. అట్లా అని నేను ఆ సంప్రదాయాలన్నిట్లో పుట్టానని కాదు. నేను ఎంతోమంది పిచ్చివాళ్ని అర్థం చేసుకున్నాను. వాళ్ని అర్థం చేసుకోడానికి మనసు పెడితే ఎవడయినా పిచ్చివాడు కాగలడు. ఒకసారి నన్ను చూడండి. వాళ్చందరూ నన్ను

ప్రభావితం చెయ్యేదు. వాళ్ళక్కడో నా కింద ఉన్నారు. నేను వాళ్ళందరీ భావాతీతిస్థితికి చేర్చాను.

ఇంకా నేను తరన్ తరన్నను అర్థం చేసుకోవాలి. ఇంకా అతన్నో సంబంధం ఏర్పరచుకోలేదు. అది వీలపుతుంది. కారణం అతని అనుయాయులు కొందరే. కొన్ని వేల మంది వాళ్ళు మధ్య భారతానికి పరిమితమయిన వాళ్ళు. వాళ్ళు ఎంత తక్కువమందంటే వాళ్ళు తరన్తరన్ అనుయాయులమని చెప్పుకోడానికి భయపడతారు. వాళ్ళజైనులమని మాత్రమే చెప్పుకుంటారు. తక్కిన అందరూ మహావీరుణ్ణి నమ్మినట్లు వీరు రహస్యంగా తరన్తరన్నని నమ్ముతారు. వాళ్ళ శాఖను స్థాపించినవాడతను.

జైనిజం చాలా చిన్నమతం. కొన్ని లక్షల మంది దాన్ని నమ్ముతారు. దాంట్లో రెండు ముఖ్యమైన శాఖలు. దిగంబరులు, శ్వేతాంబరులు. దిగంబరులు మహావీరుడు నగ్నంగా జీవించాడని నమ్ముతారు. దిగంబరుడంటేనే ఆకాశాన్ని వస్తుంగా కలిగినవాడని అర్థం. ఇది ప్రాచీన శాఖ.

శ్వేతాంబర అంటే తెల్లని వస్తుం. వాళ్ళు మహావీరుడు నగ్నంగా ఉన్న దేవతలు అతన్ని తెల్లని వస్తుంతో కప్పారని భావిస్తారు. అది కేవలం హిందువుల్ని సంతృప్తి పరచడానికి చేసిన రాజీప్రయత్నం.

తరన్ తరన్ అనుయాయులు దిగంబర తెగకు సంబంధించినవారు. వాళ్ళు జైనమతంలో విష్వవకారుల్లాంటివాళ్ళు. వాళ్ళు మహావీరుని విగ్రహాన్ని కూడా పూజించారు. వాళ్ళు ఆలయాల్లో విగ్రహముండదు. లోపల శూన్యం ఉంటుంది. ఆ తెగలో పుట్టకుంటే నాకా విషయం తెలిసేది కాదు.

అతని పుస్తకం శూన్య స్వభావ ఒకే విషయాన్ని పిచ్చివాడిలాగా మళ్ళీ మళ్ళీ చెబుతుంది. మీకు నేను తెలుసు. మీరు నన్ను అర్థం చేసుకుంటారు. ఇరవై నాలుగ్గంటలూ ఒకే ఒక విషయాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చెబుతుంటాను కదా! పాతికేళ్ళకు పైగా! నేనెప్పుడూ చెప్పేది: మేలుకోండి, ‘శూన్య స్వభావం’లో అతను చూసిందదే!

ఐదు: తరన్తరన్ రెండో పుస్తకం “సిద్ధ స్వభావ”. కైవల్యానికి సంబంధించిన తత్వం. అద్భుత శీర్షిక. అతను ఒకేవిషయాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్పాడు. శూన్యంగా ఉండు! పాపం అతనంతగా ఏం చేస్తాడు? ఎవ్వరూ అదితప్ప ఏమీ చెప్పరు. మేలుకో! స్ఫురాతో ఉండు!

తరన్తరన్వి చాలా పుస్తకాలున్నాయి. కానీ ఆరెంటీల్లనే అతని పూర్తి సందేశముంది. ఒకటి నువ్వేరో చూపుతుంది. పూర్తి శూన్యం. రెండోది నువ్వు దాన్ని ఎట్లా అందుకోవడమో

చెబుతుంది. చైతన్యంగా ఉండడాన్ని చెబుతుంది. కాని అవి చాలా చిన్ని పుస్తకాలు. కొద్ది పేజీలే.

ఆరు: ఈ పుస్తకం గురించి ఎప్పుడూ మాటల్లాడాలనే అనుకుంటున్నా, అదెక్కడ ఏలుకాకుండా పోతుందో అని భయపడుతూనే ఉన్నా. కారణం టైం లేకపోవడమే. నేను షాన్ చెయ్యలేదు, ఎప్పుడూ ముందస్తు పథకం లేకుండానే వెళతాను. నేను కేవలం యాభై పుస్తకాల గురించి చెబుదామనుకున్నాను. అప్పుడు పి.యస్. వచ్చింది. అది క్రమక్రమంగా కొనసాగుతోంది. మళ్ళీ ఇంకో యాభయి పూర్తయ్యాయి. కానీ ఇంకా చాలా పుస్తకాలు ఉండడం వల్ల పి.పి.యస్ రంగంలోకి వచ్చింది. అందువల్ల ఇప్పుడీ పుస్తకం గురించి చెప్పాను.

అది డాక్టర్ యేవీస్ నోట్స్ ఫ్రం ద అండర్ గ్రోండ్. ఇది విచిత్రమయిన గ్రంథం. కేవలం నోట్స్, దేవగీత నోట్స్ లాగా. శకలాలు ఉపరితంలో రెంటికీ సంబంధం లేదు. కానీ సజీవ అంతస్తవంతా ఉంది. ఆ విషయం మీద ధ్యానం నిలపాలి. అంతకు మించి ఏమీ చెప్పను. ఇదిఅత్యంత విస్మృతికి లోనయినగ్రంథం. దాన్ని ఎవరూ లెక్కలోకితీసుకోలేదు. అది నవల కాదు, కేవలం నోట్స్. కానీ నా శిష్యులకు అదోక నిధి. గుసగుసలాడండి... నేనేమీ అనబోవడం లేదు. నేనలా అనకూడదు. అది కూడా ఒకరకమయిన ఆటంకమే. నేను మరింత చైతన్యంలో ఉండాలి. చురుగ్గా ఉండాలి. కానీ నేనెంత చురుగ్గా ఉన్నానో దానికి మించి చురుగ్గా ఉండడం అసాధ్యం. మరింత చైతన్యం అన్నది లేదు. కాబట్టి నేనేం చెయ్యాలి? చేస్తే దాన్ని పట్టించుకోకూడదు. మీ కిసకిసలు వింటున్నా.

ఏడు: ఒక పుస్తకం ఎక్కుణీంచో నా దగ్గరికి వచ్చింది. నేను దాన్ని గురించి చెప్పబోవడం లేదు. కానీ అది ఉంది. భయపడకండి! విపరీతమనుకోకండి. ఈ పుస్తకం లుడ్విగ్ విట్టింగ్టన్ రాశాడు. పుస్తకంగా కాదు, మళ్ళీ నోట్స్ లాగా. అది అతని మరణానంతరం ‘ఫిలాసఫికల్ ఇన్వెస్టిగేషన్స్’ పేరున అచ్చయింది. మనిషి సమస్యల లోతుల్లోకి వెళ్ళి అధ్యయనం చేసిన గ్రంథమిది. అక్కడ స్ట్రీని కూడా చేర్చాడనుకోండి. లేకుంటే పురుషుడికి అంత గొప్ప సమస్యలు ఎక్కుణీంచీ వస్తాయి? అతని నిజమైన సమస్య స్ట్రీ. సోక్రటీస్ అన్నాడంటారు. ‘నువ్వు అందమైన, మంచి స్ట్రీని పెళ్ళాడితే అది అరుదుగా జరుగుతుంది. నువ్వుదృష్టవంతుడివి’.

ఈ పుస్తకం ‘ఫిలసాఫికల్ ఇన్వెస్టిగేషన్స్’, ని నేను ఇష్టపడతాను. దాని స్పృష్టి, పారదర్శకత, దోషరాహిత్యం అన్ని నాకిష్టం. అందరూ ఆ మార్గంలో సాగాలని కోరుకుంటాను. ఆనందంగా సాగాలని కోరుకుంటాను.

ఎనిమిది: ఇంకో పుస్తకం. దేవగీత్! నీ ఏడుపు వినపడుతోంది. అప్పుడప్పుడు ఏడవడం మంచిదే. అదీ నీ గురువుతో కలిసి! నా కళ్ళ నిండుగా నీళ్ళన్నాయి. నువ్వేమో ఏడుస్తున్నావు. అక్కడో రకమయిన వినిమయముంది. అందువల్ల ఎనిమిదో గ్రంథం అస్సగియోలి సైకోసింధసిన్. సైకోవినిసిన్ని సృష్టించి గొప్ప పనిచేశాడు ప్రాయిడ్. కానీ అది సగమే. తక్కిన సగం ‘ఈ సైకో సింధసిన్’ చేసింది. ఐతే ఇది సగమే. ఇంకో సగం నా పని సంపూర్ణం: సైకోధిసిన్.

సైకోవిలాలసిన్, సైకోసింధసిన్ ఈరెండు సైన్సులూ చదవదగినవి. కానీ సైకో సింధసిన్ అరుదుగా చదువుతారు. కారణం అస్సగియోలి ప్రాయిడంత ప్రసిద్ధుడు కాదు. అతను ప్రాయిడంత ఎత్తు ఎదగలేదు. కానీ అతన్ని సన్యాసులందరూ చదవాలి. అతను కరెక్ట్‌ని, ప్రాయిడ్ తప్పని అర్థం కాదు. ఇద్దరూ వేరువేరుగా తప్పే. ఇద్దర్నీ ఒక దగ్గరికి చేర్చినపుడే వాళ్ళు కరెక్టు. నేను చూస్తున్న పనంతా అలాంటిదే.

తొమ్మిది: నేనెప్పుడూ ఖీలీల్ జీబ్రాన్ను అభినందిస్తాను. నేను అతన్ని ఖండించే ముందు అతన్ని అభినందిద్దామనుకుంటున్నాను. నేను ఖండిస్తానని తేలిగ్గా అనడం లేదు, నిజంగానే అంటున్నా. తొమ్మిదో గ్రంథం ఖీలీల్ జీబ్రాన్ ‘ప్రోజ్ పోయమ్మ’ అద్భుతమైనవి. ఆధునికయగంలో రహింద్రనాథ్ తాగూర్ తప్ప అంత అద్భుతమైన వచన కవిత్వం ఎవరూ రాయలేదు.

తమాషా ఎక్కడుంటే ఇద్దరూ ఇంగ్లీషు భాషకు సంబంధించిన వాళ్ళు కాదు. అందుకని వాళ్లు అంత గొప్ప కవిత్వ భాష రాశారు. వాళ్ళు వేరువేరు భాషల్నించీ వచ్చారు. ఖీలీల్ జీబ్రాన్ అరబిక్ నించీ వచ్చాడు. అది గాఢమయిన కవిత్వ భాష. స్వచ్ఛమైన కవిత్వం. రహింద్రనాథ్ తాగూర్ బెంగాలీ. అది అరబిక్‌ని మించిన కవిత్వ భాష. ఇద్దరు బెంగాలీలు పోట్లాడుకోవడం చూసి మీరు ఆశ్చర్యపోతారు. కారణం వాళ్ళు ప్రేమనిండిన మాటల్ని ఒకరికొకరు ఇచ్చిపుచ్చుకుంటున్నారేమో అనుకుంటారు. వాళ్ళు పోట్లాడుకుంటున్నట్లు మిమ్మల్ని నమ్మించడం కష్టం. బెంగాలీలో పోట్లాడుకుంటున్నా అది కవిత్వం లాగే ఉంటుంది.

ఈ విషయం నా అనుభవానికి సంబంధించింది. నేను బెంగాల్లో ఉన్నపడు జనం పోట్లాడుకోవడం చూశాను. ఎంత అద్భుత కవిత్వం! ఆశ్చర్యపోయాను. అదే నేను మహారాష్ట్రకు వచ్చి జనం మాట్లాడుకుంటూ ఉంటే, కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఉంటే నాకు భయమేసింది. వాళ్ళు పోట్లాడుకుంటున్నారా? పోలీసులకు ఎవరైనా చెప్పారా లేదా? మరాటీ ఎట్లాంటి భాష అంటే అందులో మాధుర్యమున్నమాట ఉండదు. అది మొరటుగా ఇంగ్లీషు సింధసిన్ 118 ఇంగ్లీషు సింధసిన్

ఉంటుంది. మోటుగా ఉంటుంది. అది పోట్లాడే భాష.

కానీ చిత్రమేమిటంటే ఇంగ్లీషు వాళ్ళు ఖులీల్జీబ్రాన్నను, రవీంద్రనాథ్ టాగోర్ని అభినందించాడు. కానీ వాళ్ళు వాళ్లిద్దరినించీ ఏమీ నేర్చుకోలేదు. వాళ్ళనించీ విజయరహస్యాన్ని గ్రహించలేదు. విజయరహస్యమేది? ‘కవిత్వతత్వం’.

పది: ఇది ఖులీల్జీబ్రాన్ పుస్తకం. దీన్ని పబ్లిక్గా ఖండించదలచుకోలేదు. కారణం ఆ మనిషంటే నాకిష్టం. ఐనా ఖండిస్తాను. నాకామనిషంటే ఇష్టమైనా అతన్ని ఖండిస్తే అది రికార్డుపుతుంది. మాటలు సత్యాన్ని ప్రతిఫలించవు.

ఆ పుస్తకం ‘ధాట్స్ అండ్ మెడిటేషన్స్’. నేను దాంతో ఆమోదించను. అంగీకరించను. దానివల్ల ఖులీల్జీబ్రాన్కు ధ్యానమంటే తెలీదని తెలిసింది. ఈ పుస్తకంలో ధ్యానమంటే ఏకాగ్రత తప్ప మరేమీ లేదు. అపుడు మాత్రమే వాళ్ళు ఆలోచనతో బాటు వెళ్ళగలరు. ఆఘా! మీరు ఆలోచనల్తో వెళ్ళాల్సిన పసేదు. ధ్యానంతో వెళ్లాలి. అదీ నాతో. ఖులీల్జీబ్రాన్తో కాదు. కాబట్టి ఉన్నతికి ఎదగాలి. లేకుంటే త్వరలో ఇలా మాట్లాడ్డం మానేస్తాం. నేను ప్రతిరోజు భావాతీతస్థితిని చేరాలనుకుంటాను. ఏబుద్దుడూ ఇంతకు ముందు ఇలా చెయ్యలేదు. నేను పయనీర్ నవ్వాలనుకుంటున్నా.

నేనీ పదో పుస్తకానికి వ్యతిరేకిని ఎందుకంటే నేను ఆలోచనకు వ్యతిరేకిని. ఖులీల్జీబ్రాన్ ‘ధ్యాన’మన్న పదాన్ని పాశ్చాత్య రీతిలో ఉపయోగించాడు. పాశ్చాత్య దృష్టితో దేనిషట్టయినా ఏకాగ్రత పెట్టడం ధ్యానం. దీనిమీద, దానిమీద దృష్టి నిలపడం ధ్యానం కాదు. అది వస్త్రాశ్రయం కాదు. అది పూర్తిగా ఆత్మాశ్రయం.

సోరన్ కిర్కుగార్డ్ ‘మనిషి అంతరాంతరాలలో ఉన్నది పూర్తిగా ఆత్మాశ్రయమే. అదే ధ్యానమంటే!’ అన్నాడు.

పదిపోనవ సమావేశం

ఓకే! నేను చెప్పబోయే మొదటి పుస్తకం ఎవ్వరూ ఎప్పుడూ అనుకోరు. నేను ఆపుస్తకం గురించి మాటల్లాడతానని. అది మహాత్మాగాంధీ ఆత్మకథ 'మై ఎక్స్పరైంట్స్ విత్త ట్రూతీ'. ఆ పుస్తకం గురించి మాటల్లాడడం అద్భుతమయిన సంగతి. ఇది సరయిన సమయం.

ఆఘా! నువ్వు సాగుతూ ఉండు. లేకుంటే నేను మహాత్మాగాంధీని ఖండించడం మొదలుపెడతాను. నీపనికొనసాగుతూ ఉంటే పాపం ఆ మనిషి పట్ల మెత్తబడతాను. ఇప్పటిదాకా ఎప్పుడూ అలా లేను. కనీసం అతని పట్ల మృదువుగా ఉండడానికి నువ్వు సహాయపడు. ఐనా అది అసాధ్యమని నాకు తెలుసు.

కానీ తప్పకుండా నేను కొన్ని మంచి విషయాలు చెప్పాలి.

ఒకటి: ఎవరూ అంత నిజాయితీగా ఆత్మకథను రాసుకోలేదు. అంత సాధికారికంగా ప్రపంచంలోని గొప్ప ఆత్మకథల్లో అది ఒకటి.

నీ గురించి నువ్వు రాసుకునేది ఆత్మకథ. అది రాయడం చాలా కష్టం. నువ్వు గొప్పలు చెప్పుకోవాలి. లేదా వినయంగా ఉండాలి. రెండోది మొదటి దానికి మరోరూపం. దాన్ని గురించి నా రెండో బుక్కులో చెబుతాను.

మహాత్మాగాంధీ ఈ రెండు రకాల్లోనూ చెప్పలేదు. అతను సరళమైన మనిషి. వాస్తవాల్ని రాశాడు ఒక సైంటిస్టులాగా. అది తన ఆత్మకథ అన్న విషయం పట్టించుకోకుండా! ఇంకొకళ్లయితే దాచిపెట్టే విషయాల్ని ఆయన చెప్పుకున్నాడు. ఆ పుస్తకం శీర్షికే తప్పు. ఎవడూ సత్యంతో ప్రయోగాలు చెయ్యలేదు. ఒకడికి సత్యం గురించి తెలుస్తుంది. ఒకడికి తెలీదు. అంతేగానీ దాంతో ప్రయోగాలు చెయ్యలేదు.

ప్రయోగమన్న పదం వస్తు ప్రపంచానిది. ఆత్మ ప్రపంచంతో ఎవడూ ప్రయోగాలు చెయ్యలేదు. ఎందుకంటే అది సత్యం.

పరిశీలన ద్వారా, ప్రయోగం ద్వారా ఆత్మతయాన్ని అడ్డుకోలేరు. ఉనికిలో ఆత్మాప్రయ తత్వమన్నది రహస్యమయిన విషయం. నువ్వు దేన్నీ పరిశీలించినా అది కాకుండా పోతుంది. 120

సత్యంతో ప్రయోగం సాధ్యం కాదు, ఎందుకంటే అది వస్తువుల్లో, విషయాల్లో, వీలవుతుంది. చైతన్యంతో కాదు.

మహోత్సవాంధీ నిజాయితీగా మంచి మనిషి. కానీ అతను ధ్యాని కాదు. ఎవడు ధ్యానికాడో అతను ఎంత మంచివాడయినా పనికిమాలినవాడే. అతను జీవితంతో ప్రయోగం చేశాడు. ఏమీ సాధించలేదు. అజ్ఞానిలాగే కన్నుమూవాడు. అది దురదృష్టం. ఎందుకంటే అంత గొప్ప నిజాయితీపరుణ్ణి, వ్యక్తిగతశీలమన్న వ్యక్తిని, మనం చూడడం కష్టం. ఇంకా సత్యాన్ని గ్రహించాలన్న గొప్ప కోరిక కలిగిన వ్యక్తిని. కానీ ఆ కోరికే అడ్డంకి ఐంది.

సత్యం నాలాంటి వాళ్లకు తెలుసు. నాలాంటి వాళ్లు దాన్ని గురించి పట్టించుకోరు. దేవుడు నా ఇంటి తలుపు తట్టినా నేను తెరవను. ఆయనే ఏదో మార్గంలో దాన్ని తెరవాలి. సత్యం సోమరిపోతుల దగ్గరికి వెళుతుంది. అందుకనే జ్ఞానోదయానికి సంబంధించి సోమరిపోతుల గైద్ నేను. ఇప్పుడు దీనికి ఒకటిచ చేరిస్తే పూర్తవుతుంది. జ్ఞానోదయం కావాలనుకున్న సోమరిపోతుల గైద్ నేను. అంతేకాదు. జ్ఞానోదయం అక్కర్చేదనుకున్న వాళ్లకి కూడా అది జ్ఞానోదయాన్ని దాటింది.

ఆ వ్యక్తికోసం ఫీలయ్యను. అతని రాజకీయాల గురించి, అతని సామాజిక జీవితం గురించి, కాలచక్రాన్ని వెనక్కి తిప్పడం గురించిన అతని తెలివి తక్కువ అభిప్రాయాల గురించి మీరు ఆ చక్రాన్ని రాట్టుమనవచ్చు. నేను ఎప్పుడూ అతన్ని విమర్శిస్తున్నా అతనంటే ఇష్టం. అతను మనిషిని ఆదిమమానవుడు కమ్మంటాడు. అతను టెక్నాలజీకి, రైశ్యకు, పెలిగ్రాపులకు పోష్టు సిస్టముకు అన్నిటికి వ్యతిరేకి. సైన్సులేకుంటే మనిషి కోతే. గొరిల్లాయే కానీ గొరిల్రా బలంగా ఉండోచ్చు). గొరిల్లా గొరిల్లాయే. మనిషి మనిషే.

ఆ పుస్తకం టైల్కు కూడా వ్యతిరేకిని. అది టైల్ మాత్రమే కాదు. అతని పూర్తి జీవన సంక్లిష్ట చిత్రం. అతను ఇంగ్లాండులో చదువుకోవడం వల్ల అతను విక్టోరియన్ ఇండియన్ ఇంగ్లీషులో పరఫెక్ట అని అనుకోవచ్చ. నరకానికి వెళ్లే జనం విక్టోరియన్లు! అతనికి మర్యాదలు, సంప్రదాయాలు, ఇంగ్లీషు బుద్ధిహీనతలు అన్నే తెలుసు. ఇప్పపడు చేతన గాయపడుతూ ఉండవచ్చు. చేతనా! నన్ను క్షమించు! నువ్వుక్కడుండడం యాదృచ్ఛికం. నీకు నా గురించి తెలుసు. జనాల్ని మొట్టికాయ వేయడానికి నాకు ఏదో ఒకటి దౌరుకుతూ ఉంటుంది.

కానీ చేతన అద్భువంతురాలు. ఆమె ఇంగ్రీషు స్త్రీ కాదు. ఆమె ‘బపో వైపరీత్యం’. ఆమె పేది ఇంగ్రీషు కుటుంబ నించీ వచ్చింది. అది మంచిదే. వాళ్ళ నాన్న చేపలు పట్టే వ్యక్తి. సాధారణ వ్యక్తి. ఆమె చాలా శుభ్రమయిన వ్యక్తి. ఇంగ్రీషు స్త్రీలు అలా కాదు.

గాంధీ ఇంగ్లాండులో చదువుకున్నాడు. అతన్ని అది పట్టుకుంది అతను చదువుకోకుండా ఉంటే ఇంకా బావుండేవాడు. ఆపుపడు సత్యంతో ప్రయోగం జరిపేవాడు కాడు. సత్యాన్ని అనుభవానికి తెచ్చుకునేవాడు.

సత్యంతో ప్రయోగం! అనంగతం! హస్యాస్పదం! ఒకడు సత్యం గురించి తెలుసుకోవాలంటే దాన్ని అనుభవానికి తెచ్చుకోవాలి.

రెండు-సెయింట్ అగ్స్ట్స్‌న్ కన్వెషన్స్! ఎట్లాంటి భయమూ లేకుండా దైర్యంగా అత్యక్థ రాసిన మొదటి వ్యక్తి. సెంట్ అగ్స్ట్స్‌న్. కానీ అతను మరోదిశలో అతిశయంగా వెళ్లాడు. అందుకే నేను గాంధీని అభినందిస్తాను. అగ్స్ట్స్‌న్ కన్వెషన్స్‌లో అగ్స్ట్స్‌నన మరీ అతిశయంచి కన్వెషన్స్ చేశాడు. కానీ అతను ఎట్లాంటి పాపమూ చేయలేదు. కేవలం పశ్చాత్తాపంలోని పరవశంకోసం! కేవలం ఆనందంకోసం నేను చేయని దానిలో పాపం లేదు. కానీ మనిషికి అర్థమయిన ప్రతి పాపాన్ని చేశాను' అన్నాడు.

ಅದಿ ನಿಜಂ ಕಾಡು. ಮನಿಹಿ ಅನ್ನಿ ಪಾಪಾಲೂ ಚೆಯ್ಯಲೇದು. ಮನಿಹೇ ಕಾಡು, ದೇವರು ಕೂಡಾ. ಅಗಸ್ಟೀನ್ ಒಪ್ಪುಕುನ್ನ ಪಾಪಾಲ್ಕಿ ಅನ್ನಿತ್ತೀ ಎಂಜಾಯ್ ಚೆಯ್ಯಡಮೆಲಾ? ಅನಿ ದಯ್ಯಂ ಕೂಡಾ ಆಲ್ಹಾಚನಲ್ಹಾಪಡುತ್ತಂದಿ.

అతిశయించి చెప్పడమన్నది సన్యాసుల్లో సర్వసాధారణం. వాళ్ళు అన్నిట్టు అతిశయించి చెబుతారు. వాళ్ల పాపాల్ని కూడా. సహజంగా అప్పుడు వాళ్ల ధర్మాల్ని కూడా అతిశయించి చెప్పుకునే సమర్థులవుతారు. అది కథలోని రెండో భాగం. వాటి పూర్వరంగాలకు వ్యతిరేకంగా నీపాపాల్ని నువ్వు అతిశయించి చెప్పుకున్నప్పుడు చిన్ని చిన్ని ధర్మాలు కూడా పెద్దవిగా మెరుస్తాయి. చీకటి మేఘాల్లో మెరుపులవుతాయి. పాపాలు చెయ్యుకుండా నువ్వు సన్యాసివి కాలేవు. పాపాలు పెద్దవయ్యే కొద్దీ సన్యాసీ గొప్పవాడవుతాడు. ఇదంతా సింపిల్ అర్థమెటిక్! ఐనా ఇప్పటికీ ఈ పుస్తకాన్ని చేర్చుతున్నా. కారణం అది అద్భుతంగా రాయబడింది. నేనెట్లాంటి వాణ్ణంటే దయచేసి రాసుకోండి. రికార్డులో ఉండనీ ఒకవేళ నువ్వు అబద్ధమాడినా ఆ అబద్ధ అద్భుతంగా ఉంటే దాన్ని అభినందిస్తాను. అది అబద్ధమయినందుకు కాదు, అది అబద్ధమో కాదో ఎవరికి కావాలి? దాని అందం అనందానికి, అభినందనకు కారణమవుతుంది.

కన్ఫెషన్ అబద్ధాల మాస్టర్ హీన్. దాన్యిందుకూ అబద్ధాలే! కానీ ఆ మనిషి ఆ పనిని సమగ్రంగా పూర్తిచేశాడు. దాదాపు పూర్తిచేశాడు. దాదాపు అన్ని ఎందుకన్నానంటే ఎవడయినా ఎప్పుడయినా దాన్ని మించి చేసే వీలుంది. ఐతే అతను దాదాపు తొంబై తొమ్మిది శాతం ఆ పని పూర్తిచేశాడు. దాదాపు ఎవరికి ఏదీ మిగలకుండా పూర్తిచేశాడు.

అతని తర్వాత చాలామంది ప్రయత్నించారు. టాల్స్‌స్టాయ్ లాంటి గొప్ప వ్యక్తి కూడా ప్రయత్నించాడు. నేను అతని రిసరక్షన్ గురించి, వార్ అండ్ పీన్ గురించి మాట్లాడాను. అతని జీవితమంతా అతని పశ్చాత్తాపాల్చి చిత్రిస్తూ గడిపారు. కానీ అతను విజయవంతం కాలేదు. అగస్టీన్ ని దాటిపోవడానికి టాల్స్‌స్టాయ్ లాంటి వ్యక్తికే ఏలుపడలేదు.

మూడు: లియోటాల్స్‌స్టార్స్ అన్న కెరీనా. అది అధ్యాతమయిన నవల. నేను నా లిస్టులో ఎందుకు చేర్చానని మీరు ఆశ్చర్యపోవచ్చ. కారణం నేను పిచ్చివాణి! నాకు అన్ని రకాల విషయాలూ ఇష్టం! అన్న కెరీనా నాకు ఇష్టమైన పుస్తకాల్లో ఒకటి. నేను అది ఎన్నిసార్లు చదివానో లెక్కలేదు. అది సమగ్రమైన రచన. ఆ రచన గురించి అంతా చెప్పగలను.

చూడండి! ఆపూ గొప్పగా నిట్టురుస్తోంది. ఆమె బహుశా అందోళన పదుతూందనుకుంటా. కొంపదీసి ఇప్పుడో పిచ్చివాడు అన్నాకెరీనా నవలంతా చెబుతాడేమో అని అందోళనపదుతోంది. లేదు, భయపడకు చెప్పడం లేదులే. నాకు చెయ్యాల్సిన పనులు చాలా ఉన్నాయి. ఇంకెప్పుడయినా చెబుతా. ఇప్పుడు కాదులే.

నేను సముద్రంలో మునిగిపోతున్నపుడు లక్ష్ల నవలల్లో ఒక నవలను ఎన్నుకోమంటే నేను అన్నా కెరీనా నవలను ఎన్నుకుంటాను. నాకు ఆ పుస్తకంలో ఉండడం ఇష్టం. దాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చదవచ్చ. అప్పుడే దాన్ని అనుభూతి చెందుతావు. వాసన చూస్తావు. పరిమళాల్ని రుచిచూస్తావు. అది సాధారణమయిన గ్రంథం కాదు.

లియోటాల్ స్టాయ్ సన్వాసిగా విఫలం చెందాడు. సన్వాసిగా మహత్వాగాంధీ విఫలం చెందినట్టే. కానీ లియోటాల్ స్టాయ్ గొప్ప నవలా రచయిత. గాంధీ గొప్ప శిఖరాయ మానంలోని నిజాయితీపరుడు. అంత నిజాయితీ పరుడు ఆ శతాబ్దంలోనే లేదు. ఉత్తరం రాస్కూ చివర్లు ‘యువర్ణ సినియర్లు’ అంటామే అది ఆయనకే చెల్లుతుంది.

లియోటాల్స్‌స్ట్రో మతవిధానంలో జీవించాలని ప్రయత్నించాడు. విఫలుడయ్యాడు. అతని ప్రయత్నం పట్ల సానుభూతి ప్రకటిస్తాను కానీ అతను మతానికి సంబంధించిన మనిషి కాడు. అతను కనీసం కొన్ని జన్మలు ఎదురుచూడాలి. అతను ముక్కానందంగా మతమన్న మనిషి కాకపోవడమే మేలు. అట్లా అయితే అతని రిసరక్షన్, అన్నాకేరీనా, వార్ అండ్ పీస్ నవలల్ని చేజార్పుకునేవాళ్లం. అట్లా ఆకర్షణీయమైన డజన్ల కొద్ది ఇతర పుస్తకాల్ని చేజార్పుకునేవాళ్లం. అప్పుడతను ఇంకో స్టోర్ ఇడియటానంద తప్పయింకొకడయ్యేవాడు కాడు.

నాలుగు: అజిత్ సరస్వ... అజిత్ ముఖ్యీ. అతను 'తంత్ర'కు చాలా సేవ చేశాడు.
 ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ 123 ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

నేను అతని రెండు పుస్తకాల్చి చేరుస్తున్నా.

నాలుగు అజిత్మముఖ్యీ 'ద ఆర్ట్ ఆఫ్ తంత్ర', ఐదు అతని ఇంకో పుస్తకం 'ద పెయింటింగ్స్', ఆఫ్ తంత్ర, లేదా ద తంత్రాపెయింటింగ్స్.. అతనింకా సజీవుడే. ఈరెండు పుస్తకాల వల్ల అతనంటే నాకిష్టం. అవి రెండూ మాస్టర్ పీఎలు. ఆ పెయింటింగ్స్, ఆ కళ, ఆ పెయింటింగ్స్కు అతను చేసిన కామెంటరీలు అతని ఇంట్రడక్షన్లు అద్భుతం.

అతను కూడా ఒక పేద బెంగాలీ. అతను కొన్నాళ్లకు ముందు లక్ష్మిని ధీల్లో కలిశాడు. ఆమెని కలిసి తన పూర్తి తంత్ర కలెక్షన్స్ నాకిస్తానన్నాడు. బహుశా అవన్నీ చాలా విలువైన, ఖరీదయిన కలెక్షన్లు నేనివన్నీ ఓపోకిస్తాను. ఎందుకంటే ఆయనొక్కడే వాటి విలువ తెలిసిన వాడు, అర్థం చేసుకోగలిగిన వ్యక్తి. కానీ నాకు భయంగా ఉంది. అతన్నో నేను సహకరిస్తే దానివల్ల నాకు ఇబ్బందులు తలెత్తవచ్చు. అందుకని చివరికి నా జీవిత కాల కలెక్షన్నను ఇండియన్ గవర్నమెంటుకిస్తాను' అన్నాడట.

నేనీ రెండు పుస్తకాలు చూశాను. ఆమనిషిని గురించి నేను ఏం చెప్పేది? అజిత్మముఖ్యీ, లేదా అజిత్ మౌన్, యింత భయమా! అంతే భయంతో తంత్రని అర్థంచేసుకోవడం వీలవుతుందా! అసాధ్యం! అతను రాసిందంతా మేధోసంబంధం. హృదయంతో కాదు, కాలేదు. అతనికి హృదయం లేదు. భోతిక దృష్టితో చూస్తే ఎలుకకు కూడా గుండె ఉంటుంది. కానీ అవి ఊపిరితిత్తులు. ఊపిరితిత్తుల్ని మించింది కేవలం మనిషికే ఉంది. హృదయం. ధైర్యంలో, ప్రేమలో, సాహసంలో మాత్రమే హృదయం ఎదుగుతుంది. ఎంత దీనుడు! ఐనా అతని పుస్తకాల్చి నేనుఅభినందిస్తాను. ఎలుక అద్భుతమయిన పనిచేసింది! అవి తంత్రకు సంబంధించి విలువైన గ్రంథాలు. అన్వేషకులకు ఉపకరిస్తాయి. కానీ అతన్ని క్షమించండి, మరచిపోండి!

నేను అజిత్మముఖ్యీకి వ్యతిరేకమని భావించకండి. అంతేకాదు నేను ఎవరికీ వ్యతిరేకిని కాను. ప్రపంచంలో ఎవరితోనూ నాకు శత్రువ్యం లేదు. లక్ష్లల మంది నన్ను శత్రువులుగా భావించవచ్చు. అది వాళ్ళ వ్యాపారం దాంతో నాకేం సంబంధం? అజిత్ ముఖ్యీ. నువ్వుంటే నాకు ఇష్టం. నువ్వు తంత్రకు అద్భుతమైన సేవ చేశావు. తంత్రకు చాలామంది మేధావులు, ఫిలాసఫర్లు, చిత్రకారులు, రచయితలు, కవులు కావాలి. అప్పుడు ఆ ప్రాచీన వివేకం మళ్ళీ పరమశిస్తుంది. మీరు ఆ విషయంలో కొద్దిగా సహకరించారు.

ఆరు: నేనెప్పుడూ మాట్లాడాలనుకునే పుస్తకమిది. అసలు నా ఉదయం చేసే ప్రవచనాల్లో భాగంగా ఇంగ్రీషులో మాట్లాడాల్చి ఉంది. నేనిప్పుతీకీ దాని గురించి హిందీలో మాట్లాడాను. అది ఇంగ్రీషులో కూడా అనువాదమయింది. అది శంకరాచార్యులది. **ఇంగ్లీషులో కావాలి** 124

ఇప్పుడున్న బుర్రలేనివాడిది కాదు. అదిశంకరాచార్యుల్ని మౌలికమైన వ్యక్తిది.

ఇది వెయ్యేళ్ల క్రితంది. అది చిన్నపాట ‘భజగోవిందం మూఢమతే’...ఓ మూర్ఖుడా!... ఇప్పుడు దేవగీతీ! జాగ్రత్తగా విను, నేను నీతో మాటల్లాడ్డం లేదు. అది పుస్తకం టైటిలీ! భజగోవిందం! గోవిందుణ్ణి స్వరించండి. మూఢమతే!మూర్ఖుడా! దేవుణ్ణి కీర్తించండి.

కానీ మూఢులు వినరు. మూర్ఖులు ఎవరిమాటా వినరు. వాళ్ళు మానసిక బలహీనులు. వాళ్ళు అర్థం చేసుకున్నా అనుసరించరు. నువ్వు అనుసరించకుంటే అర్థం చేసుకున్నా లాభం లేదు. నువ్వు అనుసరించేదాకా అర్థం చేసుకోవడానికి అర్థముండదు.

శంకరాచార్యులు ఎన్నో పుస్తకాలు రాశారు కానీ ఈ పాట అంత అద్భుతంగా ఏదీ లేదు. ఈరెండు మూడు పదాలపై ‘భజగోవిందం మూఢమతే’ అన్న పదాలపై దాదాపు మూడు వందలపేజీలు మాటల్లాడాను. నీకు తెలుసు నేను పాటలు పాడే దానికి ఇష్టపడతాను. నాకు అవకాశముంటే ఆపనే ఆపను. ఇక్కడ కనీసం ఈ పుస్తకాన్ని గుర్తుచేస్తున్నా.

ఏడు: మళ్ళీ ఎడియ్ విట్టింగ్ స్టీన్ ఇంకో పుస్తకం. అతన్నో కూడా నాకు ప్రేమ వ్యవహారం ఉంది. ఆ పుస్తకం పేరు ‘ఫిలసాఫికల్ పేపర్స్’ అది పుస్తకం కాదు. వివిధ సందర్భాల్లో రాసిన రచనల సంపుటి. ప్రతి ఆర్టికల్ కూడా అద్భుతమైందే. విట్టింగ్చిన అట్లా లేకుంటే రాయడు. తర్వారహితమయిన సాందర్భాన్ని ఆవిష్కరించగలిగిన సామర్థ్యం అతనికుంది. అతను కవిత్వాన్ని వచనాన్ని కూడా ఆస్థాయిలో రాయగలడు. అతను తను కవి అని ఎప్పుడూ భావించినట్లు లేదు. కానీ నేనతన్ని కవిగా డిక్లేర్ చేస్తున్నా. మొదటి స్థాయి కవిగా, అతను కాళిదాసు, పేక్సియర్, మిల్న్ లేదా గొథస్థాయివాడు.

ఎనిమిది: పాల్రెవ్ రాసిన జెన్ఫెల్స్, జెన్బోన్స్. అది గొప్ప రచన. ఒరిజినల్గా అతను సృష్టించింది కాదు గానీ కేవలం అనువాదం కాదు. దాన్ని మించిన విలువైంది. దానిసాటి అదే. ఒకరకంగా అది ఒరిజినల్. ఇంకో రకంగా అనువాదం. అది ప్రాచీన జైన్ చమత్కార కథల అనువాదం. మౌలిక రచనలపరిచయం. నేను జెన్ మీద వచ్చిన దాదాపు అన్ని పుస్తకాల్ని చూశాను. ఏదీ పాల్రెవ్ పుస్తకంతో సరికావు. దాని కాంతిని అతను పట్టాడు బఫో, రింజాయ్లల పరిమళం అతనికుంది.

ఆ వ్యక్తి ఇంకా ఎక్కడో కాలిఫోర్నియాలో సజీవుడే. అతను ఈ చిన్న పుస్తకంలో జెన్ అనక్కడాట్స్ని సంకలించడమే కాదు. శివుడు పార్వతితో చెప్పి న మాట పన్నెండు సూత్రాల్ని చేర్చాడు. విజ్ఞాన భైరవ తంత్రాని మించిన వేరే ధ్యానం ఉందనుకోను. నూట పన్నెండు సంబ్యులో సాందర్భముంది.

ఈ పుస్తకం చాలా చిన్నది. దాన్ని జేబులో పెట్టుకోవచ్చు. పాకెట్ బుక్. కోహినూర్ వజాన్ని కూడా పాకెట్లో పెట్టుకోవచ్చు). అది బ్రిటిష్ రాణి కిరీటంలో ఉంది. పాలరెప్ దాంట్లో తన సొంతానిదయిన ఒక్క పదం కూడా వాడలేదు. అది గొప్ప విషయం. కేవలం అనువదించాడు. కానీ అది కేవలం అనువాదం మాత్రమే కాదు. ఇంగ్లీషు భాషలోకి జెన్ పుష్టాన్ని తెచ్చాడు. జెన్ని ఇంగ్లీషులోకి రాసిన ఇతర ఏ రచయితలో ఆ పుప్పం లేదు. చివరికి సుజుకీ కూడా ఆ పనిచేయలేదు. కారణం అతను జపాన్ వ్యక్తి. సుజుకి ఇంగ్లీషు బాగుంటుంది కానీ జ్ఞానోదయాన్ని కలిగించేలా ఉండదు.

పాల్ రెష్ దాదాపు అసాధ్యమయిన లక్ష్మీన్ని అందుకున్నాడు. అమెరికన్ ఇవ్వండి కూడా అంతస్సారానందుకున్నాడు. తనందుకోవడమే కాక ప్రపంచానికందించాడు. ప్రపంచం అతనికి రుణపడి ఉంటుంది. అతనేమీ జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తి కాడు. అందుకనే అతను అసాధ్యాన్నందుకున్నాడని అంటున్నా:

తొమ్మిది: నేను మిమ్మల్ని కొంతపైకి లేపడానికి ఎదురుచూస్తున్నా. ఎందుకంటే నేను ఉన్నత శిఖరాలకు సంబంధించిన విషయాల గురించి మాట్లాడబోతున్నా, అంతమయిన లక్ష్యాల గురించి మంచిది. కానీ ఆపకండి! మంచిది అంటే ఆపమని కాదు. కేవలం కొనసాగించండి, సాగండి అని చూర్చేతి, చూర్చేతి!

నేను చెప్పబోయే తొమ్మిదో పుస్తకం పేరు క్రిష్ణమస్ హంద్రి రాసిన జెన్బుద్దిజం. యదార్థానికి అతనాపుస్తకాన్ని గోఱన్ గోఱన్ అని పిలుద్దామనుకున్నాడు. చరైవేతి, చరైవేతి అనువాదంలా, నడుస్తూఉండు, నడుస్తూ ఉండు లాగా. అయితే ఇంగ్లీషు వ్యక్తి ఇంగ్లీషు వ్యక్తే. చివరికి అతను అలా పిలవడం మానేసి ‘జెన్ బుద్దిజం’ అన్నాడు.

ఆ పుస్తకం అద్భుతమైంది. దాని టైటిలే అసహ్యంగా ఉంది. కారణం జెన్కు 'ఇజం'లతో సంబంధం లేదు. అది బుద్ధిజం కావచ్చ. మరో యిజం కావచ్చ. జెన్కబుద్ధిజం సరైన టైటిల్ కాదు. కేవలం జెన్ అంటే చాలు. హంప్రీ తన డైరీలో తను మొదట చరైవేతి, చరైవేతి అన్న టైటిల్ తీసుకుండామనుకున్నాడు. తరువాత వార్క ఆన్, వాన్ ఆన్...గోఅన్..గోఅన్ అనుకున్నాడు. చివరికి అసహ్యమైన జెన్ బుద్ధిజం అన్నాడు. కానీ అది మంచి పుస్తకం. అది లక్షల మంది పాశ్చాత్యలకు జెన్ని పరిచయం చేసింది. గొప్ప సేవచేసింది.

ఈ హంట్రీ డి.టి. సుజకి శిష్యుడు. అతను గురువుకి అద్భుతంగా నేవ చేశాడు. పొత్తుల్యంగా అతన్నా ఎవరూ చెయ్యలేదు. జీవితమంతా సుజకీ భక్తుడుగానే ఉన్నాడు.

ఆప్టాకి నీకు కష్టమంటే ఏమిటో తెలుస్తుంది' అని అన్నట్లు చెప్పింది. నాకు తెలుసు నిజంగా అది కష్టమే. జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తితో కష్టమే. మరి జ్ఞానోదయాన్ని దాటిన వ్యక్తితో మరీ కష్టం.

కానీ హంప్రి నిజమైన శిష్యుడుగా నిరూపించుకున్నాడు. వినయంగా, విశ్వాసంగా ఉన్నాడు. అతని పట్ల నమ్మకంగా ఉన్నాడు. క్షణకాలం కూడా సందేహించలేదు. అంత నిశ్చలంగా ఉంది పుస్తకం.

పది: ఈ సెషన్కు ఇది చివరిది. ఇది చాలాచిన్న పుస్తకం. ప్రపంచంలో ఈ పుస్తకం గురించి కొండరికే తెలుసు. ప్రతి కుటుంబానికి పరిచయం చేయాల్సిన పుస్తకమిది. ఇది 'సాంగ్ ఆఫ్ చండీదాన్' అతను బెంగాలీ పిచ్చివాడు బవుల్. బవుల్ అంటే పిచ్చిమనిపి చండీదాన్ ఒక గ్రామం నించీ ఇంకో గ్రామానికి తిరుగుతూ పాటలు పాడేవాడు. నాట్యమాడేవాడు. అతని పాటల్ని ఎవరు సేకరించారో, సంకలించారో తెలీదు. అతనెవరో తన పేరు కూడా తెలీకుండా సేకరించిన గొప్ప చైతన్యజీవి.

‘ద సాంగ్స్ అఫ్ చండీదాన్’ ఆశ్ర్యకరమైంది. చండీదాన్ పేరు వింటూనే నాహ్యదయం స్పందిస్తుంది. విభిన్నంగా స్పందిస్తుంది. ఎంత అద్భుతమైన వ్యక్తి! ఎంత గొప్పకవి! వేలమంది కవులున్నారు. కానీ చండీదాన్ సాలమన్ స్థాయికి చెందినవాడు. సాలమన్ని ఎవరోనయినా పోల్చాలనుకుంటే అతను చండీదాన్!

చండీదాన్ విచిత్ర విషయాలపై గానం చేస్తాడు. లేని దేవుడి గురించి పాటపాడుతాడు. చండీదాసుకు కూడా దేవుడు లేడని తెలుసు. మరి అతను దేవును గురించి ఎందుకు పాడుతాడంటే దేవుడు అస్తిత్వానికి ప్రతినిధి దేవుడు లేదు. అతనే అస్తిత్వం. చండీదాన్ ధ్యానం గురించి కూడా పాడుతాడు. ధ్యానం గురించి ఏమీ చెప్పుకున్నా కానీ అప్పటికీ ఏదో చెబుతాడు. మరచిపోలేనిది చెపుతాడు. అతను ధ్యానమంటే అది మనసులేనితనానికి సమానమంటాడు. ఎంతగొప్ప ఫార్ములా! ఆల్ఫార్ట్ ఐన్స్టిన్ చండీదాన్నను చూసి ఈర్షపదే వాడేమో!

అయ్య! ఐన్స్టిన్కి చండీదాన్ గురించి, ధ్వనం గురించి ఏమీ తెలీదు. ఈతరంలోని అత్యన్నమైన వ్యక్తుల్లో ఒకడు! ఆతనికి నిజంగా ధ్వనం గురించి ఏమాత్రం తెలీదు. తన గురించి తప్ప తక్కిన అన్నిటిపట్లా స్ఫూర్తు ఉన్న వ్యక్తి.

చండీదాన్ ప్రేమ గురించి, ఛైతన్యం గురించి, అందం గురించి, ప్రకృతి గురించి పాటలు పాడాడు. దేనికీ సంబంధించిన కొన్ని పాటలున్నాయి. అవి కేవలం ఆనందం గురించి ఉన్నాయి. అక్కడ అర్థమంత ముఖ్యం కాదు. ఇది ఈరోజుకు నా పదో పుస్తకం!

పదపూర్వ సమావేశం

‘నేను పి.పి.యస్.లో ఎన్నిపుస్తకాల గురించి మాట్లాడాను?’

‘నలభై ఓపో!’

‘నలభయ్య’

‘అవును ఓపో!’

నేను మొండివాళ్లని మీకు తెలుసు. ఏది ఏమైనా యాభయి పుస్తకాలతో దీన్ని ముగించేస్తా. లేకుంటే మల్లీ ఇంకో పి.పి.యస్ మొదలుపెడతా. నా మొండితనం నన్ను నిజంగా తొందరపెడుతుంది. చెత్తాచెదారంతో నిండిన ప్రపంచంలో సంఘర్షించడానికి అది నాకు సాయపడింది. ప్రతిచోటూ పనికి మిగిలిన వాళ్లనించీ, వ్యక్తిత్వం లేని వాళ్లనించీ అది నన్ను రక్షించింది. నా తెలివితేటల్ని కాపాడింది. కాబట్టినా మొండితనానికి ఎప్పుడూ నేను పశ్చాత్తాపవడను. కాబట్టి నన్ను మహా మొండివాడుగా సృష్టించినందుకు దేవునికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటాను.

మొదటి పుస్తకం. ఇంగ్లీషు వ్యక్తి బెన్నెట్ ది. ఫర్మఫెక్ట్ ఇంగ్లీషు వ్యక్తిది. ఈ పుస్తకం అజ్ఞాత వ్యక్తి ఐన భారతీయ యాంత్రికుడు శివపురి బాబా గురించింది. కేవలం ఈ బెన్నెట్ పుస్తకం ద్వారా మాత్రమే శివపురి బాబా గురించి ప్రపంచానికి తెలిసింది.

శివపురి బాబా అరుదయిన వ్యక్తి. ప్రత్యేకించి ప్రతి అడ్డమయినవాడూ గురువునని చెప్పుకునే భారతదేశంలో, మహాత్ములని బుద్ధిహీనులు చెప్పుకునే ఈ దేశంలో శివపురి బాబా అరుదైనవాడు. శివపురి లాంటి వ్యక్తి ఇందియాలో దొరకడం అదృష్టం. లేదా అది అపూర్వ పరిశోధన ఆవిష్కారం. భారతదేశంలో ఐదువందల వేల మహాత్ములున్నారు. ఇంత గుంపునించీ నిజమైన మహాత్ముణి కనిపెట్టడం దాదాపు అసాధ్యం.

కానీ బెన్నెట్ ఎన్నో మార్గాల్లో అదృష్టవంతుడు. గూర్జయేఫ్స్ ని మొదట కనిపెట్టిన వ్యక్తి కూడా అతనే. అంతేకానీ జౌష్ణం స్నేహితుడు నికోల్ కాదు. బెన్నెట్ తప్ప మరొకరు కాదు. బెన్నెట్ గూర్జయేఫ్స్ ని కాన్సెంట్ నోపిల్ లో ఒక పునరావాస కేంద్రంలో చూశాడు. ॥ 128 ॥

ಅವಿ ರಸ್ಯನ್ ವಿಷ್ವವಕಾಲಂ ರೋಜುಲು. ಗೂರ್ಜಯೇಫ್ ರಷ್ಯಾನಿ ವದಲಿ ಪೆಟ್ಟಾಲಿನ ವಚ್ಚಿಂದಿ. ತಪ್ಪಿಂಚುಕುನೇ ಮುಂದು ರೆಂಡುಸಾರ್ಯು ಅಯನಪೈ ಕಾಲ್ಪನು ಜರಿಗಾಯಿ. ಮನ ಮಾರ್ಗಾಲು ವೇರಯಿನಾ ವಿಧಿ ತನ ಅಂತನು ಮಕ್ಕಿಮಕ್ಕಿ ವಿಚಿತ್ರಂಗಾ ಆಡುತುಂದಿ.

గూర్జయేఫ్ పునరావాస కేంద్రంలో! దాన్ని గురించి ఆలోచించండి. మానవత్వం అంత అల్పస్థాయికి దిగజారుతుందని నేను ఊహించలేను. బుద్ధాష్టి లేదా గూర్జయేఫ్ని, జీసన్నని లేదా బోధిధర్మాష్టి రెప్యూబ్జీ క్యాంపింగ్! బెన్వెట్ గూర్జయేఫ్ని చూసినపుడు ఆహారం కోసం ఉన్న క్యాలో గూర్జయేఫ్ ఉన్నాడు. ఆహారం రోజుకు ఒక్కసారి మాత్రమే ఇస్తారు. క్యా చాలా పెద్దదిగా ఉంది. రష్యాన్ని వేలకొద్ది కాందిశీకులు వదిలారు. కారణం కమ్యూనిస్టులు నిర్దయగా, నిష్కారణంగా చంపేస్తున్నారు. వాళ్ల కనీసం కోటిమంది రఘ్యమ్లను చంపేశారు!

బెన్నెట్ ఎలా గూర్జుయేఫ్‌ని కనిపెట్టడు? గూర్జుయేఫ్ శిఘ్యలో ఉంటే అతన్ని కనిపెట్టడం కష్టం కాదు. కానీ మాసిక ముతకబట్టల్లో ఉన్న గూర్జుయేఫ్‌ని అతను గుర్తుపట్టడు. అంత క్యాలో అతన్నెలా గుర్తుపట్టడు? ఆ కళ్లు- వాటిని దాచిపెట్టలేవు. ఆకళ్లు, ఆ మనిషి బంగారు సింహసనంలో కూర్చున్నా పునరావాస కేంద్రం క్యాలోనిల్చున్నా ఒకేకళ్లు. ఆ కళ్లు గూర్జుయేఫ్‌ని బెన్నెట్ ద్వారా పాశ్చాత్యానికి పరిచయం చేశాయి.

పాపం ఆ విషయం గురించి బెన్నెట్కు ఎవరూ కృతజ్ఞతలు చెప్పనేలేదు. కారణం అతను ఒకచోట నిలకడగా ఉండే వ్యక్తి కాదు. బెన్నెట్ గూర్జయేఫ్ బతికి ఉన్నంత మేరకు అతన్ని వ్యతిరేకించలేదు. ఎదిరించలేదు. సాహసించలేదు. ఆ కళల్లు అంత తీక్ష్ణామైనవి. అతను రెండుసార్లు ఆ కళల్లప్రభావానికి లోనయ్యాడు. అతను గూర్జయేఫ్ మీద రాసిన పుస్తకంలో చెప్పాడు. అదంత గొప్ప పుస్తకం కాదు. కాబట్టి దాన్ని లెక్కలోకి తీసుకోవడం లేదు. నేను సుదీర్ఘ ప్రయాణం చేసి అలసిపోయి గూర్జయేఫ్ దగ్గరికొచ్చాను. నేను చనిపోయే ముందు ఆ రెండు కళలను ఒకసారి చూద్దామని వచ్చాను. నా చివరి అనుభవం' అన్నాడు.

అతను గూర్జయేఫ్ గదికి వచ్చాడు. గూర్జయేఫ్ అతన్ని చూసి లేచి దగ్గరికాచ్చి అతన్ని కొగిలించుకున్నాడు. బెన్వెట్ నమ్మలేకపోయాడా అది గూర్జయేఫ్ పద్ధతి కాదు. అతను చెంపదెబ్బ కొట్టి ఉన్నా దాన్నయితే ఊహించవచ్చు. కానీ కొగిలించడం! గూర్జయేఫ్ కొగిలించుకున్న మరుక్కణం బెన్వెట్ అపూర్వ శక్తిచలనంతో జ్యాలించాడు. అదేసమయంలో గూర్జయేఫ్ పేలవంగా మారడం చూశాడు. గూర్జయేఫ్ కూచున్నాడు. తరువాత కష్టం మీద లేచి బాత్రుంకు వెళ్లాడు బెన్వెట్తో. ఆందోళన వద్దు. పదినిముఖాలు ఎదురుచూడు,

తిరిగి వస్తాను అన్నాడు.

బెన్నెట్ ‘అంత ఆరోగ్యవంతుణి, దృఢమైన వ్యక్తిని, శక్తిమంతుణి నేను చూడలేదు. చూడ్డం వల్ల నేను ఏమయినా సాధించగలను అనిపించింది’ అన్నాడు. యల్.యస్.డి. లేదా మారిజవానా ఇతర ద్రగ్సు తీసుకున్నవాళ్లు కూడా ఇట్లాచెబుతారు. వాటి ప్రభావంతో ఏమైనా చెయ్యగలమంటారు. ఒక స్త్రీ తాను ఎగరగలననుకుని న్యాయార్గ్యలో ముప్పయ్యా అంతస్థి కిటికీ గుండా దూకేసింది! ఏమైంటుందో మీకు తెలుసు. ఆమె శరీరంలో ఒక్క ముక్క కూడా దొరికి ఉండదు.

బెన్నెట్ ‘నేనేమయినా చెయ్యగలనని భావించాను. అప్పుడు ప్రసిద్ధుడైన నెపోలియన్ మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి! ఏదీ అసాధ్యంకాదు. నేను ఆవిషయాన్ని అర్థం చేసుకోవడమే కాదు నా కిష్టమైన ఏపనయినా చెయ్యగలను. అది కేవలం గూర్జయేఫ్ అనురాగం, నేను చనిపోబోతున్నాను. గూర్జయేఫ్ నన్ను రక్షించాడు.

ఇది రెండుసార్లు జరిగింది. తరువాత కొన్సైట్ గడిచాకా...ప్రాచ్యంలో దీన్ని ప్రసరించడు అంటారు. ఒక దీపం నించీ కాంతి వెళ్లి ఆరిపోబోతున్న ఇంకో దీపాన్ని వెలిగించడం. అట్లాంటి గొప్ప అనుభవం అతనికి కలిగినా బెన్నెట్ ఒకచోట నిలకడగా ఉండని మనిషి. కానీ ఔస్ పెన్సీన్ లాగా దూరంగా వెళ్లిపోయి వ్యతిరేకించే వ్యక్తి కాదు. కానీ గూర్జయేఫ్ మరణించిన అనంతరం అతను వ్యతిరేకించాడు. ఇంకో గురువు కోసం అన్యేషణ మొదలుపెట్టాడు. ఎంత దురదృష్టం! అది బెన్నెట్ దురదృష్టం! అది ఇతర్లకు మంచిదయింది. ఆరకంగా అతను వ్యతిరేకించాడు. ఇంకో గురువు కోసం అన్యేషణ మొదలుపెట్టాడు. ఎంత దురదృష్టం! అది బెన్నెట్ దురదృష్టం! అది ఇతర్లకు మంచిదయింది. ఆ రకంగా అతను శివపురి బాబాను కనిపెట్టాడు. శివపురి బాబా ఎంత గొప్పవాడయినా గూర్జయేఫ్తో పోల్చులేం. నేను బెన్నెట్ను విశ్వసించలేదు. అతను సైంటిస్టు, మాధ్మమేటీషియన్. నాకు ఆ విషయమే కూలా ఇచ్చింది. తన రంగం తప్ప తక్కిన చోట సైంటిస్టు తెలివితక్కువగా ప్రవర్తిస్తాడు. నేనెప్పుడూ సైన్సుని తక్కువలో తక్కువ గురించి మరింత ఎక్కువగా తెలిసింది అని చెప్పేవాళ్లి. అలాగే మతం ఎక్కువలో ఎక్కువ గురించి తక్కువలో తక్కువ తెలిసింది! అన్నాను. సైన్సు ఏమీ లేనిదాన్ని గురించి అన్నీ తెలిసింది మతం అన్నిటి గురించి తెలిసింది. సైన్సు అజ్ఞానంతో అంతమవుతుంది. మతం జ్ఞానంతో అంతమవుతుంది.

గొప్ప శాస్త్రజ్ఞులు కూడా ప్రాపంచిక విషయాల్లో తెలివిలేనివాళ్లు ఏసి వాళ్లలా ప్రవర్తిస్తారు.

బన్నెట్ యువకుడుగా ఉన్నపుడు శివపురి బాబా వృద్ధుడు. అతను అప్పటికే దాదాపు నూట పది ఏళ్లవాడు. అతను బలమైన, దృఢమైన మనిషి. స్థీల్తో చేసినట్లుండేవాడు. అతను దాదాపు నూటయాభైయేళ్లు జీవించాడు. అతను ఏడడుగుల పొడవు, నూటయాభైయేళ్లు ఉన్న అతన్నో చనిపోతానన్న లక్షణాలు కనిపించేవి కావు. అతను శరీరాన్ని వదలాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. అది అతని నిర్ణయం!

శివపురి నిశ్చబ్దమయిన మనిషి. ఏ బోధనలూ చేసేవాడు కాదు. మరీ గూర్జ్యమేఘ లాంటి గొప్ప బోధలు చేసే వ్యక్తి గురించి తెలిసినవాళ్ళకు శివపురిబాబా సాధారణమయిన వాడుగా అనిపిస్తాడు. బెన్నెట్ పుస్తకం రాస్తూ గురువుకోసం అన్వేషణ ప్రారంభించాడు. అప్పటికి శివపురి బాబా బతికేడన్నాడు.

తరువాత బెన్నెట్ ఇండోనేషియాలో మహామృద్ సుబుధ్ని కనుగొన్నాడు. అతను సుబుధ్ వుద్యమునాయకుడు. సుబుధ్ అన్నది సుషీల్ బుద్ధ ధర్మ అన్నదానికి ఫార్ట్స్ట్స్టాం. మూడు పదాల్లో మొదటి రెండక్కణ్ణలు ఎంత తెలివితక్కువు! బెన్నెట్ మహామృద్ సుబుధ్ని పరిచయం చెయ్యడం ఆరంభించాడు. అతను మంచి వ్యక్తి, గురువుకాడు. శివపురిబాబాతో పోల్చుదగినవాడు కాడు. ఒక గూర్జుయేఫ్ అన్న మాట్ రాదు. బెన్నెట్ మహామృద్ సుబుధ్ని పాశ్చాత్యానికి గూర్జుయేఫ్ వారసుడుగా పరిచయం చేశాడు. ఎంత బుద్ధి తక్కువ!

కాని బెన్నెట్ అద్భుతంగా రాశాడు. మాధమేటిక్ల్స్ గా సిస్టమాటిక్ గా రాశాడు. అతని మంచి పుస్తకం శివపురిబాబా. బెన్నెట్ తన మార్గంలో సాగాడు. త్వరలోనే తన భ్రమల్నించి బయటపడ్డాడు. మహామృద్గ సుబుద్ధని వదలి ఇంకో గురువు అన్వేషణలో పడ్డాడు. పాపం! అతని బతుకంతా తిరుగుతూ అన్వేషిస్తూ, అన్వేషిస్తూ గడిపేవాడు! అనవసరంగా! అతను గూర్జయేఫ్ లో నిజమైన మనిషిని చూశాడు. గూర్జయేఫ్ గురించి రాశాడు. అద్భుతంగా రాశాడు. సమర్థవంతంగా రాశాడు. కానీ అతని హృదయం చీకట్లో ఉంది. అక్కడ కాంతి లేదు. ఐనా అతని పుస్తకం మంచి వాటిల్లో ఒకటిగా పరిగణిస్తాను. నేను పక్కపాతం ప్రదర్శించినవాళ్లి!

రెండు: ఇది చిత్రమైన గ్రంథం. దీన్ని ఎవరూ చదవరు. మీరు కనీసం దీన్ని గురించి వినే ఉండరు. ఐనా అది అమెరికాలో రాయబడింది. దానిపేరు లిజన్ లిటిల్ మాన్ దాన్ని రాసిన వ్యక్తి. విల్లెల్స్ రీచ్. అది చాలా చిన్న పుస్తకం. కానీ అతి సెర్వేన్ ఆన్డ మౌంటైన్‌ని, తావో-తె-చింగ్‌ని, దన్ స్టోక్ జరతూప్పని ద ప్రాఫెట్‌ని గుర్తుకు తెస్తుంది. రీచ్‌ది అట్లాంటి పుస్తకం రాసే స్థాయి కాదు. ఏదో అజ్ఞాతశక్తి అతన్ని (పేరేపించింది).

లిజన్ లిటిల్ మాన్ మనకి రీచ్ పట్ల ద్వేషం పెంచుతుంది. ప్రత్యేకించి సైకాలజిస్టుల మధ్య. ప్రిథివెనల్ సైకాలజిస్టుల మధ్య. కారణం అతను ప్రతి ఒక్కరే! లిటిల్ మాన్ అంటాడు. మరయితే అతను తనని తాను గొప్పవాడనుకుంటున్నాడా? నేను చెబుతాను. అప్పును! అతను బుద్ధుని మార్గంలో కాదు. సిగ్యండ్ ప్రియాడలా, క్యార్ట్ గుస్టావ్ యాంగీలా, అస్సగియోలీలా. అతను ఆ కేటగిరీకే చెందినవాడు. అతను గొప్ప మనిషి. కానీ అయినా మనిషే! సూపర్ మాన్ కాదు! కానీ గొప్పవాడు. ఈపుస్తకం అతని అహంనించీ పుట్టుంది కాదు. అతను దానికి సహకరించలేదు. అతను రాశాడు. అదెట్లాంటిదంటే బిడ్డను జన్మనివ్వబోతున్న గర్భవతిలాంటిది. అతను ఆ చిన్ని పుస్తకాన్ని సంవత్సరాల కొద్దీ తనతో బాటే దాచుకున్నాడు. అది తనకు నరకాన్ని సృష్టిస్తుందని కచ్చితంగా అతనికి తెలుసు. అపుస్తకం వచ్చాకా అన్ని వైపుల్చించీ అందరూ అతన్ని ఖండించారు.

ఏదయినా గొప్పది ఈ ప్రపంచంలో సృష్టించడం నేరం. మనిషి ఏమాత్రం మారలేదు. మనిషి సోక్రటీస్‌ని చంపాడు, రీచ్‌ని చంపాడు. మార్పులేదు. వాళ్ల రీచ్‌ని ఖండించి, పిచ్చివాడని దూషించి జైల్లో వేశారు. అతను జైల్లో చనిపోయాడు. అతనికి మేఘాల్ని దాటి పైకి వెళ్లే శక్తి ఉంది. కానీ అతన్ని అనుమతించలేదు. అమెరికా ఇంకా సోక్రటీస్, జీసెన్, బుద్ధుడు వంటి వాళ్లతో కలిసి జీవించడం నేర్చుకోలేదు.

నా సన్యాసులందరూ ఆ పుస్తకం పై ధ్యానం నిలపాలి. దాన్ని ఎట్లాంటి నిబంధనలకూ లోను చెయ్యకుండా రెకమెండ్ చేస్తున్నా:

మూడోది: బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ రాసిన పుస్తకం, అతనూ వైట్‌హెడ్ కలిసి రాసిన పుస్తకం. ఎవరూ దాన్ని చదవరు. దాన్ని టైటిల్ ప్రిన్సిపియా మాధవాటికా. ఆపేరు చాలు జనం భయపడడానికి అది చాలా కష్టమయిన పుస్తకం. దానిపై వీలయినంత శ్రమపడ్డాను. కష్టమయింది దెప్పుడయినా, నన్నాకర్షిస్తుంది. అది నాకు ఛాలెంజ్‌లాంటిది. దాన్ని నా సన్యాసులకు రెకముండ్ చెయ్యను. వదిలెయ్యండి! నేను ఆ వేలపేజీలగుండా వెళ్లాను. మాట్లాడ్ తప్ప ఏమీలేదు. మీకు మాట్లాడ్ మరీ వైమాట్లాడ్ పట్ల ఆసక్తి ఉంటే తప్ప ఉంటే అది వేరే విషయం.

దాన్ని నేను చేర్చాలనుకుంటున్నా ఎందుకంటే అది మాస్టర్ హిస్‌మాధవాటిక్స్‌కు సంబంధించింది.

నాలుగు: అదేనా నెంబర్

‘యస్. ఓఫో’.

నా నాలుగో ఛాయిన్ అరిస్టాటిల్ పొయటిక్స్. నేను అరిస్టాటిల్కి ఆజన్మ శత్రువుని నేను అరిస్టాటిలిటీ. అదొరకమయిన జబ్బు. బాగుపరవలేనిది అన్నాను. దేవరాజ్ దానికి మందులేదు. ఆశీష్! నీ మైగ్రేన్ లెక్కలోనిది కాదు. నువ్వు అరిస్టాలిటీ జబ్బుబారిన పడనందుకు థాంక్‌గాడ్! అదినిజమైన కేస్చర్!

అరిస్టాటిల్ పాశ్చాత్య దేశాలకు, దాని ఫిలాసఫీ, లాజిక్లకు తండ్రి అంటారు. కేవలం ఫిలాసఫీ, లాజిక్లకే, నిజమైన యదార్థాలకు కాదు. నిజమైన విషయం సోక్రటిస్, ప్రైథాగరస్, ప్లాటినస్, దయోజినస్, దయోనిసస్ వీళ్లనించీ వస్తుంది. అరిస్టాటిల్ నించీ కాదు. కానీ చిత్రం. అతను అద్భుతమయిన పుస్తకం రాశాడు. అరిస్టాటిల్ స్కూలర్స్ పదవని ముఖ్యమయిన పుస్తకాల్లో ఇదొకటి. అతని పుస్తకాల్లో దీనికోసం వెతికాను. ఈ మనిషి గురించి కొంతమంచిని కూడా ఇందులో గమనించాను. నేను పొయటిక్స్‌ని చూసినపుడు, కొన్నిపేజీలు చదివినపుడు ఎంతో డ్రిల్లింగ్‌గా ఫీలయ్యాను. ఇతనికి హృదయముంది. తక్కినవన్నీ తలతో రాశాడు. ఇదొక్కటే హృదయంతో రాశాడు. అది కవిత్వ సారాంశం గురించి అనుకోండి. కవిత్వ సారాంశమంటే ప్రేమ సారాంశం మినహా మరేమీ కాదు! ఇది మేధస్సు పరిమళం కాదు. సహజాత సౌరభం. నేనీపుస్తకాల్చి రెకమెండ్ చేస్తాను.

ఐదు: నా వెనక చాలా పుస్తకాలు కూయిలు కట్టాయి. వాటిల్లో ఎన్నుకోవడం కష్టం. కానీ నేను రోన్ త్రీ పిల్లర్స్ ఆఫ్ జెన్ ను ఎన్నుకున్నాను. చాలామంది జెన్ గురించి రాశారు. డి.టి సుజుకీతో కలిసి కానీ జెన్ గురించి రాసిన అద్భుతమయిన గ్రంథం ఇది. గురించి అన్నాను. ఎందుకంటే రోన్కు అనుభవం లేదు. ఇంటే ఇది మరింత గొప్పగా ఉండేది. అనుభవం లేకున్నా, జపాన్ ఆశ్రమాల్చి సందర్శించి ఆమె అద్భుతమయిన మాస్టర్స్‌పీస్ రాసింది.

రోన్ గురించి ఒకే విషయం చెప్పాలనుకుంటున్నా. జెన్లో మూడు స్తంభాలు లేవు. కనీసం ఒక స్తంభం కూడా లేదు. జెన్కు స్తంభాల్లేవు. అది ఆలయం కాదు. అది కేవలం ఏ విషయమూ లేనిది. కాబట్టి దానికి స్తంభాలవసరం లేదు. ఆమె మళ్లీ పుస్తకం అచ్చేస్తే ఆమె టైటిల్ మార్చాలి. ‘త్రీపిల్లర్స్ ఆఫ్ జెన్ మంచిపుస్తకం. కానీ అందులో నిజమైన జెన్ చైతన్యం లేదు. కానీ ఈ పుస్తకం శాస్త్రియదృష్టితో రాసింది. మేధోపరంగా జెన్నను అర్థంచేసుకోవాలనుకున్నవాళ్కి దీనికి మించిన గ్రంథం లేదు.

ఆరు: ఆరోది విచిత్ర వ్యక్తి గ్రంథం. అతను అతని ‘ఎమ్’ అని పిలుచుకున్నారు. నాకు అతని నిజమైన పేరు తెలుసు. కానీ అతని పేరు ఇతర్లకు తెలియడానికి అతను

అనుమతించలేదు. అతనిపేరు మహాంద్రనాథ్. అతను బెంగాలీ రామకృష్ణ పరమహంస శిష్యుడు.

మహాంద్రనాథ్ రామకృష్ణ పరమహంస పాదాల దగ్గర ఎన్నో ఏళ్లు కూచున్నాడు. తన గురువు చుట్టూ జరిగే ప్రతి దాన్ని రికార్డు చేశాడు. ఆ పుస్తకం పేరు ‘ద గాస్పైల్స్ ఆఫ్ రామకృష్ణ’ అని ఎమ్ రాసినట్లుంది. అతని పేరు అజ్ఞాతంగా ఉండాలని అతను భావించాడు. అది నిజమైన శిష్యుడిమార్గం.

రామకృష్ణ పరమహంస చనిపోయిన రోజు మీకు తెలిస్తే ఆశ్చర్యపోతారు. ఎమ్ కూడా చనిపోయాడు. అతనికి ఇంక జీవించాల్సిన అవసరం లేకపోయింది. నేను అర్థంచేసుకోగలను. రామకృష్ణని అనంతరం చనిపోవడం కన్నా అతనికి జీవించడం కష్టమవుతుంది. గురువుతో జీవించలేని పక్షంలో మరణమే అతనికి దీవెన.

లోకంలో ఎందరో గురువులున్నారు. కానీ ఎమ్ లాంటి శిష్యుడు ఉండడు. గురువు గారి గురించి అంతగా వివరించిన శిష్యుడుండడు. కానీ అతనెక్కడా రంగంలోకి రాడు. అతను కేవలం చూసింది చెబుతాడు. తను గురించికాదు, రామకృష్ణని గురించి కేవలం రామకృష్ణని గురించి నాకు ఆ వ్యక్తి అంటే ఇష్టం. అతని పుస్తకమంటే ఇష్టం. తన ఆనవాలు కూడా లేకుండా చేసిన అతని ప్రయత్నం నాకిష్టం. అతను అరుదైన శిష్యుడు ఆ విషయంలో రామకృష్ణ పరమహంస జీసెన్ కన్నా అదృష్టవంతుడు. నేను బెంగాల్లో ప్రయాణించాను గనక నాకతని పేరు తెలిసింది. పైగా రామకృష్ణ పరమహంస గత శతాబ్దం చివరిదాకా ఉన్నాడు. కాబట్టి నేను ఆశిష్యుడి పేరు మహాంద్రనాథ్ అని తెలుసుకున్నా.

ఏడు: ఈ శతాబ్దం ఆరంభంలో ఒక భారతీయ మార్పికుడు ఉండేవాడు. అతను జ్ఞానోదయం పొందినవాడని నేననుకోను. కారణం అతను మూడు తప్పులు చేశాడు. లేనిపక్షంలో అతని కలెక్టెడ్ వర్షి అద్భుతమైనవి. స్వచ్ఛమైన కవిత్వం లాంటివి. కాని ఆ మూడు తప్పులు గుర్తించాలి. రామతీర్థలాంటి వ్యక్తే అట్లాంటి తప్పులు చేశాడు.

అతను అమెరికాలో ఉన్నాడు. అతను ఆకర్షణ ఉన్నావాడు. అతన్ని ఆరాధించారు. అతను ఇండియా తిరిగి వెళ్లినపుడు మొదట కాశీకి వెళ్లాలనుకున్నాడు. అది హిందూ మతకేంద్రం. అది హిందువులకు జెరుసలాం, మక్కాలాంటిది. అతను అమెరికా ప్రజలే తనని ఆరాధించారంటే తప్పుకుండా వారణాసి బ్రాహ్మణులు తనని దేవుడిగా భావిస్తారను కున్నాడు. అతను పొరపడ్డాడు. అతను వారణాసిలో మాట్లాడుతూ ఉంటే ఒక బ్రాహ్మణుడు

లేచి నువ్వు ముందుకు సాగే ముందు మొదట నా ప్రశ్నకు సమాధాన మివ్వ. నీకు సంస్కృతం వచ్చా?

రామతీర్థ అంతిమ సత్యాన్ని గురించి మాట్లాడుతున్నాడు. అప్పుడు బ్రాహ్మణుడు నీకు సంస్కృతం వచ్చా? నీకు సంస్కృతం రాకపోతే నీకు అంతిమ సత్యాన్ని గురించి మాట్లాడే ఆర్థత లేదు. మొదట వెళ్లి సంస్కృతం చదువుకో అన్నాడు.

ఆ బ్రాహ్మణుడిది తప్పులేదు. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా బ్రాహ్మణులు అలాగే ఉంటారు. నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించిన విషయం రామతీర్థ సంస్కృతం చదవడం మొదలుపెట్టాడు. అది నన్ను షాక్కు గురిచేసింది. అతను బ్రాహ్మణితో ‘నువ్వు నీవేదాల్లో, నీ సంస్కృతంతో నీచావు నువ్వు చావు. ఐదోంట కేరీ! నాకు సత్యం తెలుసు. సంస్కృతం తెలుసుకోవాలని ఎందుకు తపిస్తాను? అనాలి.

రామతీర్థకు సంస్కృతం తెలీదు. అదినిజం. అవసరం కూడా లేదు. కానీ అతను అది అవసరం అనుకున్నాడు. మీరు గుర్తుంచుకోవాల్సింది అదని కోరుతున్నాను. అతని పుస్తకాలు కవితాత్మకాలు. కాంతివంతాలు, పరవశభరితాలు. కానీ ఆ వ్యక్తి ఎక్కుడో తప్పిపోయాడు.

రెండు: పంజాబ్ దూరప్రాంతం నించీ అతని భార్య అతన్ని చూడడానికి వచ్చే తిరస్కరించాడు. అతను ఏ ట్రైన్ తిరస్కరించలేదు. మరి భార్యనెందుకు తిరస్కరించాడు. కారణం అతను భయపడ్డాడు. అంటే అతన్నో ఇంకా అనుబంధాలున్నాయి. అతన్ని గురించి జాలిపడతాను, భార్యను వదిలేశాడు ఐనా బాధపడుతున్నాడు.

మూడు: అతను ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. హిందువులు అలా అనుకున్నా అతన్ని గంగలో కలిసిపోయాడనుకున్నా అసహ్యకర విషయాలకు అందమైన పేరు పెట్టినట్లుంటుంది. ఈ మూడు విషయాల్ని మినహ ఇస్తే రామతీర్థ పుస్తకాలు అద్భుతమైనవి. ఈ మూడు విషయాల్ని పక్కనపెడితే మీరు అతను జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తిగా చూస్తారు. అతనూ అలాగే అనుకున్నాడు.

ఎనిమిది: జి.ఱి. మోర్. ప్రిస్సిపియా ఎథికా నాకా పుస్తకం ఇష్టం. అది గొప్ప తార్కిక వ్యాయామం. రెండు వందల పేజీల పైన అతను మంచి అంటే ఏమిటి? అన్న ప్రశ్న మీద రాశాడు. చర్చించాడు. చివరికి ‘మంచి’ అన్న దాన్ని వివరించలేం అని తీర్మానానికి వచ్చాడు. కానీ అతను దానికోసం శ్రమించాడు. మార్పికుల్లగా తీర్మానించలేదు. అతను తాత్క్వికుడు. ఒక్కమేట్టు ఎక్కుతూ క్రమంగా కొనసాగి చివరికి మార్పికలు ఏం

తీర్మానిస్తారో అదే చేశాడు.

మంచిని వివరించలేం, అట్లాగే అందాన్ని, అదేవిధంగా దేవుణ్ణి దాన్ని బట్టి విలువైన దేన్నీ వివరించలేం. వివరణలకు లొంగేది విలువలేనిది వివరణలకు లొంగనిది విలువైనది.

తొమ్మిది: నేను నా లిస్టునించే ‘ద సాంగ్స్ ఆఫ్ రహీమ్’ పక్కన పెట్టాను. కానీ చాలాకాలం అలా ఉంచలేను. అతను మహామృదీయుడు. అతని పాటలు హిందీలో రాయబడ్డాయి. అందుకని మహామృదీయులకు ఇష్టముండదు. అతన్ని గుర్తించరు. అతన్ని గౌరవించే ఏకైక వ్యక్తిని నేను. అతని పూర్తిపేరు రహీం ఖాన్బానా. అతని పాటలు కబీర్, మీరా, సహజో, చైతన్య వంటివారి స్థాయికి చెందినవి. అంతే విశాలమైనవి. లోతయినవి. అతను హిందీలో ఎందుకు రాశాడు? మహామృదీయుడయి ఉండి ఉర్రూలో రాయాలి. ఉర్రూ హిందీకన్నా అందమైన భాష. తెలిసే రాశాడు. సంప్రదాయ వాదులయిన ముస్లింలతో సంఘర్షించాలనే రాశాడు.

పది: మీర్జాగాలిబ్ సుప్రసిద్ధ ఉర్రూ కవి. ప్రపంచంలోని ఏ ఇతర భాషలోని కవుల్ని అతనితో పోల్చలేం. అతని పుస్తకం పేరు ‘దివాన్’ దివాన్ అంటే కవితాసంపుటి. అవి చదవడం కష్టం. కొంత శ్రమపడితే అర్థమవుతాయి. ప్రతిపాదమూ విలువైందే. అది ఉర్రూ గొప్పతనం. అంత స్థలమున్న భాష మరొకటి లేదు. అంటే అంత తక్కువ అక్షరాల్లో అంత బలమైన భావాల్ని చెప్పగలిగే మరోభాష లేదు. అది ఇంద్రజాల భాష. మంత్రభాష. మీర్జాగాలిబ్ ఉర్రూ భాష ఇంద్రజాలాన్ని తెలిసినవాడే.

పదకొండు: అలెన్ వాట్స్ ‘ద బుక్’ నేను దాన్ని దాచాను. అలెన్వాట్స్ బుద్ధుడు కాడు. కానీ ఒకరోజుకి అవుతాడు. దానికి అతను సన్నిహితంగా వచ్చాడు. ‘దబుక్’ అద్భుతమైన ప్రాముఖ్యం కలిగింది. అది నిబంధనల గ్రంథం. జెన్ గురువుల్తో, జెన్ క్లాసిక్స్తో అతని సమస్త అనుభవం. అతనూ తాగుబోతు. తెలివితేటలు, వైను రెండూ కలిసి రసవంతమయిన గ్రంథాన్ని ఆవిష్కరించాయి. నాకు ఆపుస్తకమంటే ఇష్టం. అందుకే చివరిదాకా దాచి ఉంచావ్. జీసెన్ మాటలు గుర్తున్నాయా? చివర్లో నిల్చిన్నవాళ్లు అదృష్టవంతులు. అవును ఈపుస్తకం అదృష్టం చేసుకుంది. నేనా అదృష్టమిచ్చాను. ఆశీర్వాదమిచ్చాను. ఈ సీరీస్లో జరిగిన సమావేశాలు అలెన్వాట్స్ జ్ఞాపకాలుగా మిగలాలని ఆశిస్తున్నాను.